

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ. 2566 - 2570)

ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

 044-666532
 สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์
 www.opsmoac.go.th/buriram
 Paco_brm@opsmoac.go.th

คำนำ

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นแผนที่แสดงถึงทิศทาง แนวทาง และเป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดในอนาคต ที่มีความสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งแผนพัฒนาจังหวัด โดยแสดงถึงเป้าหมายการพัฒนา ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ประเด็นการพัฒนา แนวทางการพัฒนา และโครงการในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับนี้ ดำเนินการโดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์ การจัดทำค่าของงบประมาณ รวมทั้งใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์ในครั้งนี้ ได้รับความร่วมมือด้วยดีจากหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดบุรีรัมย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์

สิงหาคม ๒๕๖๖

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	๒๕
ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๘๕
ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์	๙๒
ส่วนที่ ๕ แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการด้านเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด	๑๑๔

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ ประกอบกับมาตรา ๘๔(๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร และมาตรา ๘๔(๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕(๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ร่วมกันพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนในแต่ละระดับ รวมทั้งน่านโยบายสำคัญ และสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนภารกิจให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด ตลอดจนพิจารณาความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดินควบคู่กับการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนปฏิบัติการฯ จะเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการกำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิต ให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม เพื่อมุ่งสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นโยบายรัฐบาล นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด โดย

มุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยง สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)^๑ มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็น คนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๐๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (๐๒) **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก)** (๐๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๐๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๐๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ^๒ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๐๑) ความมั่นคง (๐๓) **การเกษตร (หลัก)** (๐๕) การท่องเที่ยว (๐๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๐๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๐๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๕) พลังทางสังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น (๐๓) การเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีกรอบสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

^๑ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๑, ตุลาคม). **ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)**.

^๒ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๒, เมษายน). **แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)**.

๒.๒.๑ แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนเชื่อมโยง ไปสู่ภาคการผลิตอื่น

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๒ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจาก สถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ พัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร และพัฒนาระบบ การตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิต สินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน และส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า

๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย และการ ส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน ควบคุมการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและ ต่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

๒.๒.๓ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และ เชื้อจุลินทรีย์

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ ยกย่องให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาด กลางและเล็ก และสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้อง กับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม ในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง

๔) ส่งเสริมการทำการตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตร
ชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบล
เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด จำนวนวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ

๒.๒.๔ แผนย่อยเกษตรแปรรูป ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการ
แปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และ
ภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยว
และการแปรรูป

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๕ แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร
รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง
การเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์
จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำการระบบฟาร์มอัจฉริยะ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและ
การใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของ
ตลาด

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ

เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ย
ร้อยละ)

๒.๒.๖ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐาน
ทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ การคุ้มครองที่ดินการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ
ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร และการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนทางการเกษตรของท้องถิ่น ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน การมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง และการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหารและผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูล อุปสงค์และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม ข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย กลไกการจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ในมิติต่างๆ ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการขยายเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ สนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น และมีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ

๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกกระตักการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค จัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่างๆ

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า และเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตร ที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๓ แผนการปฏิรูปประเทศ^๓ ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคี สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การปฏิรูปประเทศต้องสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีประเด็นขับเคลื่อนการปฏิรูปที่สำคัญ โดยสรุปใน ๖ มิติ ได้แก่ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง การฟื้นฟูและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การสร้างประสิทธิภาพและความโปร่งใสในกระบวนการทำงานของภาครัฐ และการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม แผนการปฏิรูปประเทศมี ๑๓ ฉบับ มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ฉบับ ได้แก่ (๒) การบริหารราชการแผ่นดิน (๓) กฎหมาย (๕) **เศรษฐกิจ (หลัก)** (๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (๗) สาธารณสุข ในส่วนของแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม และปรับบทบาท โครงสร้าง และกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูปเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย
- ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค
- ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้กำลังคนในระบบมีทักษะสอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และได้รับการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น บุคลากรในภาคเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยวและผู้ประกอบการรายย่อยมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศได้ดียิ่งขึ้น

๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๔ มุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานรากและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมี**วิสัยทัศน์**เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนด**หมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยมีหมุดหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมุดหมาย ได้แก่

^๓ ประกาศ นร. เรื่อง การประกาศแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง). (๒๕๖๔, ๒๕ กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๔๔ ง.

^๔ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๕, ตุลาคม). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).**

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น และการท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยทำให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าและการลงทุน เป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน โดยมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ เพิ่มขึ้น และมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ของ SME SME มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถ Scale up และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่ และ SME สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง และการพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม โดยครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และคนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการลดความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างภูมิคุ้มกันและการฟื้นตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยคนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยการบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงและคล่องตัว

๒.๕ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)^๕ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาการเกษตรของประเทศในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกรกรม บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า และส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการ ของตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐ บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร และพัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยพัฒนาบุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร

๒.๖ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐^๖ โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นกลไกเร่งให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ Thailand ๔.๐ ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจจากการใช้ความได้เปรียบด้านทรัพยากรและแรงงาน ไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น ด้วยการระดมทรัพยากรและความสามารถของทุกภาคส่วนในการมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นการพัฒนภายใต้ ๔ + ๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (Nurture) ภายใต้กลไกตุภาคี ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเกี่ยวข้อง กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

^๕ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (๒๕๖๐, เมษายน). ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙).

^๖ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (๒๕๖๕, กุมภาพันธ์). แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐.

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ป่าไม้ และการใช้ประโยชน์

เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นทุนพื้นฐานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตเพื่อส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไป รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติจากการมองว่า “Nature as Resource” เป็น “Nature as Source” ดังนั้น ธรรมชาติจึงไม่ใช่แค่เพียงทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตเท่านั้น แต่ธรรมชาติคือแหล่งกำเนิดของชีวิตและทุกสรรพสิ่งบนโลก เป็นพื้นฐานของความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องรักษาสมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป รวมถึงการนำกลับมาใช้ซ้ำตามหลักการหมุนเวียน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาคลังข้อมูลดิจิทัลความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมเพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์
๒. การอนุรักษ์ ป่าไม้ทรัพยากรด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม
๓. การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืนด้วยการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อลดการใช้ ลดการสูญเสีย การนำกลับมาใช้ซ้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ให้สูงขึ้น
๔. การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการเพิ่มทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรให้แก่ชุมชนและคนรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระดมจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งจากภายในอันประกอบด้วย “ความหลากหลายทางชีวภาพ” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” และ “ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่” มาต่อยอดและยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการยกระดับมาตรฐาน สร้างคุณค่าใหม่ รวมถึงการนำหลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้เพื่อการลดการใช้ทรัพยากร การดำเนินการดังกล่าวมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่การเดินหน้าไปด้วยกัน และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เป็นการเติบโตของทุกภาคส่วนไปพร้อมๆ กัน เพื่อเพิ่มโอกาสของชุมชนและผู้ประกอบการที่อยู่ในภูมิภาคได้รับการพัฒนา รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการหรือแก้ปัญหาสุขภาพ ปัญหามลพิษ ยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยของอาหาร ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพิงแหล่งพลังงานทางเลือกในพื้นที่ได้เพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้เติบโตด้วยรูปแบบของระเบียบเศรษฐกิจ BCG
๒. การนำทุนทางทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมไปสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
๓. การใช้ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวในพื้นที่เพื่อสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน
๔. การพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการมูลค่าสูงจากความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการยกระดับมาตรฐาน การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการผลิตให้เป็นศูนย์
๕. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบบูรณาการด้วยกลไกตุลาการ เช่น กลไกมหาวิทยาลัยสู่ตำบล อุทยานวิทยาศาสตร์ และคลัสเตอร์

๖. การพัฒนาตลาดและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดทั้งในและนอกพื้นที่ด้วยการใช้อัตลักษณ์ความคิดสร้างสรรค์ และแพลตฟอร์มการเชื่อมโยงตลาด

๗. การยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหารท้องถิ่น (Street food/วิสาหกิจชุมชน) ด้วย Food machinery และมาตรฐานการประกอบการที่ดี

๘. การสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากทั้งระบบ เช่น การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมความปลอดภัย ความคิดสร้างสรรค์ ระบบประกันคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยการใช้นวัตกรรมเข้มข้น เช่น ระบบการผลิตพีซในโรงงานอัจฉริยะ (Plan factory) การให้บริการด้านสุขภาพที่มีความแม่นยำสูง หรือการแพทย์เฉพาะบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นผู้นำในการผลิตและการให้บริการทั้งในระดับประเทศและเวทีโลก โดยมีแนวทางการดำเนินการในแต่ละสาขายุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. สาขาการเกษตรและอาหาร

๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรสู่ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูงด้วยการใช้การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) สนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น การผลิตสินค้าเกษตรพรีเมียม เกษตรปลอดภัย และเพิ่มความหลากหลายชนิดสินค้า

๒) การขับเคลื่อนเกษตรสู่การเป็นทั้ง B, C และ G ด้วยการบูรณาการในพื้นที่ (Area based)

๓) การแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ด้วยการแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ สารออกฤทธิ์ สำคัญเพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมถึงโปรตีนจากแมลงหรือพีซ

๔) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบอัตโนมัติมาใช้บริหารจัดการกระบวนการผลิต และการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

๕) ปรับปรุงกระบวนการผลิตสู่ระบบการผลิตสีเขียวและการผลิตที่ยั่งยืน ลดการสูญเสียระหว่างการผลิตและขยะอาหาร และการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

๖) การสร้างแบรนด์อาหารไทยในตลาดโลกด้วยการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบไทย อัตลักษณ์วัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๗) การลงทุนและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมอาหาร เช่น หน่วยวิเคราะห์ทดสอบด้านอาหารฟังก์ชัน โรงงานต้นแบบผลิตอาหารฟังก์ชันและสารประกอบ Functional ingredient มาตรฐาน GMP

๒. สาขาสุภาพและการแพทย์

๑) การสร้างและยกระดับความสามารถในการพัฒนาและผลิตวัคซีน ยา และชีววัตถุในการป้องกันและควบคุมโรคจากไวรัสและการเข้าสู่ตลาดสากล

๒) การยกระดับคุณภาพการรักษาสู่ระบบการแพทย์แม่นยำ ด้วยการส่งเสริมให้มีการใช้บริการการแพทย์จีโนมิกส์ ผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products, ATMPs)

๓) การเร่งรัดการพัฒนาเครื่องมือ และวัสดุทางการแพทย์ด้วยกลไกนวัตกรรมแบบวิศวกรรมย้อนกลับ

- ๔) การส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก เพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และสุขภาพ ได้แก่ ยา วัคซีน อาหารสุขภาพ อาหารการแพทย์ เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ และวัสดุทางการแพทย์
- ๕) การส่งเสริมการสร้างตลาดด้วยกลไกการขึ้นทะเบียนนวัตกรรม Sandbox การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และปรับรูปแบบการจัดซื้อจากรายปีเป็น Multi-year procurement
- ๖) การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อรองรับอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพ

๓. สาขาพลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ

- ๑) การสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้แข่งขันอย่างเป็นธรรมด้วยกลไกการกำหนดราคาคาร์บอน การจัดสรรคาร์บอนเครดิต และการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด
- ๒) การส่งเสริมการนำพืช ผลผลิต และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม
- ๓) การใช้นวัตกรรมชีวภาพเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ และการสร้างธุรกิจนวัตกรรมให้แก่ SMEs และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของโลก

๔. สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

- ๑) การผลักดันให้เกิดการนำโมเดลการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น Happy Model เพื่อกระจายรายได้อย่างทั่วถึงไปสู่เมืองท่องเที่ยวรอง ลดความเหลื่อมล้ำ และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อรักษาสีเขียวตามแนวทาง Happy Model
- ๓) การกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองท่องเที่ยวรองด้วยการพัฒนาสินค้าและบริการในเมืองท่องเที่ยวรอง โดยใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่น วัฒนธรรม พัฒนาเรื่องราว และการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้วย Digital Technology

๔) การขยายตลาดการท่องเที่ยวด้วยการส่งเสริมพัฒนาระบบการจ่ายเงินแบบ One Payment System เพื่ออำนวยความสะดวกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมการใช้จ่าย รวมถึงพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ที่นำเสนอจุดเด่นของประเทศไทยในด้านต่างๆ เช่น วัฒนธรรม

๕) การส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูงผ่านการจัดงานประชุมและนิทรรศการ กีฬา และอีเวนต์ (Event) ขนาดใหญ่

๕. เศรษฐกิจหมุนเวียน

- ๑) การพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโอกาสการลงทุนและการสร้างตลาดด้วยโมเดลธุรกิจเศรษฐกิจหมุนเวียน
- ๒) การส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการคิดค้นผลิตภัณฑ์และบริการใหม่จากการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่
- ๓) การพัฒนาแพลตฟอร์มและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างเป็นระบบ
- ๔) การสร้างระบบกลไกการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนของประเทศ

๕) การสร้างกำลังคนที่มีความรู้และความเข้าใจ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการอบรมหรือหลักสูตร รวมทั้งสร้างความตระหนักในการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน และสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทันเพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

เป็นการปูทางสู่นาคตด้วยการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อการสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคตด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปเพิ่มศักยภาพของชุมชน ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต/บริการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด รวมถึงสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ ต้องพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับเศรษฐกิจ BCG ในอนาคต รวมถึงการวิจัย พัฒนาชิ้นส่วนเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การยกระดับความสามารถของกำลังคนในสาขา BCG
๒. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๓. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคุณภาพ
๔. การพัฒนาเทคโนโลยีชิ้นส่วน

๒.๗ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐^๗

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” ตามแนวคิด การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา
๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
๔. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. มีบทบาทเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศแต่เป็นพืชเชิงเดี่ยว พึ่งพาน้ำฝนได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผลผลิตภาพต่ำ ในขณะที่เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งในด้านเป็นฐานรายได้หลักของประชากรส่วนใหญ่ และการจ้างงาน ในปี ๒๕๖๒ ผลผลิตภาคเกษตร มีมูลค่า ๓๐๘,๕๗๕ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๙.๓ ของผลิตภัณฑ์ภาค พืชหลักที่สำคัญของภาค ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง โดยมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดทั่วประเทศ ส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ ในพื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของภาค โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และทุ่งสัมฤทธิ์ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและบุรีรัมย์ แต่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ในภาพรวมต่ำกว่าระดับประเทศ เนื่องจากทำการเกษตรแบบดั้งเดิมและใช้สารเคมีสูง ซึ่งในแต่ละปีมีการนำเข้าวัตถุดิบทางการเกษตร เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓ พันล้านบาทต่อปี เป็นภาคที่มีพื้นที่ปลูกอ้อยและมันสำปะหลังมากที่สุดของประเทศ โดยอ้อยส่วนใหญ่ปลูกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และอุดรธานี และมันสำปะหลัง ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา

^๗ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๕, พฤศจิกายน). เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐.

ชัยภูมิ และอุดรธานี สำหรับการปลูกข้าวอินทรีย์ มีแนวโน้มขยายพื้นที่มากขึ้น ปัจจุบันแหล่งปลูกข้าวอินทรีย์ในประเทศไทยร้อยละ ๘๐.๐ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (จังหวัดยโสธร สุรินทร์ มหาสารคาม ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด) และจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนอีกร้อยละ ๒๐.๐ อยู่ในภาคเหนือตอนบน ตลาดข้าวอินทรีย์ ส่วนใหญ่ส่งออกต่างประเทศ โดยเฉพาะสหภาพยุโรป

๒. มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุดแต่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย พื้นที่ถือครองทำการเกษตร ต่อครัวเรือนมากกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรรวม ๖๓.๘๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรทั้งประเทศ โดยพื้นที่การเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่พื้นที่ค่อนข้างราบ เหมาะสำหรับปลูกข้าวและพืชไร่ มีความเหมาะสมในการทำเกษตรแปลงใหญ่ ขณะที่จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีพื้นที่เกษตรไม่มากเนื่องจากเป็นภูเขาสูงสลับที่ราบเชิงเขาและมีพื้นที่ฟาร์มขนาดเล็กมากประมาณ ๑๐ ไร่ต่อครัวเรือน จึงเหมาะกับเกษตรแบบประณีตหรือเกษตรอินทรีย์ จังหวัดที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่ำสุดของภาคซึ่งส่วนใหญ่มีปัญหาด้านความยากจน ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น นครพนม กาฬสินธุ์ และศรีสะเกษ โดยมีเนื้อที่ถือครอง ๑๒.๐ ๑๒.๓ ๑๓.๑ และ ๑๓.๒ ไร่ต่อครัวเรือน ตามลำดับ

๓. การปศุสัตว์มีความสำคัญมากขึ้นโดยเฉพาะโคเนื้อ ในปี ๒๕๖๔ มีจำนวนโคเนื้อในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๓,๙๖๖,๙๘๐ ตัว โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๒.๓ ของประเทศ โดยมีอัตราการขยายตัวของจำนวนโคเนื้อ ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ขยายตัวร้อยละ ๑๓.๗ มีแหล่งการเลี้ยงโคเนื้อกระจายอยู่ในทุกพื้นที่ของภาค โดยจังหวัดที่มีการเลี้ยงโคเนื้อมากที่สุด ๓ ลำดับแรก คือ จังหวัดสุรินทร์ นครราชสีมา และอุบลราชธานี และมีโคเนื้อคุณภาพสูงที่มีชื่อเสียง คือ โคเนื้อโปนยางคำ สกลนคร โคเนื้อหนองสูง มุกดาหาร และโคเนื้อโคราช วากิว นครราชสีมา

๔. การเพิ่มพื้นที่ชลประทานมีข้อจำกัดด้านกายภาพไม่สามารถพัฒนาโครงการขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บให้เพียงพอต่อการเพาะปลูกตลอดปี พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยในปี ๒๕๖๒ พื้นที่ชลประทานประมาณ ๗.๙ ล้านไร่ และมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๑๒.๓ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒ โดยพื้นที่โครงการชลประทานของภาคส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีสัดส่วนร้อยละ ๓๓.๙ ๓๑.๓ และ ๑๙.๖ ของพื้นที่ชลประทานทั้งภาค ตามลำดับ แต่ยังมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรค่อนข้างต่ำเพียงร้อยละ ๑๒.๓ จึงเป็นข้อจำกัดในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ทั้งการเก็บกักน้ำในฤดูแล้งและชะลอน้ำในช่วงฤดูฝนไม่ให้น้ำท่วมพืชผลเสียหาย

๒.๘ แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๔ เป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการสำคัญประจำปีงบประมาณ ตลอดจนผู้บริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม **มีวิสัยทัศน์ คือ “เกษตรกรรมคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี”** โดยมีเป้าหมายผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้น สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์

^๔ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (๒๕๖๔, ตุลาคม). **แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).**

วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตรมีความสมดุล ประกอบด้วย ๕ ประเด็นการพัฒนา ๒๘ แนวทางการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์การเกษตร การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ และการพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การเสริมสร้างทุนทางสังคม การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก การยกระดับศักยภาพของเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้ปฏิบัติตามมาตรฐานสากล การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ การเพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาบริการประชาชน การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การพัฒนากฎหมาย และการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร

๒.๙ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์^๔

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาให้ทราบถึงแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลจะดำเนินการเพื่อพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความมั่นคง สังคมไทยมีความสุข สามัคคี และเอื้ออาทร คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีความพร้อมที่จะดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ เศรษฐกิจไทยมีความแข็งแกร่งและมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ควบคู่ไปกับการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีนโยบายประกอบด้วย นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน นโยบายเร่งด่วน ๑๒ เรื่อง โดยมีนโยบายหลักและนโยบายเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๑. นโยบายหลัก ๘ ด้าน ประกอบด้วย นโยบายหลักที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ นโยบายหลักที่ ๔ การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก นโยบายหลักที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย นโยบายหลักที่ ๖ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค นโยบายหลักที่ ๗ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก นโยบายหลักที่ ๑๐ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน นโยบายหลักที่ ๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ และนโยบายหลักที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและกระบวนการยุติธรรม

^๔ คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒. (๒๕๖๒, ๒๕ กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๑๘๖ ง.

๒. นโยบายเร่งด่วน ๑๐ เรื่อง ประกอบด้วย นโยบายเร่งด่วนที่ ๑ การแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตของประชาชน นโยบายเร่งด่วนที่ ๓ มาตรการเศรษฐกิจ นโยบายเร่งด่วนที่ ๔ การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและพัฒนานวัตกรรม นโยบายเร่งด่วนที่ ๕ ยกระดับศักยภาพแรงงาน นโยบายเร่งด่วนที่ ๖ การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต นโยบายเร่งด่วนที่ ๗ เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑ นโยบายเร่งด่วนที่ ๘ การแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ นโยบายเร่งด่วนที่ ๙ การแก้ไขปัญหาเสพติดและสร้างความสงบสุขในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ นโยบายเร่งด่วนที่ ๑๐ การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชน และนโยบายเร่งด่วนที่ ๑๑ การจัดเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้งและอุทกภัย

๒.๑๐ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. ยุทธศาสตร์และนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ดร.เฉลิมชัย ศรีอ่อน) ได้มีแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรให้มีความยั่งยืนด้วยยุทธศาสตร์และแนวทางนโยบายหลัก ดังนี้

๑.๑ ยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ประกอบด้วย

๑) ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการประสานความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย Lazada Shopee Alibaba สถาบันวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้มีความหลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์และออฟไลน์ รวมถึงการจัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจเกษตรทั้งผลผลิตและสินค้าเกษตรแปรรูป เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชนที่เชื่อมโยงกับตลาดชุมชนหรือตลาดเกษตรกร อีกทั้งส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญา เพื่อสร้างความไว้วางใจระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ โดยมีความร่วมมือด้านการตลาดที่สำคัญ ได้แก่

๑.๑) ความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ การสร้างกลไกความร่วมมือให้เกิดการบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ ให้เกิดการขับเคลื่อนภายใต้ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต ผ่านคณะทำงานร่วมของทั้ง ๒ กระทรวง โดยการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน ได้แก่ (๑) การสร้างและใช้ข้อมูลจากฐานเดียวกัน (Single Big Data) จัดทำ Dashboard สินค้าเกษตร (๒) การสร้างแพลตฟอร์มกลาง “เกษตรผลิต พาณิชย์ตลาด” โดยคัดเลือกกลุ่มสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ และวิสาหกิจชุมชนเป็นกลุ่มนำร่องในการออกแบบจัดทำแพลตฟอร์มกลาง (๓) การสร้างความเชื่อมั่นด้านคุณภาพ มาตรฐานความปลอดภัย และการตรวจสอบย้อนกลับ และ (๔) การพัฒนาคนและผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของตลาด

๑.๒) ความร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยพัฒนาเกษตรแม่นยำสู่ธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม ในสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดหวาน และมะเขือเทศ ร่วมกับบริษัทผู้รับซื้อในเครือข่ายสภาอุตสาหกรรม เป็นการดำเนินงานที่เน้นให้เกษตรกรรวมกลุ่มเป็นแปลงใหญ่ ด้วยกระบวนการจัดการที่ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น สนับสนุนแผนการตลาดที่ชัดเจนของอุตสาหกรรม ทั้งด้านปริมาณ คุณภาพ และช่วงเวลาการรับซื้อ ทั้งนี้ พื้นที่เป้าหมาย คือ พื้นที่เกษตรกรรมที่ผลิตสินค้าตามเป้าหมายของอุตสาหกรรมที่ห่างจากแหล่งรับซื้อผลผลิตในรัศมีไม่เกิน ๑๐๐ กิโลเมตร เพื่อลดภาระต้นทุนการจัดการด้านโลจิสติกส์

๑.๓) การพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มโอกาสและการรับรู้ความต้องการของตลาด โดยการพัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ การจัดทำร้านค้าออนไลน์ให้กับสินค้าเกษตร ด้วยการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ พัฒนาระบบเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาต่อ ยอดระบบเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การใช้งานของเกษตรกร เช่น การ Live จำหน่าย

สินค้าทาง Facebook รวมถึงการเชื่อมโยงระบบจัดเก็บและขนส่งสินค้า ตลอดจนการเชื่อมโยงเครือข่าย/คลังสต็อก ให้แก่สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร โดยการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

๒) ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีเกษตร ๔.๐ เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรกรรมโดยการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมตลอดโซ่อุปทานและโซ่คุณค่า (Supply-Value Chain) ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป จนถึงการตลาด โดย

๒.๑) พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อเป็นต้นแบบเกษตรอัจฉริยะให้กับเกษตรกร รวมถึงเป็นกลไกส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตรผ่านการรวมกลุ่ม

๒.๒) พัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร การประดิษฐ์ นวัตกรรม รวมทั้งเครื่องจักรกล เกษตรที่เหมาะสมกับพื้นที่ของแต่ละจังหวัด โดยเชื่อมโยงการทำงานกับศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ เกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture) และเกษตร อัจฉริยะ

๒.๓) พัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรปราดเปรี๊อง (Smart Farmer) และส่งเสริมสถาบันเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ให้เป็นผู้ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับการให้บริการทางการเกษตร และเป็นช่องทางการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรม เกษตรสมัยใหม่ได้อย่างครบวงจร

๓) ยุทธศาสตร์ ๓'S คือ "Safety" ความปลอดภัยของอาหาร "Security" ความมั่นคง มั่งคั่ง ของภาคการเกษตรและอาหาร และ "Sustainability" ความยั่งยืนของภาคการเกษตร

๓.๑) Safety เน้นสินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความปลอดภัย เชื่อมมั่นในระบบ ที่มีมาตรฐาน สามารถตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) มาตรฐานสินค้าเกษตรของไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากล และมั่นใจว่าสินค้าเกษตรและอาหารของไทยผลิตด้วยความปลอดภัยทั้งระบบ เพื่อผู้บริโภคภายในประเทศและ ส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ

๓.๒) Security เน้น ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) Food Security ไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้า เกษตรและอาหารที่สำคัญของโลก สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารได้เพียงพอ และสามารถผลิตเลี้ยงคนทั่วโลกได้ โดยมีตัวอย่างสินค้าดาวเด่นของไทย อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ไข่ สินค้าประมง (๒) Health Security ไทยมีมาตรการ ควบคุม ป้องกัน การระบาดของโรคที่เข้มนวด (๓) Biosecurity ไทยมีระบบควบคุม/ป้องกันโรคระบาดในสัตว์และพืช รวมทั้งศัตรูพืช การนำแอปพลิเคชัน e-Smart Plus มาใช้ในการประเมินความเสี่ยงฟาร์มสุกรแบบ Realtime สำหรับโรค African Swine Fever (ASF) และ (๔) Farmer Security เน้นการเสริมสร้างเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมเกษตรกรพอเพียง และ Smart Farmer, Young Smart Farmer เพื่อให้ภาคเกษตรมีความ มั่นคง

๓.๓) Sustainability ระบบการทำเกษตรของไทยเน้นความยั่งยืน เช่น เกษตร ผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร การลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกร รับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง มีการนำเทคโนโลยีฝนหลวงมาใช้ประโยชน์ มีการจัดสิทธิในการใช้ประโยชน์ ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้มีความสำคัญกับความยั่งยืนของดิน การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) เพื่อลด ต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และมีการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ รวมถึงการขับเคลื่อน โดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy : BCG Economy) และ SDGs ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

๔) ยุทธศาสตร์การบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วน

๔.๑) การบูรณาการเพื่อพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและสนับสนุนข้อมูลที่ดีแก่เกษตรกรสำหรับการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงตรวจสอบศักยภาพพื้นที่ โดยบูรณาการจัดทำระบบแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) สำหรับเป็นเครื่องมือในการวางแผนบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ ที่คำนึงถึงความเหมาะสมด้านกายภาพ ด้านเศรษฐกิจสำหรับการเชื่อมโยงข้อมูล และช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดี โดยมีการรวบรวมข้อมูลและการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งสินค้า การตลาด และทรัพยากร และครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๗๗ จังหวัด เพื่อบริหารจัดการสินค้าเกษตรและทรัพยากรทางการเกษตร นำไปใช้วางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบ รวมถึงการรับรู้ความต้องการคุณภาพและปริมาณของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๔.๒) สร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในด้านการพัฒนาการเกษตร การนำจุดแข็งหรือศักยภาพของแต่ละภาคส่วนมารวมมือกัน เพื่อพัฒนาภาคเกษตรตลอดโซ่อุปทาน เช่น ความร่วมมือด้านการตลาดร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย แพลตฟอร์มตลาดออนไลน์ต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงด้านการตลาดให้มีความหลากหลาย ใช้ในการซื้อขายได้จริง

๕) ยุทธศาสตร์เกษตรกรรรมยั่งยืนตามแนวศาสตร์พระราชฯ โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการหลวง ด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านกลุ่มเกษตรกร เครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและพึ่งพาตนเองได้

๑.๒ แนวทางนโยบายหลัก ๑๕ ด้าน ประกอบด้วย

๑) นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เป็นนโยบายหลักโดยเพิ่มช่องทางตลาดให้หลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ โมเดิร์นเทรด (Modern Trade) รถโมบาย ตลาดสด ตลาดชุมชน คาราวานสินค้า เกษตรพันธสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด จัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ โดยร่วมมืออย่างเข้มข้นกับกระทรวงพาณิชย์ภายใต้โมเดล “เกษตร - พาณิชย์ทันสมัย”

๒) การสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันเกษตรกรและเศรษฐกิจฐานราก โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีอำนาจต่อรองในการซื้อขายผลผลิต ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชน เชื่อมโยงกับตลาดชุมชน/ตลาดเกษตรกร ตลาดสีเขียว (Green Market) และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในชุมชน รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ สามารถช่วยเหลือสมาชิกเกษตรกรเอื้อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ ทั้งสังคม ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๓) การส่งเสริมสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ และ Start Up เป็นหน่วยธุรกิจให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับสู่การให้บริการทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยีในการดูแลรักษา รถจักรกลในการเตรียมดินและการเก็บเกี่ยว สำหรับให้บริการแก่พี่น้องเกษตรกรแบบครบวงจร

๔) การส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เพื่อสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างยั่งยืน ระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ และร่วมกันยกระดับคุณภาพผลผลิต และแก้ปัญหาผลผลิตล้นตลาด

๕) การพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร โดยเชื่อมโยงการทำงานกับ ศพก. เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture)

๖) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร เพื่อตอบสนองต่อโซ่อุปทานที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการค้าสินค้าเกษตรออนไลน์ที่ขยายตัวต่อเนื่อง เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีความสดใหม่และถึงมือผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว รวมถึงพัฒนาระบบเชื่อมโยงทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตร

๗) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีการกระจายน้ำอย่างเหมาะสมและทั่วถึง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำในไร่นาของเกษตรกรและชุมชน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำเพียงพอสำหรับการอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร ตลอดจนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

๘) การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินได้ตรงตามศักยภาพของที่ดิน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากที่สุด โดยกำหนดเขตความเหมาะสมในการทำการเกษตรในแต่ละพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุดผ่านข้อมูล Agri - Map

๙) การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อบ่มเพาะเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดแก่เกษตรกร รวมทั้งให้บริการทางวิชาการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ โดยมีเกษตรกรต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเป็นกลไกในการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่

๑๐) การประกันภัยพืชผล ให้ความคุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียต่อพืชผลที่เอาประกันภัย ซึ่งเกิดจากภัยต่างๆ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ลมพายุ ลูกเห็บตก เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางรายได้และความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร รวมถึงการให้ความช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างทันท่วงที

๑๑) การส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร ด้วยการลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และมีการพัฒนาอาหารของไทยให้เป็นรูปแบบอาหารที่ปลอดภัยและมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยใน ๕ร ได้แก่ โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล เรือนจำ และร้านอาหาร

๑๒) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น สร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น สมุนไพร แผลงเศรษฐกิจ ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพทางด้านการตลาดในอนาคต ทั้งสินค้าอาหารอนาคต (Future Food) และสินค้าเกษตรที่ตอบสนองผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม (Functional Food) รวมทั้งสินค้าเกษตรเพื่อพลังงานและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑๓) การวิจัยและพัฒนา เพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคเกษตรของประเทศไทยบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรและผู้บริโภค

๑๔) การพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดีและเพียงพอต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อการผลิตและการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

๑๕) การประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๒. แนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบแนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้กับผู้บริหารและบุคลากรของส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยสรุปเป็นแนวทางการดำเนินงานหลักใน ๓ ด้าน ดังนี้

๒.๑ ภารกิจเร่งด่วนเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และนโยบายให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย

- ๑) เร่งรัดงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของกระทรวง
- ๒) ขยายพื้นที่เกษตรทฤษฎีใหม่สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรฐานราก
- ๓) ยกระดับศักยภาพแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่
- ๔) ผลักดันการสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๕) พัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ
- ๖) ผลักดันการพัฒนา Big Data อย่างเป็นรูปธรรม
- ๗) ยกระดับ ศพก. ศูนย์พัฒนา Smart Farmer ครบวงจร
- ๘) ปรับปรุงกลไกและคณะทำงานขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๙) มอบหมายรองปลัดกระทรวงดูแลการขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๑๐) ปรับปรุงระบบประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบให้ทันสมัยเข้าถึงเกษตรกร

๒.๒ ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร ประกอบด้วย

- ๑) การแก้ไขปัญหาให้เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร
- ๓) การรับเรื่องราวร้องทุกข์และการเยี่ยมเยียนพี่น้องเกษตรกร
- ๔) การแก้ไขปัญหาหนี้สินให้เกษตรกร

๒.๓ วางรากฐานการทำงานของกระทรวงรับความปกติใหม่ (New Normal) ประกอบด้วย

- ๑) สร้างเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพที่ชัดเจนและพัฒนา Smart Officer ให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
- ๒) สร้างความตระหนักในวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมร่วม และสร้างอัตลักษณ์ของกระทรวงรวมทั้งยกระดับสวัสดิการเพื่อคนกระทรวง
- ๓) กำหนดตัวชี้วัดร่วมเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนบูรณาการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- ๔) ปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และบทบาทของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงให้สอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวและแนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรของประเทศ
- ๕) สร้างเอกภาพในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวง
- ๖) สร้างหอบังคับการ (Control Tower) เพื่อตรวจสอบ ติดตาม การบริหารแผนงานและงบประมาณของกระทรวง
- ๗) ทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดให้เป็นแผนหลักด้านการเกษตรของกระทรวงในจังหวัด เพื่อบูรณาการงบประมาณและสร้างแนวร่วมการพัฒนา
- ๘) ให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงและผู้ตรวจราชการกรมเป็นผู้นำการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการในพื้นที่
- ๙) ผลักดันการศึกษาวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรทุกด้าน

๒.๑๑ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์รวม

- ๑) เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
- ๒) เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิต สินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ
- ๓) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าการเกษตรมูลค่าสูง อาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน
- ๔) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้นอย่างสมดุล ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม
- ๕) เพื่อพัฒนาสังคมให้เข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๖) เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์ และพัฒนา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมสู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- ๗) เพื่อจัดการ สิ่งปฏิภูลมูลฝอย และของเสียอย่างถูกต้องครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๘) เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำ ควบคุมการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำ และการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการเกษตร อุปโภคบริโภค และเพื่อบรรเทาอุทกภัย และภัยแล้ง
- ๙) เพื่อส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๑๐) เพื่อให้สังคมมีความสุข ปลอดภัย และพื้นที่ที่มีความมั่นคง
- ๑๑) เพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๑๒) ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและการจัดการทุนทางวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนา

- ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒)
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
- ๓) ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. (ร้อยละ ๕๐)
- ๔) ร้อยละของปริมาณสิ่งปฏิภูล มูลฝอย ในชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ (ร้อยละ ๕๐)
- ๕) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย ๔ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ด้านเศรษฐกิจ “เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิตสินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ”

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
- ๒) เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิตสินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ
- ๓) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าชุมชน OTOP และการแข่งขันสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒)
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
- ๓) ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
- ๔) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
- ๕) ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) (ร้อยละ ๘๐)
- ๖) จำนวนเกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร (ร้อยละ ๑๐)
- ๗) จำนวนพื้นที่การเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวแบบครบวงจร
- ๒) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ และการท่องเที่ยวโดยชุมชน ท่องเที่ยวบุรีรัมย์ ๓๖๕ วัน
- ๓) พัฒนากีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกรูปแบบ
- ๔) ส่งเสริมให้เป็นเมือง Smart City และ MICE City
- ๕) ยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
- ๖) ส่งเสริมการค้าชายแดน และการค้าผ่านแดน
- ๗) พัฒนาอนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว
- ๘) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
- ๙) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตรมูลค่าสูง เกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์
- ๑๐) ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร/เครือข่ายเกษตรกรอินทรีย์ และเกษตรปลอดภัย
- ๑๑) ส่งเสริมการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
- ๑๒) การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zoning)
- ๑๓) ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต "คนบุรีรัมย์ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง"

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้นอย่างสมดุล ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม
- ๒) เพื่อพัฒนาสังคมให้เข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ร้อยละที่ลดลงของดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) แยกเป็น

- ๑) ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. (ร้อยละ ๕๐)
- ๒) ร้อยละของประชากรทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพที่เหมาะสมตามช่วงวัย (ร้อยละ ๑๐ ของทุกช่วงวัย)
- ๓) อายุคาดเฉลี่ย (LE) ของคนบุรีรัมย์ (๘๐ ปีขึ้นไป)
- ๔) จังหวัดบุรีรัมย์มีการเข้าถึงการใช้กัญชาทางการแพทย์เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)
- ๕) ร้อยละของครัวเรือนเปราะบางที่ได้รับการช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยให้มีความมั่นคงปลอดภัย ร้อยละ ๒ ต่อปี
- ๖) ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนมีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต (ร้อยละ ๕๐)

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพประชาชนทุกช่วงวัย
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข เพื่อการควบคุมป้องกันโรคและภัยสุขภาพให้มีประสิทธิภาพ
- ๓) ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔) เสริมสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนาการศึกษาทุกระดับของเด็กเยาวชน และประชาชน ตามมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ
- ๕) เสริมสร้างศีลธรรมและการใช้ศีลธรรมตามหลักศาสนาเป็นพื้นฐานในการดำรงอยู่ในชุมชนและสังคมของเด็กเยาวชนและประชาชนในทุกระดับ
- ๖) ส่งเสริมด้านอาชีพและพัฒนาทักษะประชาชนวัยแรงงานให้มีอาชีพ มีงานทำ มีรายได้ สามารถพึ่งตนเองได้
- ๗) ส่งเสริมพัฒนาคู่ครองแรงงานในระบบ นอกกระบบ ให้สามารถเข้าถึงหลักประกันทางสังคม และได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน
- ๘) พัฒนาศักยภาพกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต
- ๙) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกช่วงวัยได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย
- ๑๐) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม “ทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อเสริมสร้าง พันฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมนำไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- ๒) เพื่อบริหารจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และของเสียอย่างถูกต้องครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) เพื่อสร้าง พัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำ ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำ การบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่อบรรเทาอุทกภัยและภัยแล้ง

๔) เพื่อส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑) จำนวนพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นหรือได้รับการฟื้นฟู

๒) ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล ในชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

๓) จำนวนแหล่งน้ำได้รับการสร้าง และพัฒนาสำหรับการใช้ประโยชน์ และจำนวนพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม และภัยธรรมชาติต่างๆ ได้รับการแก้ไขปัญหา (แห่ง)

๔) มีการส่งเสริมสนับสนุนการผลิตและการขยายพื้นที่ การใช้พลังงานทดแทน (แห่ง)

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ให้คงสภาพ ไม่ให้มีการบุกรุกทำลายป่า เผ่าระวังป้องกันการเกิดไฟป่า ลดพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม แก้ไขปัญหาราษฎรที่ได้รับภัยพิบัติจากช้างป่า และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ในการใช้ประโยชน์อย่างหลากหลายและยั่งยืน

๒) ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และของเสียอย่างครบวงจร และมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกพื้นที่และส่งเสริมให้เกิดชุมชนหรือองค์กรต้นแบบ ในการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจร

๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๔) ส่งเสริมการพัฒนา อนุรักษ์ ฟื้นฟูแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำบาดินและใต้ดินในการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ เพื่อการอุปโภคบริโภคและรักษาระบบนิเวศ

๕) ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๖) รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ “บุรีรัมย์สงบสุข”

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อให้สังคมมีความสงบสุขและพื้นที่มีความมั่นคง

๒) เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓) เพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบบูรณาการ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

๒) ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงเร่งด่วนในพื้นที่เป้าหมายระดับตำบล ตามประกาศจังหวัดให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
- ๒) พัฒนาศักยภาพให้กับบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน/ชุมชน และการเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยให้เพียงพอต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน
- ๓) ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองในทุกกระดับ โดยเน้นสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในการดำเนินการของภาครัฐ และสนับสนุนการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาชน ในการร่วมกำหนด แนวทางการสร้างความสามัคคีปรองดอง
- ๔) ส่งเสริมให้คนไทยมีความสามัคคี สังคมมีความสุข และมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยผนึกกำลังทุกภาคส่วนตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ให้เป็นเครือข่ายสนับสนุนงานด้านความมั่นคงและให้ตระหนักถึง ความรับผิดชอบ ต่อผลประโยชน์แห่งชาติ
- ๕) นำศาสตร์พระราชาและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงขยายผลตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและแบบอย่างที่ดีที่ทรงวางรากฐานไว้พร้อมทั้งเผยแพร่ ผลการดำเนินงานให้แพร่หลายในพื้นที่เป้าหมายที่มีปัญหาด้านความมั่นคง
- ๖) พัฒนากลไกการบริหารจัดการและให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวและอาชญากรรมข้ามชาติอย่างประสานสอดคล้องกัน
- ๗) รณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบบูรณาการ
- ๘) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชนในบริเวณพื้นที่ชายแดนไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งให้ประชาชนตามแนวชายแดนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันภัย จากอาชญากรรมที่จะเข้าสู่ประเทศไทยผ่านช่องทางชายแดน
- ๙) รณรงค์และปลูกจิตสำนึกให้กับเยาวชนคนในชาติ ในการสำนึกรักสถาบันหลักของชาติอย่างลึกซึ้ง

จังหวัดบุรีรัมย์กำหนดตำแหน่งทางการพัฒนา ๔ ด้าน ดังนี้

- ๑) พัฒนาศักยภาพเป็น “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามหาตริฐานโลก”
- ๒) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากไหม
- ๔) ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน

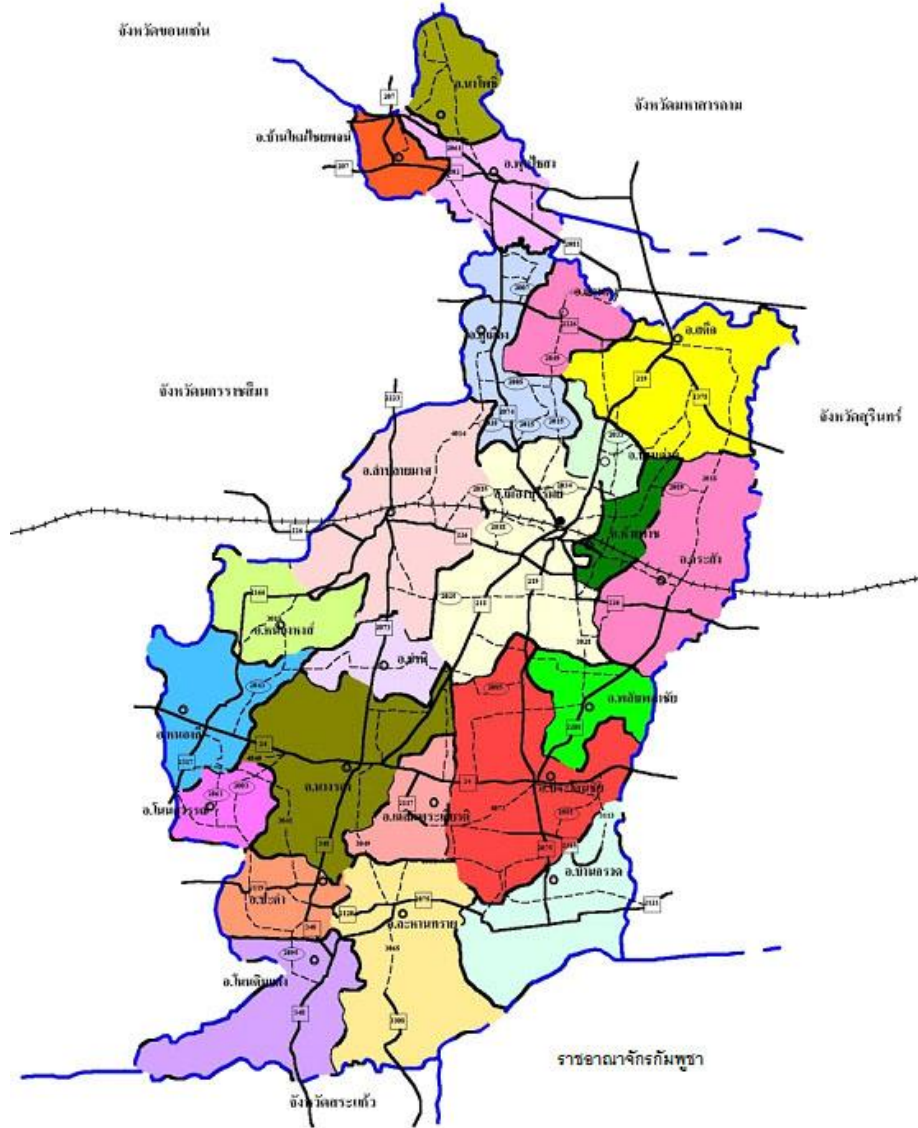
ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญจังหวัดบุรีรัมย์

๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัด

๑.๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

๑) ที่ตั้งขนาดพื้นที่

จังหวัดบุรีรัมย์ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๔ องศา ๑๕ ลิปดาเหนือ กับ ๑๕ องศา ๔๕ ลิปดาเหนือ เส้นแวงที่ ๑๐๒ องศา ๓๐ ลิปดาตะวันออก กับ ๑๐๓ องศา ๔๕ ลิปดาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ ๓๘๕ กิโลเมตร ทางรถไฟประมาณ ๓๗๖ กิโลเมตร

๒) อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดสุรินทร์

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสุรินทร์

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดสระแก้ว และราชอาณาจักรกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดนครราชสีมา

๓) สภาพพื้นที่

จังหวัดบุรีรัมย์มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น ๑๐,๓๙๓.๙๔๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖,๔๕๑,๑๗๘.๑๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๑ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคิดเป็นร้อยละ ๒.๐๑ ของพื้นที่ประเทศไทย

- พรมแดน

จังหวัดบุรีรัมย์ มีพรมแดนโดยรอบยาวประมาณ ๖๓๘ กิโลเมตร เป็นพรมแดนที่เป็นธรรมชาติ ทั้งสิ้น คือ ใช้แนวสันเขาแบ่งยาวประมาณ ๑๗๐ กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘๙ พรมแดนที่เป็นลำน้ำยาวประมาณ ๓๖๓ กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๑๕ และใช้เส้นแนวตรงในที่ราบเป็นแนวพรมแดนอีก ๑๕๐ กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๙๖

- รูปร่าง

รูปร่างของจังหวัดบุรีรัมย์ มีความยาวมากกว่าความกว้าง กล่าวคือ วัดความยาวของจังหวัดจากแผนที่ภูมิศาสตร์ อัตราส่วน ๑ : ๒๕๐,๐๐๐ ของกรมแผนที่ทหารได้ประมาณ ๑๘๒ กิโลเมตร ส่วนความกว้างวัดได้ประมาณ ๙๐ กิโลเมตร ในทางภูมิศาสตร์การเมืองได้วิเคราะห์รูปร่างที่ดีของพื้นที่ไว้ว่า จะต้องมีความยาวและความกว้างเท่ากันหรือ ยาว : กว้าง เท่ากับ ๑ ซึ่งรูปร่างของพื้นที่ดังกล่าวอาจเกือบกลม หรือ เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส เมื่อพิจารณารูปร่างของจังหวัดบุรีรัมย์แล้วจะมีรูปร่างคล้ายเต๋า มีหัวอยู่ทางตอนบนและลำตัวอยู่ทางตอนกลางและตอนใต้ ถ้าคิดตามสัดส่วนความยาวต่อความกว้างแล้ว จะมีค่าประมาณ ๒.๐๒ ซึ่งเป็นรูปร่างที่ไม่ดี คือไม่กะทัดรัด เพราะจะมีรูปร่างยาวรีในตอนบนแล้วแผ่กว้างทางตอนกลางและตอนใต้ จึงทำให้เกิดข้อเสียในด้านต่างๆ การสื่อสารโทรคมนาคมไม่สะดวก ยากแก่การพัฒนา เสียค่าใช้จ่ายในการพัฒนาสูง ตลอดจนการดูแลของเจ้าหน้าที่ไม่ทั่วถึง (ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินบุรีรัมย์)

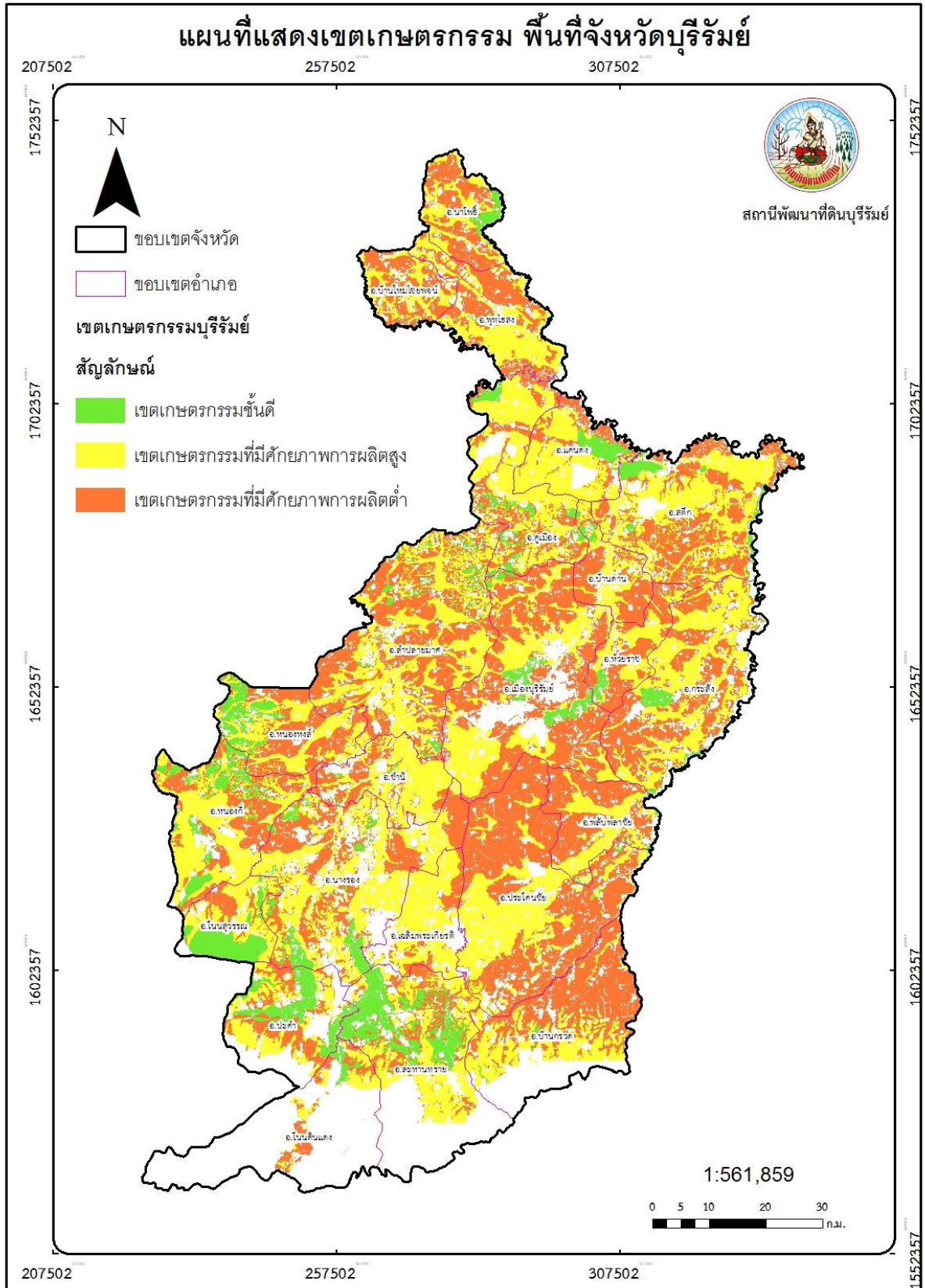
๔) ลักษณะดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายถึงทรายจัด มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำและง่ายต่อการชะล้างพังทลาย โดยการแบ่งเขตเกษตรกรรมออกเป็นดังนี้

๑) เขตเกษตรกรรมชั้นดี ส่วนใหญ่จะอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัด มีพื้นที่ ๔๒๒,๓๕๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๘ ของพื้นที่เกษตรกรรม

๒) เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตสูง จะกระจายอยู่ทั่วทั้งจังหวัด มีพื้นที่ ๒,๒๐๑,๙๕๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๘๑ ของพื้นที่เกษตรกรรม

๓) เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตต่ำ จะกระจายอยู่ทั่วทั้งจังหวัด มีพื้นที่ ๒,๑๘๑,๓๓๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๓๙ ของพื้นที่เกษตรกรรม

คำอธิบายเขตเกษตรกรรม

เขตเกษตรกรรมชั้นดี

- ไม่พบดินที่เป็นอุปสรรคต่อการเพาะปลูกหรือเจริญเติบโตของพืช เช่น ดินทรายจัด ดินตื้น ดินเปรี้ยว ดินเค็ม ดินดาน เป็นต้น
- มีการพัฒนาสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านเกษตรกรรม เช่น ระบบชลประทานประเภทต่าง ๆ โครงการจัดรูปที่ดิน เป็นต้น
- เป็นพื้นที่ที่มีระดับเหมาะสมของที่ดินสูง (S๑) หรือปานกลาง (S๒) ของพืชเศรษฐกิจหลัก ๑๓ ชนิดพืช ตาม Agri-Map (ชนิดใดชนิดหนึ่ง)
- เป็นพื้นที่ที่ได้รับการประกาศเป็นแหล่งผลิตพืชที่มีสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของยุโรป

เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตสูง

- ไม่พบดินที่เป็นอุปสรรคต่อการเพาะปลูกหรือเจริญเติบโตของพืช เช่น ดินทรายจัด ดินตื้น ดินเปรี้ยว ดินเค็ม ดินดาน เป็นต้น
- ไม่มีการพัฒนาสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านเกษตรกรรม เช่น ระบบชลประทานประเภทต่าง ๆ โครงการจัดรูปที่ดิน เป็นต้น
- เป็นพื้นที่ที่มีระดับเหมาะสมของที่ดินสูง (S๑) หรือปานกลาง (S๒) ของพืชเศรษฐกิจหลัก ๑๓ ชนิดพืช ตาม Agri-Map (ชนิดใดชนิดหนึ่ง)

เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตต่ำ

- พบดินที่เป็นอุปสรรคต่อการเพาะปลูกพืช เช่น ดินทรายจัด ดินตื้น ดินเปรี้ยว ดินเค็ม ดินดาน เป็นต้น
 - ไม่มีการพัฒนาสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านเกษตรกรรม เช่น ระบบชลประทานประเภทต่าง ๆ โครงการจัดรูปที่ดิน เป็นต้น
 - เป็นพื้นที่ที่มีระดับเหมาะสมของที่ดินเล็กน้อย (S๓) หรือไม่เหมาะสม (N) ของพืชเศรษฐกิจหลัก ๑๓ ชนิดพืช ตาม Agri-Map (ชนิดใดชนิดหนึ่ง)
- ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินบุรีรัมย์

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

๑) ฤดูกาล มีสภาพอากาศจัดอยู่ภายในเขตภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน (Tropical Savanna Climate : Aw) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เขตภูมิอากาศแบบสวันนา (Savanna Climate) ซึ่งเป็นลักษณะอากาศที่มีฤดูแล้งสลับฤดูฝนอย่างเด่นชัด คือ

- ฤดูฝน (Rain Season) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งได้รับอิทธิพล จากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดนำความชื้นจากทะเลอันดามัน และอ่าวไทยเข้ามาปกคลุม และมีอิทธิพล ของร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องมรสุม (International Tropical Convergence Zone : ITCZ or Monsoon Trough) พาดผ่าน ทำให้เริ่มมีฝนตกชุกตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไปจนถึงกลางเดือนมิถุนายน หลังจากนั้นไปจนถึงกลางเดือนกรกฎาคมฝนจะลดน้อยลงจนบางวันอาจไม่มีฝนตกเลย เรียกระยะนี้ว่าระยะฝนทิ้งช่วง (Dry Spell) เนื่องจากร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องมรสุมได้เคลื่อนตัวขึ้นไปพาดผ่านตอนบนของประเทศลาว ประเทศเวียดนาม และประเทศจีนตอนใต้ สำหรับในช่วงเดือนสิงหาคมและกันยายนฝนจะกลับมาตกชุกอีกครั้งหนึ่งเนื่องจากร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องมรสุมได้เคลื่อนตัวลงมาพาดผ่าน ภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ในฤดูนี้มักมีพายุหมุนเขตร้อนเคลื่อนตัวจากทะเลจีนใต้เข้ามามีอิทธิพลต่อภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ยปีละ ๑-๓ ลูกจากสถิติภูมิอากาศจังหวัดบุรีรัมย์ของกรมอุตุนิยมวิทยา พบว่า ฝนตกชุกมากที่สุดคือเดือนกันยายนวัดปริมาณฝนรวมเฉลี่ยได้ ๒๔๕.๔ มิลลิเมตร รองลงมาคือเดือนสิงหาคม โดยวัดปริมาณฝนรวมเฉลี่ยได้ ๑๗๘.๐ มิลลิเมตร ปริมาณฝนรวมเฉลี่ยทั้งปี เท่ากับ ๑,๑๙๙.๒ มิลลิเมตร

- ฤดูหนาว (Winter Season)เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในฤดูนี้จังหวัดบุรีรัมย์ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นลมที่พัดออกจากความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจากประเทศจีน มีลักษณะอากาศเย็นและแห้ง ความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจะแผ่ปกคลุมตลอดฤดู อุณหภูมิจะลดต่ำลงทำให้มีอากาศหนาวเย็นโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับกำลังและขนาดของมวลอากาศเย็นนั้น จากสถิติภูมิอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยา พบว่า อากาศหนาวเย็นที่สุดอยู่ในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม วัดอุณหภูมิต่ำที่สุดได้ ๑๓.๔ องศาเซลเซียส และ ๑๓.๐ องศาเซลเซียส ตามลำดับ อุณหภูมิต่ำที่สุดที่วัดได้เท่ากับ ๗.๘ องศาเซลเซียส ในเดือนธันวาคม ในฤดูนี้มักประสบปัญหาภัยแล้งเนื่องจากมีฝนลดน้อยลงอย่างมากจนถึงระดับไม่มีฝนตกในฤดูนี้อาจมีคลื่นกระแสลมตะวันตกเคลื่อนตัวมาจากประเทศพม่าผ่านภาคเหนือของประเทศไทยเข้ามามีอิทธิพลต่อภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ ซึ่งอาจทำให้มีฝนฟ้าคะนองเกิดขึ้นได้ แต่ปริมาณฝนจะไม่มากนัก

- ฤดูร้อน (Summer Season)เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ลมที่พัดปกคลุมในฤดูนี้ส่วนใหญ่เป็นลมใต้และลมตะวันตก และมักจะมีหย่อมความกดอากาศต่ำเนื่องจากความร้อน (Heat Low) ปกคลุมตลอดฤดู ทำให้มีอากาศร้อนโดยทั่วไป บางวันมีอากาศร้อนจัดสามารถวัดอุณหภูมิได้สูงถึง ๔๑ องศาเซลเซียส ขึ้นไป จากสถิติภูมิอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาของจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนมากที่สุด อุณหภูมิสูงที่สุดที่เคยวัดได้ ๔๑.๘ องศาเซลเซียส ค่าเฉลี่ยที่ ๔๑.๘ องศาเซลเซียส ในฤดูนี้จะมีบางช่วงที่มีมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนแผ่ลงมาจะเกิดการปะทะกับมวลอากาศร้อนที่ปกคลุมอยู่ก่อนแล้ว ทำให้เกิดพายุฝนฟ้าคะนอง ลมกระโชกแรง บางครั้งมีลูกเห็บตกเกิดขึ้นด้วย เราเรียกพายุชนิดนี้ว่า พายุฤดูร้อน (Summer Storm) ฝนที่ตกลงมาในฤดูนี้ยังมีปริมาณน้อยมักไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก

๒) ปริมาณน้ำฝน (ข้อมูลย้อนหลัง ๑๐ ปี)

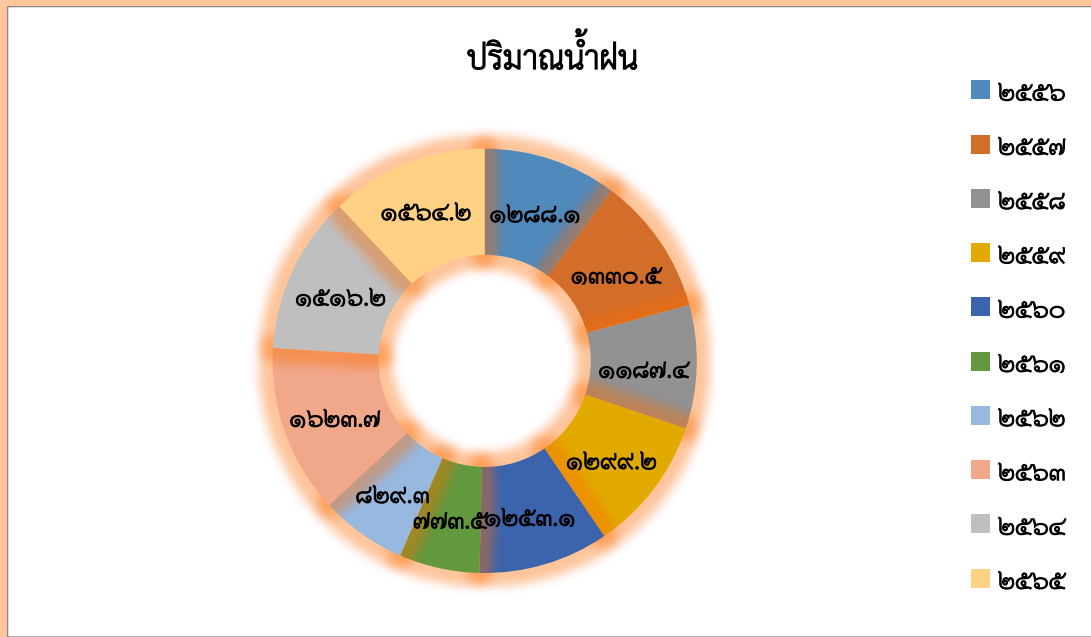
ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝน ปี ๒๕๕๖ – ๒๕๖๕

ปี	ปริมาณน้ำฝน (มม.)
๒๕๕๖	๑,๒๘๘.๑๐
๒๕๕๗	๑,๓๓๐.๕๐
๒๕๕๘	๑,๑๘๗.๔๐
๒๕๕๙	๑,๒๙๙.๒๐
๒๕๖๐	๑,๒๕๓.๑๐
๒๕๖๑	๗๗๓.๕๐
๒๕๖๒	๘๒๙.๓๐

ปี	ปริมาณน้ำฝน (มม.)
๒๕๖๓	๑,๖๒๓.๗๐
๒๕๖๔	๑,๕๖๔.๒
๒๕๖๕	๒,๐๕๒.๑

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยาอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

กราฟที่ ๑ แสดงปริมาณน้ำฝน ปี พ.ศ.๒๕๕๖ - ๒๕๖๕

๓) อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ (ข้อมูลย้อนหลัง ๑๐ ปี)

ตารางที่ ๒ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๕

ปี	อุณหภูมิ (°C)			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
๒๕๕๖	๓๖.๔๒	๑๙.๘๓	๒๗.๐๓	๙๗.๘๓	๔๐.๙๒	๗๖.๐๗
๒๕๕๗	๓๖.๓๙	๑๙.๘๕	๒๗.๑๗	๙๘.๐๐	๔๑.๕๘	๗๕.๙๗
๒๕๕๘	๓๗.๒๖	๑๙.๘๙	๒๗.๖๓	๙๘.๖๗	๓๙.๐๐	๗๔.๙๔
๒๕๕๙	๓๗.๑๗	๑๙.๐๐	๒๗.๘๐	๙๗.๙๒	๓๙.๗๕	๗๔.๑๖
๒๕๖๐	๓๖.๑๑	๑๘.๘๓	๒๗.๐๗	๙๘.๐๘	๔๐.๕๘	๗๖.๗๐
๒๕๖๑	๓๖.๗๓	๑๙.๑๘	๒๗.๒๔	๙๗.๙๒	๓๘.๑๗	๗๔.๗๕
๒๕๖๒	๓๗.๕๙	๒๐.๒๐	๒๘.๐๘	๙๗.๓๕	๓๕.๕๘	๖๙.๙๐
๒๕๖๓	๓๗.๓๒	๒๐.๖๓	๒๗.๔๙	๙๘.๐๘	๕๑.๕๓	๗๓.๖๖
๒๕๖๔	๓๖.๕๘	๑๙.๗๓	๒๖.๘๕	๙๙.๕๘	๕๔.๓๗	๗๗.๑๖
๒๕๖๕	๓๕.๔๖	๑๘.๕๖	๒๖.๑๓	๙๙.๕๐	๕๖.๓๙	๗๘.๘๒

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยาอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ

ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ มีลำน้ำที่สำคัญซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่มีการใช้ประโยชน์ทั้งเพื่อการอุปโภคบริโภค เพื่อการเกษตร และการใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ หลายสาย ได้แก่

๑) ลำจักราช มีลำน้ำสายหลักคือลำจักราช ซึ่งเกิดจากห้วยสารพะเพ็ชร และห้วยจ๊กราชในอำเภอนางรองอยู่มาก จังหวัดนครราชสีมา สภาพทั่วไปลำจักราชจะมีน้ำไหลตลอดลำน้ำ เฉพาะช่วงฤดูฝน มีพื้นที่ลุ่มน้ำ ประมาณ ๑,๓๘๘ ตร.กม. หรือ ๘๖๗,๕๐๐ ไร่ โดยจะไหลผ่านอำเภอนางรอง และอำเภอนางรองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ และอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา แล้วไหลรวมบรรจบกับแม่น้ำมูลที่อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดนครราชสีมา

๒) ลำนางรอง มีต้นกำเนิดอยู่บริเวณเทือกเขาพนมดงรักในแนวรอยต่อจังหวัดบุรีรัมย์ กับจังหวัดสระแก้ว ไหลผ่านอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้งนี้กรมชลประทานได้สร้างเขื่อนเก็บกักน้ำขนาดใหญ่ไว้ในบริเวณบ้านป่าไม้สหกรณ์ อำเภอนิคมพัฒนา ได้แก่ เขื่อนลำนางรอง แล้วปล่อยน้ำจากเขื่อนลงสู่ลำนางรองเดิม ผ่านบ้านโคกใหม่ ตำบลสำโรงใหม่ อำเภอละหานทราย ไปบรรจบกับลำจังหัน ในเขตอำเภอบัวลาย ไหลคดเคี้ยวเข้าสู่อำเภอนางรอง ซึ่งเป็นช่วงต่อระหว่างสามอำเภอ คือ อำเภอบัวลาย อำเภอนางรอง และอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ และมีลำธารเล็กๆ หลายสาย จากภูเขาอังคาร มารวมลงสู่ลำนางรอง และไหลบรรจบลงที่ลำปลายมาศ ทั้งนี้ โดยภาพรวม ลำนางรองมีความยาว ประมาณ ๑๑๕ กม. ครอบคลุมพื้นที่ ๑,๒๙๙.๙๔ ตร.กม.

๓) ลำปะเทีย มีต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาพนมดงรักบริเวณพรมแดนไทย-กัมพูชา ประชาธิปไตย โดยเป็นลำธารเล็กๆ ไหลลงมารวมกัน ณ บริเวณบ้านไผ่ทรวนผล ตำบลตาจาง อำเภอละหานทราย กรมชลประทานได้สร้างเขื่อนลำปะเทียเก็บกักน้ำไว้การใช้สอยโดยชุมชน เส้นทางไหลของลำปะเทียจะไหลผ่านท้องที่อำเภอละหานทราย อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ นอกจากนี้ ยังมีคลองตาพรหม และคลองลาดกล้วย ซึ่งไหลจากภูเขาอังคารลงมาสมทบ จากนั้นลำปะเทียได้ไหลผ่าน อำเภอนางรอง และอำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ แล้วจึงไหลลงบรรจบกับลำนางรองที่บ้านโคกสะอาด อำเภอชำนิ โดยรวมแล้วลำปะเทียมีความยาว ประมาณ ๙๐ กม.

๔) ลำปลายมาศ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาพนมดงรักในพื้นที่อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ไหลผ่านอำเภอบัวลาย จังหวัดบุรีรัมย์ ในช่วงที่ไหลผ่านจังหวัดบุรีรัมย์ จะมีลำธารเล็กๆ เกิดจากเนินเขาเตี้ยๆ ไหลมาบรรจบกับลำปลายมาศ ทำให้ในช่วงฤดูฝนลำปลายมาศ มีปริมาณน้ำมาก และเกิดน้ำท่วมฉับพลันในช่วงระยะเวลาสั้นๆ จากนั้นลำปลายมาศจะไหลผ่านบ้านหนองหว้าทางทิศตะวันตกของอำเภอนางรอง และไหลไปลงยังบ้านโคกมกดิน อำเภอนางรอง ซึ่งเป็นจุดที่ลำไทรโยง ไหลลงบรรจบกับลำปลายมาศ ทำให้ลำปลายมาศช่วงนี้มีปริมาณน้ำมาก ในฤดูฝนจึงเกิดน้ำท่วมสองฝั่ง ลำน้ำนี้จะไหลคดเคี้ยวผ่านอำเภอนางรอง อำเภอชำนิ ผ่านบ้านยาง อำเภอปลายมาศ ซึ่งเป็นช่วงที่ลำน้ำอีกสองสาย คือ ลำนางรอง และลำปะเทีย ไหลมาบรรจบกับลำปลายมาศ ทำให้ลำปลายมาศมีขนาดใหญ่ขึ้นน้ำเอ่อล้นฝั่งทุกปี แต่ในฤดูแล้งน้ำลด ลำปลายมาศจะขาดน้ำเป็นช่วงๆ และลำปลายมาศจะไปบรรจบแม่น้ำมูลที่อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๓,๙๔๑ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติ เฉลี่ย ๔๕๗ ล้าน ลบ.ม. ต่อปี ลำปลายมาศมีความยาวโดยรวม ประมาณ ๒๑๐ กม.

๕) แม่น้ำมูล (ลำน้ำมูลส่วนที่ ๒) มีต้นกำเนิดของแม่น้ำนี้เกิดจากเทือกเขาพนมดงรักระหว่างเขาวง เขาละมั่ง และเขาใหญ่ จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดนครราชสีมา ไหลผ่านอำเภอบึงนาราง อำเภอสว่างวีระวงศ์ อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา ไหลเข้าไปในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ ในท้องที่อำเภอพุทไธสง อำเภอคูเมือง อำเภอแคนดง และอำเภอสตึก แล้วไหลผ่านอำเภอชุมพลบุรี อำเภอท่าตูม อำเภอรัตนบุรี ในเขตจังหวัดสุรินทร์ หลังจากนั้นไหลผ่านจังหวัดศรีสะเกษ

และจังหวัดอุบลราชธานี ลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอโขงเจียม มีความยาวประมาณ ๖๔๐ กิโลเมตร แม่น้ำมูล ช่วงที่อยู่ในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นลำน้ำมูลส่วนที่ ๒ ซึ่งแบ่งเขตระหว่าง อำเภอคูเมือง กับอำเภอพุทไธสง และแบ่งเขตอำเภอแคนดง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ กับอำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

๖) ห้วยแอก มีต้นน้ำเกิดจากบริเวณตอนเหนืออำเภอพล จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นลำธารเล็กๆ หลายสายไหลมารวมกันทางทิศใต้ ที่บริเวณหมู่บ้านตลาดแบ้ อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ แล้วไหลไปสมทบกับแม่น้ำมูลที่บ้านหนองเรือ ตำบลหายโศก อำเภอพุทไธสง

๗) ลำสะเทต มีต้นกำเนิดจากที่ราบสูงสันปันน้ำระหว่างลุ่มน้ำมูลและลุ่มน้ำชี และอีกส่วนหนึ่งจากต้นน้ำที่ห้วยปราสาทในเขตอำเภอคง และอำเภอขามสะแกแสง จังหวัดนครราชสีมา นอกจากนี้ ยังประกอบด้วยลำสาขาได้แก่ ลำห้วยตะกั่ว ไหลลงลำสะเทต แล้วลำสะเทต ไหลลงสู่แม่น้ำมูลที่อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๓,๑๙๒ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติ ประมาณปีละ ๓๘๕ ล้าน ลบ.ม. โดยรวม ลำสะเทตมีความยาวทั้งสิ้น ประมาณ ๑๔๕ กิโลเมตร

๘) ลำพังชู มีต้นน้ำเกิดจากที่สูงจากธารน้ำหลายสายในท้องที่อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น และท้องที่อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ กลายเป็นลำพังชู ไหลผ่าน บ้านแดงใหญ่ บ้านท่างาม อำเภอพุทไธสง และเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์กับอำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม จากนั้นไหลไปรวมกับแม่น้ำมูลที่บ้านยางนกฮูก ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง ลำพังชู มีความยาวประมาณ ๕๓ กิโลเมตร

๙) ห้วยตะโคง มีต้นน้ำเกิดจากเนินเขากระโดง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ และมีลำห้วยหลายสาย อาทิ ห้วยจรเข้มาก ห้วยตลาด ห้วยกระโดง ห้วยราช ห้วยยาง ได้ไหลลงมาบรรจบกันเกิดเป็นห้วยตะโคง แล้วไหลไปทางทิศเหนือของจังหวัดบุรีรัมย์ ผ่านบ้านสวายสอ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ บ้านตะโคง บ้านด่าน บ้านปลัดปึก อำเภอบ้านด่าน สู่เขตอำเภอสตึก และไหลลงแม่น้ำมูล ห้วยตะโคงมีความยาวประมาณ ๕๖ กิโลเมตร

๑๐) ลำชี เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำมูล ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดได้แก่ พื้นที่อำเภอสตึกบางส่วน อำเภอกระสัง อำเภอประโคนชัย อำเภอพลับพลาชัย อำเภอบ้านกรวด อำเภอเมืองบุรีรัมย์บางส่วน และอำเภอห้วยราชบางส่วน มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๒,๘๒๒ ตารางกิโลเมตร แบ่งย่อยออกเป็น ๒ ส่วน คือ

(๑) ลุ่มน้ำลำชี ตอนบน มีต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาพนมดงรัก ไหลผ่าน บ้านหนองแวง อำเภอละหานทราย และทางตอนใต้ของอำเภอบ้านกรวด ลำชีในช่วงนี้ มีลำธารเล็กๆ คือ ห้วยเสว ห้วยตะแบก ในท้องที่จังหวัดบุรีรัมย์ และห้วยเสนง ในท้องที่จังหวัดสุรินทร์ ไหลมาสมทบกัน

(๒) ลุ่มน้ำลำชี ตอนล่าง ได้แก่ลำชีในช่วงที่ไหลผ่าน อำเภอประโคนชัย มีห้วยสายตะกู ห้วยโถงเียบ ไหลมาสมทบ และยังมีลำน้ำสาขาพื้นที่ในเขตอำเภอกระสัง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ บางส่วน และอำเภอห้วยราชบางส่วน มีลำสาขาที่สำคัญ คือ ลำห้วยลึก ลำห้วยกระเบื้อง ลำชีน้อยที่เป็นต้นน้ำของลำชี โดยลำสาขาดังกล่าวไหลลงลำชี แล้วลำชีไหลไปบรรจบกับแม่น้ำมูลที่อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์

ต่อไป ที่มา : โครงการชลประทานบุรีรัมย์, ๒๕๕๘; สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดนครราชสีมา

๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

๑) ป่าไม้

จากข้อมูลสภาพดาวเทียม Sentinel-๒ โครงการจัดทำข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ของกรมป่าไม้ พบว่า จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่ป่าไม้ ๕๕๒,๑๓๔.๘๔ ไร่ หรือคิดเป็น ๘.๖๗ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่จังหวัด ซึ่งประกอบด้วย

๑.๑) พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ได้แก่

๑.๑.๑) อุทยานแห่งชาติตาพระยา ท้องที่อำเภอบ้านกรวด, อำเภอละหานทราย และอำเภอโนนดินแดง

๑.๑.๒) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ ในท้องที่อำเภอปะคำ, อำเภอละหานทราย และอำเภอโนนดินแดง

๑.๑.๓) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มาก ท้องที่อำเภอเมือง

๑.๑.๔) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำสนามบิน ท้องที่อำเภอประโคนชัย

๑.๑.๕) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำห้วยตลาด ท้องที่อำเภอเมือง

๑.๑.๖) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขากระโดง ท้องที่อำเภอเมือง

๑.๑.๗) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าลำนางรอง ท้องที่อำเภอโนนดินแดง

๑.๒) พื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชุมชน ป่าสาธารณประโยชน์ สวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ สวนป่าเอกชน และพื้นที่ที่คงสภาพป่าที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการ/หน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ

๒) หิน

บุรีรัมย์มีภูเขาไฟที่ดับแล้ว ๕ ลูก บริเวณรอบๆ ภูเขาไฟ ยังอุดมไปด้วยหินบะซอลต์ที่มีคุณภาพดี แข็งแกร่ง เหมาะสำหรับให้ใช้ในการก่อสร้างอาคาร ถนน และงานก่อสร้างต่างๆ ไป จึงมีผู้ประกอบการโรงโม่หินในจังหวัดจำนวนมากถึง ๑๐ โรง ส่งหินที่บดย่อยแล้วไปขายในหลายๆ จังหวัด

๓) ทรายน้ำจืด

มีทรายน้ำจืดอยู่ริมฝั่งแม่น้ำมูล ในท้องที่อำเภอคูเมือง พุทไธสง และอำเภอสตึก มีผู้ประกอบการดูดทรายหลายราย

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัด

๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง แบ่งออกเป็น ๒๓ อำเภอ ๑๘๘ ตำบล ๒,๕๔๙ หมู่บ้าน การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๓ แห่ง เทศบาลตำบล ๖๐ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๔๕ แห่ง รายละเอียดดังนี้ ตารางที่ ๓ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดบุรีรัมย์ ปี พ.ศ.๒๕๖๔

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ	ที่ว่าการอำเภอห่างจากศาลากลางจังหวัด (กม.)	จำนวน				
				ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลนคร/เมือง/ตำบล	อบต.	ชุมชน
๑. เมืองบุรีรัมย์	๗๑๒.๒๓	๖.๘๑๖	๗.๐๐	๑๘	๓๒๓	๒	๑๓	๑๘
๒. นางรอง	๙๑๔.๐๐	๘.๗๔๙	๕๔.๐๐	๑๕	๑๘๘	๖	๑๔	๒๐
๓. ประโคนชัย	๘๙๐.๑๒	๘.๕๒	๔๕.๔๐	๑๖	๑๘๒	๔	๑๓	-
๔. พุทไธสง	๓๓๐.๐๐	๓.๑๕๙	๗๙.๐๐๐	๗	๙๗	๑	๗	-
๕. ลำปลายมาศ	๘๐๒.๙๕	๗.๖๘๖	๓๑.๐๐	๑๖	๒๑๖	๒	๑๕	-
๖. สตึก	๘๐๓.๐๐	๗.๖๘๖	๔๙.๐๐	๑๒	๑๗๙	๔	๙	-

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ	ที่ว่าการ อำเภอห่าง จากศาลา กลาง จังหวัด (กม.)	จำนวน				
				ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล นคร/เมือง/ ตำบล	อบต.	ชุมชน
๗. กระสัง	๖๕๒.๗๐	๖.๒๔๘	๓๕.๐๐	๑๑	๑๖๘	๔	๘	-
๘. ละหานทราย	๗๓๕.๐๐	๗.๐๓๖	๘๒.๐๐	๖	๘๔	๕	๒	-
๙. บ้านกรวด	๘๕๓.๙๐	๕.๕๘๙	๖๓.๕๐	๙	๑๑๘	๘	๓	-
๑๐. คูเมือง	๔๔๒.๐๐	๔.๒๓๑	๔๓.๐๐	๗	๑๐๖	๒	๗	-
๑๑. หนองกี่	๓๘๕.๐๐	๓.๖๘๕	๘๔.๐๐	๑๐	๑๐๘	๓	๘	-
๑๒. ปะคำ	๒๙๖.๐๒	๒.๘๓๔	๗๘.๘๔	๕	๗๗	๑	๔	-
๑๓. หนองหงส์	๓๓๕.๐๐	๓.๒๑	๖๐.๐๐	๗	๑๐๐	๒	๖	-
๑๔. นาโพธิ์	๒๕๕.๐๐	๒.๔๔๑	๘๐.๐๐	๕	๖๕	๑	๕	-
๑๕. พลับพลาชัย	๓๐๖.๖๗	๒.๙๓๕	๓๓.๐๐	๕	๖๗	๓	๓	-
๑๖. ห้วยราช	๑๘๒.๑๒	๑.๗๔๓	๑๗.๐๐	๘	๘๐	๓	๕	-
๑๗. โนนสุวรรณ	๑๘๙.๖๓	๑.๘๑๕	๘๐.๐๐	๔	๕๖	๒	๓	-
๑๘. ชำนิ	๒๔๓.๑๐	๒.๓๒๗	๔๕.๐๐	๖	๖๓	๒	๔	-
๑๙. โนนดินแดง	๔๔๘.๐๐	๔.๒๘๘	๙๕.๐๐	๓	๓๗	๑	๓	-
๒๐. เฉลิมพระ เกียรติ	๓๐๕.๔๗	๒.๙๒๔	๖๘.๐๐	๕	๖๗	๓	๒	-
๒๑. บ้านใหม่ไชย พจน์	๑๗๘.๐๐	๑.๗๐๔	๙๖.๐๐	๕	๕๕	๑	๕	-
๒๒. บ้านด่าน	๑๕๙.๑๐	๑.๕๒๓	๒๔.๐๐	๔	๕๙	๒	๒	-
๒๓. แคนดง	๒๙๘.๐๐	๒.๘๕๒	๕๖.๐๐	๔	๕๔	๑	๔	-
รวม	๑๐,๔๔๗.๐๑	๑๐๐		๑๘๘	๒,๕๔๙	๖๓	๑๔๕	๓๘

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัด ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔

๑.๒.๒ ข้อมูลประชากร

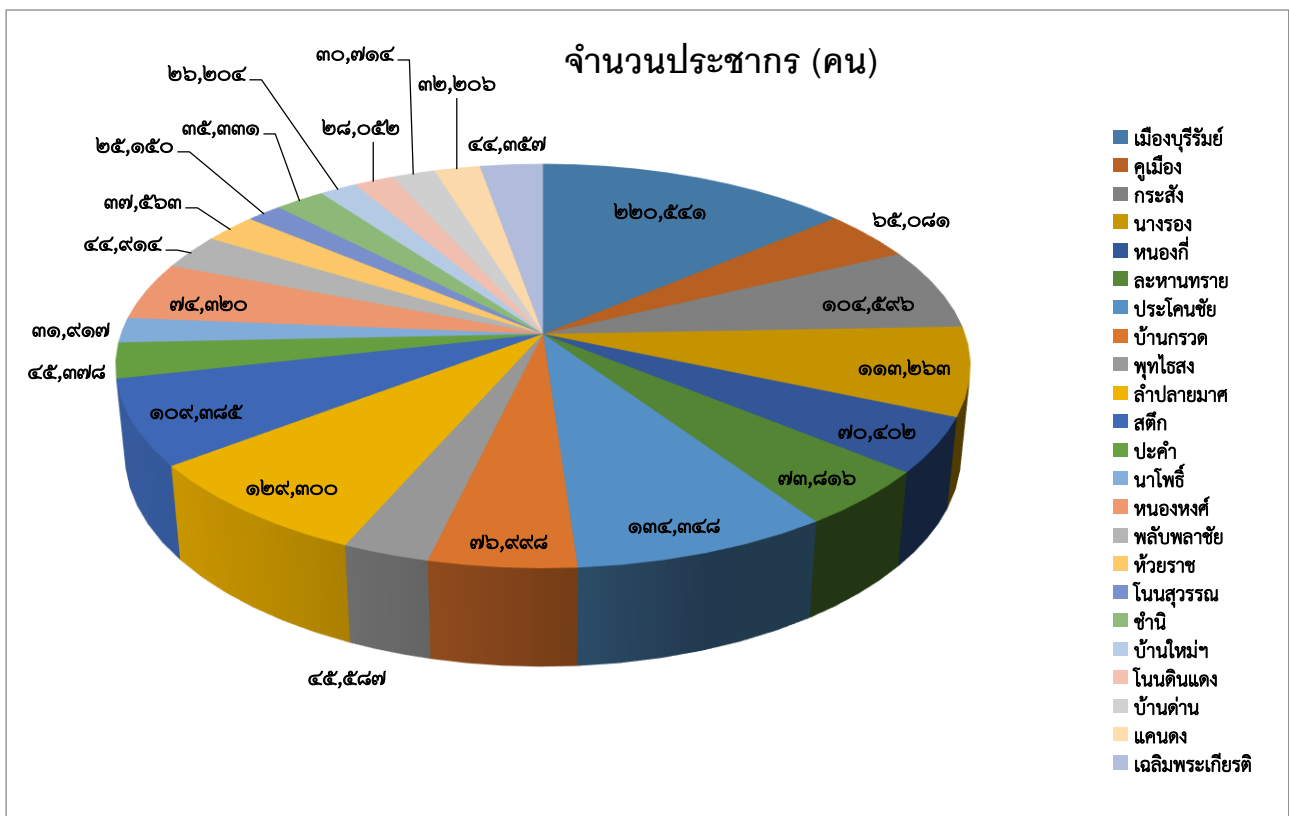
ตารางที่ ๔ จำนวนประชากรของจังหวัดบุรีรัมย์ปี พ.ศ.๒๕๖๖

อำเภอ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวมประชากร (คน)	จำนวน ครัวเรือน
๑. เมืองบุรีรัมย์	๑๐๘,๕๖๘	๑๑๑,๙๗๓	๒๒๐,๕๔๑	๘๒,๘๐๗
๒. คูเมือง	๓๓,๗๔๙	๓๑,๓๓๒	๖๕,๐๘๑	๑๘,๗๒๘
๓. กระสัง	๕๑,๕๖๙	๕๓,๐๒๗	๑๐๔,๕๙๖	๒๘,๘๗๘
๔. นางรอง	๕๕,๒๒๖	๕๘,๐๓๗	๑๑๓,๒๖๓	๓๘,๘๑๗
๕. หนองกี่	๓๕,๑๔๖	๓๕,๒๕๖	๗๐,๔๐๒	๑๗,๒๐๘
๖. ละหานทราย	๓๗,๐๑๔	๓๖,๘๐๒	๗๓,๘๑๖	๒๒,๑๓๐
๗. ประโคนชัย	๖๖,๕๕๙	๖๗,๗๘๙	๑๓๔,๓๔๘	๔๑,๘๓๑
อำเภอ	ชาย	หญิง	รวมประชากร	จำนวน

	(คน)	(คน)	(คน)	ครัวเรือน
๘. บ้านกรวด	๓๘,๓๐๗	๓๘,๖๙๑	๗๖,๙๙๘	๒๓,๖๙๙
๙. พุทโธสง	๒๒,๑๗๕	๒๓,๔๑๒	๔๕,๕๘๗	๑๔,๘๕๘
๑๐. ลำปลายมาศ	๖๕,๒๗๘	๖๔,๐๒๒	๑๒๙,๓๐๐	๓๙,๕๑๓
๑๑. สตี๊ก	๕๔,๓๓๒	๕๕,๐๕๓	๑๐๙,๓๘๕	๓๓,๖๔๕
๑๒. ปะคำ	๒๒,๖๗๘	๒๒,๗๐๐	๔๕,๓๗๘	๑๔,๙๕๓
๑๓. นาโพธิ์	๑๕,๖๖๖	๑๖,๒๕๑	๓๑,๙๑๗	๙,๘๔๐
๑๔. หนองหงส์	๒๔,๙๗๐	๔๙,๓๕๐	๗๔,๓๒๐	๑๒,๓๑๙
๑๕. พลับพลาชัย	๒๒,๖๑๖	๒๒,๒๙๘	๔๔,๙๑๔	๑๒,๔๓๙
๑๖. หัวราช	๑๘,๖๐๗	๑๘,๙๕๖	๓๗,๕๖๓	๙,๙๘๒
๑๗. โนนสุวรรณ	๑๒,๔๘๐	๑๒,๖๗๐	๒๕,๑๕๐	๗,๖๘๔
๑๘. ชำนิ	๑๗,๖๒๖	๑๗,๗๐๕	๓๕,๓๓๑	๙,๓๘๓
๑๙. บ้านใหม่ไชยพจน์	๑๒,๘๘๒	๑๓,๓๒๒	๒๖,๒๐๔	๗,๖๘๔
๒๐. โนนดินแดง	๑๓,๙๙๙	๑๔,๐๕๓	๒๘,๐๕๒	๙,๕๕๖
๒๑. บ้านด่าน	๑๕,๑๐๖	๑๕,๖๐๘	๓๐,๗๑๔	๘,๑๓๓
๒๒. แคนดง	๑๕,๙๘๔	๑๖,๒๒๒	๓๒,๒๐๖	๙,๕๑๙
๒๓. เฉลิมพระเกียรติ	๑๙,๗๖๙	๒๔,๕๘๘	๔๔,๓๕๗	๑๒,๒๕๒
รวม	๗๘๐,๓๐๖	๘๑๙,๑๑๗	๑,๕๙๙,๔๒๓	๔๘๕,๘๕๘

ที่มา : สำนักงานปกครองจังหวัดบุรีรัมย์ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

กราฟที่ ๒ แสดงจำนวนประชากร พ.ศ.๒๕๖๖

๑.๓ ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม

๑.๓.๑ ลักษณะทางสังคม

-ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

ข้อมูล ณ ปี ๒๕๖๖ ประกอบด้วย ๒๓ อำเภอ ๑๘๘ ตำบล ๒,๕๖๖ หมู่บ้าน ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๓ เทศบาลเมือง ๕๓ เทศบาลตำบล ๑๔๖ องค์การบริหารส่วนตำบล ๔๘๕,๘๕๘ครัวเรือน ประชากร ๑,๕๙๙,๔๒๓ คน (ชาย ๗๘๐,๓๐๖ คน หญิง ๘๑๙,๑๑๗ คน) อำเภอเมืองบุรีรัมย์มีประชากรมากที่สุดมีจำนวน ๒๒๐,๕๔๑ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๗๘ ส่วนอำเภอโนนสุวรรณมีจำนวนประชากรน้อยที่สุดมีจำนวน ๒๕,๑๕๐ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑.๕๗

ตารางที่ ๕ จำนวนและร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเภทองค์กร	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ (%)
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑	๐.๔๙
เทศบาลเมือง	๓	๑.๔๗
เทศบาลตำบล	๕๓	๒๖.๑๐
องค์การบริหารส่วนตำบล	๑๔๖	๗๑.๙๔
รวมทั้งหมด	๒๐๓	๑๐๐

(ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดบุรีรัมย์ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖)

๑.๒.๓ วัฒนธรรมและกลุ่มชาติพันธุ์

ประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ มีกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นชนพื้นเมืองดั้งเดิม ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มไทย-โคราช กลุ่มไทยอีสานหรือไทย-ลาว กลุ่มไทย-เขมร และกลุ่มไทย-กวย นอกจากภาษาเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญสำหรับความแตกต่างของกลุ่มชาติพันธุ์เหล่านั้นแล้ว วิถีชีวิตส่วนรวมของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ก็ยังมีเอกลักษณ์ของตนเองที่สามารถบอกได้ว่าเป็นชาติพันธุ์นั้นๆอีกด้วย

๑. กลุ่มไทย-โคราช กลุ่มไทยโคราชส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในเขตอำเภอปะคำ นางรอง หนองกี่ และลำปลายมาศ ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๑๕% ของประชากรในจังหวัดบุรีรัมย์การแต่งกายจะนุ่งโจงกระเบนทั้งชายและหญิง เสื้อคอกลมผ้าขาวม้าพาดบ่าด้านซ้ายหญิงนิยมทัดดอกไม้ที่หูชาวไทยโคราชเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตนว่านอนสอนง่ายเชื่อฟัง พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย และเชื่อฟังผู้นำ ไม่ประพฤติล่วงเกินคำสั่งสอนของผู้เป็นบุพการีความเชื่อถือ การทำบุญใส่บาตร ส่งผลบุญไปให้บรรพบุรุษ เป็นประเพณีที่นิยมทำกันในระหว่างเดือน ๖ ไม่กำหนดวันที่แน่นอน เป็นการทำบุญประจำหมู่บ้าน ซึ่งเชื่อว่าเป็นการส่งผลบุญไปให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วเป็นการแสดงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ คือการทำนา ทำไร่ เมื่อถึงฤดูการทำนาคือเดือน ๖ ทุกปี เมื่อก่อนจะลงนา ลงทำไร่ ไถนา จะต้องประกอบพิธีแรกนา (แรกนาขวัญ) เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่การประกอบอาชีพ

๒. กลุ่มไทย-อีสาน หรือ ไทย-ลาวจากการศึกษาความเป็นมาของชาวไทยลาวในจังหวัดบุรีรัมย์ดั้งเดิมนั้น มักจะอยู่ทางเหนือน้ำมูล โดยเฉพาะเผ่าพันธุ์ คนพุทโธสง นาโพธิ์ และบ้านใหม่ไชยพจน์ ที่ติดกับเขตจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดมหาสารคาม เป็นเชื้อสายที่อพยพเนื่องจากการศึกสงครามสรุปได้ว่าชาติพันธุ์ไทย-ลาว ซึ่งเป็นชาวบุรีรัมย์ดั้งเดิม มาจากนครเวียงจันทน์และในแถบภูมิภาคนี้ ลาวเคยปกครองมาก่อน

เผ่าพันธุ์เชื้อสายยังคงสืบทายาทกันต่อกันมาดังกล่าว ไว้ข้างต้นและกระจายกันไปในพื้นที่ต่างๆในจังหวัดบุรีรัมย์ เช่น ที่อำเภอลำปลายมาศ อำเภอหนองหงส์ ฯลฯ เป็นต้น (ที่มา จากการสัมภาษณ์ คุณปุระวัตติ วัชรวิชัย ศิลป์ (จีนไธสง) เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๐๐ ต้นตระกูลหนึ่งของบ้านมะเฟือง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์) กลุ่มไทย-ลาวในจังหวัดบุรีรัมย์ส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตอำเภอพุทไธสง อำเภอนาโพธิ์ อำเภอสตึก อำเภอลำปลายมาศ อำเภอคูเมือง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ อำเภอหนองกี่ อำเภอแคนดง แต่ปัจจุบันได้กระจัดกระจายเกือบทุกอำเภอ คนไทยเชื้อสายลาวมีประมาณ ๓๕ % ของประชากรในจังหวัดบุรีรัมย์ลักษณะการแต่งกายชายนิยมแต่งกายแบบผ้าขาก้วย หรือโสร่ง นิยมนุ่งผ้าหัวกุด (หัวกุด) เสื้อนิยมนุ่งเสื้อม่อฮ่อม ทอเอง ตัดเอง ส่วนมากเป็นสิคราม

๓. กลุ่มไทย-เขมรจังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประชากรชาวเขมรอาศัยอยู่มาก ทั้งนี้เพราะจังหวัดบุรีรัมย์มีพื้นที่ที่อยู่ติดกับพรมแดนประเทศกัมพูชาประชาธิปไตยและจังหวัดสุรินทร์ ชาวไทย-เขมรในจังหวัดบุรีรัมย์ส่วนใหญ่อพยพมาจากจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ประชากรที่พูดภาษาไทย เขมรส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ทางตอนใต้ของจังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ อำเภอประโคนชัย อำเภอบ้านกรวด อำเภอปะคำ อำเภอละหานทราย อำเภอกระสัง อำเภอพลับพลาชัย อำเภอสตึก และอำเภอเมืองบุรีรัมย์กลุ่มชาวไทย-เขมรในจังหวัดบุรีรัมย์ดำเนินชีวิตด้วยเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษา เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของกลุ่มตนเองไว้อย่างเหนียวแน่น โดยเฉพาะด้านความเชื่อ เช่น ความเชื่อทางด้านไสยศาสตร์ เครื่องรางของขลัง การเสกเป่า ยาสั่ง และการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ในวิถีชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย ซึ่งมีการสืบทอดกันมาโดยมีผู้นำสืบทอดสู่ชนรุ่นหลังอย่างเหนียวแน่นสำหรับประเพณีเกี่ยวกับความเชื่อ ชาวไทย-เขมรมีขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างหนึ่ง คือ การทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ผู้ตาย เรียกว่า การทำบุญโดนตา คือการทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ผู้ตายไปแล้ว นิยมทำกันในวันสิ้นเดือน ๑๐ ประเพณีเกี่ยวกับการตาย จะนิยมฝังเอาไว้ก่อนจะไม่เผา ๓-๔ ปี จึงจะขุดเอาขึ้นมาเผา

๔. กลุ่มไทย-กวย ปัจจุบันมีชาวไทย-กวย (ส่วนมากจะเรียกส่วย หรือกวย) กระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ นครราชสีมา ศรีสะเกษ และบางส่วนของจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งได้อพยพไปจากจังหวัดสุรินทร์ และศรีสะเกษสำหรับชาวกวยในจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งอพยพมาจากจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ และจังหวัดสุรินทร์ เมื่อประมาณ ๑๐๐ ปีมาแล้ว ได้เข้ามาอยู่ในเขตอำเภอเมืองบุรีรัมย์ หนองกี่ ลำปลายมาศ กระสัง สตึก พลับพลาชัย บ้านด่าน และประโคนชัย เป็นส่วนใหญ่ชาวไทย-กวย พวกเขาจะเรียกตัวเองว่า กวย คำว่าส่วยเป็นคำพูดเรียกชื่อที่ชนชาติอื่นเรียกพวกเขาซึ่งปกติพวกเขาไม่ชอบคำว่า ส่วย ผู้ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับชนชาติส่วยคือ นายนุพวรรณ ศรีแก้ว อยู่บ้านเลขที่ ๑๑๒ หมู่ ๓บ้านโคกवान ตำบลหูก่าน อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ การนุ่งห่มและการแต่งกายของชนชาวส่วยนิยมการแต่งกายนุ่งห่มเหมือนชนชาวเขมรแต่พิเศษคือนิยมตัดดอกไม้ที่อยู่ทั้งสองข้างจะเป็นดอกไม้สีอะไรก็ได้ ในงานพิธีต่างๆ ถ้าเห็นการแต่งกายตัดดอกไม้ที่หูปัจจุบันนี้ชาวไทยส่วยในจังหวัดบุรีรัมย์มีอยู่ประมาณ ๒%ชนชาวกวยจะถือเคร่งในเรื่องการตอบแทนต่อผู้มีพระคุณ เช่นในทุกปีในช่วงสงกรานต์ พวกเขาทุกคนจะต้องหาน้ำไปให้พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย อาบ พร้อมทั้งหาเสื้อผ้าใหม่ๆให้ผลัดเปลี่ยนเป็นประจำทุกปี เชื้อฟงคำสั่งสอนของบิดา มารดาไม่ประพฤตินอกกริदनกรอย ความเชื่อเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีส่วนมากจะคล้ายกับพวกเขมร เช่น การตายจะไม่นิยมเผาแต่จะฝังไว้ก่อน เป็นต้น (ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดบุรีรัมย์)

๑.๓ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๓.๑ การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดบุรีรัมย์สามารถเดินทางติดต่อกับจังหวัดต่างๆ ที่อยู่ใกล้เคียงและติดต่อกันภายในจังหวัดได้สะดวกทั้งทางรถยนต์ รถไฟ และยังมีสนามบินพาณิชย์ เปิดบริการระหว่างกรุงเทพฯ-บุรีรัมย์

๑.๓.๑.๑ ทางรถยนต์

- เส้นทางสายหลัก จำนวน ๑ สาย คือ หมายเลข ๒๔
- เส้นทางสายรอง มี ๔ สาย คือ หมายเลข ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๖ และ ๓๔๘
- เส้นทางย่อยระหว่างอำเภอ มี คือ หมายเลข ๒๒๒๖ ๒๐๗๔ ๒๒๒๓ ๒๓๗๘ ๒๒๐๘ ๒๑๖๕ ๒๑๑๗ ๒๑๒๐ ๒๓๑๗ และ ๒๓๖๕

๑.๓.๑.๒ ทางรถไฟ มีรถไฟผ่านพื้นที่ตอนกลางของจังหวัด โดยผ่านอำเภอลำปลายมาศ เมืองบุรีรัมย์ ห้วยราช และกระสัง มีขบวนรถไฟไป-กลับ ผ่าน ๒๖ เที่ยวต่อวัน

๑.๓.๑.๓ ทางเครื่องบิน การพาณิชย์ได้เปิดเที่ยวบินให้บริการโดยสารการบินของบริษัทนกแอร์ จำกัด กรุงเทพฯ-บุรีรัมย์

๑.๓.๒ ไฟฟ้า

ตารางที่ ๖ ข้อมูลด้านไฟฟ้าจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ข้อมูล	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๔๓๓,๙๓๖.๐๐	๔๔๑,๘๕๓.๐๐	๔๔๗,๕๐๑.๐๐
พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่าย และใช้ไฟฟ้า (กิโลวัตต์ - ชั่วโมง)	๑,๒๖๑,๘๐๐,๖๘๖.๓๑	๑,๓๐๒,๕๔๑,๕๒๒.๑๖	๑,๓๑๓,๘๘๓,๖๘๑.๙๓
บ้านอยู่อาศัย	๓๙๔,๔๑๖.๐๐	๔๐๑,๘๔๓.๐๐	๔๐๗,๕๙๔.๐๐
กิจกรรมขนาดเล็ก	๓๑,๙๙๕.๐๐	๑๕,๘๑๒.๐๐	๑๕,๘๓๗.๐๐
กิจกรรมขนาดใหญ่	๕๕.๐๐	๕๗.๐๐	๕๑.๐๐
อื่นๆ	๖,๔๕๒.๐๐	๕,๘๒๔.๐๐	๖,๒๕๗.๐๐

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๓.๓ ข้อมูลด้านการกักกันของจังหวัด (โปรดทำเครื่องหมาย)

มีด่าน ศุลกากร ที่ตั้ง.....-.....ประเภท.....-.....

ตรวจพืช ที่ตั้ง.....-.....

มีห้องปฏิบัติการเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักกันพืช ไม่มี มี

ตรวจประมง ที่ตั้ง.....-.....

มีห้องปฏิบัติการเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักกันสัตว์น้ำ ไม่มี มี

ปศุสัตว์ ที่ตั้งบ้านเลขที่ ๑ หมู่ ๑๘ บ้านหนองต่อ ตำบลหูก้านบ อำเภอบะคำ จังหวัดบุรีรัมย์
มีห้องปฏิบัติการเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งด่านกักกันสัตว์ ไม่มี มี

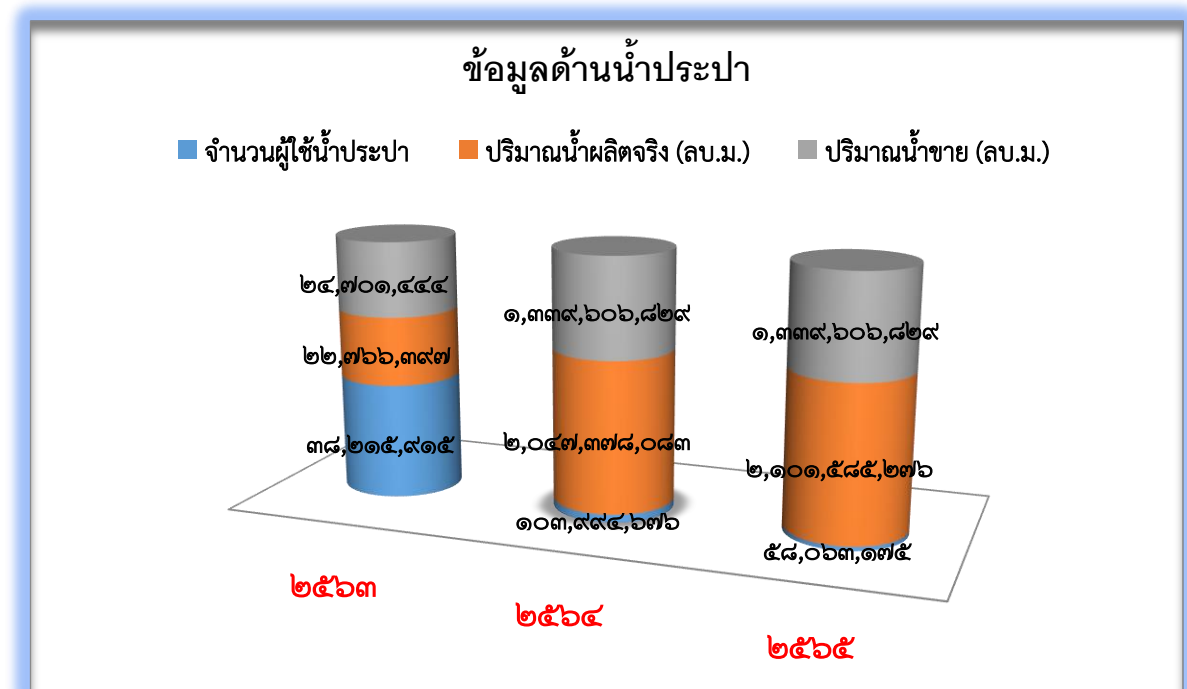
๑.๓.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- น้ำประปา

ตารางที่ ๗ ข้อมูลด้านน้ำประปาจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ที่มา : เว็บไซต์การประปาส่วนภูมิภาคจังหวัดบุรีรัมย์ www.pwa.co.th/province

ข้อมูล	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จำนวนผู้ใช้น้ำประปา (ราย)	๓๘,๒๑๕,๙๑๕	๑๐๓,๙๙๔,๖๗๖	๕๘,๐๖๓,๑๗๕
ปริมาณน้ำผลิตจริง (ลบ.ม)	๒๒,๗๖๖,๓๙๗	๒,๐๔๗,๓๗๘,๐๘๓	๒,๑๐๑,๕๘๕,๒๗๖
ปริมาณน้ำขาย (ลบ.ม.)	๒๔,๗๐๑,๔๔๔	๑,๓๓๙,๖๐๖,๘๒๙	๑,๓๖๖,๘๐๒,๔๗๓

กราฟที่ ๓ แสดงข้อมูลด้านประปา ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

- การใช้พลังงาน

ตารางที่ ๘ ปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่ลูกค้าน้ำมันจำหน่ายให้ลูกค้าจำแนกรายปี

ข้อมูล	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓ (ปริมาณ/พันลิตร)	๒๕๖๔ (ปริมาณ/พันลิตร)	๒๕๖๕ (ปริมาณ/พันลิตร)
น้ำมันกลุ่มเบนซิน			
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ อี ๘๕	๑,๙๘๘	๑,๘๖๕	๑,๗๘๔
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ อี ๒๐	๒๐,๓๑๓	๑๘,๒๑๘	๑๖,๑๐๗
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ ๙๑	๔๙,๔๐๗	๔๔,๗๖๑	๔๒,๑๑๗
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ ๙๕	๔๐,๗๑๑	๔๒,๔๓๗	๔๔,๔๑๓
น้ำมันเบนซิน	๒,๘๐๖	๑,๖๑๘	๑,๒๒๘
น้ำมันกลุ่มดีเซล			
น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว (ปี ๗)	๒๐๐,๑๒๖	๑๘๔,๓๕๒	๒๕๖,๘๒๙
น้ำมันดีเซลหมุนเร็วธรรมดา	๔๕,๕๔๗	๕๒,๙๘๙	๕,๑๑๔
น้ำมันดีเซล (ปี ๒๐)	๕,๖๙๙	๑,๔๐๙	-
น้ำมันเตา	๔๔๐	๒๘๕	๒๕๖
ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) (พันกิโลกรัม)	๓๐,๐๐๖	๓๒,๙๐๘	๓๔,๐๘๗

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๔ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๑.๔.๑ สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป (ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัด)

สภาพทางเศรษฐกิจ โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดบุรีรัมย์ ขึ้นกับการผลิต ๔ สาขาหลัก ได้แก่ สาขาเกษตร สาขาการค้า สาขาอุตสาหกรรม และสาขาการบริการ

- **ภาคการเกษตร** ด้านการเกษตร จังหวัดบุรีรัมย์มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ๔ ชนิด ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา ดังนี้

๑) ข้าว

-ข้าวเปลือกทุกชนิด (ยกเว้นข้าวหอมมะลิ)

ตารางที่ ๙ ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกข้าวเปลือกทุกชนิด (ยกเว้นข้าวหอมมะลิ) และผลผลิต จำแนกรายปี

ข้าวทั่วไป	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๘๐,๓๕๒.๗๙	๖๓,๑๗๓.๘๙	๕๖,๒๕๔
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๓๘๒	๕๖๐	๓๙๕
ผลผลิต (ตัน)	๓๐,๖๙๔.๗๖	๒๙,๐๕๙.๙๘	๒๒,๒๒๐
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๙๐๓
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๓๐๖.๙๔	๒๙๐.๕๙	๒๔๒
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑๑,๐๖๓	๘,๘๓๘	๗,๙๘๗

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

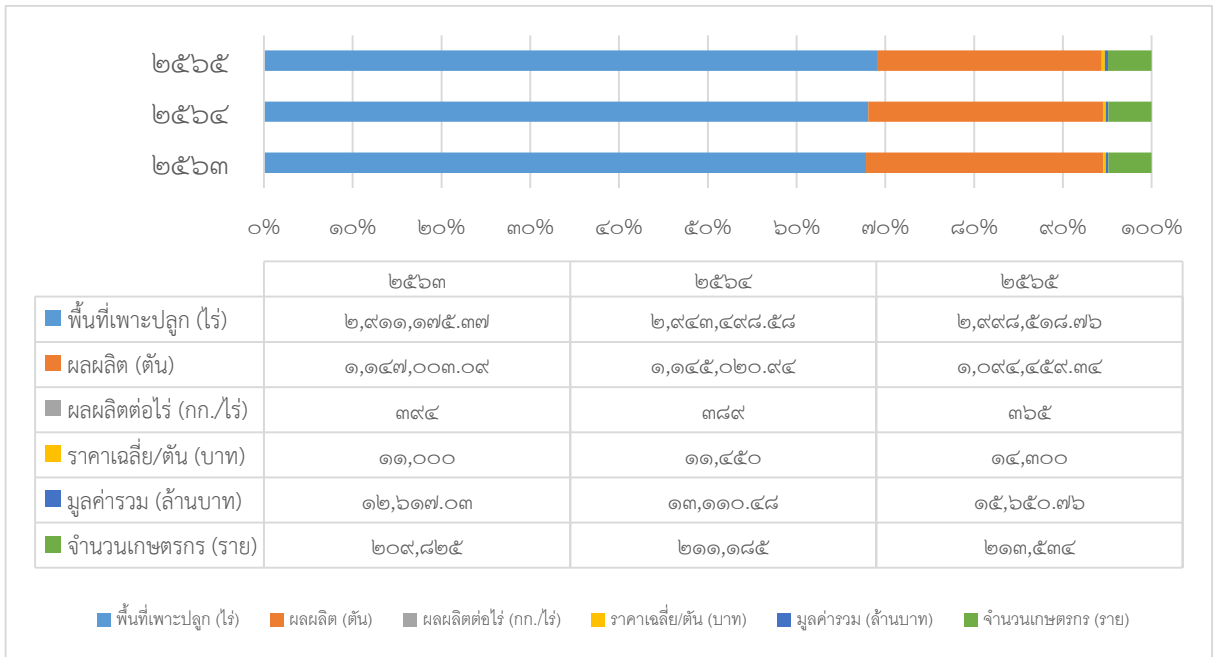
-ข้าวเปลือกหอมมะลิ

ตารางที่ ๑๐ ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกข้าวหอมมะลิและผลผลิต จำแนกรายปี

ข้าวหอมมะลิ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๒,๙๑๑,๑๗๕.๓๗	๒,๙๔๓,๔๙๘.๕๘	๒,๙๙๘,๕๑๘.๗๖
ผลผลิต (ตัน)	๑,๑๔๗,๐๐๓.๐๙	๑,๑๔๕,๐๒๐.๙๔	๑,๐๙๔,๔๕๙.๓๔
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๓๙๔	๓๘๙	๓๖๕
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๑๑,๐๐๐	๑๑,๔๕๐	๑๔,๓๐๐
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๑๒,๖๑๗.๐๓	๑๓,๑๑๐.๔๘	๑๕,๖๕๐.๗๖
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๒๐๙,๘๒๕	๒๑๑,๑๘๕	๒๑๓,๕๓๔

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๔ แสดงข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกข้าวหอมมะลิและผลผลิต จำแนกรายปี

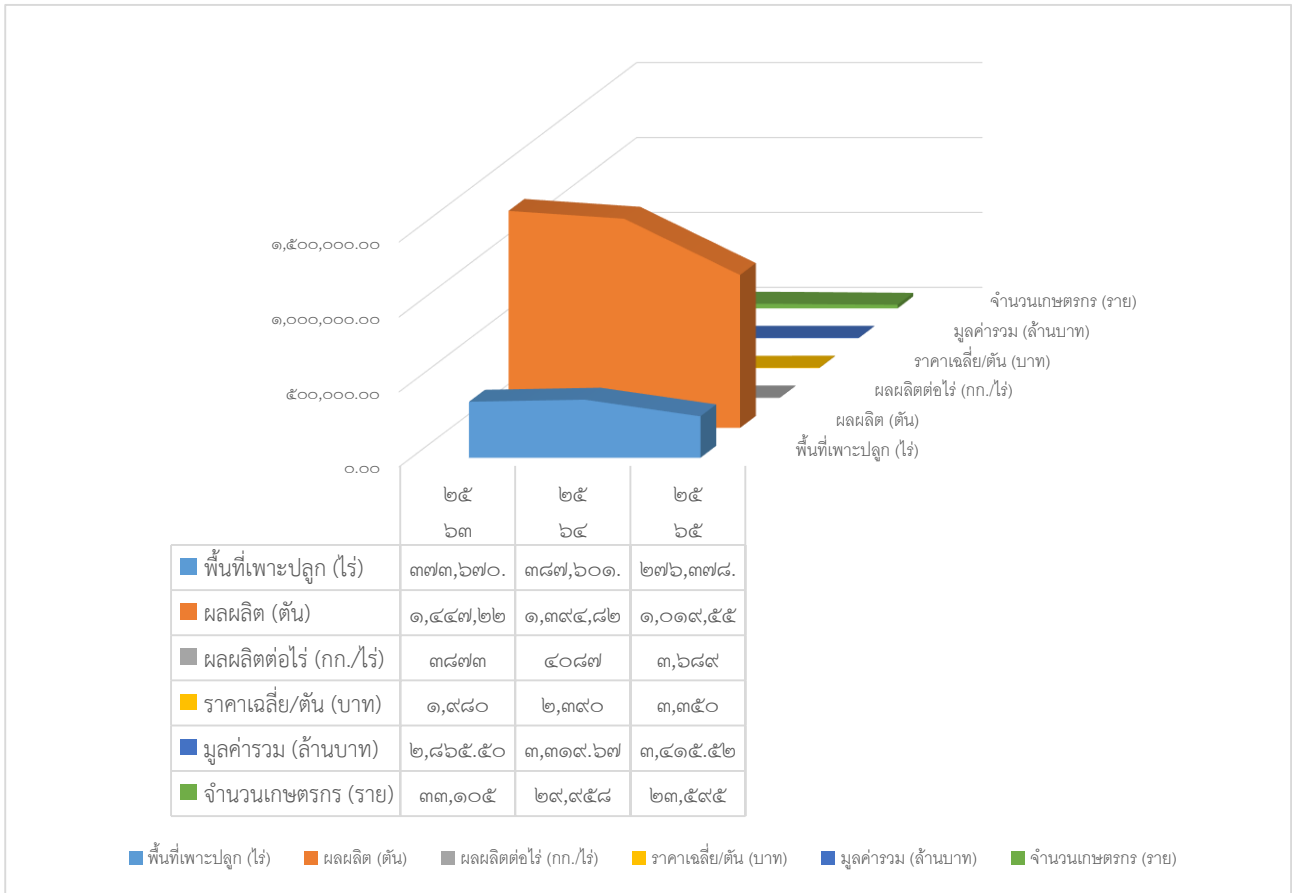
๒) มันสำปะหลัง

ตารางที่ ๑๑ ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังและผลผลิต จำแนกรายปี

มันสำปะหลัง	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๓๗๓,๖๗๐.๓๙	๓๘๗,๖๐๑	๒๗๖,๓๗๘.๑๒
ผลผลิต (ตัน)	๑,๔๔๗,๒๒๕.๔๒	๑,๓๙๔,๘๒๑	๑,๐๑๙,๕๕๘.๘๘
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๓,๘๗๓	๔๐๘๗	๓,๖๘๙
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๑,๙๘๐	๒,๓๙๐	๓,๓๕๐
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๒,๘๖๕.๕๐	๓,๓๑๙.๖๗	๓,๔๑๕.๕๒
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๓๓,๑๐๕	๒๙,๙๕๘	๒๓,๕๙๕

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๕ แสดงข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังและผลผลิต จำแนกรายปี

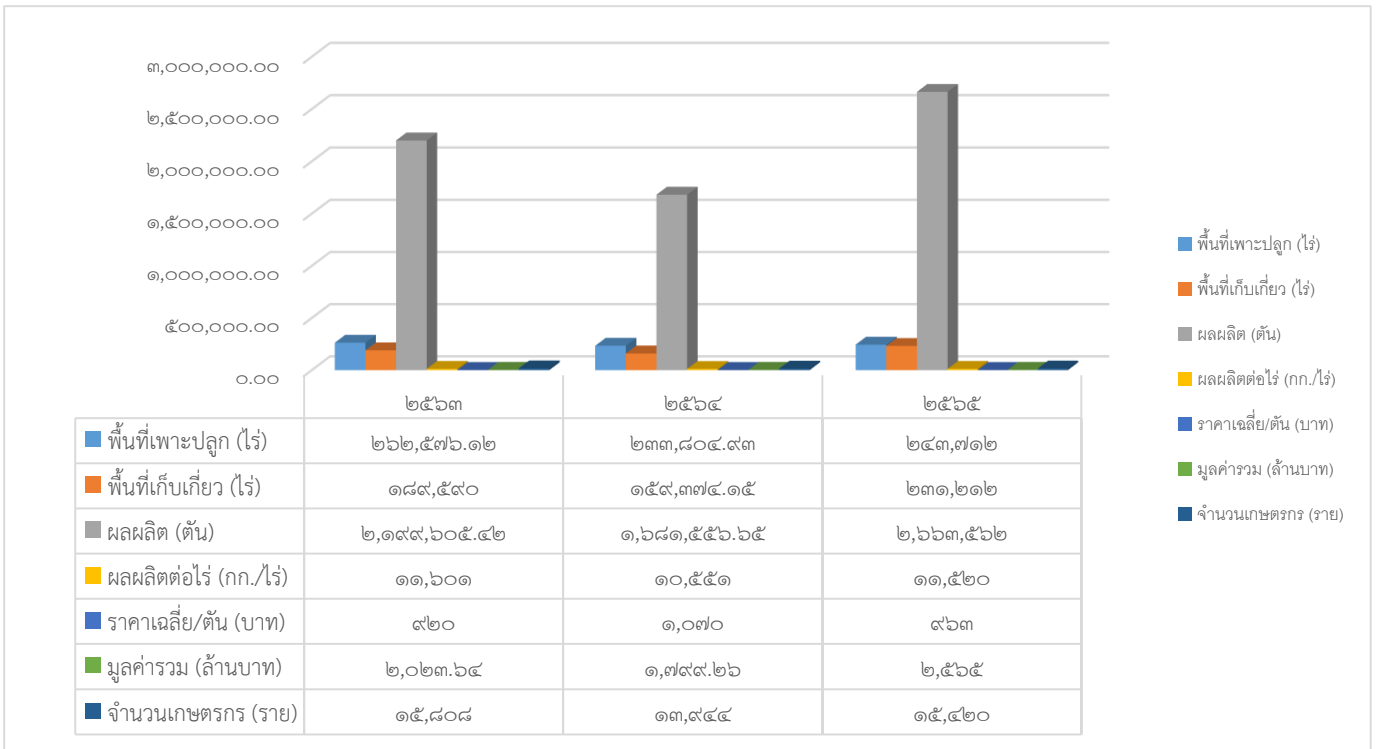
๓) อ้อย

ตารางที่ ๑๒ ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกอ้อยและผลผลิต จำแนกรายปี

อ้อย	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๒๖๒,๕๗๖.๑๒	๒๓๓,๘๐๔.๙๓	๒๔๓,๗๑๒
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	๑๘๙,๕๙๐	๑๕๙,๓๗๔.๑๕	๒๓๑,๒๑๒
ผลผลิต (ตัน)	๒,๑๙๙,๖๐๕.๔๒	๑,๖๘๑,๕๕๖.๖๕	๒,๖๖๓,๕๖๒
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๑๑,๖๐๑	๑๐,๕๕๑	๑๑,๕๒๐
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๙๒๐	๑,๐๗๐	๙๖๓
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๒,๐๒๓.๖๔	๑,๗๙๙.๒๖	๒,๕๖๕
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑๕,๘๐๘	๑๓,๙๔๔	๑๕,๔๒๐

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๖ แสดงข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกอ้อยและผลผลิต จำแนกรายปี

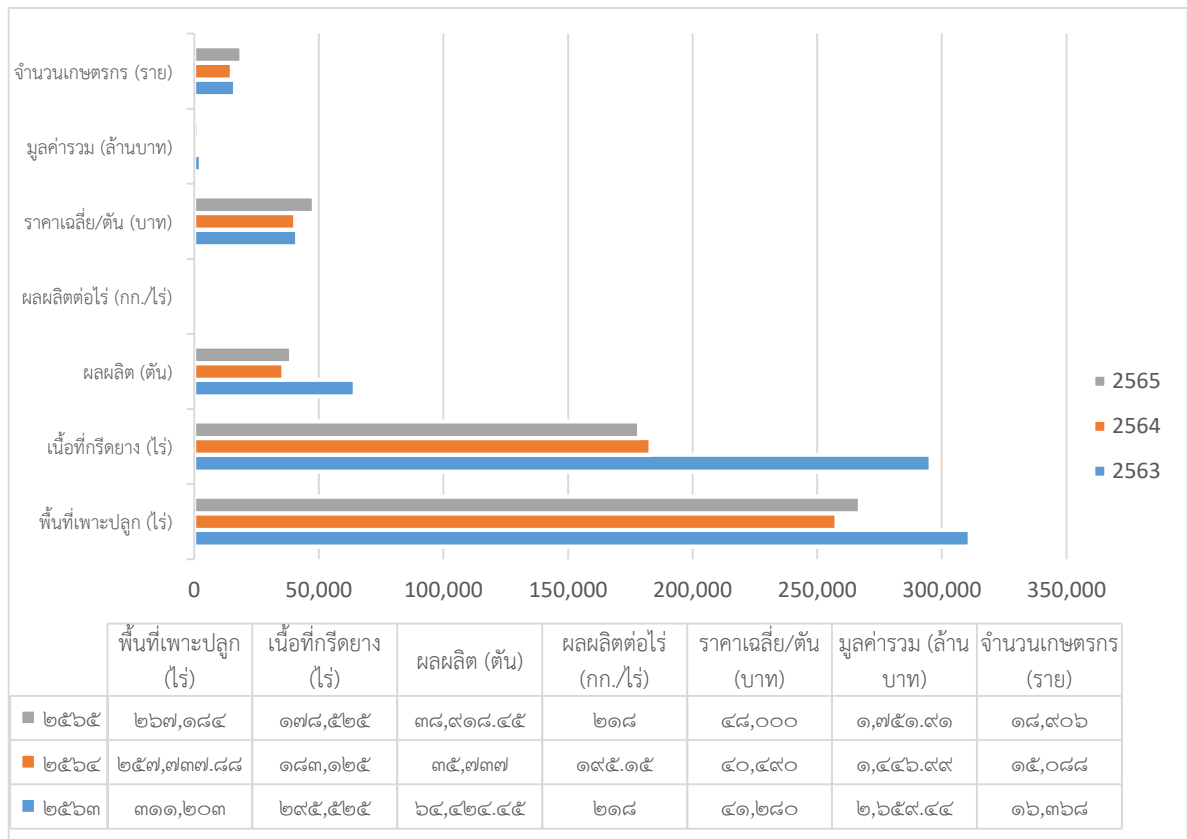
๔) ยางพารา

ตารางที่ ๑๓ ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกยางพาราและผลผลิต จำแนกรายปี

ยางพารา	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๓๑๑,๒๐๓	๒๕๗,๗๓๗.๘๘	๒๖๗,๑๘๔
เนื้อที่กรีดยาง (ไร่)	๒๙๕,๕๒๕	๑๘๓,๑๒๕	๑๗๘,๕๒๕
ผลผลิต (ตัน)	๖๔,๔๒๔.๔๕	๓๕,๗๓๗	๓๘,๙๑๘.๔๕
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๒๑๘	๑๙๕.๑๕	๒๑๘
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๔๑,๒๘๐	๔๐,๔๙๐	๔๘,๐๐๐
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๒,๖๕๙.๔๔	๑,๔๕๖.๙๙	๑,๗๕๑.๙๑
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑๖,๓๖๘	๑๕,๐๘๘	๑๘,๙๐๖

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๗ แสดงข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกยางพาราและผลผลิต จำแนกรายปี

- ด้านปศุสัตว์

จังหวัดบุรีรัมย์มีสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ ๖ ประเภท ได้แก่ โคเนื้อ โคนม กระบือ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ และสุกร ดังนี้

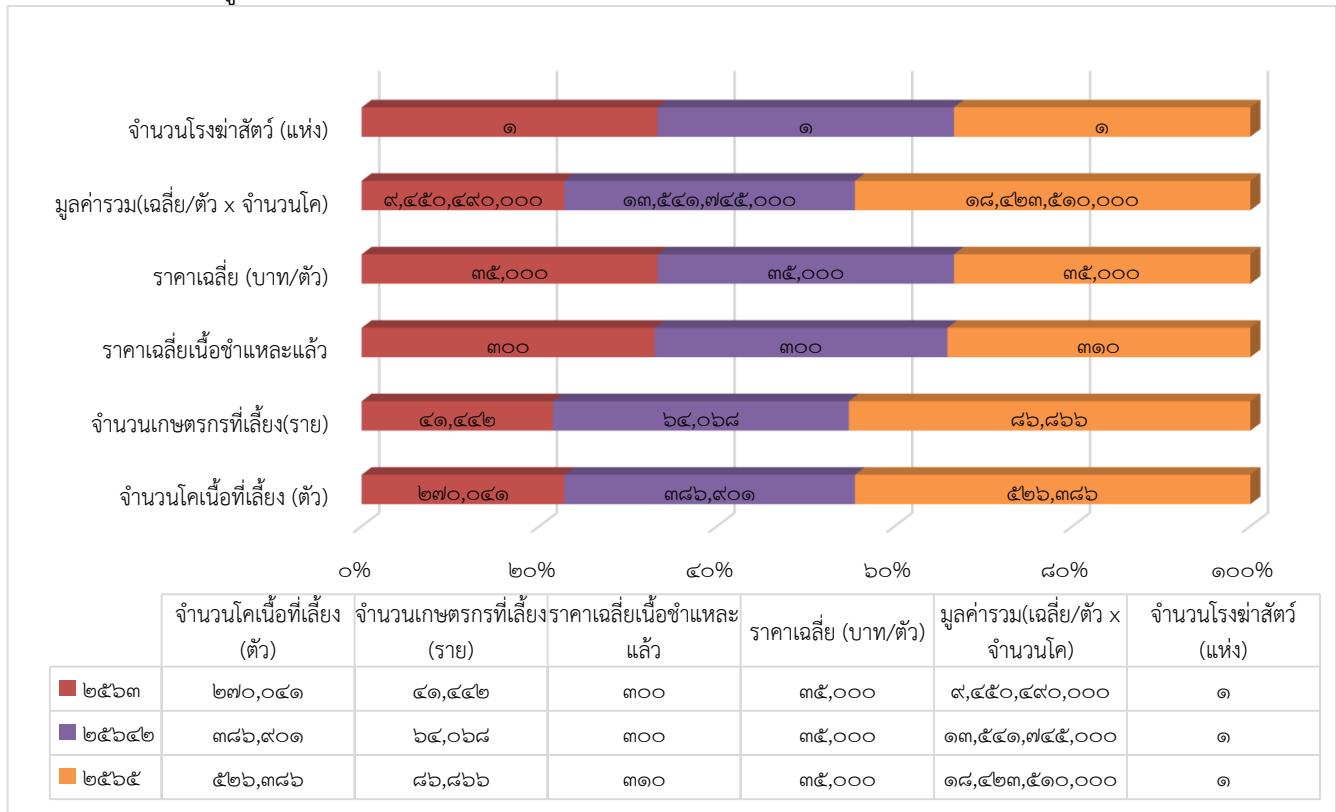
๑) โคเนื้อ

ตารางที่ ๑๔ ข้อมูลการเลี้ยงโคเนื้อ จำแนกรายปี

โคเนื้อ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง (ตัว)	270,041	386,901	526,386
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง(ราย)	41,442	64,068	86,866
ราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละแล้ว(บาท/กก.)	300	300	310
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	35,000	35,000	35,000
มูลค่ารวม (เฉลี่ย/ตัว x จำนวนโค)	9,450,420,000	13,541,745,000	18,423,510,000
จำนวนโรงฆ่าสัตว์ (แห่ง)	1	1	1

(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๘ แสดงข้อมูลการเลี้ยงโคเนื้อ จำแนกรายปี

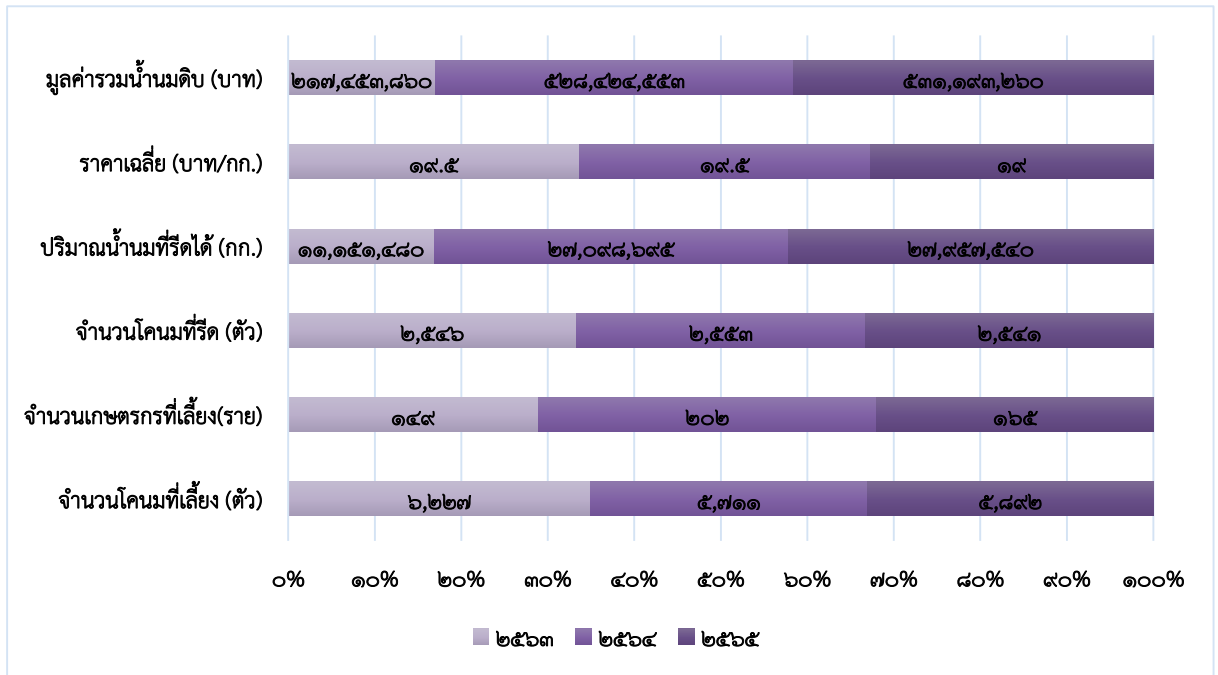
๒) โคนม

ตารางที่ ๑๕ ข้อมูลการเลี้ยงโคนม จำแนกรายปี

โคนม	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จำนวนโคนมที่เลี้ยง (ตัว)	๖,๒๒๗	๕,๗๑๑	๕,๘๙๒
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง(ราย)	๑๔๙	๒๐๒	๑๖๕
จำนวนโคนมที่รีด (ตัว)	๒,๕๔๖	๒,๕๕๓	๒,๕๔๑
ปริมาณน้ำนมที่รีดได้ (กก.)	๑๑,๑๕๑,๔๘๐	๒๗,๐๙๘,๖๙๕	๒๗,๙๕๗,๕๔๐
ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	๑๙.๕	๑๙.๕	๑๙
มูลค่ารวมน้ำนมดิบ (บาท)	๒๑๗,๔๕๓,๘๖๐	๕๒๘,๔๒๔,๕๕๓	๕๓๑,๑๙๓,๒๖๐

(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๙ แสดงข้อมูลการเลี้ยงโคนม จำแนกรายปี

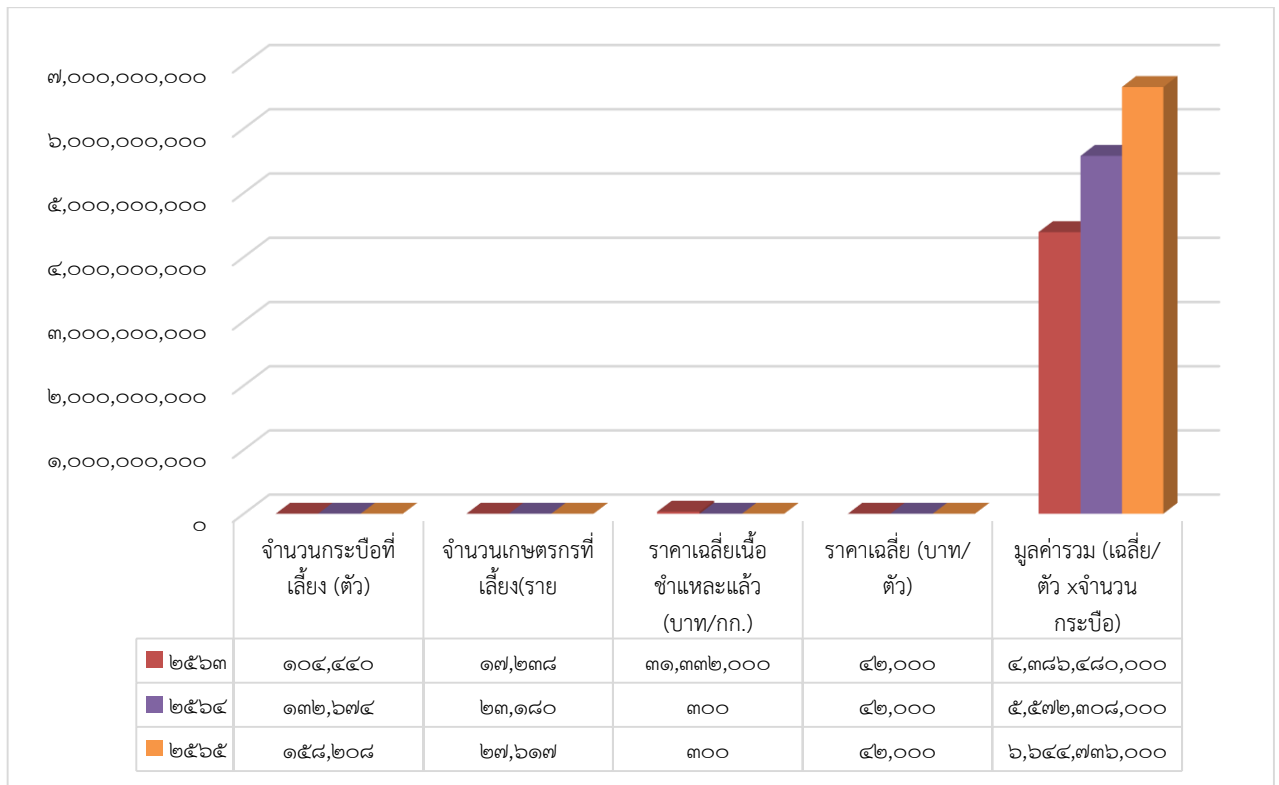
๓) กระบือ

ตารางที่ ๑๖ ข้อมูลการเลี้ยงกระบือ จำแนกรายปี

กระบือ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จำนวนกระบือที่เลี้ยง (ตัว)	๑๐๔,๔๔๐	๑๓๒,๖๗๔	๑๕๘,๒๐๘
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง(ราย)	๑๗,๒๓๘	๒๓,๑๘๐	๒๗,๖๑๗
ราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละแล้ว(บาท/กก.)	๓๑,๓๓๒,๐๐๐	๓๐๐	๓๐๐
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	๔๒,๐๐๐	๔๒,๐๐๐	๔๒,๐๐๐
มูลค่ารวม (เฉลี่ย/ตัว xจำนวนกระบือ)	๔,๓๘๖,๔๘๐,๐๐๐	๕,๕๗๒,๓๐๘,๐๐๐	๖,๖๔๔,๗๓๖,๐๐๐

(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๑๐ แสดงข้อมูลการเลี้ยงกระบือ จำแนกรายปี

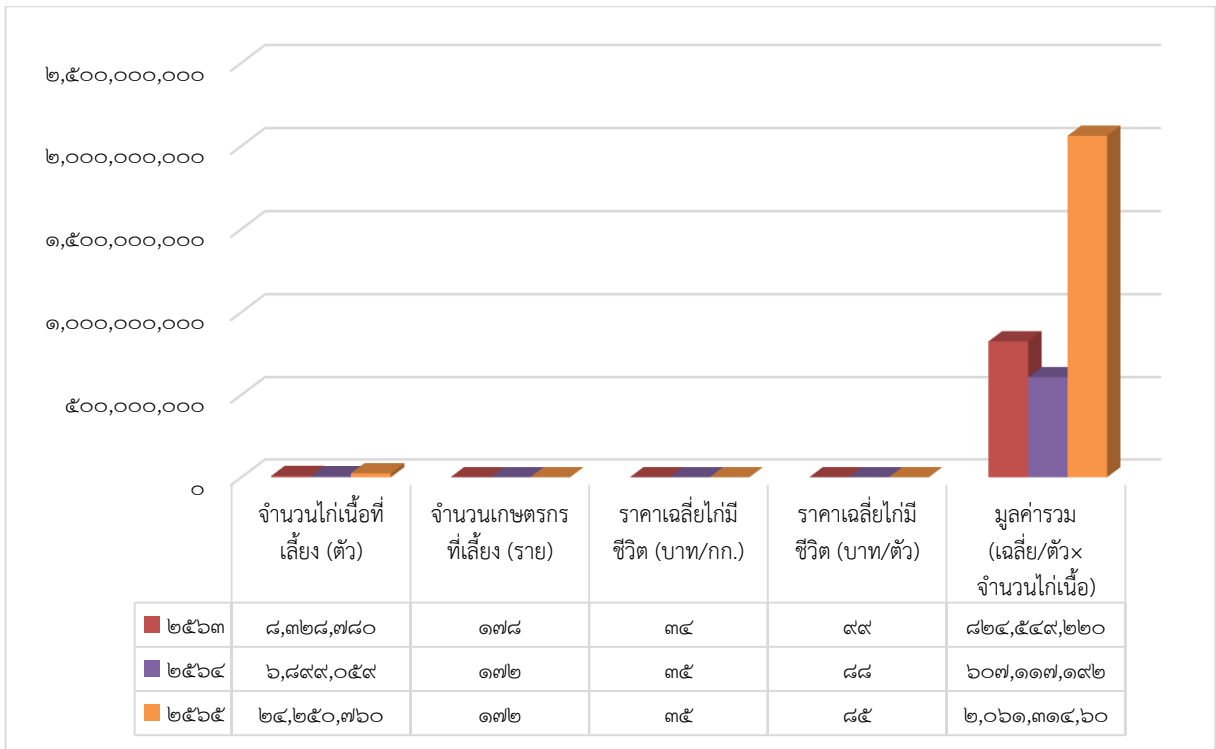
๔) ไก่เนื้อ

ตารางที่ ๑๗ ข้อมูลการเลี้ยงไก่เนื้อ จำแนกรายปี

ไก่เนื้อ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จำนวนไก่เนื้อที่เลี้ยง (ตัว)	๘,๓๒๘,๗๘๐	๖,๘๙๙,๐๕๙	๒๔,๒๕๐,๗๖๐
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	๑๗๘	๑๗๒	๑๗๒
ราคาเฉลี่ยไก่มีชีวิต (บาท/กก.)	๓๔	๓๕	๓๕
ราคาเฉลี่ยไก่มีชีวิต (บาท/ตัว)	๙๙	๘๘	๘๕
มูลค่ารวม (เฉลี่ย/ตัว x จำนวนไก่เนื้อ)	๘๒๔,๕๔๙,๒๒๐	๖๐๗,๑๑๗,๑๙๒	๒,๐๖๑,๓๑๔,๖๐๐
จำนวนฟาร์มตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์ (แห่ง)	๑๗๘	๑๗๒	๑๗๒

(ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๑๑ แสดงข้อมูลการเลี้ยงไก่เนื้อ จำแนกรายปี

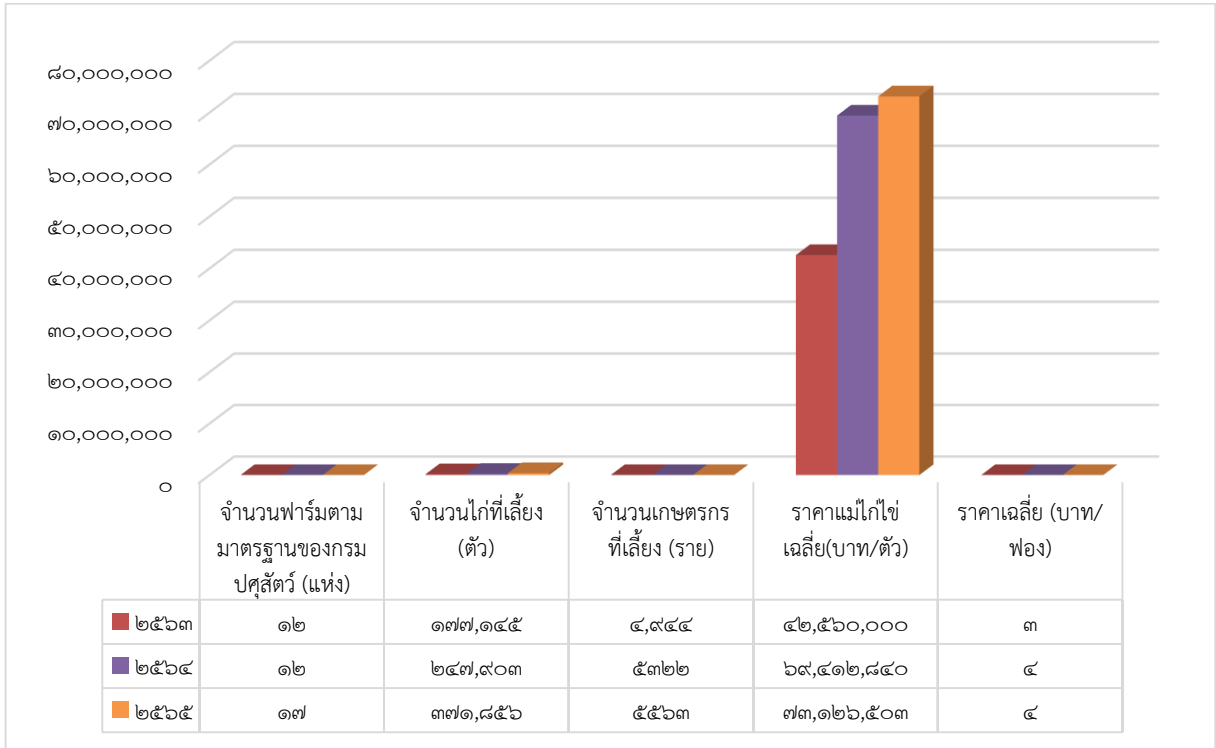
๕) ไก่ไข่

ตารางที่ ๑๘ ข้อมูลการเลี้ยงไก่ไข่ จำแนกรายปี

ไก่ไข่	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จำนวนฟาร์มตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์ (แห่ง)	๑๒	๑๒	๑๗
จำนวนไก่ที่เลี้ยง (ตัว)	๑๗๗,๑๔๕	๒๔๗,๙๐๓	๓๗๑,๘๕๖
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	๔๙๔๔	๕๓๒๒	๕๕๖๓
ราคาแม่ไก่ไข่เฉลี่ย(บาท/ตัว)	๔๒,๕๖๐,๐๐๐	๖๙,๔๑๒,๘๔๐	๗๓,๑๒๖,๕๐๓
ราคาเฉลี่ย (บาท/ฟอง)	๓	๔	๔
มูลค่าไข่ไก่ รวม (บาท)	๒๑๙,๖๕๙,๘๐๐	๓๐๗,๓๙๙,๗๒๐	๔๖๑,๑๐๑,๔๔๐

(ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๑๒ แสดงข้อมูลการเลี้ยงไก่ไข่ จำแนกรายปี

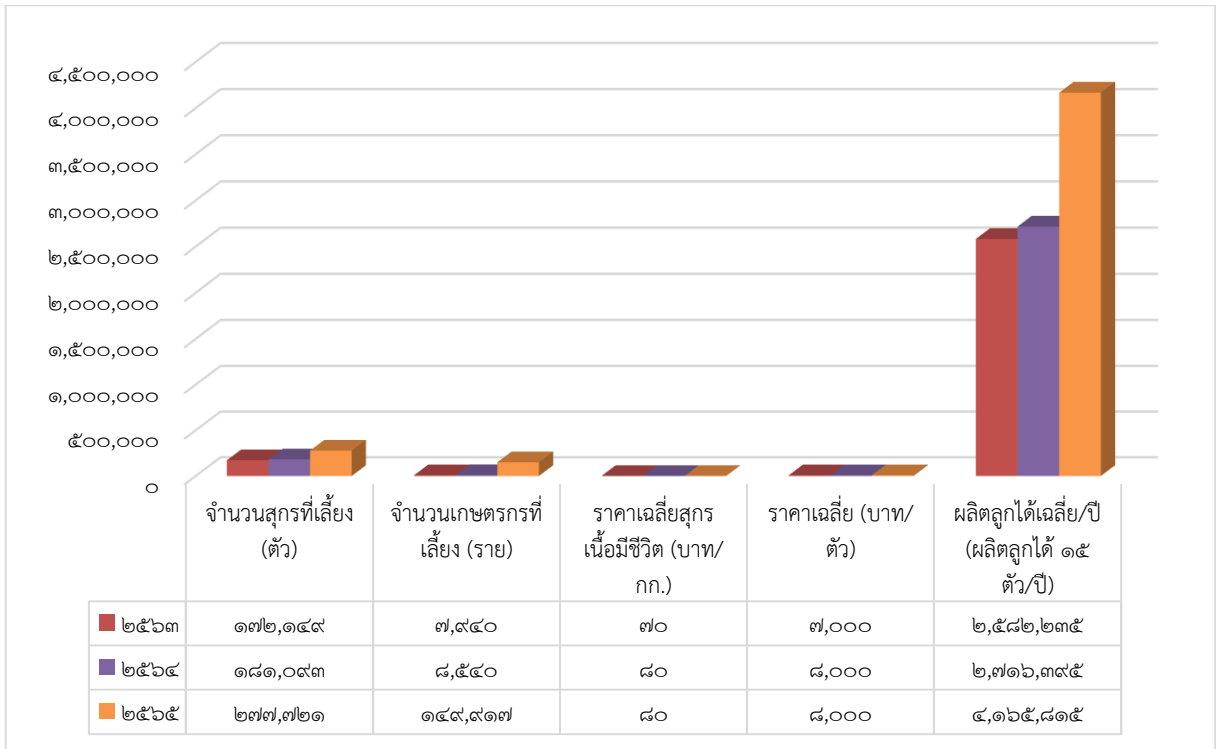
๖) สุกร

ตารางที่ ๑๙ ข้อมูลการเลี้ยงสุกร จำแนกรายปี

สุกร	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จำนวนสุกรที่เลี้ยง (ตัว)	๑๗๒,๑๔๙	๑๘๑,๐๙๓	๒๗๗,๗๒๑
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	๗,๙๔๐	๘,๕๔๐	๑๔๙,๙๑๗
ราคาเฉลี่ยสุกรเนื้อมีชีวิต (บาท/กก.)	๗๐	๘๐	๘๐
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	๗,๐๐๐	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐
ผลิตลูกได้เฉลี่ย/ปี (ผลิตลูกได้ ๑๕ ตัว/ปี)	๒,๕๘๒,๒๓๕	๒,๗๑๖,๓๙๕	๔,๑๖๕,๘๑๕
มูลค่ารวม (ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว) × ผลิตลูกได้เฉลี่ย/ปี)	๑๘,๐๗๕,๖๔๕,๐๐๐	๒๑,๗๓๑,๑๖๐,๐๐๐	๓๓,๓๒๖,๕๒๐,๐๐๐
จำนวนโรงฆ่าสัตว์ (แห่ง)	๔๘	๔๗	๔๗

(ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๑๓ แสดงข้อมูลการเลี้ยงสุกร จำแนกรายปี

ข้อมูลการเลี้ยงสัตว์อื่นๆ

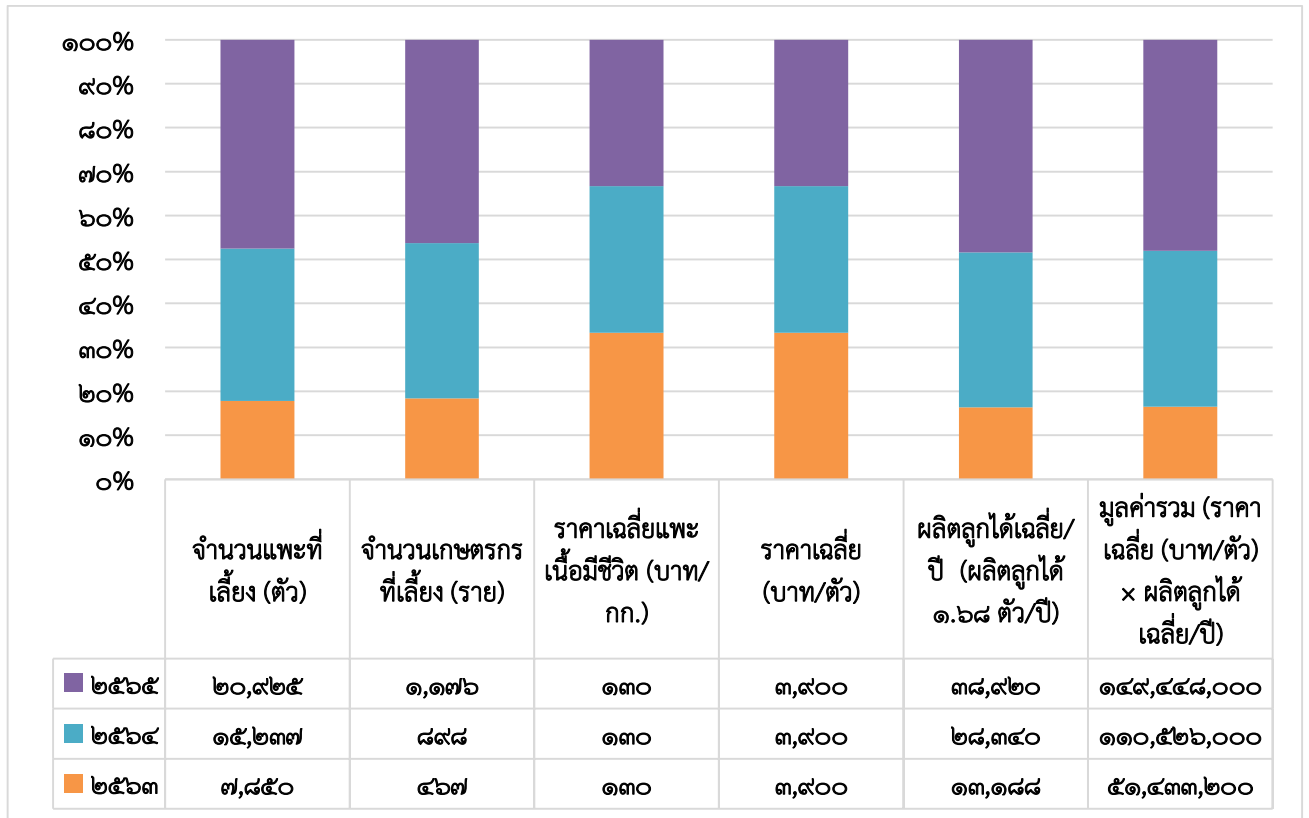
๑) แพะเนื้อ

ตารางที่ ๒๐ ข้อมูลการเลี้ยงแพะ จำแนกรายปี

แพะ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จำนวนแพะที่เลี้ยง (ตัว)	๗,๘๕๐	๑๕,๒๓๗	๒๐,๙๒๕
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	๔๖๗	๘๙๘	๑,๑๗๖
ราคาเฉลี่ยแพะเนื้อมีชีวิต (บาท/กก.)	๑๓๐	๑๓๐	๑๓๐
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	๓,๙๐๐	๓,๙๐๐	๓,๙๐๐
ผลิตลูกได้เฉลี่ย/ปี (ผลิตลูกได้ ๑.๖๘ ตัว/ปี)	๑๓,๑๘๘	๒๘,๓๔๐	๓๘,๙๒๐
มูลค่ารวม (ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว) × ผลิตลูกได้เฉลี่ย/ปี)	๕๑,๔๓๓,๒๐๐	๑๑๐,๕๒๖,๐๐๐	๑๔๙,๔๔๘,๐๐๐

(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๑๔ แสดงข้อมูลการเลี้ยงแพะ จำแนกรายปี

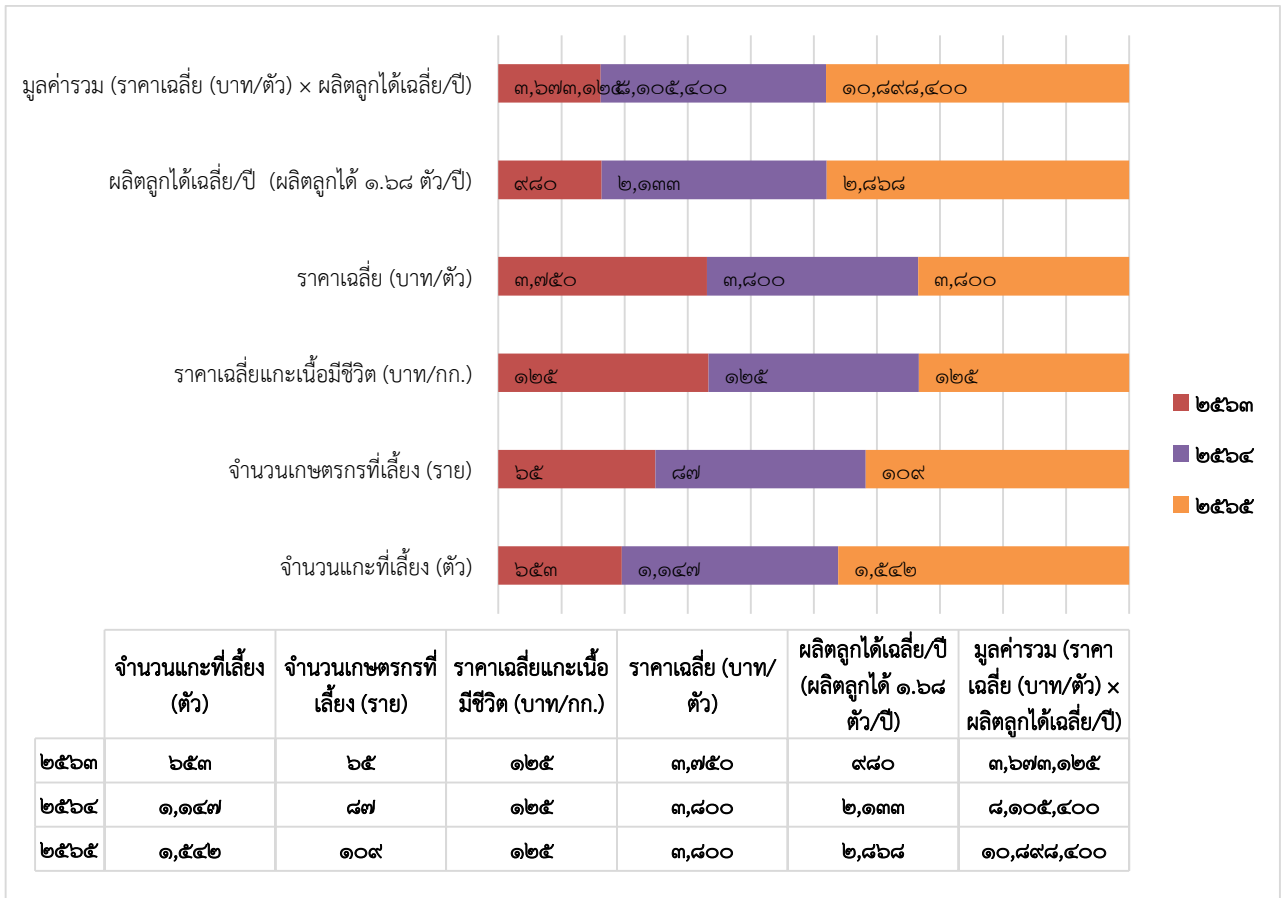
๒) แกะเนื้อ

ตารางที่ ๒๑ ข้อมูลการเลี้ยงแกะ จำแนกรายปี

แกะ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จำนวนแกะที่เลี้ยง (ตัว)	๖๕๓	๑,๑๔๗	๑,๕๔๒
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	๖๕	๘๗	๑๐๙
ราคาเฉลี่ยแกะเนื้อมีชีวิต (บาท/กก.)	๑๒๕	๑๒๕	๑๒๕
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	๓,๗๕๐	๓,๘๐๐	๓,๘๐๐
ผลิตลูกได้เฉลี่ย/ปี (ผลิตลูกได้ ๑.๖๘ ตัว/ปี)	๙๘๐	๒,๑๓๓	๒,๘๖๘
มูลค่ารวม (ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว) × ผลิตลูกได้เฉลี่ย/ปี)	๓,๖๗๓,๑๒๕	๘,๑๐๕,๔๐๐	๑๐,๘๙๘,๔๐๐

(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๑๕ แสดงข้อมูลการเลี้ยงแกะ จำแนกรายปี

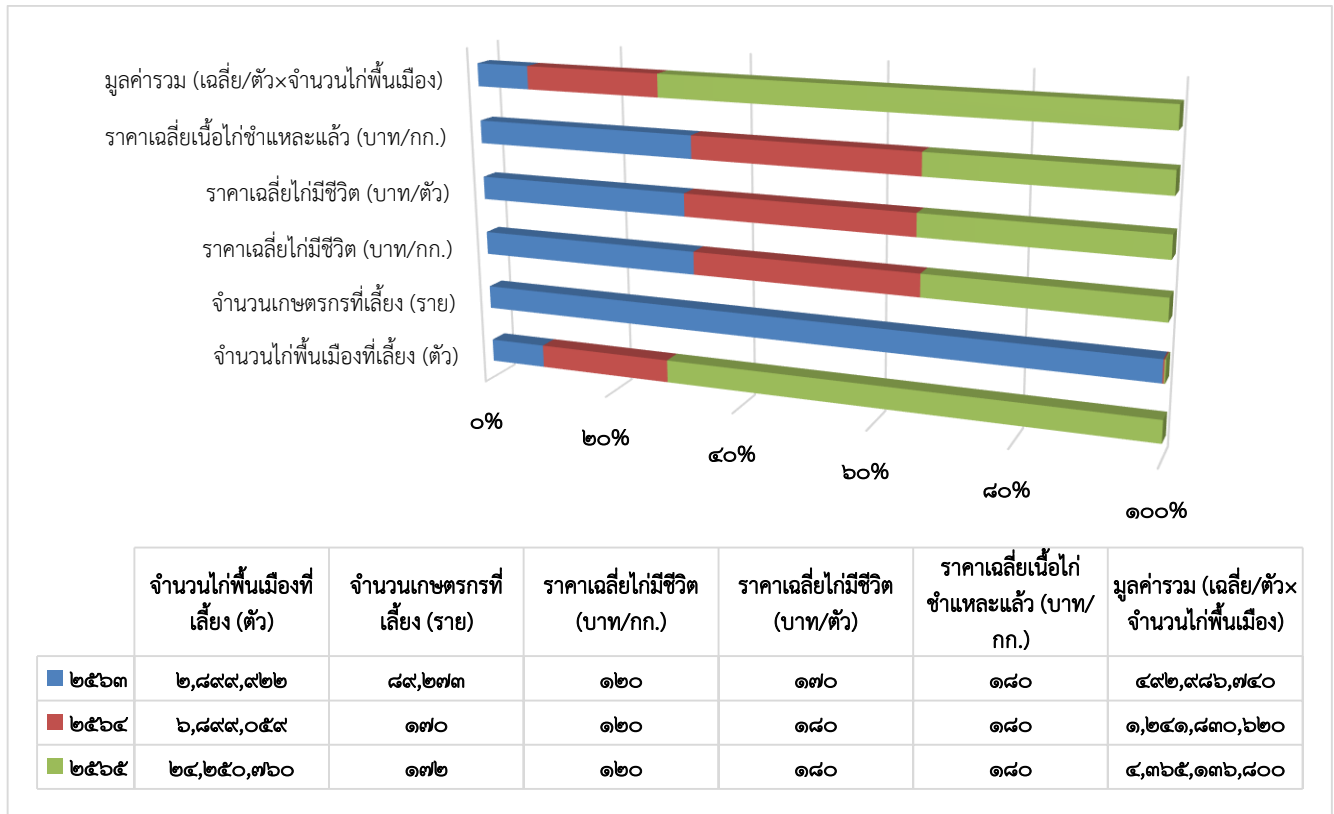
๓) ไก่พื้นเมือง

ตารางที่ ๒๒ ข้อมูลการเลี้ยงไก่พื้นเมือง จำแนกรายปี

ไก่พื้นเมือง	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จำนวนไก่พื้นเมืองที่เลี้ยง (ตัว)	๒,๘๙๙,๙๒๒	๖,๘๙๙,๐๕๙	๒๔,๒๕๐,๗๖๐
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	๘๙,๒๗๓	๑๗๐	๑๗๒
ราคาเฉลี่ยไก่มีชีวิต (บาท/กก.)	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
ราคาเฉลี่ยไก่มีชีวิต (บาท/ตัว)	๑๗๐	๑๘๐	๑๘๐
ราคาเฉลี่ยเนื้อไก่ชำแหละแล้ว (บาท/กก.)	๑๘๐	๑๘๐	๑๘๐
มูลค่ารวม (เฉลี่ย/ตัว × จำนวนไก่พื้นเมือง)	๔๙๒,๙๘๖,๗๔๐	๑,๒๔๑,๘๓๐,๖๒๐	๔,๓๖๕,๑๓๖,๘๐๐

(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

กราฟที่ ๑๖ แสดงข้อมูลการเลี้ยงไก่พื้นเมือง จำแนกรายปี

- ภาคอุตสาหกรรม

ข้อมูล ปี ๒๕๖๖ มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๔๒๗ แห่ง เงินลงทุน ๓๓,๐๐๓.๑๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่าการลงทุน ๓๒,๓๙๕.๕๖ ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตร เช่น โรงสีข้าว โรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง โรงงานน้ำตาล โรงงานผลิตยางแผ่น ยางแท่ง เป็นต้น การลงทุนส่วนใหญ่เป็นภาคการเกษตร รองลงมาได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม เสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย

ตารางที่ ๒๓ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมและเงินลงทุน จำแนกรายปี

รายการ	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
โรงงานอุตสาหกรรม (แห่ง)	๔๐๓	๔๑๘	๔๒๓	๔๒๗
เงินลงทุน (ล้านบาท)	๒๐,๕๒๑.๗๓	๓๒,๓๒๙.๕๙	๓๒,๓๙๕.๕๖	๓๓,๐๐๓.๑๘

(ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดบุรีรัมย์,สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์)

ตารางที่ ๒๔ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามประเภท/สาขาอุตสาหกรรมในจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ประเภท/สาขาอุตสาหกรรม	ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		ปี ๒๕๖๖	
	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)
๑. การเกษตร	๗๗	๘,๒๗๓.๘๔	๘๐	๘,๒๙๔.๐๙	๗๙	๘,๒๘๙.๘๔	๗๗	๘,๒๘๕.๙๕
๒. อาหาร	๕๘	๑,๕๕๒.๖๑	๖๑	๑,๖๖๔.๗๘	๖๑	๑,๖๑๐.๔๒	๖๓	๑,๗๐๖.๕๕
๓. เครื่องดื่ม	๒	๓๐๘.๕๐	๒	๓๐๘.๕๐	๒	๓๐๘.๕๐	๓	๓๖๗.๐๖
๔. สิ่งทอ	๒	๒๖.๙๐	๒	๒๖.๙๐	๒	๒๖.๙๐	๑	๑๑.๑๙
๕. เครื่องแต่งกาย	๑๑	๔๖๕.๐๙	๑๑	๔๖๕.๐๙	๑๑	๔๖๕.๐๙	๑๑	๔๖๕.๐๙
๖. เครื่องหนัง	๓	๒๙๕.๗๒	๔	๓๑๕.๗๔	๔	๓๑๕.๗๔	๔	๓๑๕.๗๔
๗. ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	๔๔	๘๕๕.๙๙	๔๔	๘๕๕.๔๙	๔๕	๘๖๖.๐๓	๔๕	๘๘๐.๙๒
๘. เพอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	๔	๑๐.๘๔	๔	๑๐.๘๔	๔	๑๐.๘๔	๓	๗.๕๔
๙. กระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	๑	๒๘๐.๐๐	๑	๒๘๐.๐๐	๑	๒๘๐.๐๐	๑	๒๘๐.๐๐
๑๐. สิ่งพิมพ์	๑	๑๑.๐๐	๑	๑๑.๐๐	๑	๑๑.๐๐	๑	๑๑.๐๐
๑๑. เคมี	๓	๙๕.๒๐	๓	๙๕.๒๐	๓	๙๕.๒๐	๔	๑๑๑.๕๙
๑๒. ปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	๑๕	๔๙๒.๓๔	๑๗	๖๔๗.๐๔	๑๘	๖๖๑.๓๔	๑๙	๖๘๒.๘๔
๑๓. ยาง	๑๒	๒,๐๗๔.๘๐	๑๓	๒,๑๒๗.๘๐	๑๔	๒,๑๓๑.๐๐	๑๕	๒,๔๙๑.๓๔
๑๔. พลาสติก	๙	๙๐.๔๓	๙	๙๐.๔๓	๙	๙๐.๔๓	๑๐	๑๐๕.๔๓
๑๕. โลหะ	๕๘	๙๗๗.๙๒	๕๙	๙๗๘.๘๒	๖๑	๑,๐๓๘.๓๒	๖๖	๑,๐๘๖.๕๒
๑๖. โลหะ	-	-	-	-	-	-	-	-
๑๗. ผลิตภัณฑ์โลหะ	๒๒	๑๗๕.๙๐	๒๒	๑๗๕.๙๐	๒๓	๑๘๙.๐๐	๒๓	๑๘๙.๐๐
๑๘. เครื่องจักรกล	๕	๔๔.๐๐	๕	๔๔.๐๐	๕	๔๔.๐๐	๔	๔๒.๕๐
๑๙. ไฟฟ้า	๒๑	๑๒,๑๘๑.๗๙	๒๑	๑๒,๑๘๑.๗๙	๒๑	๑๒,๑๘๑.๗๙	๒๑	๑๒,๑๘๑.๗๙
๒๐. ขนส่ง	๑๔	๑,๐๐๘.๙๔	๑๕	๑,๕๑๘.๙๓	๑๕	๑,๕๑๘.๙๔	๑๕	๑,๕๒๗.๗๔
๒๑. อื่นๆ	๔๑	๑,๒๙๙.๙๒	๔๒	๒,๐๑๙.๒๐	๔๕	๒,๒๖๑.๑๘	๔๓	๒,๒๕๓.๓๙
รวม	๔๐๓	๓๐,๕๒๑.๗๓	๔๑๖	๓๒,๑๑๐.๕๔	๔๒๓	๓๒,๓๙๕.๕๖	๔๒๗	๓๓,๐๐๓.๑๘

(ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดบุรีรัมย์, สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์)

- ภาคการพาณิชย์กรรม/การค้าชายแดน รวมถึงการค้าและบริการ ธุรกิจการค้าที่สำคัญในจังหวัด คือ ธุรกิจค้าส่ง ประเภทวัตถุดิบยานยนต์/อุปกรณ์ชิ้นส่วน สิ่งทอ วัสดุก่อสร้าง มูลค่าประมาณร้อยละ ๖๐ และธุรกิจค้าปลีก

ตารางที่ ๒๕ ตารางแสดงมูลค่าการลงทุนการค้าชายแดน (มูลค่าการนำเข้าและส่งออก) จำแนกรายปี

รายการ/ปี	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)		
				๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
มูลค่าการส่งออก (ล้านบาท)	๑๑.๓๒	๐.๐๐	๑๙.๙๐	-๘๔.๐๘	-๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐
มูลค่าการนำเข้า (ล้านบาท)	๔.๕๒	๐.๐๐	๒.๖๙	-๗๘.๗๑	-๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐
ดุลการค้า (ล้านบาท)	๖.๗๙	๐.๐๐	๑๗.๒๑	-๘๖.๓๙	-๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐
มูลค่าการค้ารวม (ล้านบาท)	๑๕.๘๔	๐.๐๐	๒๒.๕๙	-๘๒.๘๕	-๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

(ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบุรีรัมย์)

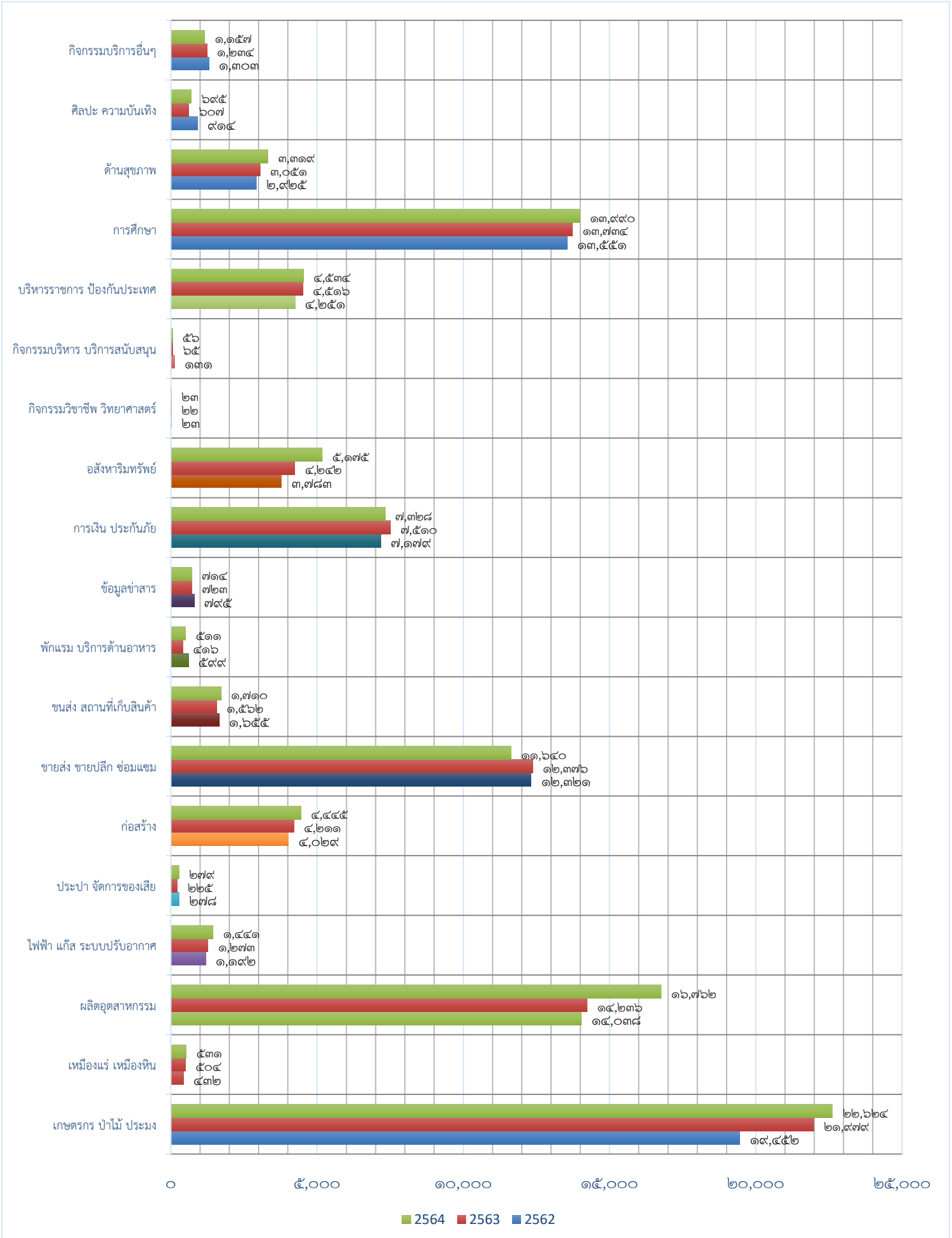
๑.๔.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดบุรีรัมย์ (GPP) ๑๙ สาขา

ตารางที่ ๒๖ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) และ ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita)

ข้อมูล	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ล้านบาท	๘๘,๘๕๒	๙๒,๔๘๕	๙๖,๙๓๖
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) (บาท/ปี)	๗๒,๘๙๑	๗๖,๔๒๐	๘๐,๖๘๔

ที่มา : เว็บไซต์สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กราฟที่ ๑๗ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จำแนกตามประเภท/รายปี (หน่วย : ล้านบาท)

ตารางที่ ๒๗ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จำแนกตามประเภท/รายปี (หน่วย : ล้านบาท)

รายการ	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี๒๕๖๔
๑. ภาคเกษตรกรรม	๑๙,๔๕๒	๒๑,๙๗๙	๒๒,๖๒๔
๑.๑ เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๙,๔๕๒	๒๑,๙๗๙	๒๒,๖๒๔
๒. นอกภาคเกษตรกรรม	๖๙,๓๙๙	๗๐,๕๐๗	๗๔,๓๑๒
หมวดอุตสาหกรรม	๑๕,๙๔๐	๑๖,๒๓๘	๑๙,๐๑๒
๒.๑ การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๔๓๒	๕๐๔	๕๓๑
๒.๒ การผลิต	๑๔,๐๓๘	๑๔,๒๓๖	๑๖,๗๖๒
๒.๓ ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๑,๑๙๒	๑,๒๗๓	๑,๔๔๑
๒.๔ การจัดการน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่ง ปฏิกูล	๒๗๘	๒๒๕	๒๗๙
หมวดการบริการ	๕๓,๔๕๙	๕๔,๒๖๙	๕๕,๓๐๐
๒.๕ การก่อสร้าง	๔,๐๒๙	๔,๒๑๑	๔,๔๔๕
๒.๖ การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์	๑๒,๓๒๑	๑๒,๓๗๖	๑๑,๖๔๐
๒.๗ การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๑,๖๕๕	๑,๕๖๒	๑,๗๑๐
๒.๘ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๕๙๙	๔๑๖	๕๑๑
๒.๙ ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๗๙๕	๗๒๓	๗๑๔
๒.๑๐ กิจการทางการเงินและการประกันภัย	๗,๑๗๙	๗,๕๑๐	๗,๓๒๘
๒.๑๑ กิจการอสังหาริมทรัพย์	๓,๗๘๓	๔,๒๔๒	๕,๑๗๕
๒.๑๒ กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๒๓	๒๒	๒๓
๒.๑๓ กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๑๓๑	๖๕	๕๖
๒.๑๔ การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาค บังคับ	๔,๒๕๑	๔,๕๑๖	๔,๕๓๔
๒.๑๕ การศึกษา	๑๓,๕๕๑	๑๓,๗๓๔	๑๓,๙๙๐
๒.๑๖ กิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๒,๙๒๕	๓,๐๕๑	๓,๓๑๙
๒.๑๗ ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๙๑๔	๖๐๗	๖๙๕
๒.๑๘ กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๑,๓๐๓	๑,๒๓๔	๑,๑๕๗
รวม (๑.ภาคเกษตรกรรม+๒.นอกภาคเกษตรกรรม)	๘๘,๘๕๒	๙๒,๔๘๕	๙๖,๙๓๖

ที่มา : เว็บไซต์สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑.๕ ข้อมูลด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

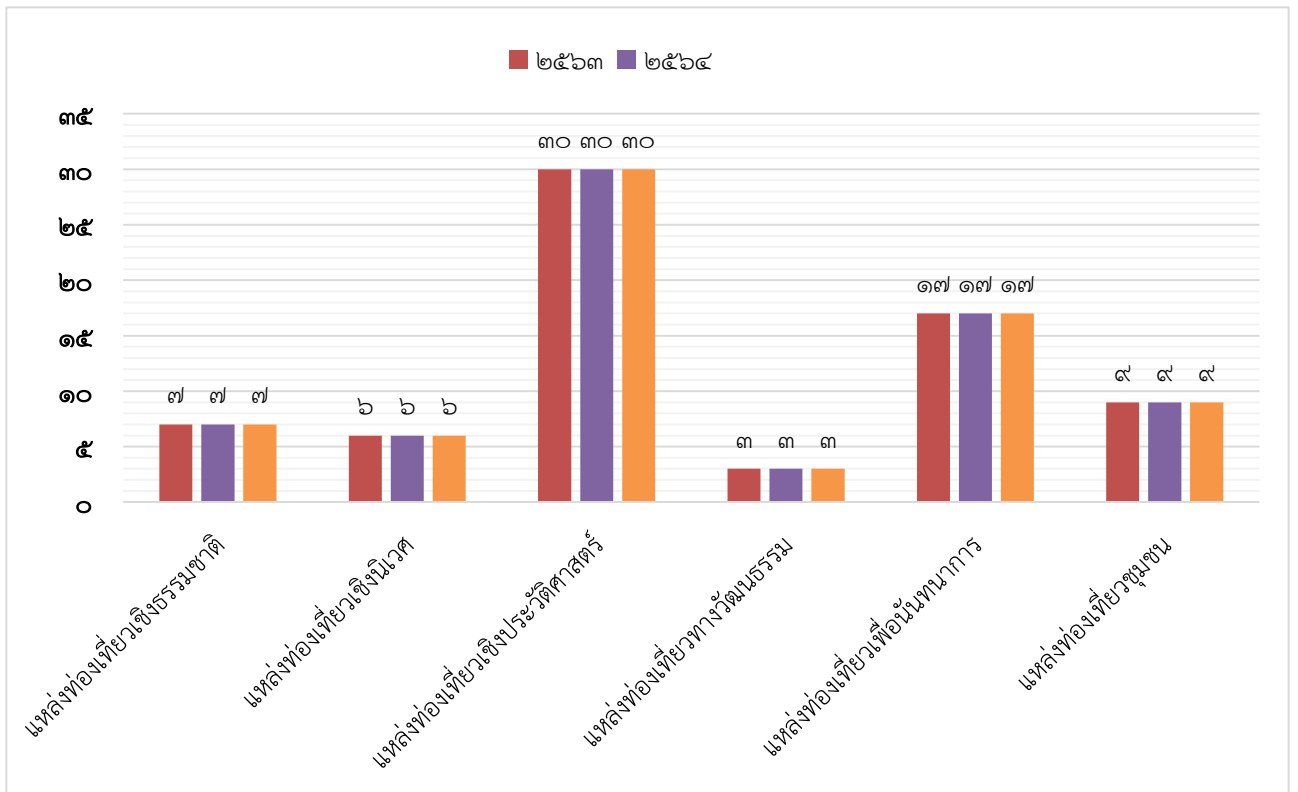
๑.๕.๑ ภาคการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์เป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เกี่ยวกับอารยธรรมขอมโบราณ เช่น ปราสาทเขาพนมรุ้ง ปราสาทเมืองต่ำ เขาอังคาร เขาปลายบัด บุรีรัมย์เป็นเมืองภูเขาไฟ มีภูเขาไฟที่ดับแล้ว จำนวน ๖ แห่ง มีปล่องภูเขาไฟที่ชัดเจน โดยเฉพาะที่เขากระโดง ในเขตอำเภอเมืองฯ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่ชุ่มน้ำบุรีรัมย์ (อ่างเก็บน้ำสนามบินเก่า อ่างเก็บน้ำห้วยตลาด และอ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มาก) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ วนอุทยานเขากระโดงมีแหล่งศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิต ได้แก่ ประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้ง ในต้นเดือนเมษายนของทุกปี กลุ่มเตาเผาเครื่องเคลือบพันปี ศูนย์หัตถกรรมอำเภอนาโพธิ์และศูนย์วัฒนธรรมอีสานใต้ นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ สนามฟุตบอลช้างอารีนา (เดิมคือสนามฟุตบอลไอโมบาย) สนามแข่งรถมอเตอร์สปอร์ตระดับมาตรฐานโลก “ChangInternational Circuit” และจุดผ่อนปรนการค้าช่องสายตะกู

ตารางที่ ๒๘ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	จำนวนแหล่งท่องเที่ยว (แห่ง)		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	๗	๗	๗
แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	๖	๖	๖
แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	๓๐	๓๐	๓๐
แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	๓	๓	๓
แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ	๑๗	๑๗	๑๗
แหล่งท่องเที่ยวชุมชน	๙	๙	๙
รวม	๗๒	๗๒	๗๒

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์

กราฟที่ ๑๘ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ตารางที่ ๒๙ ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว จำแนกรายปี

ด้านการท่องเที่ยว	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
นักท่องเที่ยว (คน)	๙๖๐๔๖๓	๗๘๕,๐๘๑	๒,๙๑๕,๔๓๖
- ชาวไทย(คน)	๙๕๑๙๓๙	๗๘๒,๙๕๙	๒,๘๙๕,๗๗๖
- ชาวต่างประเทศ(คน)	๘,๕๒๔	๒,๑๒๒	๑๙,๖๖๐
โรงแรม/ที่พัก (แห่ง)	๓๐๗	๑,๐๓๑	๓๔๐
ห้องพัก (ห้อง)	๗,๐๒๔	๙,๑๐๔	๗,๒๑๔
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ต่อคนต่อวัน ของจังหวัด (บาท)	-	๑,๘๕๔.๘๖	๒,๐๒๕
รายได้ (ล้านบาท)	๑,๘๒๘	๑,๔๕๖.๒๑	๕,๙๐๒.๔๙

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์

ตารางที่ ๓๐ เปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์(คน)	ผลต่าง (%)	รายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ (ล้านบาท)	ผลต่าง (%)
๒๕๕๙	๑,๕๓๕,๗๑๔	+๘.๑๖	๒,๓๓๑.๕๔	+๑๔.๓๓
๒๕๖๐	๑,๖๒๗,๓๒๘	+๕.๙๗	๒,๖๓๖.๐๗	+๑๓.๐๖
๒๕๖๑	๒,๐๑๔,๗๙๑	+๒๓.๘๑	๔,๒๔๖.๙๕	+๔๘.๐๙
๒๕๖๒	๒,๒๖๗,๐๘๐	+๑๒.๕๒	๔,๘๕๙.๔๑	+๐.๓๒
๒๕๖๓	๙๖๐,๔๖๓	-๕๗.๖๓	๑,๘๒๘.๐๐	-๖๒.๔
๒๕๖๔	๗๕๘,๐๘๑	-๑๘.๒๖	๑,๔๕๖.๒๑	-๒๐.๓๖
๒๕๖๕	๒,๙๑๕,๔๓๖	+๒๗๑.๓๕	๕,๙๐๒.๔๙	+๓๐๕.๓๓

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๕.๒ เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

ตารางที่ ๓๑ รายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือนจำแนกรายปี

รายการ	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
รายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน (บาท/เดือน)	ไม่มีข้อมูล	๖๗,๙๖๖.๓๓	๗๒,๐๕๖.๙๙

ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์

ตารางที่ ๓๒ รายจ่ายเฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือนจำแนกรายปี

รายการ	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
รายจ่ายเฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน (บาท/เดือน)	ไม่มีข้อมูล	๓๘,๔๕๗.๙๕	๓๘,๓๔๘.๐๔

ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์

ตารางที่ ๓๓ หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือนต่อปี (บาท/ครัวเรือน)จำแนกรายปี

รายการ	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือนต่อปี (บาท/ครัวเรือน)	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๒. ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ครัวเรือนเกษตรกรและแรงงานภาคเกษตร

ตารางที่ ๓๔ จำนวนครัวเรือนเกษตรกรและแรงงานภาคเกษตรของจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร	ร้อยละจำนวน ครัวเรือนเกษตรกร/ ครัวเรือนทั้งหมด	จำนวนแรงงาน ภาคเกษตร (ราย)
เมืองบุรีรัมย์	๘๒,๘๐๗	๒๕,๘๘๕	๓๑.๒๖	๗๕,๗๕๐
บ้านกรวด	๒๓,๖๙๙	๑๐,๘๘๔	๔๕.๙๓	๓๑,๔๘๑
กระสัง	๒๘,๘๗๘	๑๖,๖๓๓	๕๗.๖๐	๕๘,๒๖๒
ละหานทราย	๒๒,๑๓๐	๑๐,๖๘๔	๔๘.๒๘	๓๑,๓๙๑
ลำปลายมาศ	๓๙,๕๑๓	๒๒,๓๔๙	๕๖.๕๖	๔๘,๙๓๘
นางรอง	๓๘,๘๑๗	๑๗,๑๘๖	๔๔.๒๗	๕๒,๑๔๗
พุทไธสง	๑๔,๘๕๘	๘,๖๙๘	๕๘.๕๔	๓๐,๓๖๔
สตึก	๓๓,๖๔๕	๑๖,๘๗๐	๕๐.๑๔	๕๕,๑๕๘
ประโคนชัย	๔๑,๘๓๑	๒๐,๗๒๓	๔๙.๕๔	๕๙,๐๕๖
คูเมือง	๑๘,๗๒๘	๑๐,๗๔๓	๕๗.๓๖	๒๗,๔๔๘
หนองกี่	๑๗,๒๐๘	๑๐,๐๑๕	๕๘.๒๐	๒๒,๕๒๓
ปะคำ	๑๔,๙๕๓	๖,๔๒๕	๔๒.๙๗	๒๒,๑๐๙
หนองหงส์	๑๒,๓๑๙	๗,๙๖๘	๖๔.๖๘	๑๗,๔๔๕
นาโพธิ์	๙,๘๔๐	๖,๐๔๗	๖๑.๔๕	๑๔,๗๑๔
พลับพลาชัย	๑๒,๔๓๙	๗,๓๓๒	๕๘.๙๔	๑๘,๒๘๒
ห้วยราช	๙,๙๘๒	๕,๘๕๖	๕๘.๖๗	๑๗,๘๘๘
โนนสุวรรณ	๗,๖๘๔	๓,๙๒๗	๕๑.๑๑	๑๒,๘๑๘
ชำนิ	๙,๓๘๓	๕,๙๙๑	๖๓.๘๕	๒๓,๒๙๔
บ้านใหม่ไชยพจน์	๗,๖๘๔	๔,๗๗๓	๖๒.๑๒	๑๕,๕๖๘
โนนดินแดง	๙,๕๕๖	๒,๙๙๐	๓๑.๒๙	๖,๔๖๔
เฉลิมพระเกียรติ	๑๒,๒๕๒	๖,๔๓๒	๕๒.๕๐	๒๓,๐๖๐
บ้านด่าน	๘,๑๓๓	๔,๕๓๗	๕๕.๗๙	๑๔,๗๘๗
แคนดง	๙,๕๑๙	๔,๙๔๓	๕๑.๙๓	๑๐,๗๖๑
รวม	๔๘๕,๘๕๘	๒๓๗,๘๙๑	๔๘.๙๖	๖๘๙,๗๐๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๒ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

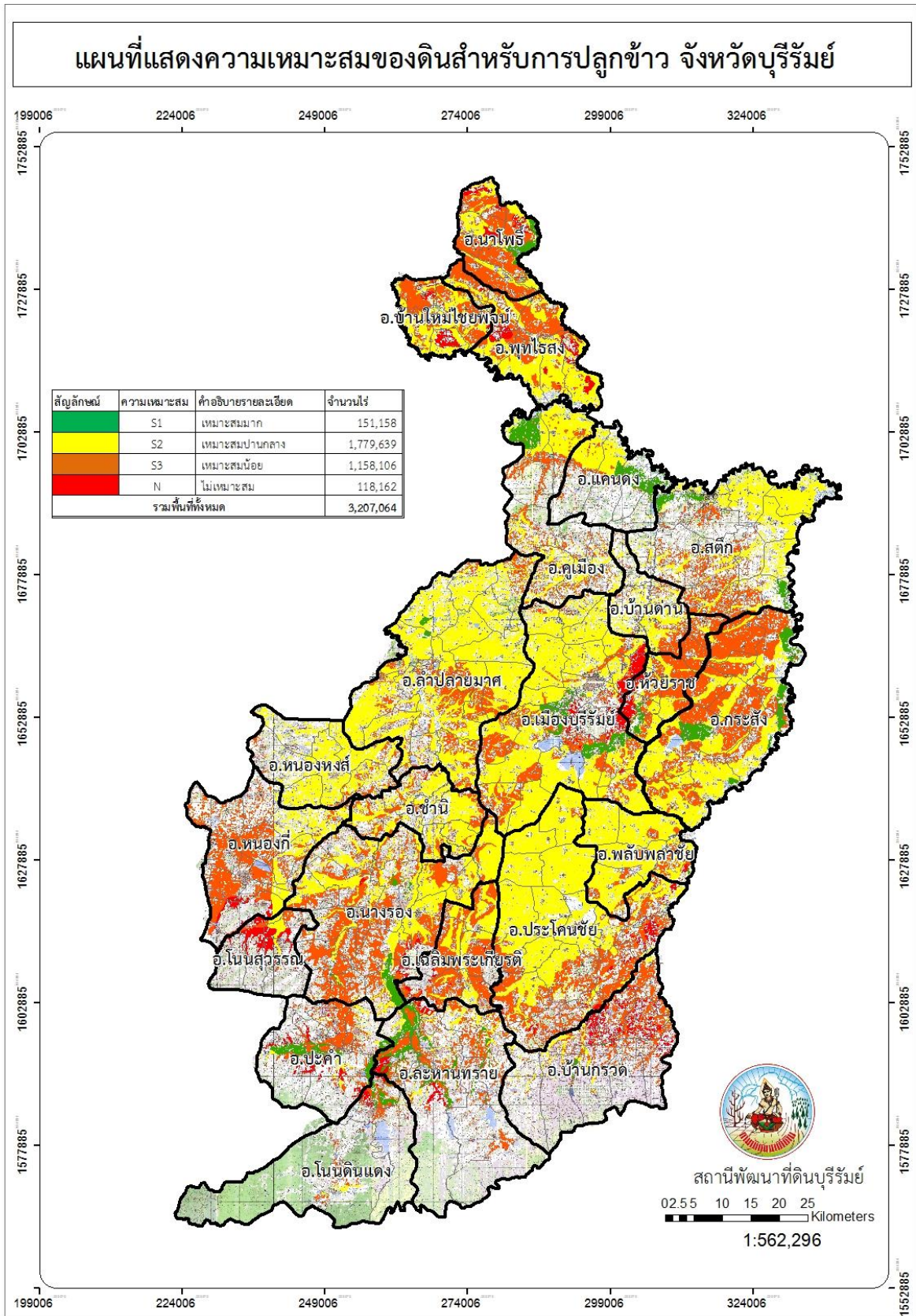
ตารางที่ ๓๕ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดบุรีรัมย์ ปี ๒๕๖๕

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร								รวมพื้นที่ทำการเกษตร	
		ที่นา		ไม้ผล/ไม้ยืนต้น		พืชไร่/พืชผัก/ไม้ดอก		เกษตรอื่นๆ			
		จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร
เมือง	๕๑๘,๒๓๘.๑๐	๓๓๖,๖๘๐.๓๘	๖๔.๙๗	๗,๙๓๑.๒๕	๑.๕๓	๔๗,๖๔๘.๗๐	๙.๑๙	๒๔๑.๔๕	๐.๐๕	๓๙๒,๕๖๒.๗๘	๗๕.๗๔
คูเมือง	๒๗๓,๐๐๓.๖๗	๑๐๒,๕๘๑.๖๙	๓๗.๕๘	๔๒,๕๑๔.๒๑	๑๕.๕๗	๗๖,๓๗๕.๗๘	๒๗.๙๘	๑๒๙.๗๓	๐.๐๕	๒๒๑,๖๐๑.๔๑	๘๑.๑๘
กระสัง	๓๘๗,๘๔๑.๖๒	๒๘๖,๗๘๗.๓๐	๗๓.๙๔	๗,๑๖๕.๒๕	๑.๘๕	๑๖,๑๖๑.๖๔	๔.๑๗	๑๓๖.๑๒	๐.๐๓	๓๑๐,๒๔๖.๓๑	๗๙.๙๙
นางรอง	๔๗๔,๙๗๙.๖๒	๒๖๓,๘๕๐.๒๙	๕๕.๕๕	๑๒,๓๕๙.๔๖	๒.๖๐	๙๒,๙๗๑.๘๘	๑๙.๕๗	๔๓๗.๐๖	๐.๑๐	๓๖๙,๖๓๗.๖๙	๗๗.๘๒
หนองกี่	๒๗๖,๙๓๔.๙๔	๑๒๖,๘๒๒.๘๕	๔๕.๘๐	๑๒,๗๔๓.๙๙	๔.๖๐	๙๔,๐๖๙.๘๘	๓๓.๙๗	๔๗๖.๖๒	๐.๑๗	๒๓๖,๑๑๓.๓๔	๘๕.๕๕
ละหานทราย	๔๒๕,๕๓๙.๖๖	๙๑,๘๔๐.๖๙	๒๑.๕๘	๘๒,๖๐๐.๗๔	๑๙.๔๑	๘๘,๘๕๗.๗๘	๒๐.๘๘	๑๙๙.๘๐	๐.๐๕	๒๖๓,๕๙๙.๐๑	๖๑.๙๒
ประโคนชัย	๕๒๑,๓๔๐.๕๐	๓๕๙,๔๘๖.๖๐	๖๘.๙๕	๒๒,๐๐๕.๓๑	๔.๒๒	๖๒,๓๑๙.๐๒	๑๑.๙๕	๓๓๒.๑๓	๐.๐๗	๔๔๔,๑๑๓.๐๖	๘๕.๑๙
บ้านกรวด	๓๔๖,๐๔๒.๖๒	๗๑,๘๘๖.๑๓	๒๐.๗๘	๖๗๒.๑๕	๐.๑๙	๗๑,๘๗๒.๙๒	๒๐.๗๗	๗๙.๒๔	๐.๐๒	๑๔๔,๕๒๐.๔๔	๔๑.๗๖
พุทไธสง	๑๙๕,๑๗๘.๖๔	๑๓๙,๔๑๘.๔๐	๗๑.๔๓	๙,๖๙๑.๒๘	๔.๙๗	๔,๗๔๕.๓๖	๒.๔๓	๑๕๒.๗๕	๐.๐๘	๑๕๕,๐๐๗.๗๙	๗๙.๙๑
ลำปลายมาศ	๕๑๓,๒๐๘.๙๖	๓๒๖,๐๙๕.๑๐	๖๓.๕๕	๑๖,๗๙๖.๕๙	๓.๓๓	๘๒,๕๗๓.๖๒	๑๖.๐๙	๕๓๕.๑๘	๐.๑๑	๔๒๖,๐๐๐.๖๙	๘๓.๐๗
สตึก	๓๘๕,๕๗๙.๖๔	๑๓๔,๓๘๐.๔๔	๓๔.๘๕	๕๙,๕๖๐.๙๘	๑๕.๕๕	๑๒,๗๑๑.๐๐	๓.๒๗	๒๙๑.๖๐	๐.๐๗	๓๒๖,๓๕๐.๐๒	๘๔.๖๕
ปะคำ	๒๑๘,๕๖๘.๗๙	๕๗,๘๗๙.๓๙	๒๖.๔๘	๒๒,๗๗๒.๙๘	๑๐.๔๒	๘,๘๓๓.๙๗	๔.๐๒	๒๖๖.๓๕	๐.๑๒	๑๖๙,๒๕๗.๖๙	๗๗.๔๔
นาโพธิ์	๑๓๑,๒๖๗.๒๒	๑๐๑,๙๕๕.๗๐	๗๗.๖๗	๒,๖๓๐.๐๐	๒.๐๐	๕,๓๕๗.๗๔	๔.๐๘	๕๗.๒๖	๐.๐๔	๑๑๐,๐๐๐.๗๐	๘๓.๗๙
หนองหงส์	๑๙๕,๔๘๘.๓๔	๘๙,๒๕๐.๗๒	๔๕.๖๖	๓,๗๘๘.๘๑	๑.๙๔	๗๔,๗๕๒.๘๖	๓๘.๒๓	๓๓๕.๑๐	๐.๑๗	๑๖๘,๑๑๗.๔๙	๘๖.๐๐
พลับพลาชัย	๑๖๓,๘๗๔.๓๑	๑๒๓,๙๔๑.๕๐	๗๕.๖๓	๒,๕๖๓.๔๐	๑.๕๖	๑๑,๓๒๖.๖๑	๖.๙๑	๔๒.๔๐	๐.๐๒	๑๓๗,๘๗๐.๙๑	๘๔.๑๗
ห้วยราช	๑๐๘,๖๙๓.๘๔	๘๓,๑๑๑.๗๒	๗๖.๕๖	๘๖๓.๒๓	๐.๗๙	๘,๕๖๗.๓๒	๗.๗๙	๒๓.๔๔	๐.๐๒	๙๒,๕๖๕.๗๑	๘๕.๐๖
โนนสุวรรณ	๑๒๔,๒๑๓.๑๗	๒๕,๕๖๓.๒๕	๒๐.๕๐	๓๐,๕๙๓.๗๖	๒๔.๖๓	๕๕,๕๖๑.๒๒	๔๔.๖๕	๑๖๒.๙๕	๐.๑๓	๑๑๑,๖๘๑.๑๘	๘๙.๙๑
ชำนิ	๑๔๘,๘๕๖.๓๓	๙๐,๗๒๘.๗๙	๖๐.๙๕	๒,๕๗๘.๑๖	๑.๗๑	๒๖,๔๔๑.๘๕	๑๗.๗๖	๑๐๒.๒๓	๐.๐๖	๑๑๙,๘๒๑.๐๓	๘๐.๔๘
บ้านใหม่ไชยพจน์	๑๐๘,๔๐๖.๒๐	๗๙,๒๓๐.๙๐	๗๓.๐๙	๒,๘๓๓.๔๓	๒.๖๒	๑,๘๕๖.๕๓	๑.๗๑	๓๐.๕๗	๐.๐๓	๘๓,๙๕๑.๔๓	๗๗.๕๕
โนนดินแดง	๓๔๒,๔๑๒.๔๕	๒๐,๕๙๗.๖๔	๖.๐๒	๓๗,๐๑๕.๕๑	๑๐.๙๒	๓๑,๘๓๓.๐๗	๙.๓๐	๕๒๗.๓๙	๐.๑๖	๙๐,๓๕๙.๖๑	๒๖.๔๐
บ้านด่าน	๑๐๖,๐๖๒.๒๓	๔๐,๓๘๗.๒๕	๓๘.๐๘	๕,๖๓๘.๓๖	๕.๓๒	๔๔,๙๙๐.๙๑	๔๒.๔๒	๓.๖๔	๐.๐๐	๙๑,๐๒๐.๑๖	๘๕.๘๒
แคนดง	๑๖๐,๑๒๔.๑๕	๔๒,๒๕๓.๐๕	๒๖.๓๙	๕๘,๒๕๓.๐๕	๓๖.๓๘	๓๖,๒๓๘.๐๓	๒๒.๖๓	๑๓.๓๗	๐.๐๑	๑๓๖,๗๕๘.๕๐	๘๕.๔๑
เฉลิมพระเกียรติ	๑๔๗,๖๖๘.๑๙	๙๑,๙๑๔.๑๓	๖๒.๒๔	๒,๙๖๐.๙๙	๒.๐๑	๑๔,๗๔๗.๒๘	๙.๙๙	๑๐๒.๕๖	๐.๐๗	๑๐๙,๗๒๖.๙๖	๗๔.๓๑
รวม	๖,๒๗๓,๕๑๓.๑๙	๓,๐๘๖,๕๕๓.๙๑		๔๐๙,๕๑๗.๓๘		๑,๙๐๗,๖๗๗.๑๗		๔,๖๗๔.๙๔		๔,๗๐๒,๖๓๒.๙๑	

ที่มา : เว็บไซต์ agri-map-online.moac.go.th

ตารางที่ ๓๖ ตารางแสดงความเหมาะสมของดินสำหรับการปลูกข้าว

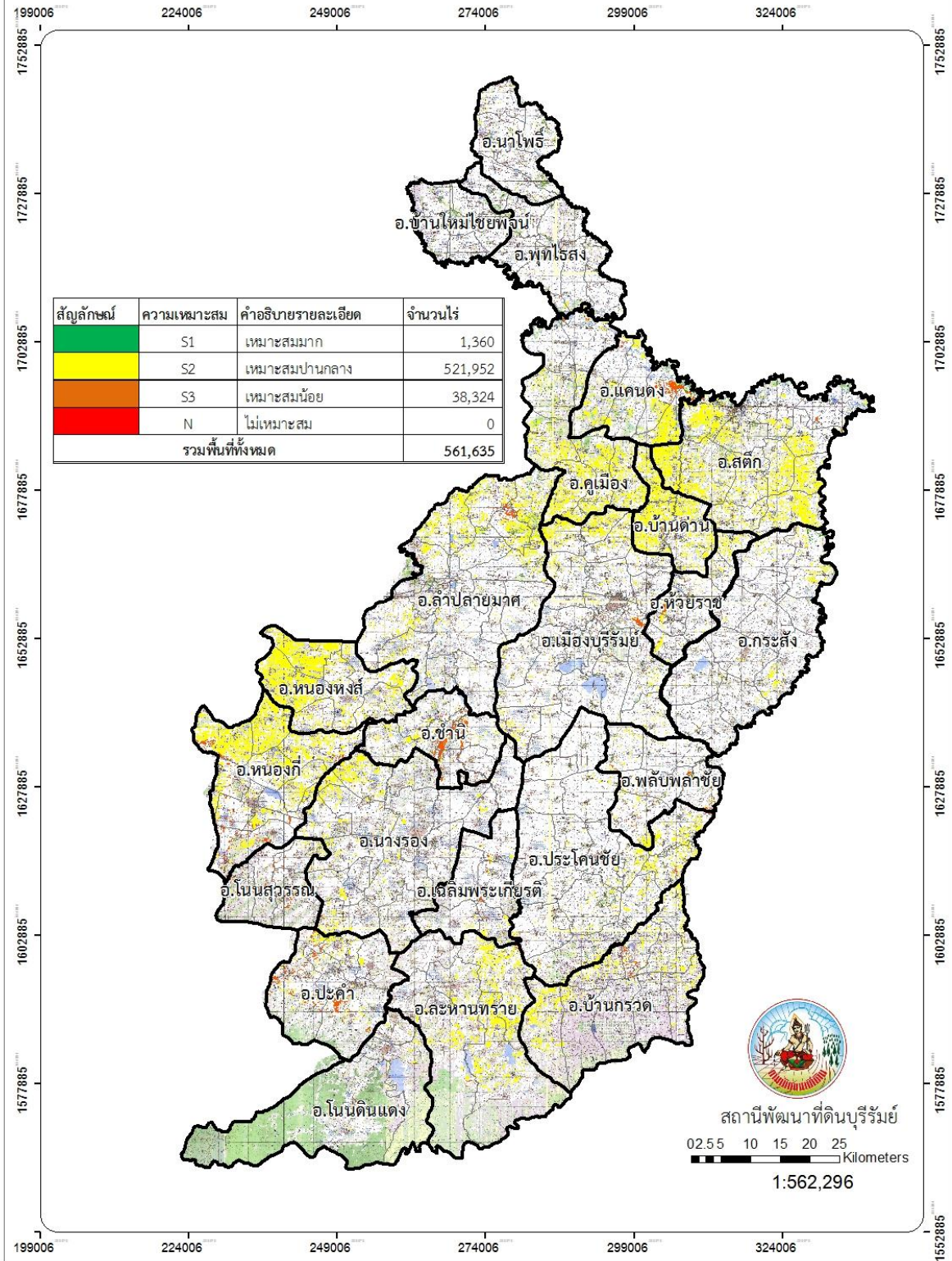
ลำดับ	อำเภอ	พื้นที่แสดงความเหมาะสม (ไร่)				
		S1	S2	S3	N	รวม(ไร่)
๑	เมืองบุรีรัมย์	๑๖,๖๓๒	๒๔๘,๓๒๓	๗๑,๕๕๑	๒๐,๙๔๖	๓๕๗,๔๕๒
๒	คูเมือง	๑๒,๙๐๙	๕๙,๙๘๑	๓๗,๕๗๗	๓๓	๑๑๐,๔๙๙
๓	กระสัง	๒๐,๗๕๘	๑๒๖,๓๘๖	๑๔๖,๖๓๘	-	๒๙๓,๗๘๒
๔	นางรอง	๑๐,๑๗๔	๑๒๑,๐๙๘	๑๓๕,๑๘๕	๓,๖๕๘	๒๗๐,๑๑๔
๕	หนองกี่	-	๓๖,๘๗๐	๘๕,๐๑๕	๕,๕๔๗	๑๒๗,๔๓๒
๖	ละหานทราย	๒๖,๐๖๕	๑๐,๕๕๑	๔๙,๓๗๐	๗,๙๐๐	๙๓,๘๘๖
๗	ประโคนชัย	๓๒	๒๖๖,๗๐๙	๙๓,๕๓๕	๘,๕๔๓	๓๖๘,๘๑๙
๘	บ้านกรวด	๑,๑๖๓	๑๒,๕๗๓	๔๔,๑๗๓	๑๘,๕๕๑	๗๖,๔๕๐
๙	พุทไธสง	๑๑,๘๐๘	๘๑,๕๑๒	๕๒,๔๓๘	-	๑๔๕,๗๕๘
๑๐	ลำปลายมาศ	๑,๘๙๕	๒๗๐,๘๘๒	๖๔,๑๑๘	-	๓๓๖,๘๐๕
๑๑	สตึก	๘,๔๘๒	๙๕,๕๕๖	๔๘,๙๙๙	๐.๐๓	๑๕๓,๐๓๘
๑๒	ปะคำ	๑๓,๑๓๕	๕,๒๑๗	๓๑,๗๙๙	๘,๕๕๗	๕๘,๗๐๘
๑๓	นาโพธิ์	๘,๗๒๗	๒๕,๔๑๕	๖๓,๖๑๓	๘,๒๙๓	๑๐๖,๐๔๘
๑๔	หนองหงส์	-	๘๑,๖๐๙	๑๑,๒๘๑	-	๙๒,๘๙๐
๑๕	พลับพลาชัย	๔๓๒	๑๐๖,๘๕๔	๑๖,๑๙๔	๗๗๑	๑๒๕,๒๕๑
๑๖	ห้วยราช	๓,๓๑๒	๒๖,๓๒๙	๔๙,๕๕๙	๗,๐๔๐	๘๖,๒๔๐
๑๗	โนนสุวรรณ	-	๖,๑๙๑	๕,๔๑๒	๑๕,๒๘๕	๒๖,๘๘๘
๑๘	ชำนิ	-	๖๒,๐๙๘	๒๕,๐๐๙	๔๙๒	๘๗,๕๙๙
๑๙	บ้านใหม่ไชยพจน์	๘	๓๙,๗๑๑	๓๖,๖๗๕	๖,๕๒๙	๘๒,๙๒๓
๒๐	โนนดินแดง	๔,๑๑๑	๑,๘๒๑	๙,๕๐๖	๓,๒๕๐	๑๘,๖๘๘
๒๑	บ้านด่าน	-	๓๑,๒๕๕	๑๔,๑๐๒	๐.๐๔	๔๕,๓๕๗
๒๒	แคนดง	๑๐,๘๒๑	๒๖,๙๘๔	๖,๓๐๕	๑๒๕	๔๔,๒๓๕
๒๓	เฉลิมพระเกียรติ	๖๙๔	๓๕,๗๐๒	๖๐,๐๕๒	๒,๖๕๓	๙๙,๑๐๑
					รวม	๓,๒๐๗,๐๖๔

ตารางที่ ๓๗ ตารางแสดงความเหมาะสมของดินสำหรับการปลูกอ้อย

ลำดับ	อำเภอ	พื้นที่แสดงความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม(ไร่)
๑	เมืองบุรีรัมย์	-	๒๕,๑๗๓	๑,๙๖๓	-	๒๗,๑๓๖
๒	คูเมือง	๓๘	๔๖,๒๔๒	๓๕๙	-	๔๖,๖๓๙
๓	กระสัง	๗๓๖	๗,๔๖๐	๔๗	-	๘,๒๔๓
๔	นางรอง	๔๕	๒๒,๙๘๖	๘๒๒	-	๒๓,๘๕๓
๕	หนองกี่	-	๖๒,๙๓๖	๖,๘๗๐	-	๖๙,๘๐๖
๖	ละหานทราย	-	๓๕,๙๖๙	๓๘๔	๐.๒	๓๖,๓๕๓
๗	ประโคนชัย	๑	๑๙,๗๗๑	๑,๔๔๑	-	๒๑,๒๑๓
๘	บ้านกรวด	-	๒๖,๖๒๖	๑,๔๙๘	-	๒๘,๑๒๔
๙	พุทไธสง	-	๗๔๐	๘๒	-	๘๒๓
๑๐	ลำปลายมาศ	๒๙	๔๒,๗๑๗	๒,๘๑๒	-	๔๕,๕๕๘
๑๑	สตึก	๑๖	๘๒,๕๑๘	๕๓๓	-	๘๓,๐๖๖
๑๒	ปะคำ	-	๗,๓๖๑	๕,๕๗๖	-	๑๒,๙๓๗
๑๓	นาโพธิ์	๓	๑,๑๙๕	๑๗๑	-	๑,๓๖๘
๑๔	หนองหงส์	-	๖๐,๗๑๙	-	-	๖๐,๗๑๙
๑๕	พลับพลาชัย	๓	๕,๗๒๔	๑,๕๓๑	-	๗,๒๕๙
๑๖	ห้วยราช	๐.๐๗	๖,๘๗๒	๗๗๖	-	๗,๖๔๙
๑๗	โนนสุวรรณ	-	๑,๒๔๘	๑,๗๙๕	-	๓,๐๔๓
๑๘	ชำนิ	-	๖,๓๐๗	๖,๒๙๔	-	๑๒,๖๐๒
๑๙	บ้านใหม่ไชยพจน์	-	๙๙	-	-	๙๙
๒๐	โนนดินแดง	๔๓	๑,๑๓๑	๕๑	-	๑,๒๒๕
๒๑	บ้านด่าน	-	๓๕,๗๕๖	-	-	๓๕,๗๕๖
๒๒	แคนดง	๔๔๕	๑๙,๕๐๕	๔,๕๒๕	-	๒๔,๔๗๕
๒๓	เฉลิมพระเกียรติ	-	๒,๘๙๕	๗๙๒	-	๓,๖๘๗
รวม		๑,๓๖๐	๕๒๑,๙๕๒	๓๘,๓๒๔	๐	๕๖๑,๖๓๕

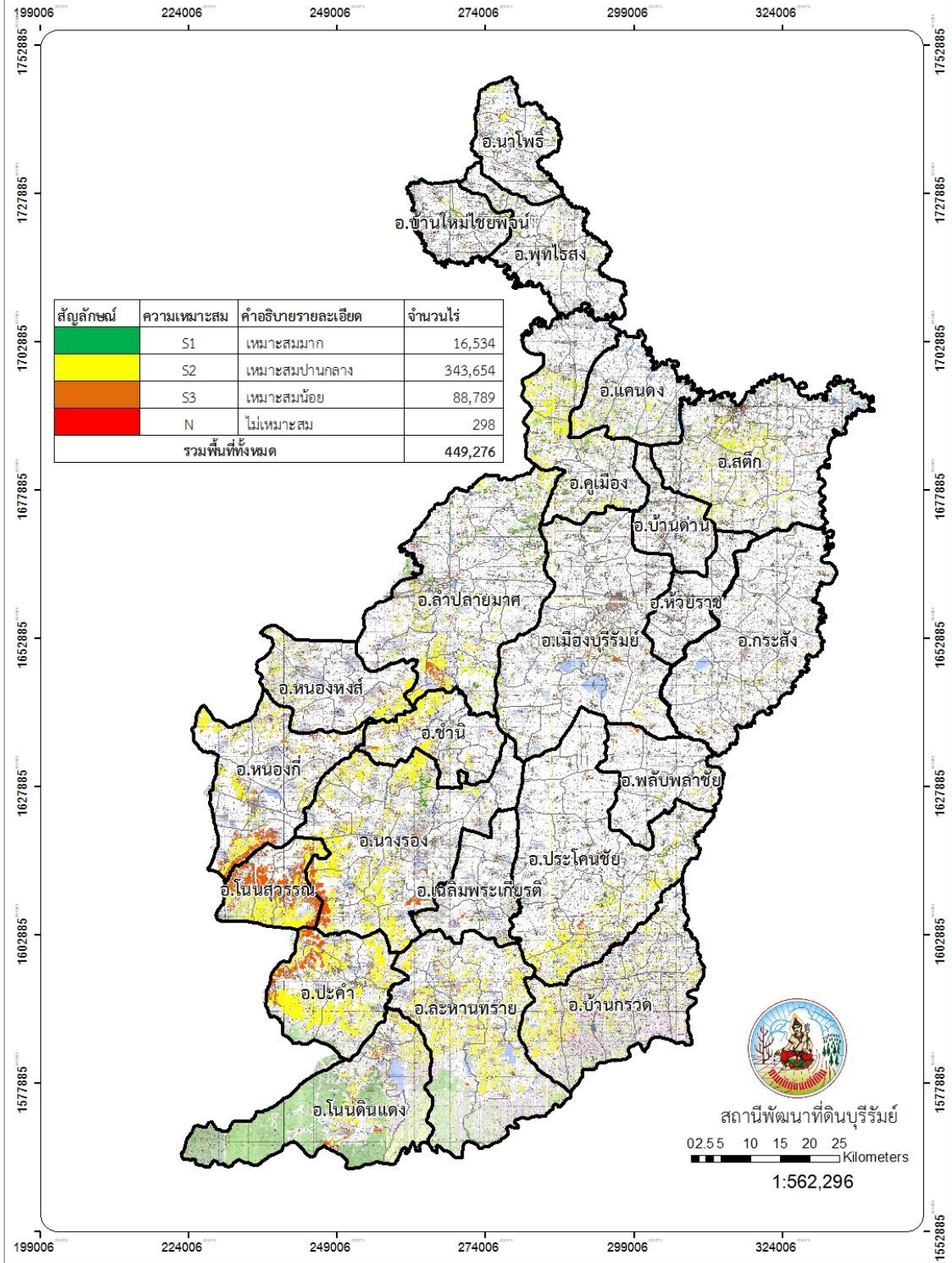
แผนที่แสดงความเหมาะสมของดินสำหรับการปลูกอ้อย จังหวัดบุรีรัมย์

ตารางที่ ๓๘ ตารางแสดงความเหมาะสมของดินสำหรับการปลูกมันสำปะหลัง

ลำดับ	อำเภอ	พื้นที่แสดงความเหมาะสม (ไร่)				
		S1	S2	S3	N	รวม(ไร่)
๑	เมืองบุรีรัมย์	๑,๕๐๓	๓,๒๑๖	๒,๘๘๙	-	๗,๖๐๙
๒	คูเมือง	๒,๒๒๐	๑๖,๔๒๔	๒๕๙	๘๐	๑๘,๙๘๓
๓	กระสัง	๒๙๐	๑,๙๔๙	๑,๓๖๗	-	๓,๖๐๕
๔	นางรอง	๒,๕๐๗	๕๒,๕๔๑	๑๐,๙๐๒	-	๖๕,๙๕๐
๕	หนองกี่	-	๒๐,๙๘๑	๑๑,๓๖๙	-	๓๒,๓๕๐
๖	ละหานทราย	๓๑๔	๓๘,๒๗๙	๑,๙๘๐	-	๔๐,๕๗๓
๗	ประโคนชัย	๑,๐๗๓	๒๑,๔๖๒	๓,๑๖๒	-	๒๕,๖๙๗
๘	บ้านกรวด	๑๐๘	๒๕,๘๒๘	๙๗๐	๒๐	๒๖,๙๒๖
๙	พุทไธสง	๕๖	๙๙๙	๑๐๐	-	๑,๑๕๕
๑๐	ลำปลายมาศ	๕,๖๕๓	๒๑,๙๘๘	๖,๐๑๙	-	๓๓,๖๖๐
๑๑	สตึก	๑๗๑	๑๗,๑๑๒	๑,๕๗๐	-	๑๘,๘๕๓
๑๒	ปะคำ	๙๔	๔๘,๖๕๓	๑๑,๔๓๖	-	๖๐,๑๘๓
๑๓	นาโพธิ์	๗๑	๒,๑๒๔	๑๐๐	-	๒,๒๙๕
๑๔	หนองหงส์	-	๑๑,๓๐๖	๒,๐๒๕	-	๑๓,๓๓๑
๑๕	พลับพลาชัย	๔๙๕	๑,๒๘๐	๗๐๔	-	๒,๔๗๙
๑๖	ห้วยราช	๑๕	๑๓๘	๓๕	-	๑๘๘
๑๗	โนนสุวรรณ	-	๒๓,๑๗๖	๒๖,๑๒๑	-	๔๙,๒๙๗
๑๘	ชำนิ	๕๐๖	๑๔,๘๗๙	๒,๗๔๔	-	๑๘,๑๒๙
๑๙	บ้านใหม่ไชยพจน์	๔๙	๑,๑๗๖	๖๗	-	๑,๒๙๒
๒๐	โนนดินแดง	๒๘	๑๒,๔๑๒	๒,๔๑๕	-	๑๔,๘๕๕
๒๑	บ้านด่าน	๘๓๒	๑,๘๕๙	๑,๑๙๑	-	๓,๘๘๑
๒๒	แคนดง	-	๕,๑๘๘	๕๓๙	๑๙๙	๕,๙๒๖
๒๓	เฉลิมพระเกียรติ	๕๕๑	๖๘๒	๘๒๓	-	๒,๐๕๖
รวม		๑๖,๕๓๔	๓๔๓,๖๕๕	๘๘,๗๘๙	๒๙๘	๔๙๘,๒๗๖

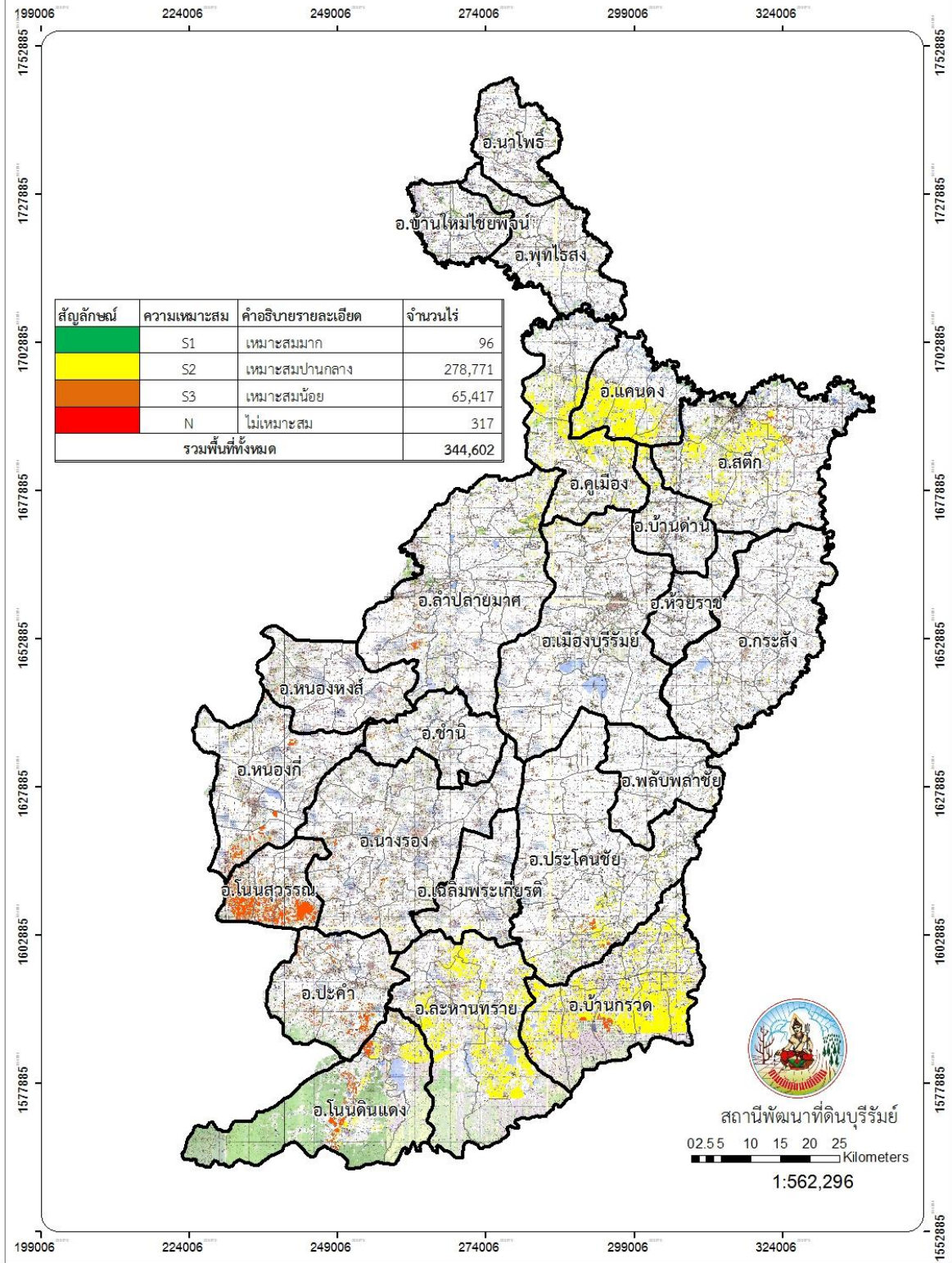
แผนที่แสดงความเหมาะสมของดินสำหรับการมันสำปะหลัง จังหวัดบุรีรัมย์

ตารางที่ ๓๙ ตารางแสดงความเหมาะสมของดินสำหรับการปลูกยางพารา

ลำดับ	อำเภอ	พื้นที่แสดงความเหมาะสม (ไร่)				
		S1	S2	S3	N	รวม(ไร่)
๑	เมืองบุรีรัมย์	-	๑,๘๑๓	๑,๑๒๖	-	๒,๙๓๙
๒	คูเมือง	-	๒๙,๘๑๑	๔๒๐	-	๓๐,๒๓๑
๓	กระสัง	๘๖	๗๓๒	๓๐๖	-	๑,๑๒๔
๔	นางรอง	๑๐	๗๑๔	๒,๘๓๑	-	๓,๕๕๕
๕	หนองกี่	-	๗๐	๕,๙๖๓	-	๖,๐๓๓
๖	ละหานทราย	-	๕๗,๘๗๐	๗๖	๗๙	๕๘,๐๒๕
๗	ประโคนชัย	-	๑๐,๑๗๕	๒,๐๕๘	-	๑๒,๒๓๔
๘	บ้านกรวด	-	๙๐,๐๒๑	๒,๔๗๗	๒๒๙	๙๒,๗๒๗
๙	พุทไธสง	-	๑๔๑	๔๐	-	๑๘๑
๑๐	ลำปลายมาศ	-	๔,๐๖๕	๒,๗๗๘	-	๖,๘๔๓
๑๑	สตึก	-	๒๕,๙๓๑	๓,๔๗๑	-	๒๙,๔๐๒
๑๒	ปะคำ	-	๔๑๔	๘,๓๑๖	-	๘,๗๓๐
๑๓	นาโพธิ์	-	๘๐	๒๐	-	๑๐๐
๑๔	หนองหงส์	-	๔๓	๑,๕๔๒	-	๑,๕๘๕
๑๕	พลับพลาชัย	-	๓๘๘	๑๒๙	-	๕๑๗
๑๖	ห้วยราช	-	๔๔	๔๐	-	๘๓
๑๗	โนนสุวรรณ	-	๗	๒๕,๔๔๓	-	๒๕,๔๕๐
๑๘	ชำนิ	-	๓๗๘	๔๖๒	-	๘๔๑
๑๙	บ้านใหม่ไชยพจน์	-	๑๖๖	๒๐	-	๑๘๕
๒๐	โนนดินแดง	-	๑๐,๖๗๗	๖,๔๓๑	๙	๑๗,๑๑๘
๒๑	บ้านด่าน	-	๓,๑๐๔	๕๐๐	-	๓,๖๐๔
๒๒	แคนดง	-	๔๑,๐๖๕	๙๐๘	-	๔๑,๙๗๓
๒๓	เฉลิมพระเกียรติ	-	๑,๐๖๑	๕๙	-	๑,๑๒๐
รวม		๙๖	๒๗๘,๗๗๑	๖๕,๔๑๗	๓๑๗	๓๔๔,๖๐๒

แผนที่แสดงความเหมาะสมของดินสำหรับการปลูกยางพารา จังหวัดบุรีรัมย์

๒.๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๒.๓.๑ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

๑.พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

โครงการชลประทานบุรีรัมย์ มีโครงการการชลประทานขนาดใหญ่และขนาดกลางในความรับผิดชอบ ๔ หน่วยงาน คือ โครงการชลประทานบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นตัวแทนกรมชลประทานในการประสานงานกับหน่วยงานใน จังหวัดบุรีรัมย์ และมีโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา(คบ.) ๓ โครงการ คือ คบ.ลำนางรอง , คบ.มูลกลาง และ คบ.ลำปลายมาศ รับผิดชอบโครงการชลประทานขนาดใหญ่ และขนาดกลาง ๒๓ แห่ง เป็นโครงการขนาดใหญ่ ๑ แห่ง คืออ่างเก็บน้ำลำนางรอง และขนาดกลาง ๒๒ แห่ง รายละเอียดที่ตั้งตามแผนที่ และรายละเอียดขนาด ความจุ พื้นที่ชลประทาน ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔๐ การแบ่งความรับผิดชอบในการบริหารจัดการน้ำชลประทานในจังหวัดบุรีรัมย์

ความรับผิดชอบของชลโครงการประทานบุรีรัมย์			
ที่	อ่างเก็บน้ำ/โครงการฯ	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)
๑	อ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มาก อำเภอเมืองบุรีรัมย์	๒๖.๐๒๒	๑๐,๖๗๒
๒	อ่างเก็บน้ำห้วยตลาด อำเภอเมืองบุรีรัมย์	๓๐.๘๕๒	๑๔,๘๓๖
๓	อ่างเก็บน้ำห้วยสวาย อำเภอกระสัง	๑๓.๕๖๐	๖,๖๓๕
๔	อ่างเก็บน้ำห้วยเมฆา อำเภอบ้านกรวด	๔.๐๗๓	๓,๒๐๐
๕	อ่างเก็บน้ำหนองทะเลอก อำเภอนางรอง	๔.๖๔๕	๒,๙๓๕
๖	อ่างเก็บน้ำห้วยขี้หนู อำเภอลำปลายมาศ	๑.๕๙๐	๔๐
๗	อ่างเก็บน้ำห้วยน้อย อำเภอลำปลายมาศ	๑.๒๐๐	๘๑๐
๘	อ่างเก็บน้ำห้วยใหญ่ อำเภอลำปลายมาศ	๑.๓๐๐	๑,๔๐๐
๙	อ่างเก็บน้ำห้วยยาง อำเภอหนองกี่	๑๓.๘๐๐	๖๕๐๐
๑๐	อ่างเก็บน้ำลำตะโค่ง อำเภอดง	๗.๔๓๑	๒๔,๗๗๒
๑๑	อ่างเก็บน้ำห้วยตาเขียว อำเภอบ้านกรวด	๑.๙๐๐	ไม่มีระบบส่งน้ำ
๑๒	อ่างเก็บน้ำห้วยตะโก อำเภอบ้านกรวด	๓.๒๕๐	๒,๕๔๐
๑๓	สถานีสูบน้ำลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ	-	๕,๐๐๐
๑๔	ประตูระบายน้ำลำพังชู อำเภอนาโพธิ์	-	๙,๒๕๕
๑๕	ฝายระบายบ้านไพศาล อำเภอประโคนชัย	-	อุบิโกคบริโกค
๑๖	ฝายบ้านยางน้อย อำเภอพุทไธสง	-	อุบิโกคบริโกค
รวม		๑๐๙.๗๒๓	๘๘,๕๙๕
ความรับผิดชอบของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาลำนางรอง			
๑	อ่างเก็บน้ำลำนางรอง อำเภอโนนดินแดง	๑๒๑.๔๑๔	๘๓,๗๐๒
๒	อ่างเก็บน้ำคลองมะนาว อำเภอโนนดินแดง	๒.๘๔๘	๔๔๖
๓	อ่างเก็บน้ำลำจังหัน อำเภอละหานทราย	๓๖.๐๐๐	๒๕,๒๕๕
๔	อ่างเก็บน้ำลำปะเทีย อำเภอละหานทราย	๒๕.๔๐๐	๒๙,๗๗๗
รวม		๑๘๕.๖๖๒	๑๓๙,๑๘๐
ความรับผิดชอบของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามูลกลาง			
๑	ฝายยางบ้านเขว้า อำเภอคูเมือง	-	๑๒,๙๑๐
๒	ฝายระบายน้ำบ้านกุดชุมแสง อำเภอสตึก	-	อุบิโกคบริโกค

รวม	-	๑๒,๙๑๐
ความรับผิดชอบของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาลำปลายมาศ		
๑	ฝ่ายประจำ อำเภอบัวชุม	-
รวม	-	๓๙,๑๙๗
รวมทั้งหมด	๒๙๕.๓๘๕	๒๗๙,๘๘๒

๒. พื้นที่ปลูกพืชฤดูฝน

ช่วงฤดูฝนจะมีการปลูกพืชเต็มพื้นที่ระบบชลประทาน แต่จะมีการส่งน้ำให้พื้นที่เพาะปลูกตามเกณฑ์ความเหมาะสมของปริมาณน้ำที่มีอยู่ โดยจัดลำดับความสำคัญการสำรองน้ำและการใช้น้ำเป็น ๔ ลำดับ คือ ๑. น้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ๒. น้ำเพื่อการรักษาระบบนิเวศน์ ๓. น้ำเพื่อการเกษตร ๔. น้ำเพื่อการอุตสาหกรรมและอื่นๆ ปริมาณน้ำที่จัดสรรให้ลำดับที่อยู่ถัดไปเมื่อมีเพียงพอสำหรับลำดับนั้นแล้ว

๓. พื้นที่ปลูกพืชฤดูแล้ง

กำหนดพื้นที่ปลูกพืชฤดูแล้งตามปริมาณน้ำที่ประเมินแล้วมีเหลือจากการใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคและรักษาระบบนิเวศน์แล้ว โดยสนับสนุนให้ปลูกพืชที่ใช้น้อยเป็นหลัก จะให้ปลูกข้าวเฉพาะพื้นที่ที่ประสบปัญหาเกิดความเสียหายในฤดูฝนเท่านั้น

๔.การแก้ปัญหาปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำที่มีน้อย

การแก้ปัญหาปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำที่มีน้อย ที่ประสบปัญหาเป็นประจำซึ่งเป็นแหล่งน้ำดิบเพื่อการผลิตประปาของการประปาส่วนภูมิภาคให้บริการแก่ผู้ใช้ในชุมชนขนาดใหญ่ มีดังนี้

๑) การเติมน้ำให้อ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มาก อ.เมืองบุรีรัมย์ เป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาบุรีรัมย์ ให้บริการในเขตตัวอำเภอเมืองบุรีรัมย์ และพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญรอบนอกที่มีความต้องการใช้น้ำเดือนละ ๑.๔๔ ล้านลูกบาศก์เมตร (ปริมาณน้ำส่วนหนึ่งใช้จากอ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มากและอ่างเก็บน้ำห้วยตลาด) มีแนวทางการแก้ปัญหา ดังนี้

สูบน้ำจากลำปลายมาศ โดยสูบน้ำจากสถานีสูบน้ำลำปลายมาศ ต.บ้านยาง อ.ลำปลายมาศมาเติมปริมาณน้ำที่จะสูบน้ำพิจารณาจากปัจจัยหลายด้าน คือ ปริมาณที่ขาดอยู่ ปริมาณน้ำที่มีอยู่ในลำปลายมาศที่จะสูบน้ำมาได้ หากปริมาณน้ำในลำปลายมาศมีน้อยอาจขอรับการสนับสนุนน้ำจากอ่างเก็บน้ำลำปลายมาศ จ.นครราชสีมา ระบายลงมาช่วยถ้ามีปริมาณจะทำให้การสนับสนุนได้ นอกจากนี้อาจพิจารณาขอการสนับสนุนน้ำจากอ่างเก็บน้ำลำนางรอง อ.โนนดินแดง อ่างเก็บน้ำลำจังหัน และอ่างเก็บน้ำลำปะเทีย อ.ละหานทราย ส่งมาให้ด้วย

๒) การเติมน้ำให้อ่างเก็บน้ำห้วยตลาด อ.เมืองบุรีรัมย์ เป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาบุรีรัมย์ อีกแห่งหนึ่ง มีแนวทางการแก้ปัญหา ดังนี้

๒.๑) ผันน้ำจากลำปะเทียผ่านระบบคลองผันน้ำมาเติม จำนวนปริมาณน้ำขึ้นกับจำนวนน้ำที่ยังขาดอยู่ และปริมาณน้ำที่มีอยู่ในลำปะเทีย ทั้งนี้อาจขอสนับสนุนน้ำจากอ่างเก็บน้ำลำจังหัน อ.ละหานทรายส่งมาเสริมให้

๒.๒) สูบน้ำจากอ่างเก็บน้ำห้วยสวาย อ.กระสัง มาเติม โดยจะดำเนินการเมื่อไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๑) ได้เพียงพอ และขึ้นกับปริมาณน้ำที่เหลือจากการใช้ที่อ่างเก็บน้ำห้วยสวายด้วย

๒.๓) สูบน้ำจากบ่อหลุมหิน อ.เมืองบุรีรัมย์ ที่อยู่ใกล้ๆ มาเติม

๓) การเติมน้ำให้อ่างเก็บน้ำหนองทะเลอวก อ.นางรอง เป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาของการประปาส่วนภูมิภาคสาขานางรอง ให้บริการในเขตอำเภอนางรอง

ดำเนินการโดยผันน้ำหรือสูบน้ำจากลำปลายมาศมาเติม ปริมาณน้ำอาจได้รับสนับสนุนจากอ่างเก็บน้ำลำปลายมาศ หรืออ่างเก็บน้ำลำนางรองเช่นเดียวกับกรณีเติมน้ำให้อ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มาก

๔) การเติมน้ำให้อ่างเก็บน้ำห้วยชีหนู อ.ลำปลายมาศ เป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาลำปลายมาศ ให้บริการในเขตตัวอำเภอลำปลายมาศ

ดำเนินการโดยการผันน้ำหรือสูบน้ำจากลำปลายมาศมาเติม ปริมาณน้ำอาจได้รับสนับสนุนจากอ่างเก็บน้ำลำปลายมาศ หรืออ่างเก็บน้ำลำนางรองเช่นเดียวกับกรณีเติมน้ำให้อ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มากหรืออ่างเก็บน้ำหนองทะเลอวก

๒.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตร

พื้นที่ทั้งหมด ๖,๓๐๙,๗๒๑ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ๔,๕๕๐,๐๙๕ ไร่ (๗๒.๑๑% ของพื้นที่ทั้งหมด) เป็นพื้นที่ปลูกข้าว ๒,๙๘๒,๕๖๔.๖๕ ไร่ พืชไร่ ๖๕๔,๓๓๖ ไร่ พืชสวน ๓๖๓,๙๑๕ ไร่ โดยมีพื้นที่ชลประทาน ๒๙๔,๗๘๓ ไร่ (๖.๔๔% ของพื้นที่เกษตรกรรม)

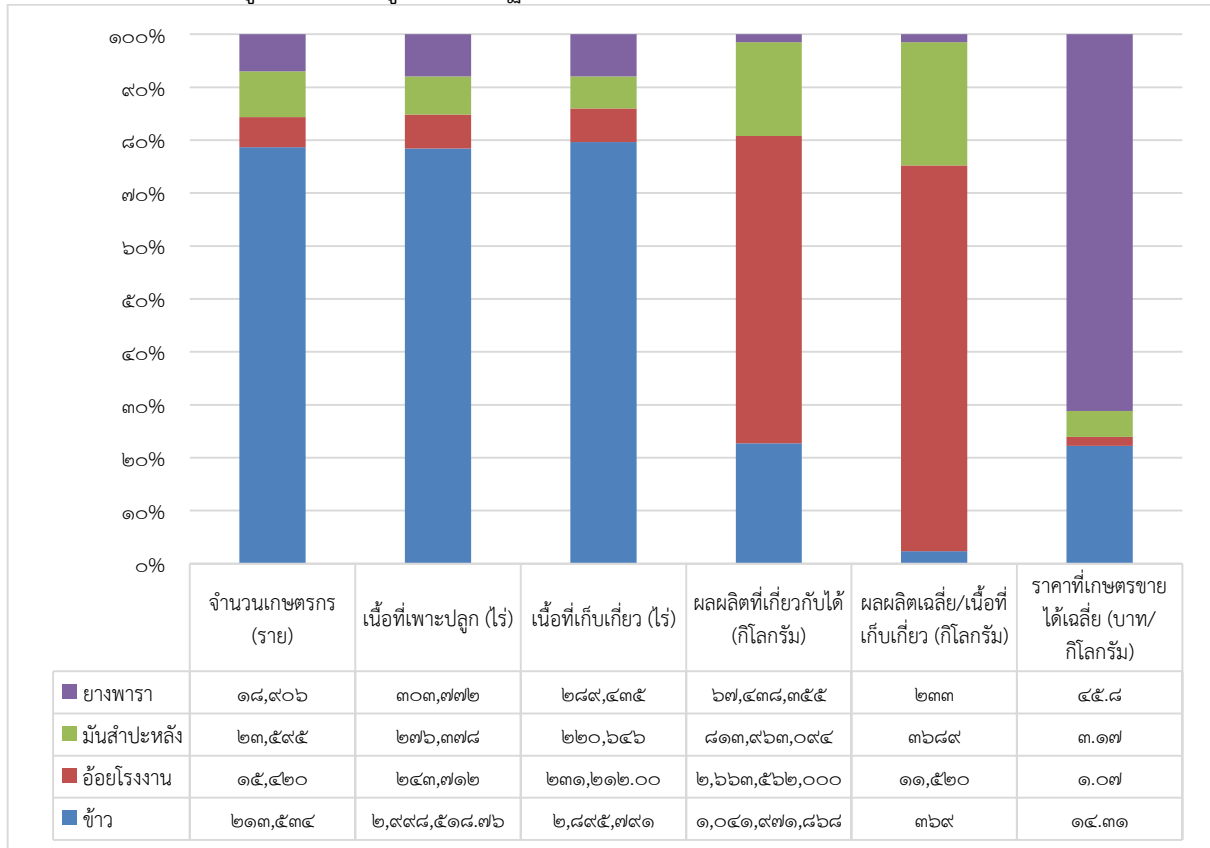
๒.๔.๑ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๕/๖๖

ตารางที่ ๔๑ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๕/๖๖

ชนิดพืช	จำนวน เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยว ได้ (กิโลกรัม)	ผลผลิต เฉลี่ย/เนื้อ ที่เก็บเกี่ยว (กิโลกรัม)	ราคา ที่ เกษตรกร ขายได้ เฉลี่ย (บาท/ กิโลกรัม)
ข้าว	๒๑๓,๕๓๔	๒,๙๙๘,๕๑๘.๗๖	๒,๘๒๓,๗๗๒	๑,๐๔๑,๙๗๑,๘๖๘	๓๖๙	๑๔.๓๑
อ้อย โรงงาน	๑๕,๔๒๐	๒๔๓,๗๑๒	๒๓๑,๒๑๒	๒,๖๖๓,๕๖๒,๐๐๐	๑๑,๕๒๐	๑.๐๗
มัน สำปะหลัง	๒๓,๕๙๕	๒๗๖,๓๗๘	๒๒๐,๖๔๖	๘๑๓,๙๖๓,๐๙๔	๓๖๘๙	๓.๑๗
ยางพารา	๑๘,๙๐๖	๓๐๓,๗๗๒	๒๘๙,๔๓๕	๖๗,๔๓๘,๓๕๕	๒๓๓	๔๕.๘๐

ที่มา :สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์

กราฟที่ ๑๙ แสดงข้อมูลด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๕/๖๖

๒.๔.๒ ด้านการปศุสัตว์ของจังหวัด ปี ๒๕๖๖

ตารางที่ ๔๒ ด้านการปศุสัตว์จังหวัด

ชนิดสัตว์	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ราคาเฉลี่ย (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
โคเนื้อ	๘๕,๑๒๘	๕๓๙,๙๖๑	๒๙,๗๕๐	๑๖,๐๖๓,๘๓๙,๗๕๐
โคนม	๑,๑๕๓	๕,๔๑๕	๕๕,๐๐๐	๒๙๗,๘๒๕,๐๐๐
กระบือ	๒๖,๙๔๗	๑๕๙,๔๔๑	๓๑,๕๐๐	๕,๐๒๒,๓๙๑,๕๐๐
หมู	๘,๘๒๐	๒๗๖,๕๖๓	๑๐,๕๐๐	๒,๙๐๓,๙๑๑,๕๐๐
ไก่	๑๑๘,๓๓๘	๔,๘๔๔,๓๑๙	๑๒๗.๕	๖๑๗,๖๕๐,๖๗๒.๕
เป็ด	๗๗๓	๑๖๑,๐๙๔	๒๘๕	๔๕,๙๑๑,๗๙๐
แพะ	๑,๑๗๒	๒๑,๗๑๘	๒,๔๐๐	๕๒,๑๒๓,๒๐๐
แกะ	๑๐๘	๑,๑๗๒	๓,๒๐๐	๓,๗๕๐,๔๐๐

ที่มา :สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์

๒.๔.๓ ด้านการประมงของจังหวัด ปี ๒๕๖๖

ตารางที่ ๔๓ ด้านการประมงของจังหวัด ปี ๒๕๖๖

ชนิดสัตว์	จำนวน เกษตรกร (ราย)	พื้นที่การเลี้ยง		ผลผลิต (กิโลกรัม)	ราคา เฉลี่ย (บาท/ กก.)	มูลค่าผลผลิต (บาท)	หมายเหตุ
		จำนวน พื้นที่ (ไร่)	จำนวน บ่อ (บ่อ)				
จระเข้	๑๙	๒๙	๕๖๓	๒,๐๔๓ ตัว	๙๐๐	๑,๘๓๘,๗๐๐.-	
กุ้งก้ามแดง	๓	๑๔.๗๕	๓๐	๑๖๐	๑,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐	
เลี้ยงปลานิลใน กระชัง	๔๐	๑๕.๘๔	๙๐๐	๖๒,๕๔๔.๗๕	๖๕	๔,๐๖๕,๕๑๐.๗๐	

ที่มา :สำนักงานประมงจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๔.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) (ไม่มี)

ตารางที่ ๔๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ชนิดสินค้า	หน่วยนับ	จำนวน
<u>ด้านพืช</u>		
- ข้าวดินภูเขาไฟ	ราย/ไร่	๑,๘๒๘ / ๑๕,๙๕๑
<u>ด้านสัตว์ (ไม่มี)</u>	-	-
<u>ด้านประมง (ไม่มี)</u>	-	-
<u>ด้านหม่อนไหม</u>		
- ผ้าซิ่นตีนแดง	กลุ่ม	๑๐
	ราย (เดี่ยว)	๑๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๔.๕ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

ตารางที่ ๔๕ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖

ชนิดสินค้า	จำนวน/หน่วยนับ
GAP(ข้าว)	
- กลุ่มสมาชิกโครงการนาแปลงใหญ่ที่ได้รับมาตรฐานข้าว GAP ปี ๒๕๖๖	จำนวน ๖ กลุ่ม เกษตรกร ๒๐๔ ราย พื้นที่ ๒,๖๓๐ ไร่
GAP(พืชผัก)	
- พืชผัก ปี ๒๕๖๕	เกษตรกร ๙๐๙ ราย พื้นที่ ๒,๒๒๔.๖๑ ไร่
GAP(ปศุสัตว์)	
- ไก่เนื้อ	จำนวน ๑๗๒ ฟาร์ม จำนวน ๒๔,๒๕๐,๗๖๐ ตัว
- ไก่ไข่	จำนวน ๑๗ ฟาร์ม จำนวน ๓๗๑,๘๖๕ ตัว
- เป็ดเนื้อ	จำนวน ๕ ฟาร์ม จำนวน ๖๑,๕๐๐ ตัว
- ไก่พันธุ์	จำนวน ๓ ฟาร์ม จำนวน ๒๒๘,๐๐๐ ตัว
- สุกร	จำนวน ๓๑ ฟาร์ม จำนวน ๙๘,๙๔๐ ตัว
- โคเนื้อ	จำนวน ๑ ฟาร์ม จำนวน ๒๕๐ ตัว
- โคนม	จำนวน ๓๔ ฟาร์ม จำนวน ๘๔๖ ตัว
GAP(ประมง)	
- ปลานิล	เกษตรกร ๑๒ ราย พื้นที่ ๒๔.๕๐ ไร่
เกษตรอินทรีย์ (ข้าว)	
- โครงการพัฒนาเกษตรกรยั่งยืนการส่งเสริมและพัฒนาการโครงการพัฒนาเกษตร ปี ๒๕๖๖	จำนวน ๑๐๙ กลุ่ม เกษตรกร ๑,๙๒๖ ราย พื้นที่ ๒๐,๒๓๗.๕๐ ไร่
เกษตรอินทรีย์ (พืชผัก)	
- พืชผัก ปี ๒๕๖๕	เกษตรกร ๑๑๘ ราย พื้นที่ ๓๖๔.๑๖๕ ไร่

๒.๔.๖ การเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ ๔๖ ข้อมูลการเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๖												ปี ๒๕๖๗												
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
๑.ข้าวนาปี	ช่วงเวลาการเพาะปลูก					←																			
	ช่วงเวลาการออกผลผลิต																								
มันสำปะหลัง	ช่วงเวลาการเพาะปลูก																								
	ช่วงเวลาการออกผลผลิต	←																							←
ยางพารา	ช่วงเวลาการเพาะปลูก					←																			
	ช่วงเวลาการออกผลผลิต	←				←							←												←
อ้อยโรงงาน	ช่วงเวลาการเพาะปลูก		←																						←
	ช่วงเวลาการออกผลผลิต																								←
ปาล์มน้ำมัน	ช่วงเวลาการเพาะปลูก					←																			←
	ช่วงเวลาการออกผลผลิต	←											←												←

ที่มา : ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวบุรีรัมย์

๒.๕ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

๒.๕.๑ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

ตารางที่ ๔๗ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก ปี ๒๕๖๖

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก (ราย)
สหกรณ์ภาคการเกษตร	๘๖	๑๙๐,๕๑๓
สหกรณ์นอกภาคการเกษตร	๑๕	๔๔,๐๗๖
รวม	๑๐๑	๒๓๔,๕๘๙

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์

๒.๕.๒ กลุ่มเกษตรกรจังหวัดบุรีรัมย์

ตารางที่ ๔๘ จำนวนและสมาชิกสถาบันเกษตรกรจังหวัดบุรีรัมย์ ปี ๒๕๖๕

อำเภอ	กลุ่มเกษตรกร		กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร		กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก
๑.เมืองบุรีรัมย์	๗	๙๖	๒๙	๓๗๗	๓	๕๒	๒๒๖	๔,๒๐๑
๒.กระสัง	๑๕	๒๕๔	๑๕	๒๓๕	๕	๖๘	๑๖๒	๓,๘๒๖
๓.ห้วยราช	๘	๑๐๔	๑๑	๑๕๕	๓	๔๙	๓๕	๒,๓๙๑
๔.บ้านใหม่ไชยพจน์	๖	๘๐	๑๑	๑๒๑	๔	๕๒	๔๓	๑,๒๓๕
๕.คูเมือง	๑๐	๑๐๐	๘	๘๑	๔	๕๗	๑๓๓	๒,๗๖๙
๖.นาโพธิ์	๕	๕๒	๙	๙๐	๒	๒๖	๗๔	๒,๙๖๑
๗.สตึก	๑๔	๑๔๐	๑๓	๑๓๐	๓	๓๗	๒๔๒	๔,๑๗๙
๘.พุทไธสง	๔	๑๕๑	๑๒	๒๐๗	๒	๒๗	๑๑๔	๒,๙๐๔
๙.ลำปลายมาศ	๑๗	๒๑๖	๑๗	๒๐๒	๓	๓๐	๑๖๓	๓,๔๘๖
๑๐.หนองหงส์	๓	๓๐	๕	๕๐	๔	๕๐	๑๗๙	๓,๘๑๑
๑๑.ละหานทราย	๖	๖๒	๑๖	๒๓๗	๔	๘๑	๑๐๒	๑,๗๐๘
๑๒.นางรอง	๑๖	๑๖๓	๑๘	๑๘๗	๓	๓๐	๘๐	๒,๑๖๕
๑๓.เฉลิมพระเกียรติ	๓	๘๓	๑๑	๑๙๒	๕	๕๙	๕๒	๙๘๐
๑๔.ชำนิ	๖	๘๒	๘	๙๐	๔	๒๘๓	๔๒	๗๗๐
๑๕.โนนสุวรรณ	๕	๖๔	๒๒	๓๑๔	๔	๗๒	๓๕	๘๒๖
๑๖.บ้านด่าน	๕	๕๔	๑๖	๑๖๑	๔	๘๘	๒๘	๓๖๐
๑๗.บ้านกรวด	๔	๕๐	๘	๑๐๓	๒	๓๒	๑๓๒	๒,๐๗๐
๑๘.ปะคำ	๖	๖๐	๘	๘๐	๓	๓๐	๗๑	๑,๙๘๙
๑๙.ประโคนชัย	๑๖	๑๗๘	๑๘	๒๑๐	๓	๓๐	๑๔๙	๓,๑๓๙
๒๐.แคนดง	๔	๔๐	๘	๘๐	๕	๕๐	๔๘	๑,๐๐๙
๒๑.หนองกี่	๔	๔๐	๑๐	๑๔๖	๔	๗๖	๑๑๖	๒,๓๒๖
๒๒.พลับพลาชัย	๕	๕๒	๑๘	๑๘๔	๔	๔๖	๕๙	๑,๑๘๙
๒๓.โนนดินแดง	๓	๔๑	๑๒	๑๓๕	๕	๖๒	๗๑	๑,๕๐๐
รวม	๑๗๘	๒,๒๖๒	๓๐๓	๓,๗๖๗	๘๓	๑,๓๘๗	๒,๓๕๖	๕๑,๗๙๔

๒.๖ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ ๔๙ จำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัด

อำเภอ	ด้านอาสาสมัครเกษตร															
	ครู บัญชี	หมอดินอาสา	ประมงอาสา	เศรษฐกิจการเกษตรอาสา	ครู ยาง	อาสาสมัครปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	อาสาสมัครเกษตรและสหกรณ์	อาสาปศุสัตว์	อาสาฝนหลวง	อาสาสมัครสหกรณ์	อาสาสมัครชลประทาน	ขานนาอาสา	เกษตรหมู่บ้าน	สารวัตรเกษตรอาสา	ไหมอาสา	Qอาสา
เมือง	๑๔	๓๔๒	๗	๒	๒	๐	๐	๑๕	๖	๒	๑๒	๑	๕๒๐	๖	๑๓	๐
คูเมือง	๖	๑๐๖	๐	๑	๔	๐	๐	๔๔	๐	๓	๓	๐	๑๖๘	๘	๑๔	๐
กระสัง	๑๔	๑๖๘	๕	๑	๐	๐	๐	๖๒	๑๖	๑	๒	๐	๑๘๒	๙	๘	๐
นางรอง	๗	๑๘๘	๙	๓	๐	๑๑	๐	๒๔๑	๔	๕	๔	๐	๓๒๐	๑๑	๑	๐
หนองกี่	๑	๑๐๘	๗	๑	๐	๐	๐	๑๑๙	๑	๒	๐	๐	๑๐๘	๘	๔	๐
ละหานทราย	๑๔	๘๔	๗	๑	๓	๑๐	๐	๑๑๗	๑	๑	๓๓	๐	๒๑๕	๘	๒	๐
ประโคนชัย	๗	๑๘๒	๓	๑	๑	๑๒	๐	๙๖	๒	๒๙	๐	๐	๑๘๔	๕	๒	๐
บ้านกรวด	๗	๑๑๕	๔	๑	๗	๐	๐	๔๖	๐	๐	๑	๐	๑๕๙	๑๐	๓	๐
พุทไธสง	๕	๙๗	๕	๑	๐	๐	๐	๑๐๗	๒	๓	๐	๑	๙๘	๖	๔๔	๐
ลำปลายมาศ	๑๘	๒๑๕	๖	๑	๒	๐	๐	๓๑	๙	๘	๔	๑	๒๗๘	๘	๒	๐
สตึก	๘	๑๗๙	๗	๑	๕	๐	๐	๑๗๗	๑๐	๒	๓	๐	๑๗๙	๔	๓	๐
ปะคำ	๑	๗๗	๓	๑	๑	๗	๐	๑๒	๐	๐	๑๑	๑	๙๐	๘	๑	๐
นาโพธิ์	๓	๖๕	๓	๑	๐	๐	๐	๗๘	๑	๒	๐	๐	๖๕	๙	๓๗	๐
หนองหงส์	๑	๑๐๐	๒	๑	๑	๒	๐	๑๐	๓	๒	๐	๑	๒๑๓	๕	๔	๐
พลับพลาชัย	๓	๖๗	๒	๐	๐	๐	๐	๗๘	๑	๒	๐	๐	๖๗	๙	๐	๐
ห้วยราช	๖	๘๐	๒	๑	๐	๐	๐	๓๘	๑	๖	๒	๐	๘๕	๔	๒	๐
โนนสุวรรณ	๕	๕๖	๑	๑	๑	๑๒	๐	๑๘	๒	๐	๐	๐	๗๓	๑๔	๐	๐
ชำนิ	๑๔	๖๔	๐	๑	๒	๐	๐	๖๙	๐	๐	๐	๐	๖๔	๖	๐	๐
บ้านใหม่ไชยพจน์	๙	๕๕	๔	๑	๐	๐	๐	๒๒	๓	๒	๐	๑	๕๕	๗	๑๖	๐
โนนดินแดง	๒	๓๗	๐	๑	๐	๐	๐	๓๑	๑	๒	๔	๐	๖๔	๖	๐	๐
บ้านด่าน	๒	๕๙	๓	๑	๐	๐	๐	๕๙	๗	๑	๐	๐	๙๖	๗	๐	๐
แคนดง	๔	๕๓	๒	๑	๗	๐	๐	๔๗	๐	๒	๕	๑	๑๓๒	๘	๐	๐
เฉลิมพระเกียรติ	๖	๖๗	๓	๑	๐	๐	๐	๕๕	๑	๐	๑	๐	๖๗	๘	๑	๐
รวม	๑๕๗	๒,๕๖๔	๘๕	๒๕	๓๖	๕๔	๐	๑,๕๗๒	๗๑	๗๕	๘๕	๗	๓,๔๘๒	๑๗๔	๑๕๗	๐

ที่มา :สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๗ จำนวนปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัดภายใต้โครงการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ ๕๐ จำนวนปราชญ์ชาวบ้านแยกรายอำเภอ ปี ๒๕๖๕

อำเภอ	จำนวน (ราย)
๑. สตึก	๑
๒. แคนดง	๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์

๒.๘ ข้อมูลด้านการเกษตรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๘.๑ Young Smart farmer และ Smart Farmer

ตารางที่ ๕๑ ข้อมูล Young Smart farmer และ Smart Farmer ปี ๒๕๖๕

อำเภอ	Young Smart Farmer	Smart farmer
	สมาชิก	สมาชิก
เมืองบุรีรัมย์	๔	๑๐
บ้านกรวด	๑	๑๐
กระสัง	๑	๑๐
ละหานทราย	๑	๑๐
ลำปลายมาศ	๒	๑๐
นางรอง	๘	๑๐
พุทไธสง	๐	๑๐
สตึก	๐	๑๐
ประโคนชัย	๓	๑๐
คูเมือง	๓	๑๐
หนองกี่	๑	๑๐
ปะคำ	๒	๑๐
หนองหงส์	๓	๑๐
นาโพธิ์	๕	๑๐

อำเภอ	Young Smart Famer	Smart farmer
	สมาชิก	สมาชิก
พลับพลาชัย	๐	๑๐
ห้วยราช	๑	๑๐
โนนสุวรรณ	๐	๑๐
ชำนิ	๐	๑๐
บ้านใหม่ไชยพจน์	๒	๑๐
โนนดินแดง	๐	๑๐
เฉลิมพระเกียรติ	๑	๑๐
บ้านด่าน	๒	๑๐
แคนดง	-	๑๐
รวม	๔๐	๒๓๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๘.๒ แหล่งแปรรูป / ผู้ประกอบการเกี่ยวกับข้าวของจังหวัดบุรีรัมย์

๑. ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๖๐/๑ ม.๙ ถ.บุรีรัมย์-สตึก ต.บ้านยาง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
๒. บริษัท ซี พี อินเตอร์เทรด จก. เลขที่ ๒๗๙ ม.๙ ต. แสลงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
๓. บริษัท โรงสีกิ่งแก้วพาณิชย์ จก. เลขที่ ๙๙๙ ม.๕ ถ.โชคชัย -เดชอุดม ต.ทุ่งกระเต็น อ.หนองกี่ จ.บุรีรัมย์
๔. บริษัท โรงสีกิ่งแก้วพาณิชย์ จก. เลขที่ ๑๘๙ ม.๕ ถ.โชคชัย -เดชอุดม ต.ทุ่งกระเต็น อ.หนองกี่ จ.บุรีรัมย์
๕. บริษัท สหพัฒนาข้าวพุทไธสง จก. เลขที่ ๑๑๑ ม.๘ ถ.เลียงเมืองพุทไธสง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์
๖. บริษัท เกียรติอภากาศห้วยราช เลขที่ ๑ ม. ๓ ต.ห้วยราช อ.ห้วยราช จ.บุรีรัมย์
๗. บริษัท ข้าวกิ่งเกียรติ จก. เลขที่ ๒๑๒ ม.๒ ถ.บุรีรัมย์-สุรินทร์ ต.หนองเต็ง อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์
๘. บริษัท ข้าวผลดี จก. เลขที่ ๑๕๔ ม. ๒ ต.กระสัง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
๙. บริษัท ยูนิเวอร์แซลไรซ์ จก. เลขที่ ๑๓๔ ม.๕ ถ.โชคชัย - เดชอุดม ต.ประโคนชัย อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์
๑๐. บริษัท โรงสีไฟตระมาศพาณิชย์ จก. เลขที่ ๕๘ ม.๒ ต.ทะเลน้อย อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
๑๑. บริษัท สหพัฒนาข้าวพูนผล จก. เลขที่ ๔๔๙/๑ ม.๑๙ ถ.สตึก-เมืองแก ต.นิคม อ.สตึก จ.บุรีรัมย์
๑๒. บริษัท สหรัักษ์ จก. เลขที่ ๓๒๗ ม.๑ ต.ประโคนชัย อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์
๑๓. บริษัท แสงอีสานการเกษตร จก. เลขที่ ๑๕๓ ม.๑๐ ต.ประโคนชัย อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์
๑๔. โรงสีข้าวเจริญกิจโนนดินแดง เลขที่ ๑๘๘ ม.๖ ต.สัมปอ อ.โนนดินแดง จ.บุรีรัมย์
๑๕. โรงสีข้าวเจริญกิจพูนผล เลขที่ ๒๒๒ ม.๒ ถ.เลียงเมือง ต.ชุมเห็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
๑๖. โรงสีข้าวราชัน เลขที่ ๔๙ ถ.นางรอง-ประคำ ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์
๑๗. โรงสีศิริพัฒน์พาณิชย์ เลขที่ ๒๒ ม. ๓ ถ.บุรีรัมย์-ห้วยราช ต.ห้วยราช อ.ห้วยราช จ.บุรีรัมย์
๑๘. สหกรณ์การเกษตรกระสัง จก. เลขที่ ๑๐๗ ม.๒๑ ถ.พลับพลาชัย -กระสัง ต.กระสัง อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์
๑๙. สหกรณ์การเกษตรนางรอง จก. เลขที่ ๘๙ ม.๖ ต.หนองโบสถ์ อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์
๒๐. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีไฟแสงชัยบุรีรัมย์ เลขที่ ๕ ม.๘ ต.ชุมเห็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

๒๑. ห้างหุ้นส่วน จำกัด บุรีรัมย์รุ่งเรือง เลขที่ ๑๒๒ ม.๔ ถ.บุรีรัมย์ - ประโคนชัย ต.เสม็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

๒๒. ห้างหุ้นส่วน จำกัด มณีราชกิจ ๒ เลขที่ ๒๘๘ ม.๑ ต.จันทุม อ.พลับพลาชัย จ.บุรีรัมย์

๒๓. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีชัยรุ่งเรือง เลขที่ ๕๗๔-๕๗๖ ม.๑ ถ.รถไฟพัฒนา ต.ลำปลายมาศ

อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์

๒๔. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีชัยอุดม เลขที่ ๑๓๑ ม.๑๗ ถ.บุรีรัมย์-สตึก ต.บ้านยาง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

๒๕. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีไทยทวีพูนผลลำปลายมาศ เลขที่ ๔๒๘ ม.๑ ถ.หลังสถานีรถไฟ

ต.ลำปลายมาศ

อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์

๒๖. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีประโคนชัย เลขที่ ๑๙๖ ม.๒ ถ.โชคชัย-เดชอุดม อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์

๒๗. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีประโคนชัยศรีเจริญ เลขที่ ๑๓๔/๒ม.๕ ถ.โชคชัย-เดชอุดม อ.ประโคนชัย

จ.บุรีรัมย์

๒๘. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีประโคนชัยศรีเจริญ เลขที่ ๑๓๔/๑ ม.๕ ถ.โชคชัย-เดชอุดม อ.ประโคน

ชัย จ.บุรีรัมย์

๒๙. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีไพศิริเยี่ยมแสง เลขที่ ๖๗ ม.๗ ถ.สहनพมาศ ต.ลำปลายมาศ อ.ลำปลาย

มาศ จ.บุรีรัมย์

๓๐. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีไพสพหพัฒนาจรวง เลขที่ ๑๕๙ ม.๙ ถ.โชคชัย-เดชอุดม ต.อีสานเขต

อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์

๓๑. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีไพสหะชัยพืชผล เลขที่ ๔๖๔ ม.๙ ถ.สุขาภิบาล๑๔ ต.กระสัง อ.กระสัง

จ.บุรีรัมย์

๓๒. ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีมณีราชกิจ เลขที่ ๑๕ ม.๒ ต.ห้วยราช อ.ห้วยราช จ.บุรีรัมย์

๓๓. ห้างหุ้นส่วน จำกัด สหพัฒนาค้าข้าว เลขที่ ๔๔๗/๔ ม.๒๒ ถ. สตึก-เมืองแก ต.นิคม อ.สตึก

จ.บุรีรัมย์

๓๔. ห้างหุ้นส่วน จำกัด สหพัฒนาค้าข้าว เลขที่ ๔๔๗/๑๒ ม.๒๒ ถ.สตึก-ห้วยราช ต.นิคม อ.สตึก

จ.บุรีรัมย์

๓๕. สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส.บุรีรัมย์ จำกัด เลขที่ ๑๗๖ ม.๑ ต.ไทยสามัคคี อ.

หนองหงส์ จ.บุรีรัมย์

๓๖. สหกรณ์การเกษตรหนองหงส์ จำกัด เลขที่ ๑๖๔ ม.๒ ต.ไทยสามัคคี อ.หนองหงส์ จ.บุรีรัมย์

๓๗. กลุ่มเกษตรกรทำนาปะเคียบ เลขที่ ๕ ม.๓ ต.ปะเคียบ อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์

๒.๘.๓ แหล่งกระจายสินค้า

๑. ตลาดประชารัฐ คนไทยยิ้มได้

๒. ตลาดประชารัฐ ของดีจังหวัด

๓. งานกิจกรรมต่างๆ เช่น งานประเพณีไหมและงานกาชาดจังหวัด งานประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้ง งานประเพณีขึ้นเขากระโดง ตลาดเซาะกราวบุรีรัมย์ OTOP ภูมิภาค OTOP สานสัมพันธ์สองแผ่นดิน

๒.๘.๔ ข้อมูลการปลูกพืชอื่นๆ

ตารางที่ ๕๒ ข้อมูลการปลูกทุเรียนในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

ทุเรียน	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๑,๖๒๗.๔๕	๒,๙๖๖.๗๐	๓,๓๔๐.๙๕
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๙๗๓.๘๑	๑,๐๔๘.๖๒	๗๘๐
ผลผลิต (ตัน)	๒๔๕.๔๐	๕๔๑.๓๕	๗๑๕
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๑๒,๖๖๕	๑๕,๓๒๔	๑๕,๒๐๖
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๓.๑๐	๘.๒๙	๑๐.๘
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๔๐๙	๕๗๘	๕๑๘

ตารางที่ ๕๓ ข้อมูลการปลูกอินทผลัมในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

อินทผลัม	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๒๓๖.๗๕	๓๕๖.๕๒	๔๑๔.๗๗
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๑,๕๑๔.๔๗	๑,๐๘๘.๙๗	๙๗๓.๖๙
ผลผลิต (ตัน)	๑๒๖.๐๗	๑๘๑.๕๘	๑๔๗.๗๕
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๕๐๘,๐๐๐	๓๔๕,๖๕๐	๒๘๐,๔๐๐
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๖๔.๐๔	๖๒.๗๖	๔๑.๔๒
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๓๒	๕๑	๖๔

๒.๘.๕ ข้อมูลการเลี้ยงจิ้งหรีด

ตารางที่ ๕๔ ข้อมูลการเลี้ยงจิ้งหรีดในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

จิ้งหรีด	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
พื้นที่เพาะปลูก (บ่อ)	๑๒,๑๖๓	๑๓,๑๓๕	๑๓,๘๙๓
ผลผลิต (กก.)	๒๓๙,๓๘๗	๒๗๘,๘๖๕	๒๙๖,๘๖๔
ราคาเฉลี่ย (กก./บาท)	๙๐.๙๐	๑๗๘.๕๙	๙๒.๐๑
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๒๑.๗๖	๔๙.๘๐	๒๗.๓๑
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๕๕๗	๔๗๖	๓๙๙

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกจังหวัด ที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ เช่น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

ซึ่งจะวิเคราะห์ว่ามี จุดแข็ง จุดอ่อน อย่างไรในปัจจุบันทั้ง ๗ ประการ ประกอบด้วย

๑. กลยุทธ์ (Strategy)
๒. โครงสร้างขององค์กร (Structure)
๓. ระบบการปฏิบัติงาน (System)
๔. บุคลากร (Staff)
๕. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)
๖. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)
๗. ค่านิยมร่วม (Shared Values)

ตารางที่ ๕๕ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
กลยุทธ์ (Strategy)	<ol style="list-style-type: none">๑. มีแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น GAP GI GMP GFM เกษตรอินทรีย์ มกษ. IFOAM เครื่องหมายรับรองผ้าไหมไทย (ตรานกยูงพระราชทาน)๒. มีการพัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตร เข้าสู่มาตรฐานระดับประเทศ และในระดับสากล๓. จังหวัดบุรีรัมย์เป็นเมืองกีฬา (Sport City)๔. มีการขยายเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อชายแดนจุดผ่อนปรนช่องสายตะกู๕. มีศักยภาพในการผลิตพืช และสัตว์เศรษฐกิจสำคัญ เช่น ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา สุกกร ไก่เนื้อ โคเนื้อ กระบือ และแพะแกะ	<ol style="list-style-type: none">๑. สถานการณ์โลกมีการเปลี่ยนแปลงทำให้แผนงาน/โครงการที่วางไว้ไม่สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้น

๓-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
โครงสร้างขององค์กร (Structure)	๑. มีโครงสร้างระดับนโยบาย ระดับกลยุทธ์ ระดับปฏิบัติงาน เป็นระบบอย่างชัดเจน	๑. การบูรณาการงานภาคเกษตรยังไม่ครอบคลุมทั้งระบบ
ระบบการปฏิบัติงาน (System)	๑. มีการบริหารจัดการความรู้ และถ่ายทอดองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ (Knowledge และ Knowhow)	๑. ปัจจัยสนับสนุนระบบการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ เช่น บุคลากร งบประมาณ เครื่องมือ ๒. เกษตรกรไม่สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ในการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและประโยชน์ที่ได้รับ
บุคลากร (Staff)	๑. มีบุคคลต้นแบบที่มีองค์ความรู้ที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์ด้านการเกษตร และสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเกษตรได้ ๒. มีบุคลากรภาครัฐ/เอกชน/สถาบันการศึกษา ที่มีความรู้ความสามารถในด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเกษตร	๑. ขาดแคลนเกษตรกรที่มีศักยภาพในการทำการเกษตร เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ
ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)	๑. มีการทำการเกษตรหลากหลายรูปแบบ ๒. มีการใช้เครื่องจักรกลทดแทนการใช้แรงงานทางการเกษตร ๓. เกษตรกรมีทักษะพื้นฐานและประสบการณ์ด้านการเกษตร	๑. เกษตรกรขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย ๒. เกษตรกรขาดความรู้ในเรื่องการวางแผน การผลิต และการตลาด
รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)	๑. มีการคัดเลือกและส่งเสริมให้มีผู้นำเกษตรกรรุ่นใหม่ในแต่ละพื้นที่ ส่งผลทำให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางพัฒนา ๒. เกษตรกรส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ทำให้สามารถตัดสินใจบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๑. การบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเกษตรกรยังไม่ทั่วถึง ๒. การบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร เช่น น้ำ ดิน ฯลฯ

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
ค่านิยมร่วม (Shared Values)	๑. เกษตรกรมีจิตสำนึกรักบ้านเกิด พร้อมรับการพัฒนา ในทุกด้าน เพื่อพัฒนาอาชีพเกษตรกรและ ชุมชน ๒. มีการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร และสหกรณ์และนำไปใช้	๑. คนรุ่นใหม่ขาดค่านิยมร่วมในอาชีพ ด้านการเกษตร

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

๑. ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย (Political Factors) เช่น นโยบายของรัฐ ระบบการปกครอง เสถียรภาพด้านการเมือง ความร่วมมือระหว่างประเทศ

๒. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors) เช่น การปรับอัตราภาษี อัตราดอกเบี้ย อัตราการจ้างงาน ภาวะทางเศรษฐกิจ

๓. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors) เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่านิยม การบริโภคอุปโภค

๔. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) เช่น เครื่องจักรกลทางการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕. ปัจจัยด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors) เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ระเบียบข้อบังคับด้านธุรกิจ

๖. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors) เช่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ธรรมชาติ

ตารางที่ ๕๖ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<p><u>ด้านการเมือง</u></p> ๑. นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านการเกษตร เช่น แปลงใหญ่, เกษตรอินทรีย์, Zoning, Agri-map แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศไทยโดยโมเดลเศรษฐกิจ BCG Model ๒. รัฐบาลนโยบายให้ความสำคัญในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่	๑. นโยบายและงบประมาณยังไม่ครอบคลุม
<p><u>ด้านเศรษฐกิจ</u></p> ๑. มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดเพิ่มขึ้น ๒. มีการขยายตัวทางด้านเกษตรอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น	๑. เกิดภาวะเงินเฟ้อ ๒. ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ๓. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคระบาดพืชและสัตว์ และภัยพิบัติธรรมชาติ ๔. ขาดอำนาจในการต่อรองราคาสินค้าทางการเกษตร

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<p><u>ด้านสังคม</u></p> <p>๑. กระแสพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารปลอดภัยและสินค้าเกษตรมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น</p> <p>๒. การอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิมของชาติพันธุ์ต่างๆ เช่น งานประจำท้องถิ่น (กินปลาน้ำมูล ชมแสงสี, ปิดทองพระเจ้าใหญ่)</p>	<p>๑. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ</p> <p>๒. การเปลี่ยนแปลงแรงงานภาคเกษตรกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรม และภาคธุรกิจมากขึ้น</p>
<p><u>ด้านเทคโนโลยี</u></p> <p>๑. จังหวัดบุรีรัมย์มีการเตรียมการพัฒนาเข้าสู่ smart city</p> <p>๒. การพัฒนาช่องทางในการจำหน่ายสินค้าผ่านในระบบออนไลน์</p> <p>๓. มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางด้านการเกษตรเข้ามาพัฒนาการผลิต</p>	<p>๑. การนำเทคโนโลยีมาใช้มีต้นทุนสูง</p>
<p><u>ด้านกฎหมาย</u></p> <p>๑. กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>๒. กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เกี่ยวกับด้านเกษตรพันธสัญญา ทำให้เกษตรกรไม่ถูกเอาเปรียบ</p> <p>๔. กฎหมายเกี่ยวกับภาษีคาร์บอนเครดิต (โครงการการลดก๊าซเรือนกระจก)</p>	<p>๑. หน่วยงานที่กำกับดูแลด้านอาหารปลอดภัยไม่เพียงพอ</p> <p>๒. กฎหมายการจ้างงาน</p> <p>๓. ข้อจำกัดในด้านกฎหมายการนำเข้าและการส่งออกสินค้าเกษตร</p>
<p><u>ด้านสิ่งแวดล้อม</u></p> <p>๑. สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศเหมาะสมกับการทำการเกษตรหลากหลายชนิด</p> <p>๒. มีความหลากหลายทางชีวภาพเอื้อต่อการผลิตสินค้าเกษตร</p>	<p>๑. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ Climate Change</p> <p>๒. การเผาเศษวัสดุทางการเกษตรทำให้เกิดมลพิษทางอากาศและทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม</p>

การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์เชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ

ตารางที่ ๕๗ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ

<p style="text-align: center;">ปัจจัยภายใน</p> <p style="text-align: center;">ปัจจัยภายนอก</p>	<p style="text-align: center;">จุดแข็ง (ภายใน)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น GAP GI GMP GFM เกษตรอินทรีย์ มกษ. IFOAM เครื่องหมายรับรองผ้าไหมไทย (ตรานกยูงพระราชทาน) ๒. มีการพัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตร เข้าสู่มาตรฐานระดับประเทศ และในระดับสากล ๓. จังหวัดบุรีรัมย์เป็นเมืองกีฬา (Sport City) ๔. มีการขยายเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อชายแดนจุดผ่อนปรนช่องสายตะกู ๕. มีศักยภาพในการผลิตพืช และสัตว์เศรษฐกิจสำคัญ เช่น ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา สุกอร์ ไก่เนื้อ โคเนื้อ กระบือ และแพะแกะ ๖. มีโครงสร้างระดับนโยบาย ระดับกลยุทธ์ ระดับปฏิบัติงาน เป็นระบบอย่างชัดเจน ๗. มีการบริหารจัดการความรู้ และถ่ายทอดองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ (Knowledge และ Knowhow) ๘. มีบุคคลต้นแบบที่มีองค์ความรู้ที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์ด้านการเกษตร และสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเกษตรได้ ๙. มีบุคลากรภาครัฐ/เอกชน/สถาบันการศึกษา ที่มีความรู้ความสามารถในด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเกษตร ๑๐. มีการทำการเกษตรหลากหลายรูปแบบ ๑๑. มีการใช้เครื่องจักรกลทดแทนการใช้แรงงานทางการเกษตร ๑๒. เกษตรกรมีทักษะพื้นฐานและประสบการณ์ด้านการเกษตร ๑๓. มีการคัดเลือกและส่งเสริมให้มีผู้นำเกษตรกรรุ่นใหม่ในแต่ละพื้นที่ ส่งผลทำให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางพัฒนา ๑๔. เกษตรกรส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ทำให้สามารถตัดสินใจบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๑๕. เกษตรกรมีจิตสำนึกรักบ้านเกิด พร้อมรับการพัฒนา ในทุกด้านเพื่อพัฒนาอาชีพเกษตรกรรวมและชุมชน ๑๖. มีการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดและนำไปใช้ 	<p style="text-align: center;">จุดอ่อน (ภายใน)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สถานการณ์โลกมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้แผนงาน/โครงการที่วางไว้ไม่สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้น ๒. การบูรณาการงานภาคเกษตรยังไม่ครอบคลุมทั้งระบบ ๓. ปัจจัยสนับสนุนระบบการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ เช่น บุคลากรงบประมาณ เครื่องมือ ๔. เกษตรกรไม่สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ในการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและประโยชน์ที่ได้รับ ๕. ขาดแคลนเกษตรกรที่มีศักยภาพในการทำการเกษตร เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ๖. เกษตรกรขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย ๗. เกษตรกรขาดความรู้ในเรื่องการวางแผน การผลิต และการตลาด ๘. การบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเกษตรกรยังไม่ทั่วถึง ๙. การบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร เช่น น้ำ ดิน ฯลฯ ๑๐. คนรุ่นใหม่ขาดค่านิยมร่วมในอาชีพด้านการเกษตร
--	--	---

O โอกาส (ภายนอก)	SO	WO
<p>๑. นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านการเกษตร เช่น แปลงใหญ่,เกษตรอินทรีย์,Zoning, Agri-map,แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศไทยโดยโมเดลเศรษฐกิจ BCG Model</p> <p>๒. รัฐบาลนโยบายให้ความสำคัญในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่</p> <p>๓. มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดเพิ่มขึ้น</p> <p>๔. มีการขยายตัวทางด้านเกษตรอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น</p> <p>๕. กระแสพฤติกรรมบริโภคอาหารปลอดภัยและสินค้าเกษตรมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น</p> <p>๖. การอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามของชาติพันธุ์ต่างๆ เช่น งานประจำท้องถิ่น (กินปลาน้ำมูลชมแสงสี, ปิดทองพระเจ้าใหญ่)</p> <p>๗. จังหวัดบุรีรัมย์มีการพัฒนาเข้าสู่ smart city</p> <p>๘. การพัฒนาช่องทางในการจำหน่ายสินค้าผ่านในระบบออนไลน์</p> <p>๙. มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางด้านการเกษตรเข้ามาพัฒนาการผลิต</p> <p>๑๐. กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>๑๑. กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑๒. ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เกี่ยวกับด้านเกษตรพันธสัญญา ทำให้เกษตรกรไม่ถูกเอาเปรียบ</p> <p>๑๓. กฎหมายเกี่ยวกับภาษีคาร์บอนเครดิต (โครงการลดก๊าซเรือนกระจก)</p> <p>๑๔. สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศเหมาะสมกับการทำการเกษตรหลากหลายชนิด</p> <p>๑๕. มีความหลากหลายทางชีวภาพเอื้อต่อการผลิตสินค้าเกษตร</p>	<p>กลยุทธ์เชิงรุก</p> <p>๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย</p> <p>๒. ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย</p> <p>๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p> <p>๔. ส่งเสริมการตลาดและช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตร</p> <p>“การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตรสู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง”</p>	<p>กลยุทธ์เชิงแก้ไข</p> <p>๑. ส่งเสริมและขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๒. พัฒนาและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ดิน น้ำ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน</p> <p>๓. พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็น Young Smart Farmer / Smart Farmer</p> <p>๔. พัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ในการบริหารจัดการสินค้าเกษตร</p> <p>“การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการเกษตร สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน”</p>

T ภัยคุกคาม (ภายนอก)	ST	WT
<p>๑. นโยบายและงบประมาณยังไม่ครอบคลุม</p> <p>๒. เกิดภาวะเงินเฟ้อ</p> <p>๓. ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น</p> <p>๔. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคระบาดพืชและสัตว์ และภัยพิบัติธรรมชาติ</p> <p>๕. ขาดอำนาจในการต่อรองราคาสินค้าทางการเกษตร</p> <p>๖. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ</p> <p>๗. การเปลี่ยนแปลงแรงงานภาคเกษตรกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรม และภาคธุรกิจมากขึ้น</p> <p>๘. การนำเทคโนโลยีมาใช้มีต้นทุนสูง</p> <p>๙. หน่วยงานที่กำกับดูแลด้านอาหารปลอดภัยไม่เพียงพอ.</p> <p>๑๐. กฎหมายการจ้างงาน</p> <p>๑๑. ข้อจำกัดในด้านกฎหมายการนำเข้าและการส่งออกสินค้าเกษตร</p> <p>๑๒. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ Climate Change</p> <p>๑๓. การเผาเศษวัสดุทางการเกษตรทำให้เกิดมลพิษทางอากาศและทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม</p>	<p>กลยุทธ์เชิงป้องกัน</p> <p>๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร</p> <p>๒. พัฒนาระบบเตือนภัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโรคระบาดและภัยพิบัติทางธรรมชาติ</p> <p>“พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร”</p>	<p>กลยุทธ์เชิงรับ</p> <p>๑. ส่งเสริมรูปแบบการปฏิบัติงานแบบมีส่วนร่วม</p> <p>๒. บูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน และสถาบันการศึกษา</p> <p>๓. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มียุทธศาสตร์ความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๔. ปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นปัจจุบัน และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาต่อยอดได้</p> <p>“การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด”</p>

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

“สินค้าเกษตรมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน”

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็ง
 - พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๒ สู่ความเข้มแข็งระดับ ๑ (๙ แห่ง)
 - พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๓ สู่ความเข้มแข็งระดับ ๒ (๑ แห่ง)
๒. จำนวนครั้งในการเตือนภัยด้านการเกษตร (อย่างน้อย ๑ ครั้ง/เดือน)
๓. จำนวนพื้นที่ได้รับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๔. จำนวนแปลงเกษตรกรได้รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร (ร้อยละ ๑๐)
๕. ร้อยละของชนิดสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)
๖. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของธุรกิจรวบรวมสินค้าเกษตรจากการส่งเสริมการตลาด (ร้อยละ ๓)
๗. จำนวนการส่งเสริมและพัฒนาช่องทางทางการตลาดผ่านระบบออนไลน์, บูธจำหน่ายสินค้า, ห้างสรรพสินค้าเพิ่มขึ้น (๓ ช่องทาง)
๘. จำนวนเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer (๗๕๐ ราย)
๙. จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพเพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร (๑๐ แห่ง)
 ๑๐. จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรได้รับการฟื้นฟูคุณภาพดิน (๓,๐๐๐ ไร่)
 ๑๑. ร้อยละของพื้นที่การเกษตรที่มีการไถกลบเศษวัสดุการเกษตรเทียบกับปี ๒๕๖๕ (ร้อยละ ๓)
 ๑๒. ร้อยละของจำนวนเกษตรกรที่นำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต (ร้อยละ ๕๐)
 ๑๓. จำนวนบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับการพัฒนา (๑๐ ราย)
 ๑๔. ร้อยละของผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (ร้อยละ ๙๐)
 ๑๕. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ร้อยละ ๙๐)
 ๑๖. จำนวนครั้งของการปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นปัจจุบัน (๑ ครั้ง)

๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

เป้าหมาย

๑. สถาบันเกษตรกรดำเนินงานได้อย่างเข้มแข็ง
๒. พัฒนาระบบเตือนภัยด้านการเกษตร

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none">จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็ง<ul style="list-style-type: none">พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๒ สู่ความเข้มแข็งระดับ ๑ (๙ แห่ง)พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๓ สู่ความเข้มแข็งระดับ ๒ (๑ แห่ง)จำนวนครั้งในการเตือนภัยด้านการเกษตร (อย่างน้อย ๑ ครั้ง/เดือน)
แนวทางการพัฒนา	<ol style="list-style-type: none">เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรพัฒนาระบบเตือนภัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโรคระบาดและภัยพิบัติทางธรรมชาติ
โครงการสำคัญ	<ol style="list-style-type: none">โครงการพัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกรโครงการพัฒนาอาชีพชาวสวนยางรายย่อยเพื่อความยั่งยืนโครงการสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรโครงการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรสถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบกิจการยางโครงการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง พัฒนาสถาบันเกษตรกรโครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางโครงการสนับสนุนการพัฒนาสถาบันเกษตรกรรูปแบบประชารัฐโครงการช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตรสู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

เป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none">การผลิตสินค้าเกษตรมีประสิทธิภาพสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none">จำนวนพื้นที่ได้รับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)จำนวนแปลงเกษตรกรได้รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร (ร้อยละ ๑๐)ร้อยละของชนิดสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)ร้อยละการเพิ่มขึ้นของธุรกิจรวบรวมสินค้าเกษตรจากการส่งเสริมการตลาด (ร้อยละ ๓)จำนวนการส่งเสริมและพัฒนาช่องทางการตลาดผ่านระบบออนไลน์ , บัญชีจำหน่ายสินค้า, ห้างสรรพสินค้าเพิ่มขึ้น (๓ ช่องทาง)

แนวทางการพัฒนา	<ol style="list-style-type: none">๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย๒. ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน๔. ส่งเสริมการตลาดและช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตร
โครงการสำคัญ	<ol style="list-style-type: none">๑. โครงการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร๒. โครงการการลดต้นทุนการผลิต๓. โครงการส่งเสริมอาชีพด้านประมงและปศุสัตว์๔. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)๕. โครงการการผลิตเมล็ดพันธุ์๖. โครงการการพัฒนาช่องทางการตลาด๗. โครงการการป้องกันโรคระบาด ทั้งในพืชและสัตว์๘. โครงการส่งเสริมการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย๙. โครงการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร๑๐. โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่๑๑. โครงการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map)๑๒. โครงการธนาคารสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ “การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน”

เป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none">๑. การบริหารทรัพยากรบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ๒. การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรมีประสิทธิภาพ๓. ทรัพยากรดินได้รับการบริหารจัดการให้มีความเหมาะสมในการทำการเกษตร๔. เกษตรกรดำเนินชีวิตโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none">๑. จำนวนเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer (๗๕๐ ราย)๒. จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพเพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร (๑๐ แห่ง)๓. จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่ได้รับการฟื้นฟูคุณภาพดิน (๓,๐๐๐ ไร่)๔. ร้อยละของพื้นที่การเกษตรที่มีการเฝ้าระวังและควบคุมการเกษตรเทียบกับปี ๒๕๖๕ (ร้อยละ ๓)

๕. ร้อยละของจำนวนเกษตรกรที่นำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต (ร้อยละ ๕๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนาและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ดิน น้ำ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๓. พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็น Young Smart Farmer / Smart Farmer
๔. พัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ในการบริหารจัดการสินค้าเกษตร

โครงการสำคัญ

๑. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)
๒. โครงการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
๓. โครงการจัดหาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทาน
๔. โครงการป้องกันและบรรเทาภัยจากน้ำ
๕. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออนุรักษ์ดินและน้ำ
๖. โครงการเพิ่มพื้นที่วนเกษตร
๗. โครงการพัฒนาเกษตรกรมั่งคั่ง
๘. โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๙. โครงการการตรวจวัดคุณภาพน้ำ
๑๐. โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

เป้าหมาย

๑. บุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็น Smart Officer
๒. การบริหารจัดการการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดมีประสิทธิภาพ และมีแผนการดำเนินงานเชิงรุกอย่างบูรณาการ
๓. ข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการตามชนิดสินค้าที่สำคัญมีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ได้รับการพัฒนา (๑๐ ราย)
๒. ร้อยละของผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (ร้อยละ ๙๐)
๓. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ร้อยละ ๙๐)

๔. จำนวนครั้งของการปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นปัจจุบัน (๑ ครั้ง)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมรูปแบบการปฏิบัติงานแบบมีส่วนร่วม
๒. บูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน และสถาบันการศึกษา
๓. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นปัจจุบันและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาต่อยอดได้

โครงการสำคัญ

๑. ศูนย์ข้อมูลด้านการเกษตร (Big Data)
๒. การขับเคลื่อนศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center : AIC)
๓. โครงการปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร

๔. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ

<p>แผนระดับ ๑</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า <ul style="list-style-type: none"> - ประเด็นย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ 	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมาย อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล ประเด็น สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว <ul style="list-style-type: none"> - ประเด็นย่อย เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
--------------------------	--	---

<p>แผนระดับ ๒ (ให้กรอกเฉพาะแผนที่สอดคล้องแต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)</p>	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</p> <p>ประเด็น การเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรปลอดภัย <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายแผนย่อย สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น - แนวทางการพัฒนาส่งเสริมและ 	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</p> <p>ประเด็น การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การเพิ่มผลผลิตของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระบบสากล <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายแผนย่อย ระดับความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น - แนวทางการพัฒนา จัดการน้ำเพื่อการพัฒนา จัดให้มีน้ำ 	<p>แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป เรื่องความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม ประเด็นการยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล 	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายการพัฒนามูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น - แนวทางการพัฒนา การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติได้รับการ 	<p>นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๒ เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติรองรับนโยบายที่ ๑๒ การรักษาความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ
---	---	--	--	--	---

	สนับสนุนเกษตรกรชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน	อย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมตามแผนการเติบโตแบบสีเขียว การท่องเที่ยว และเพื่อผลิตพลังงาน พร้อมมีระบบดูแลน้ำภายในพื้นที่สำหรับผู้ใช้น้ำในนิคมเกษตร อุตสาหกรรมสมัยใหม่ พื้นที่ชลประทาน พื้นที่เกษตรน้ำฝน พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยว เกษตร พลังงานเกษตรเพิ่มมูลค่าและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		อนุรักษ์ ฟื้นฟู และมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน - แนวทางการพัฒนา ๑. ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๒. การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน	
--	---	---	--	--	--

แผนระดับ ๓ (ให้กรอบเฉพาะแผนที่สอดคล้องแต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนกระทรวง ๕ ปี และแผน BCG)	แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน” เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน	(ร่าง) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง” นำความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์มาพัฒนายกระดับกระบวนการผลิต อุตสาหกรรมและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหลักของจังหวัดบุรีรัมย์	แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี” ยกระดับคุณภาพสินค้าหลักของจังหวัดบุรีรัมย์ให้ได้การรับรองมาตรฐาน	แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG “เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีความปลอดภัย ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม” การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน	แผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) “ทุกหมู่บ้านมีน้ำสะอาดอุปโภคบริโภค น้ำเพื่อการผลิตมั่นคง ความเสียหายจากอุทกภัยลดลง คุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน บริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน ภายใต้การพัฒนาอย่างสมดุลโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน” เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
--	---	--	---	---	--

<p style="text-align: center;">สาระสำคัญ แผนพัฒนา การเกษตรและ สหกรณ์ของ จังหวัด</p>	<p style="text-align: center;">เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด “สินค้าเกษตรมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่าง ยั่งยืน”</p>	<p style="text-align: center;">ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็ง <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๒ สู่ความเข้มแข็งระดับ ๑ (๙ แห่ง) - พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๓ สู่ความเข้มแข็งระดับ ๒ (๑ แห่ง) ๒. จำนวนครั้งในการเตือนภัยด้านการเกษตร (อย่างน้อย ๑ ครั้ง/เดือน) ๓. จำนวนพื้นที่ได้รับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐) ๔. จำนวนแปลงเกษตรกรได้รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร (ร้อยละ ๑๐) ๕. ร้อยละของชนิดสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕) ๖. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของธุรกิจรวบรวมสินค้าเกษตรจากการส่งเสริมการตลาด (ร้อยละ ๓) ๗. จำนวนการส่งเสริมและพัฒนาช่องทางการตลาดผ่านระบบออนไลน์, บูธจำหน่ายสินค้า, ห้างสรรพสินค้าเพิ่มขึ้น (๓ ช่องทาง) ๘. จำนวนเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer (๗๕๐ ราย) ๙. จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพเพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร (๑๐ แห่ง) ๑๐. จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรได้รับการฟื้นฟูคุณภาพดิน (๓,๐๐๐ ไร่) ๑๑. ร้อยละของพื้นที่การเกษตรที่มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเกษตรเทียบกับปี ๒๕๖๕ (ร้อยละ ๓) ๑๒. ร้อยละของจำนวนเกษตรกรที่นำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต (ร้อยละ ๕๐) ๑๓. จำนวนบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ได้รับการพัฒนา (๑๐ ราย) ๑๔. ร้อยละของผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (ร้อยละ ๙๐) ๑๕. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ร้อยละ ๙๐) ๑๖. จำนวนครั้งของการปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นปัจจุบัน (๑ ครั้ง) 		
	↓			
<p style="text-align: center;">ประเด็นการพัฒนา ด้านการเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัด</p>	<p>๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้าง ความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่ม เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร</p>	<p>๒. การยกระดับการผลิต แปรรูปและ การตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้า เกษตรมูลค่าสูง</p>	<p>๓. การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและ โครงสร้างพื้นฐานทางด้านการเกษตร สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน</p>	<p>๔. การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัด</p>
↓ ↓ ↓ ↓				

<p style="text-align: center;">โครงการ สำคัญ</p>	<p>๑. โครงการพัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๒. โครงการพัฒนาอาชีพชาวสวนยางรายย่อยเพื่อความยั่งยืน</p> <p>๓. โครงการสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร</p> <p>๔. โครงการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรสถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบกิจการยาง</p> <p>๕. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางพัฒนาสถาบันเกษตรกร</p> <p>๖. โครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง</p> <p>๗. โครงการสนับสนุนการพัฒนาสถาบันเกษตรกรรูปแบบประชารัฐ</p> <p>๘. โครงการช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร</p> <p>๙. โครงการการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p>	<p>๑. โครงการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร</p> <p>๒. โครงการการลดต้นทุนการผลิต</p> <p>๓. โครงการส่งเสริมอาชีพด้านประมงและปศุสัตว์</p> <p>๔. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)</p> <p>๕. โครงการการผลิตเมล็ดพันธุ์</p> <p>๖. โครงการการพัฒนาช่องทางการตลาด</p> <p>๗. โครงการการป้องกันโรคระบาด ทั้งในพืชและสัตว์</p> <p>๘. โครงการส่งเสริมการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย</p> <p>๙. โครงการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร</p> <p>๑๐. โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่</p> <p>๑๑. โครงการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map)</p> <p>๑๒. โครงการธนาคารสินค้าเกษตร</p>	<p>๑. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)</p> <p>๒. โครงการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ</p> <p>๓. โครงการจัดหาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทาน</p> <p>๔. โครงการป้องกันและบรรเทาภัยจากน้ำ</p> <p>๕. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออนุรักษ์ดินและน้ำ</p> <p>๖. โครงการเพิ่มพื้นที่วนเกษตร</p> <p>๗. โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <p>๘. โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ</p> <p>๙. โครงการการตรวจวัดคุณภาพน้ำ</p> <p>๑๐. โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่</p>	<p>๑. ศูนย์ข้อมูลด้านการเกษตร (Big Data)</p> <p>๒. การขับเคลื่อนศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center : AIC)</p> <p>๓. โครงการปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร</p>
---	--	--	--	---

๕. สรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐)

จังหวัดบุรีรัมย์

เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด: “สินค้าเกษตรมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					รวม ๕ ปี
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ “พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร”	ตขว. ๑ จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็ง						
	๒.๑ พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๒ สู่ความเข้มแข็งระดับ ๑ (แห่ง)	๙	๙	๙	๙	๙	๔๕
	๒.๒ พัฒนาจากความเข้มแข็งระดับ ๓ สู่ความเข้มแข็งระดับ ๒ (แห่ง)	๑	๑	๑	๑	๑	๕
	ตขว. ๒ จำนวนครั้งในการเตือนภัยด้านการเกษตร (อย่างน้อย๑ ครั้ง/เดือน)	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๖๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ “การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตรสู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง”	ตขว. ๓ จำนวนพื้นที่ได้รับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐
	ตขว. ๔ จำนวนแปลงเกษตรกรได้รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร (ร้อยละ)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐
	ตขว. ๕ ร้อยละของชนิดสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
	ตขว. ๖ ร้อยละการเพิ่มขึ้นของธุรกิจรวบรวมสินค้าเกษตรจากการส่งเสริมการตลาด (ร้อยละ)	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
	ตขว.๗ จำนวนการส่งเสริมและพัฒนาช่องทางการตลาดผ่านระบบออนไลน์, บูธจำหน่ายสินค้า, ห้างสรรพสินค้าเพิ่มขึ้น (ช่องทาง)	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ “การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน”	ตขว. ๘ จำนวนเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer (ราย)	๗๕๐	๗๗๐	๗๗๐	๗๗๐	๗๗๐	๓,๘๓๐
	ตขว. ๙ จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพเพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร (แห่ง)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐
	ตขว. ๑๐ จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรได้รับการฟื้นฟูคุณภาพดิน (ไร่)	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๑๕,๐๐๐
	ตขว. ๑๑ ร้อยละของพื้นที่การเกษตรที่ลดการเผาตอซัง (ร้อยละ)	๓	๖	๙	๑๒	๑๕	๔๕
	ตขว. ๑๒ ร้อยละของจำนวนเกษตรกรที่นำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต (ร้อยละ)	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ “การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด”	ตชว. ๑๓ จำนวนบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับการพัฒนา (ราย)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐
	ตชว. ๑๔ ร้อยละของผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (ร้อยละ)	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
	ตชว. ๑๕ ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ร้อยละ)	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
	ตชว. ๑๖ จำนวนครั้งของการปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นปัจจุบัน (ครั้ง)	๑	๑	๑	๑	๑	๕

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ “พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร”								
๑. การพัฒนาผู้แทนเกษตรกร	๒	สปก.	๒๖,๖๕๐	๒๗,๔๑๐	๒๔,๓๖๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๑๒๘,๔๒๐
๒. การพัฒนาเกษตรกร	๒	กจ.	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๕๐๒,๐๐๐
๓. พัฒนาอาชีพชาวสวนยางรายย่อยเพื่อความยั่งยืน	๒	กยท.	-	๗๒,๕๙๒	-	-	-	๗๒,๕๙๒
๔. พัฒนาศักยภาพอาสาสมัครผู้	๑	ปศ.	๔๙๑,๘๐๐	๔๙๑,๘๐๐	๔๙๑,๘๐๐	๔๙๑,๘๐๐	๔๙๑,๘๐๐	๒,๔๕๙,๐๐๐
๕. สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรสถาบัน เกษตรกรและผู้ประกอบกิจการยาง	๒	กยท.	-	๒๔๐,๐๐๐	-	-	-	๒๔๐,๐๐๐
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง พัฒนาสถาบันเกษตรกร	๒	กยท.	-	๓๖๖,๖๐๐	-	-	-	๓๖๖,๖๐๐
๗. สวัสดิการเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง	๒	กยท.	-	๒,๐๖๒,๖๐๐	-	-	-	๒,๐๖๒,๖๐๐
๘. สร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง	๒	กยท.	-	๘๒๘,๙๕๐	-	-	-	๘๒๘,๙๕๐
๙. ขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางและสถาบัน เกษตรกรชาวสวนยาง	๒	กยท.	-	๙๑,๕๐๐	-	-	-	๙๑,๕๐๐
๑๐. สนับสนุนการดำเนินการบริหารจัดการเกษตร แบบแปลงใหญ่รูปแบบสหกรณ์	๒	สก.	๒๔,๘๐๐	๒๔,๘๐๐	๒๔,๘๐๐	๒๔,๘๐๐	๒๔,๘๐๐	๑๒๔,๐๐๐
๑๑. พัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์กลุ่ม เกษตรกร และธุรกิจชุมชน	๒	สก.	๗๖,๕๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๔๗๖,๕๐๐
๑๒. ส่งเสริมพัฒนาสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร (นิคมสหกรณ์ ๑๒๐,๖๐๐/กจส.๒๔,๙๐๐)	๒	สก.	๑๔๕,๕๐๐	๑๔๕,๕๐๐	๑๔๕,๕๐๐	๑๔๕,๕๐๐	๑๔๕,๕๐๐	๗๒๗,๕๐๐
๑๓. งานกำกับดูแลตรวจสอบและคุ้มครองสหกรณ์	๒	สก.	๑๒๘,๒๐๐	๑๒๘,๒๐๐	๑๒๘,๒๐๐	๑๒๘,๒๐๐	๑๒๘,๒๐๐	๖๔๑,๐๐๐
๑๔. ส่งเสริมพัฒนาสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร (CPS สหกรณ์ ๑๐๐ แห่ง กลุ่มเกษตรกร ๑๒๐ แห่ง)	๒	สก.	๗๖๓,๙๐๐	๗๖๓,๙๐๐	๗๖๓,๙๐๐	๗๖๓,๙๐๐	๗๖๓,๙๐๐	๓,๘๑๙,๕๐๐
๑๕. โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหา ที่ดินทำกินของเกษตรกร (คทช.)	๒	สก.	๗๔,๓๐๐	๗๔,๓๐๐	๗๔,๓๐๐	๗๔,๓๐๐	๗๔,๓๐๐	๓๗๑,๕๐๐
๑๖. ตลาดเกษตรกร	๒	กจ.	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๕๕๐	๒๓,๕๕๐	๒๓,๕๕๐	๑๑๖,๖๕๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๗. การพัฒนาเกษตรกร	๒	กจ.	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๕๐๒,๐๐๐
๑๘. รวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของเกษตรกรที่ผ่าน การฝึกอบรมจากศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน	๒	กษ.	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐
๑๙. พัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	๒	สตส.	-	๑๑๓,๗๖๒	๙๒,๘๒๐	๑๑๓,๗๖๒	๑๑๓,๗๖๒	๔๓๔,๑๐๖
๒๐. พัฒนาลาดยางพารา	๒	สตก.	๖,๒๑๓,๓๐๐	๔,๗๘๘,๒๘๐	๔,๒๘๖,๕๕๐	๕,๗๔๗,๔๓๐	๕,๙๓๗,๔๓๐	๒๖,๙๗๒,๙๙๐
๒๑. ฝึกอบรมเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพอาสาปศุ สัตว์โรคพิษสุนัขบ้า	๒	ปศ.	๙๙,๐๐๐	๙๙,๐๐๐	๙๙,๐๐๐	๙๙,๐๐๐	๙๙,๐๐๐	๔๙๕,๐๐๐
๒๒. ธนาคารปุ๋ยอินทรีย์	๒	พด.	๔๖๔,๐๐๐	๔๖๔,๐๐๐	๔๖๔,๐๐๐	๔๖๔,๐๐๐	๔๖๔,๐๐๐	๒,๓๒๐,๐๐๐
๒๓. ธนาคารผลผลิตสินค้าเกษตรด้านการประมง	๒	ปม.	๒๘๕,๐๐๐	๒๘๕,๐๐๐	๒๘๕,๐๐๐	๒๘๕,๐๐๐	๒๘๕,๐๐๐	๑,๔๒๕,๐๐๐
๒๔. ธนาคารสินค้าเกษตร	๒	สกก.	๔๔๔,๐๐๐	๔๔๔,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๑,๙๓๘,๐๐๐
๒๕. คัดเลือกเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ สาขาอาชีพปลูก หม่อนเลี้ยงไหม	๒	มม.	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๒๖. การปรับปรุงฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกรหม่อน ไหม	๒	มม.	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐
๒๗. การส่งเสริมและพัฒนาหม่อนไหมอาสา	๒	มม.	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐
๒๘. ส่งเสริมเศรษฐกิจและการตลาดหม่อนไหม	๒	มม.	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐
๒๙. การส่งเสริมและพัฒนาหม่อนไหมหัตถกรรม	๒	มม.	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐
๓๐. การส่งเสริมและพัฒนางานหม่อนไหมเชิงพื้นที่	๒	มม.	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๓๑. โครงการพัฒนาความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูก หม่อนเลี้ยงไหม	๒	มม.	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
		รวม	๑๐,๒๔๕,๗๕๐	๑๒,๖๒๐,๙๙๔	๘,๓๓๙,๕๘๐	๙,๘๒๒,๐๔๒	๑๐,๐๑๒,๐๔๒	๕๑,๐๔๐,๔๐๘
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ “การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง”								
๑. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตยาง	๒	กยท.	-	๑,๘๗๐,๙๓๐	-	-	-	๑,๘๗๐,๙๓๐
๒. ทดสอบเทคโนโลยีพันธุ์ยางแนะนำปี ๒๕๕๙ ใน แปลงเกษตรกรพื้นที่ปลูกยางใหม่	๒	ศูนย์วิจัยยาง	๗๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐	๓,๗๕๐,๐๐๐
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ยในสวนยาง	๒	ศูนย์วิจัยยาง	๓๘๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐	๑,๙๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๔. วิจัยพันธุ์ยางให้เหมาะสมกับพื้นที่กิ่งแห้งแล้ง	๒	ศูนย์วิจัยยาง	๑,๔๓๗,๐๐๐	๑,๔๓๗,๐๐๐	๑,๔๓๗,๐๐๐	๑,๔๓๗,๐๐๐	๑,๔๓๗,๐๐๐	๗,๑๘๕,๐๐๐
๕. ส่งเสริมการปลูกยางพันธุ์ดีและไม่ยืนต้นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ	๒	ศูนย์วิจัยยาง	๖,๔๕๓,๒๙๓	๖,๔๕๓,๒๙๓	๖,๔๕๓,๒๙๓	๖,๔๕๓,๒๙๓	๖,๔๕๓,๒๙๓	๓๒,๒๖๖,๔๖๕
๖. บริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map)	๒	ศูนย์วิจัยและ บำรุงพันธุ์สัตว์	๕,๒๐๐	๕,๒๐๐	๕,๒๐๐	๕,๒๐๐	๕,๒๐๐	๒๖,๐๐๐
๗. โครงการพัฒนาการผลิตปศุสัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและ บำรุงพันธุ์สัตว์	๑๑,๗๐๐	๑๑,๗๐๐	๑๑,๗๐๐	๑๑,๗๐๐	๑๑,๗๐๐	๕๘,๕๐๐
๘. พัฒนาศักยภาพด้านปศุสัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและ บำรุงพันธุ์สัตว์	๒,๐๖๕,๘๐๐	๒,๐๖๕,๘๐๐	๒,๐๖๕,๘๐๐	๒,๐๖๕,๘๐๐	๒,๐๖๕,๘๐๐	๑๐,๓๒๙,๐๐๐
๙. ผลิตพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต	๒	ศวพ.	๖๒๘,๕๒๕	๖๒๘,๕๒๕	๖๒๘,๕๒๕	๖๕๙,๙๕๑	๖๕๙,๙๕๑	๓,๒๐๕,๔๗๗
๑๐. งานวิจัยด้านพืชและเทคโนโลยีเกษตร	๒	ศวพ.	๘๔๗,๓๑๖	๘๔๗,๓๑๖	๘๔๗,๓๑๖	๘๘๙,๖๘๑	๘๘๙,๖๘๑	๔,๓๒๑,๓๑๐
๑๑. พัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาพันธุ์กรรม สัตว์น้ำ	๒๗๐,๐๐๐	๒๗๐,๐๐๐	๒๗๐,๐๐๐	๒๗๐,๐๐๐	๒๗๐,๐๐๐	๑,๓๕๐,๐๐๐
๑๒. พัฒนาความมั่นคงด้านเสบียงสัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๑,๓๔๖,๑๐๐	๑,๓๔๖,๑๐๐	๑,๓๔๖,๑๐๐	๑,๓๔๖,๑๐๐	๑,๓๔๖,๑๐๐	๖,๗๓๐,๕๐๐
๑๓. พัฒนาอาชีพผลิตพันธุ์พืชอาหารสัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๑๗,๘๐๐	๑๗,๘๐๐	๑๗,๘๐๐	๑๗,๘๐๐	๑๗,๘๐๐	๘๙,๐๐๐
๑๔. จัดการอาหารสัตว์เพื่อแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำนมดิบในฟาร์มเกษตรกร (FMMU)	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๔๔,๐๐๐	๔๔,๐๐๐	๔๔,๐๐๐	๔๔,๐๐๐	๔๔,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐
๑๕. ผลิตพันธุ์พืชอาหารสัตว์	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๖๒๑,๑๐๐	๖๒๑,๑๐๐	๖๒๑,๑๐๐	๖๒๑,๑๐๐	๖๒๑,๑๐๐	๓,๑๐๕,๕๐๐
๑๖. อนุรักษ์และคุ้มครองหมอนไหม	๒	มม.	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐
๑๗. ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	๒	มม.	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐
๑๘. การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์และสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ด้านหมอนไหม	๒	มม.	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๙. การยกระดับและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทย ตรานกยูงพระราชทาน	๒	มม.	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐
๒๐. การยกระดับผลิตภัณฑ์จากดักแด้และหนอนไหมรองรับโมเดลเศรษฐกิจ BCG	๒	มม.	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๒๑. โครงการผลิตและกระจายพันธุ์หม่อนไหม	๒	มม.	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๒๒. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ด้านหม่อนไหม	๒	มม.	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐
๒๓. บริหารจัดการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก Zoning by Agri-Map	๒	สปก.	๒๖๓,๐๕๐	๑๖๔,๓๗๖	-	-	-	๔๒๗,๔๒๖
๒๔. ส่งเสริมเกษตรกรรมทางเลือก	๒	กจ.	๑๕๓,๐๐๐	๑๕๓,๐๐๐	๑๕๓,๐๐๐	๑๕๓,๐๐๐	๑๕๓,๐๐๐	๗๖๕,๐๐๐
๒๕. บริหารจัดการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก Zoning by Agri-Map	๒	กจ.	๘๓๔,๐๐๐	๘๓๔,๐๐๐	๘๓๔,๐๐๐	๘๓๔,๐๐๐	๘๓๔,๐๐๐	๔,๑๗๐,๐๐๐
๒๖. ส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลการเกษตร	๒	กจ.	๓๓,๒๐๐	๓๓,๒๐๐	๓๓,๒๐๐	๓๓,๒๐๐	๓๓,๒๐๐	๑๖๖,๐๐๐
๒๗. พัฒนาและส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการผลิตพืชอินทรีย์เป็นไม้ผลที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๒	กจ.	๑๓๑,๗๒๐	๑๓๑,๗๒๐	๑๙๘,๐๐๐	๑๓๑,๗๒๐	๑๓๑,๗๒๐	๗๒๔,๘๘๐
๒๘. พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรแปรรูป	๒	กจ.	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๓๗๕,๐๐๐
๒๙. พัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรข้าวครบวงจร	๒	กษ.	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๓๐. บริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Zoning by Agri-Map)	๒	สตส.	๙๕,๕๙๐	๑๑๒,๓๒๐	๒๒๓,๖๔๐	๑๑๒,๓๒๐	๑๑๒,๓๒๐	๖๕๖,๑๙๐
๓๑. ส่งเสริมเกษตรเชิงรุกด้านประมง	๒	ปม.	๑๒๖,๘๐๐	๑๒๖,๘๐๐	๑๒๖,๘๐๐	๑๒๖,๘๐๐	๑๒๖,๘๐๐	๖๓๔,๐๐๐
๓๒. บริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Zoning by Agri-Map)	๒	ปศ.	๑๘๑,๐๐๐	๑๘๑,๐๐๐	๑๘๑,๐๐๐	๑๘๑,๐๐๐	๑๘๑,๐๐๐	๙๐๕,๐๐๐
๓๓. พัฒนาศักยภาพด้านปศุสัตว์	๒	ปศ.	๑๖๘,๖๐๐	๑๖๘,๖๐๐	๑๖๘,๖๐๐	๑๖๘,๖๐๐	๑๖๘,๖๐๐	๘๔๓,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๓๔. ส่งเสริมการผลิตเมล็ดพันธุ์	๒	ปศ.	๑๕๗,๕๐๐	๑๕๗,๕๐๐	๑๕๗,๕๐๐	๑๕๗,๕๐๐	๑๕๗,๕๐๐	๗๘๗,๕๐๐
๓๕. ส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลด้านการเกษตร	๒	ปศ.	๒๒,๘๐๐	๒๒,๘๐๐	๒๒,๘๐๐	๒๒,๘๐๐	๒๒,๘๐๐	๑๑๔,๐๐๐
๓๖. สนับสนุนผลิตขยายพันธุ์พืชเพื่องานส่งเสริมการเกษตรดูแลและบำรุงรักษาแม่พันธุ์พืช	๒	ศูนย์ขยายพันธุ์พืชที่ ๕	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐
๓๗. ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการผลิตและขยายพันธุ์พืช	๒	ศูนย์ขยายพันธุ์พืชที่ ๕	๓๙๗,๐๐๐	๓๙๗,๐๐๐	๓๙๗,๐๐๐	๓๙๗,๐๐๐	๓๙๗,๐๐๐	๑,๙๘๕,๐๐๐
๓๘. ศึกษาพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการผลิตและขยายพันธุ์พืช	๒	ศูนย์ขยายพันธุ์พืชที่ ๕	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐
๓๙. สินค้าเกษตรมีคุณภาพได้มาตรฐาน ตรวจสอบปัจจัยการผลิต/ศัตรู/ออกไปรับรองและควบคุมกำกับดูแลตาม พรบ.	๒	ศวพ.	๒๙๓,๗๕๐	๒๙๓,๗๕๐	๒๙๓,๗๕๐	๓๐๘,๔๓๗	๓๐๘,๔๓๗	๑,๕๙๘,๑๒๔
๔๐. ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน	๒	ศวพ.	๖๔๑,๙๐๐	๖๔๑,๙๐๐	๖๔๑,๙๐๐	๖๗๓,๙๙๕	๖๗๓,๙๙๕	๓,๒๗๓,๖๙๐
๔๑. ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	๒	ศูนย์วิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์น้ำ	๒๕๔,๔๐๐	๒๕๔,๔๐๐	๒๕๔,๔๐๐	๒๕๔,๔๐๐	๒๕๔,๔๐๐	๑,๒๗๒,๐๐๐
๔๒. ส่งเสริมการทำปุ๋ยอินทรีย์	๒	ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์	๘๘,๙๕๐	๘๘,๙๕๐	๘๘,๙๕๐	๘๘,๙๕๐	๘๘,๙๕๐	๔๔๔,๗๕๐
๔๓. เกษตรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒	สปก.	๕๐๔,๑๕๐	๕๒๙,๔๐๕	๕๒๗,๘๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๒,๓๖๑,๓๕๕
๔๔. พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน	๒	กจ.	๒๖๕,๙๑๔	๒๖๕,๙๑๔	๒๖๕,๙๑๔	๒๖๕,๙๑๔	๒๖๕,๙๑๔	๑,๓๒๙,๕๖๐
๔๕. ร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q	๒	กษ.	๔๓,๗๐๐	๔๓,๗๐๐	๔๓,๗๐๐	๔๓,๗๐๐	๔๓,๗๐๐	๒๑๘,๕๐๐
๔๖. บูรณาการตรวจสอบควบคุมสินค้าเกษตรให้เป็นไปตาม พรบ.มาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑	๒	กษ.	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๘๓,๐๐๐
๔๗. ส่งเสริมการบริโภคและใช้วัตถุดิบสินค้า Q	๒	กษ.	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๑๑๕,๐๐๐
๔๘. เกษตรอินทรีย์	๒	สศส.	-	๗๐,๘๑๐	๑๒,๖๑๐	๗๐,๘๑๐	๗๐,๘๑๐	๒๒๕,๐๓๐
๔๙. พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน	๒	ปม.	๒๑,๕๐๐	๒๑,๕๐๐	๒๑,๕๐๐	๒๑,๕๐๐	๒๑,๕๐๐	๑๐๗,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๕๐. ตรวจสอบรับรองคุณภาพสินค้า ปศุสัตว์	๒	ปศ.	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๑๔๑,๐๐๐
๕๑. ส่งเสริมการผลิตผักอินทรีย์	๑	กจ.	๘,๐๙๘,๐๐๐	๕,๐๙๕,๐๐๐	๕,๐๙๕,๐๐๐	๕,๐๙๕,๐๐๐	๕,๐๙๕,๐๐๐	๒๘,๔๗๘,๐๐๐
๕๒. โครงการส่งเสริมการผลิตผ้าไหมตรานกยุงพระราชทาน	๒	มม.	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๓. โครงการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานหมอนไหม	๒	มม.	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๕๔. ศูนย์เรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)	๒	มม.	๓๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๕๕. ศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๒	สปก.	๑๑๓,๕๐๐	๖๗,๕๐๘	๕๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๓๕๑,๐๐๘
๕๖. ศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๒	กจ.	๑,๙๓๔,๑๐๐	๑,๙๓๔,๑๐๐	๑,๙๓๔,๑๐๐	๑,๙๓๔,๑๐๐	๑,๙๓๔,๑๐๐	๙,๖๗๐,๕๐๐
๕๗. ศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๒	สตส.	๕๓๔,๙๓๐	๓๔๙,๐๓๐	๔๐๗,๑๐๐	๓๔๓,๑๕๐	๓๔๓,๑๕๐	๑,๙๗๗,๓๖๐
๕๘. ศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๒	ปม.	๕๘๖,๕๐๐	๕๘๖,๕๐๐	๕๘๖,๕๐๐	๕๘๖,๕๐๐	๕๘๖,๕๐๐	๒,๙๓๒,๕๐๐
๕๙. พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๒	ปศ.	๑๓,๐๐๐	๑๙๗,๗๐๐	๑๙๗,๗๐๐	๑๙๗,๗๐๐	๑๙๗,๗๐๐	๘๐๓,๘๐๐
๖๐. โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร	๒	สก.	๑๐๔,๘๐๐	๑๐๔,๘๐๐	๑๐๔,๘๐๐	๑๐๔,๘๐๐	๑๐๔,๘๐๐	๕๒๔,๐๐๐
๖๑. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	๒	สก.	๕๔,๗๐๐	๕๔,๗๐๐	๕๔,๗๐๐	๕๔,๗๐๐	๕๔,๗๐๐	๒๗๓,๕๐๐
๖๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (หมอนไหม)	๒	สก.	๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๑,๔๐๐,๐๐๐
๖๓. ส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่	๒	สปก.	๑,๑๗๘,๖๐๐	๔๒๑,๓๖๐	๕๓๐,๕๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๓,๒๓๐,๔๖๐
๖๔. ระบบส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่	๒	กจ.	๑,๙๐๕,๘๐๐	๑,๙๐๕,๘๐๐	๒,๔๐๒,๗๐๐	๓,๔๗๑,๖๐๐	๓,๔๗๑,๖๐๐	๑๓,๑๕๗,๕๐๐
๖๕. ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	๒	สตส.	๙๕๓,๙๘๐	๘๙๓,๙๘๐	๕๕๓,๙๐๐	๘๙๓,๙๘๐	๘๙๓,๙๘๐	๔,๑๘๙,๘๒๐
๖๖. ระบบส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่	๒	ปศ.	๓๖๐,๒๐๐	๓๖๐,๒๐๐	๓๖๐,๒๐๐	๓๖๐,๒๐๐	๓๖๐,๒๐๐	๑,๘๐๑,๐๐๐
๖๗. การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตหมอนไหมระบบแปลงใหญ่	๒	มม.	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๖๘. ส่งเสริมหมอนไหมแปลงใหญ่	๒	มม.	๒๖๖,๑๗๐	๒๖๖,๑๗๐	๒๖๖,๑๗๐	๒๖๖,๑๗๐	๒๖๖,๑๗๐	๑,๓๓๐,๘๕๐
รวม			๔๗,๙๗๓,๔๓๘	๔๓,๘๗๐,๑๒๗	๔๔,๐๓๐,๐๖๘	๔๕,๔๒๗,๙๗๑	๔๕,๔๒๗,๙๗๑	๒๒๖,๗๒๙,๕๗๕

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ “การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการเกษตร สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน”								
๑. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๑	ขป.บุรีรัมย์	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๘๕,๐๐๐,๐๐๐
๒. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค	๑	ขป.บุรีรัมย์	๒๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๙๒,๕๐๐,๐๐๐	๔๙๐,๕๐๐,๐๐๐	๔๖๕,๕๐๐,๐๐๐	๒,๒๑๘,๕๐๐,๐๐๐
๓. ปรับปรุงงานชลประทาน	๒	ขป.บุรีรัมย์	๓,๑๐๕,๔๕๐,๐๐๐	๓๙๓,๑๐๐,๐๐๐	๓๖๕,๓๐๐,๐๐๐	๑๑๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๓,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๘๒,๘๕๐,๐๐๐
๔. ปรับปรุงงานชลประทาน	๒	โครงการส่งน้ำฯ ลำนางรอง	-	๓๒,๒๕๑,๓๖๔	๕๐,๙๒๘,๐๐๐	๑๑๗,๓๐๐,๐๐๐	๒๗๖,๐๐๐,๐๐๐	๔๗๖,๕๗๙,๓๖๔
๕. ปรับปรุงงานชลประทาน	๒	โครงการส่งน้ำฯ มูลกลาง	-	-	๖๙,๐๐๐,๐๐๐	๔๖,๑๐๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๙๐,๑๐๐,๐๐๐
๖. ปรับปรุงงานชลประทาน	๒	โครงการส่งน้ำฯ มูลกลาง	-	-	๓๙๗,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๐๒,๐๐๐,๐๐๐
๗. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการ พัฒนาอย่างยั่งยืน	๒	ขป.บุรีรัมย์	๕๐๐,๐๘๗,๐๐๐	๑๓,๔๗๕,๐๐๐	๔๑,๓๗๕,๐๐๐	๓๐,๖๗๕,๐๐๐	๓๕,๙๗๕,๐๐๐	๖๒๑,๕๘๗,๐๐๐
๘. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการ พัฒนาอย่างยั่งยืน	๒	โครงการส่งน้ำฯ ลำนางรอง	-	๑๙,๘๐๙,๙๑๙	-	-	-	๑๙,๘๐๙,๙๑๙
๙. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการ พัฒนาอย่างยั่งยืน	๒	โครงการส่งน้ำฯ ลำปลายมาศ	-	-	๕,๕๖๐,๐๐๐	-	-	๕,๕๖๐,๐๐๐
๑๐. ส่งน้ำและบริหารการส่งน้ำชลประทาน	๒	ขป.บุรีรัมย์	๖๙๗,๐๐๐	๖๙๗,๐๐๐	๖๙๗,๐๐๐	๖๙๗,๐๐๐	๖๙๗,๐๐๐	๓,๔๘๕,๐๐๐
๑๑. ส่งน้ำและบริหารการส่งน้ำชลประทาน	๒	โครงการส่งน้ำฯ ลำนางรอง	-	๔,๓๗๖,๘๐๐	๘๕๖,๐๐๐	๘๕๖,๐๐๐	๘๕๖,๐๐๐	๖,๙๔๔,๘๐๐
๑๒. ส่งน้ำและบริหารการส่งน้ำชลประทาน	๒	โครงการส่งน้ำฯ ลำนางรอง	-	๔,๓๗๖,๘๐๐	๖๘๗,๐๐๐	-	-	๕,๐๖๓,๘๐๐
๑๓. แก้ไขปัญหาภัยแล้ง	๒	ศูนย์ขยายพันธุ์พืช ที่ ๕	๓๗,๐๐๐	๓๗,๐๐๐	๓๗,๐๐๐	๓๗,๐๐๐	๓๗,๐๐๐	๑๘๕,๐๐๐
๑๔. แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน	๒	พค.	๒๒,๔๖๗,๐๐๐	๒๒,๔๖๗,๐๐๐	๒๒,๔๖๗,๐๐๐	๒๒,๔๖๗,๐๐๐	๒๒,๔๖๗,๐๐๐	๑๑๒,๓๓๕,๐๐๐
๑๕. สระเก็บน้ำขนาด ๕,๐๐๐ ลบ.ม.	๒	สปก.	๑๘๑,๐๐๐	๒๒๙,๐๐๐	-	-	-	๔๑๐,๐๐๐
๑๖. สระเก็บน้ำขนาด ๒๙,๕๐๐ ลบ.ม.	๒	สปก.	-	-	๘๙๗,๓๖๔	-	-	๘๙๗,๓๖๔

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๗. ให้คำแนะนำการใช้ปุ๋ยตามค่าความต้องการธาตุอาหารของพืชร่วมกับค่าวิเคราะห์ดิน	๒	ศูนย์วิจัยยาง	๔๖๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	๒,๓๐๐,๐๐๐
๑๘. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออนุรักษ์ดินและน้ำ	๒	พค.	๒๗,๐๐๒,๐๐๐	๒๗,๐๐๒,๐๐๐	๒๗,๐๐๒,๐๐๐	๒๗,๐๐๒,๐๐๐	๒๗,๐๐๒,๐๐๐	๑๓๕,๐๑๐,๐๐๐
๑๙. พัฒนาดันแบบการเลี้ยงโคกระบือเพื่อผลิตแก๊สชีวภาพพลังงานทดแทนอย่างยั่งยืน	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาอาหารสัตว์	๓๙๐,๕๐๐	๓๙๐,๕๐๐	๓๙๐,๕๐๐	๓๙๐,๕๐๐	๓๙๐,๕๐๐	๑,๙๕๒,๕๐๐
๒๐. ส่งเสริมระบบวนเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒	สปก.	๓๓๕,๐๐๐	๖๑๑,๔๒๐	๖๑๑,๖๐๐	๖๒๐,๐๐๐	๖๒๐,๐๐๐	๒,๗๙๘,๐๒๐
๒๑. ส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร	๒	กจ.	๑๔๖,๖๐๐	๑๔๖,๖๐๐	๑๔๖,๖๐๐	๑๔๖,๖๐๐	๑๔๖,๖๐๐	๗๓๓,๐๐๐
๒๒. โครงการการสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่หลักสูตรการพัฒนาเกษตรกรอย่างยั่งยืน	๒	สปก.	๗๙,๐๘๐	๘๕,๕๙๗	๘๔,๔๐๐	๘๕,๐๐๐	๘๕,๐๐๐	๔๑๙,๐๗๗
๒๓. พัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่องในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒	สปก.	๓๓๓,๗๐๔	๓๓๑,๐๒๐	๑๖๐,๐๑๕	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑,๑๘๔,๗๓๙
๒๔. พัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง Smart Farmer	๒	กจ.	๒๑๕,๕๐๐	๒๑๕,๕๐๐	๒๑๕,๕๐๐	๒๑๕,๕๐๐	๒๑๕,๕๐๐	๑,๐๗๗,๕๐๐
๒๕. สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer	๒	กยท.	-	๒๓๗,๖๐๐	-	-	-	๒๓๗,๖๐๐
๒๖. พัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง Smart Farmer หม่อนไหม	๒	มม.	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐
๒๗. เกษตรกรปราดเปรื่อง	๒	ปศ.	-	๑๓๓,๔๐๐	๑๓๓,๔๐๐	๑๓๓,๔๐๐	๑๓๓,๔๐๐	๕๓๓,๖๐๐
๒๘. โครงการคัดเลือกเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ	๒	มม.	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๕๙. ส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	สก.	๘๗,๓๒๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๔๘๗,๓๒๐
๓๐. โครงการพัฒนาศักยภาพ Smart Farmer หม่อนไหม	๒	มม.	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐
๓๑. เกษตรทฤษฎีใหม่ด้านการประมง	๒	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาพันธุกรรม สัตว์น้ำ	๖๐๒,๘๐๐	๖๐๒,๘๐๐	๖๐๒,๘๐๐	๖๐๒,๘๐๐	๖๐๒,๘๐๐	๓,๐๑๔,๐๐๐
๓๒. โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่	๒	มม.	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๓๓. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	ศูนย์วิจัยและ บำรุงพันธุ์สัตว์	๓๒๔,๙๐๐	๓๒๔,๙๐๐	๓๒๔,๙๐๐	๓๒๔,๙๐๐	๓๒๔,๙๐๐	๑,๖๒๔,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๓๔. ส่งเสริมการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	ศวพ.	๔๓๐,๐๐๐	๔๓๐,๐๐๐	๔๓๐,๐๐๐	๔๕๑,๕๐๐	๔๕๑,๕๐๐	๒,๑๙๓,๐๐๐
๓๕. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	มม.	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐
๓๖. โครงการส่งเสริมพัฒนาการเกษตรแนวทางการเกษตรทฤษฎีใหม่	๒	มม.	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๓๗. ส่งเสริมการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	พค.	๑๔,๘๒๐,๐๐๐	๑๔,๘๒๐,๐๐๐	๑๔,๘๒๐,๐๐๐	๑๔,๘๒๐,๐๐๐	๑๔,๘๒๐,๐๐๐	๗๔,๑๐๐,๐๐๐
๓๘. ส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒	สปก.	๙๖,๖๐๐	๑๓๑,๘๕๐	๑๕๓,๑๒๐	๑๕๕,๐๐๐	๑๕๕,๐๐๐	๖๙๑,๕๗๐
๓๙. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	สปก.	๑๔๙,๕๐๐	๑๔๙,๕๐๐	๑๓๑,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐
๔๐. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	กจ.	๒๐๗,๖๐๐	๒๐๗,๖๐๐	๒๐๗,๖๐๐	๒๐๗,๖๐๐	๒๐๗,๖๐๐	๑,๐๓๘,๐๐๐
๔๑. พัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๒	กษ.	๑,๑๑๖,๐๐๐	๑,๑๑๖,๐๐๐	๑,๑๑๖,๐๐๐	๑,๑๑๖,๐๐๐	๑,๑๑๖,๐๐๐	๕,๕๘๐,๐๐๐
๔๒. พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน	๒	สตส.	๖๘๒,๖๑๐	๖๓๐,๐๖๐	๓๔๑,๐๗๐	๖๓๐,๐๖๐	๖๓๐,๐๖๐	๒,๙๑๓,๘๖๐
๔๓. ส่งเสริมการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	สตส.	๑๑๐,๕๕๐	๑๐๙,๙๓๐	๗๗,๓๐๐	๑๐๙,๙๓๐	๑๐๙,๙๓๐	๕๑๗,๖๔๐
๔๔. ๕ ประสานสืบสานเกษตรทฤษฎีใหม่ ถวายในหลวง	๒	ตลาดกลางฯ	๑๔๗,๐๒๐	๑๔๗,๐๒๐	๑๔๗,๐๒๐	๑๔๗,๐๒๐	๑๔๗,๐๒๐	๗๓๕,๑๐๐
๔๕. ส่งเสริมการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	ปม.	๘๑,๐๐๐	๗๑,๑๐๐	๗๑,๑๐๐	๗๑,๑๐๐	๗๑,๑๐๐	๓๖๕,๔๐๐
๔๖. พัฒนาประมงโรงเรียนเพียงหลวง ๒	๒	ปม.	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๔๗. คลินิกเกษตรเคลื่อนที่	๒	ปม.	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๖๕,๐๐๐
๔๘. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	ปศ.	๑๓,๐๐๐	๑๙,๐๐๐	๑๙,๐๐๐	๑๙,๐๐๐	๑๙,๐๐๐	๘๙,๐๐๐
๔๙. คลินิกเกษตรเคลื่อนที่	๒	สก.	๑๓,๐๐๐	๒๖,๔๐๐	๒๖,๔๐๐	๒๖,๔๐๐	๒๖,๔๐๐	๑๑๘,๖๐๐
๕๐. ส่งเสริมการผลิตตามแนวทางการเกษตรทฤษฎีใหม่	๑	กษ.,ปศ.,ปม.	๑๐,๖๒๖,๐๐๐	๑๐,๖๒๖,๐๐๐	๑๐,๖๒๖,๐๐๐	๑๐,๖๒๖,๐๐๐	๑๐,๖๒๖,๐๐๐	๕๓,๑๓๐,๐๐๐
รวม			๓,๙๕๘,๓๘๒,๒๘๔	๑,๑๒๐,๙๓๘,๖๘๐	๑,๕๔๖,๕๙๔,๖๘๙	๙๕๙,๓๐๐,๓๑๐	๑,๑๔๔,๒๐๐,๓๑๐	๘,๗๒๙,๔๑๖,๒๗๓

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ “การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด”								
๑. สนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายสำคัญ	๒	กษ.	-	๑๕๕,๑๐๐	๑๕๕,๑๐๐	๑๕๕,๑๐๐	๑๕๕,๑๐๐	๖๒๐,๔๐๐
๒. บริหารจัดการโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	กษ.	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๓. บุคลากรภาครัฐด้านการปศุสัตว์	๒	ปศ.	-	๘,๒๑๒,๘๘๐	๘,๒๑๒,๘๘๐	๘,๒๑๒,๘๘๐	๘,๒๑๒,๘๘๐	๓๒,๘๕๑,๕๒๐
๔. ขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร	๒	กจ.	๕๓,๔๖๐	๕๓,๔๖๐	๕๓,๔๖๐	๕๓,๔๖๐	๕๓,๔๖๐	๒๖๗,๓๐๐
รวม			๖๓,๔๖๐	๘,๒๗๖,๓๔๐	๘,๒๗๖,๓๔๐	๘,๒๗๖,๓๔๐	๘,๒๗๖,๓๔๐	๓๓,๑๖๘,๘๒๐
รวมทั้งสิ้น			๔,๐๑๖,๖๖๔,๙๓๒	๑,๑๘๕,๗๐๖,๑๔๑	๑,๖๐๗,๒๔๐,๖๗๗	๑,๐๒๒,๘๒๖,๖๖๓	๑,๒๐๗,๙๑๖,๖๖๓	๙,๐๔๐,๓๕๕,๐๗๖

หมายเหตุ : แหล่งงบประมาณ ได้แก่

- ๑ หมายถึง งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
- ๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม
- ๓ หมายถึง งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๔ หมายถึง งบประมาณอื่นๆ (เอกชน กองทุน เงินกู้)

ส่วนที่ ๕

แบบ กษ.๑-๑
(Project idea รายโครงการ)

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และธุรกิจชุมชน
๒.แนวทางการพัฒนา	- เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร
๓.หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม แผนยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมสหกรณ์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาความเข้มแข็ง ของสหกรณ์ และ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสหกรณ์ และในสภาวะการณปัจจุบันการดำเนินธุรกิจส่วนใหญ่ของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเป็นเพียงการรวบรวมผลผลิต อาทิ สินค้าข้าว ประมง สุกกร ไก่ไข่ โคเนื้อ โคเนื้อ กาแฟ ผัก ผลไม้ เกลือ เป็นต้น จำหน่ายให้แก่บริษัทเอกชน พ่อค้าทั้งภายในจังหวัดและต่างจังหวัด รวมทั้งจำหน่ายผลผลิตในขั้นต้นเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าเมื่อผลผลิตล้นตลาดจะส่งผลให้ราคาสินค้าดังกล่าวราคาตกต่ำจึงทำให้สหกรณ์ที่ดำเนินธุรกิจรวบรวมผลผลิต เพื่อจำหน่ายซึ่งรับซื้อผลผลิตจากสมาชิกหลายแห่งประสบปัญหาการขาดทุนจากการดำเนินธุรกิจ และต้องหยุดการดำเนินธุรกิจรวบรวม ทำให้สมาชิกไม่มีแหล่งจำหน่ายผลผลิตและถูกเอาเปรียบด้านราคาผลผลิตกับพ่อค้าคนกลาง ขณะเดียวกันสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรหลายแห่งได้มีการพัฒนาการดำเนินธุรกิจรวบรวมและแปรรูปผลผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าแต่บุคลากรของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรยังขาดการพัฒนาองค์ความรู้ในการพัฒนาการผลิตผลผลิตทางการเกษตรซึ่งเป็นวัตถุดิบในการแปรรูปให้เข้าสู่มาตรฐาน การใช้เทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมในการผลิตวัตถุดิบของสมาชิกให้ได้มาตรฐาน องค์ความรู้ในการแปรรูป นวัตกรรมการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ สร้างความหลากหลายผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในปัจจุบัน ทำให้สินค้าแปรรูปของ

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>สหกรณ์ยังไม่เป็นที่รู้จักและสามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการ รายอื่นได้เท่าที่ควร</p> <p>สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์ จึงได้จัดทำโครงการโครงการพัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และธุรกิจชุมชน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้สหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกร พัฒนาการแปรรูปผลผลิตการเกษตร สร้างความหลากหลายของสินค้า พัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุกัญชีให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการตลาดสินค้าของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร</p>
<p>๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้สหกรณ์ภาคการเกษตร และกลุ่มเกษตรกร พัฒนาการแปรรูปผลผลิตการเกษตร สร้างความหลากหลายของสินค้า พัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุกัญชีให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการตลาดสินค้าของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร</p>
<p>๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>เป้าหมาย สถาบันเกษตรกรที่ดำเนินธุรกิจรวบรวมและแปรรูปข้าว จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๖ แห่ง ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สหกรณ์การเกษตรหนองหงส์ จำกัด ๒. สหกรณ์การเกษตรกระสัง จำกัด ๓. สหกรณ์การเกษตรนางรอง จำกัด ๔. ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรบุรีรัมย์ จำกัด ๕. สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส.บุรีรัมย์ จำกัด ๖. กลุ่มเกษตรกรทำนาปะเคียบ <p>ตัวชี้วัด</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรได้รับการส่งเสริมการทำเกษตรแปรรูป จำนวน ๖ แห่ง ๒. อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปขยายตัว ร้อยละ ๓
<p>๖.พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>สหกรณ์การเกษตรและชุมนุมสหกรณ์การเกษตรและกลุ่มเกษตรกรที่ดำเนินธุรกิจรวบรวมผลผลิตและแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (ข้าว) จังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๗.กิจกรรมหลัก</p>	<p>๗.๑ ประชุมเชิงปฏิบัติการ อบรมให้ความรู้การพัฒนาผลิตภัณฑ์และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการตลาดสินค้าของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๗.๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุกัญชี เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม หรือจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์สินค้าของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๗.๓ ทดสอบตลาดสินค้าและผลิตภัณฑ์ของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	งบประมาณรวม จำนวน ๓,๖๑๗,๐๐๐ บาท ประกอบด้วย
	<p>๑. ประชุมเชิงปฏิบัติการอบรมให้ความรู้การพัฒนาผลิตภัณฑ์และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการตลาดสินค้า ของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร เป้าหมายจำนวน ๘๐ คน จากสหกรณ์ ๖ แห่งและเจ้าหน้าที่ ระยะเวลารวม ๒ วัน ๑ คืน งบประมาณ ๑๓๗,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม หรือจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์สินค้าของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร งบประมาณ ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒.๑ การจัดซื้อจัดจ้างบรรจุภัณฑ์ข้าวสาร จำนวน ๒ แห่ง ๆ ละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท คือ สหกรณ์การเกษตรหนองหงส์ จำกัด และสหกรณ์การเกษตรนางรอง จำกัด เป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒.๒ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์สินค้าของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร จำนวน ๖ แห่ง ๆ ละ ๑๕,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๙๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๓. ทดสอบตลาดสินค้าและผลิตภัณฑ์ของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร เป็นเงิน ๑,๕๘๐,๐๐๐ บาท</p>
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๑.ผลผลิต (Output)	สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรมีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจด้านการผลิต การรวบรวม การแปรรูป การบริหารจัดการและสร้างความหลากหลายของสินค้าและคุณภาพบรรจุภัณฑ์ที่มีผลสำเร็จสอดคล้องกับเป้าหมายด้านเกษตรแปรรูป
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรได้รับการส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ ที่สอดคล้องกับความต้องการตลาด เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคเพิ่มขึ้น และสามารถจำหน่ายสินค้าได้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคูณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาศักยภาพผู้เกษตรกรสู่การเป็นเกษตรกรรุ่นใหม่อย่างยั่งยืน
๒. แนวทางการพัฒนา	-เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ทิศทางการพัฒนาการเกษตรภายใต้ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เกษตรกรมั่นคงภาคการเกษตร มั่งคั่งทรัพยากร การเกษตรยั่งยืน แนวทางการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร มีแนวทางในการพัฒนาที่สำคัญ คือ ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การเสริมสร้างความภาคภูมิใจและมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรโดยสร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ทดแทนแรงงานเกษตรสร้างแรงจูงใจและความภาคภูมิใจในการสืบต่ออาชีพเกษตร พัฒนาองค์ความรู้สู่เกษตรกรมืออาชีพ สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร โดยส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรและพัฒนาสถาบันเกษตรกรให้ต่อยอดไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร</p> <p>เด็กและเยาวชนถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งควรได้รับการดูแลเอาใจใส่ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนในทุกมิติให้สามารถรับมือและเท่าทันกับโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อนรวมถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ เมื่อพิจารณาคุณภาพการพัฒนาเด็กและเยาวชน พบว่ามีการพัฒนาภาคการเกษตรของไทย ในการปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพเกษตรกรกรมพัฒนาทักษะ ความรู้ด้านการเกษตรขั้นพื้นฐาน การเสริมสร้างความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยี พัฒนาแนวคิด เตรียมความพร้อมในการพัฒนางานด้านการเกษตรในอนาคต</p> <p>ในการพัฒนาผู้เกษตรกรในจังหวัดบุรีรัมย์สิ่งสำคัญที่สุด คือ โรงเรียนจะต้องเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ของผู้เกษตรกร โดยเน้นวิธีการเรียนรู้จากประสบการณ์และปฏิบัติจริง (Learning by doing) โดยมีสมาชิกกลุ่มผู้เกษตรกร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ที่ปรึกษากลุ่มยุวเกษตรกร เจ้าหน้าที่เกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือร่วมใจกันในการดำเนินงานยุวเกษตรกร เพื่อให้ได้เกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีประสิทธิภาพ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. ส่งเสริมและพัฒนายุวเกษตรกรให้มีความรู้ ทักษะทางด้านการเกษตร เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นเกษตรกรรุ่นใหม่ ๒. เชื่อมโยงเครือข่ายและพัฒนาแนวทางการดำเนินงานยุวเกษตรกร
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ยุวเกษตรกรมีความรู้และทักษะด้านการเกษตรเพิ่มมากขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๒. ร่วมกันบูรณาการพัฒนาขับเคลื่อนงานยุวเกษตรกร ๒๓ อำเภอ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์และสำนักงานเกษตรอำเภอ กลุ่มเป้าหมาย เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานยุวเกษตรกรระดับอำเภอ ๒๓ คน ยุวเกษตรกร ๔๖ คน ที่ปรึกษายุวเกษตรกร ๒๓ คน รวม ๙๒ คน
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ -	กิจกรรม สร้างความสัมพันธ์ การเชื่อมโยงเครือข่าย
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ -	กิจกรรม เสริมสร้างทักษะด้านการเกษตรให้กับยุวเกษตรกร
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ -	กิจกรรม การขับเคลื่อนและพัฒนาแนวทางการดำเนินงานยุวเกษตรกร
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ๓๔๕,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	กิจกรรมสนับสนุนปัจจัยการผลิต

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานร่วมดำเนินการ -	
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัด บุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ -	กิจกรรม ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๙๑๕,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. ยุวเกษตรกรให้มีความรู้ ทักษะทางด้านการเกษตร เพื่อเตรียม ความพร้อมในการเป็นเกษตรกรรุ่นใหม่ ๒. ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างเครือข่ายงานยุวเกษตรกร
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ยุวเกษตรกรมีความรู้พื้นฐานด้านการเกษตร ๒. เกิดการบูรณาการในการพัฒนาและขับเคลื่อนยุว เกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	การเพาะพันธุ์ปลาตะเพียนนีโอเมลโดยใช้ชุด Mobile Hatchery
๒. แนวทางการพัฒนา	-เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร
๓.หลักการและเหตุผล	ปลาตะเพียนขาวนีโอเมล”เป็นปลาตะเพียนขาวที่นำปลาตะเพียนขาวเพศผู้ เมื่อนำไปผสมกับปลาตะเพียนขาวเพศเมียปกติจะสามารถผลิตได้ลูกปลาตะเพียนขาวเพศเมียทั้งหมด ซึ่งเป็นปลาน้ำจืดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่งของประเทศไทย เนื่องจากเป็นปลาที่เลี้ยงง่าย เจริญเติบโตเร็ว ให้ลูกตก สามารถเพาะขยายพันธุ์ได้เกือบตลอดปี ประชาชนนิยมนำมาแปรรูปเป็นปลาต้มที่มีรสชาติดีที่สุด โดยในปี ๒๕๕๐ ศูนย์วิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์น้ำบุรีรัมย์ เป็นหน่วยหลักในการปรับปรุงพันธุ์ปลาตะเพียนขาวสายพันธุ์แม่น้ำโขง (Silver ๒K) จนประสบความสำเร็จและมีการกระจายพันธุ์อย่างแพร่หลายในแถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอบสนองต่อความต้องการของตลาด เกษตรกร ตลอดจนผู้บริโภค
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อเป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีโปรตีน เพื่อเป็นจุดเรียนรู้ด้านการเพาะพันธุ์ปลาตะเพียนนีโอเมล เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้อาชีพด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เป้าหมายโครงการ : เกษตรกรทั้ง ๒๓ อำเภอ ละ ๓๐ ราย รวมทั้งสิ้น ๖๙๐ ราย ตัวชี้วัด : เกษตรกรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีความรู้ในการเพาะพันธุ์ปลาตะเพียนนีโอเมล
๖. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรทั้ง ๒๓ อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ๗๙๑,๐๐๐ บาท	อบรมและสาธิตการเพาะพันธุ์ปลาตะเพียนนีโอเมล
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ๑๓๘,๐๐๐ บาท	ติดตามและประเมินผลโครงการ
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดบุรีรัมย์
๙.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐.งบประมาณ	๙๒๙,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต(Output)	เกษตรกรในจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับการถ่ายทอดความรู้การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	มีแหล่งเพาะพันธุ์ปลาตะเพียนนีโอเมลเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๒. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาระบบเตือนภัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรคระบาดและภัยพิบัติทางธรรมชาติ
๓. หลักการและเหตุผล	<p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดตั้งศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และจัดตั้งศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อเชื่อมโยงการบริหารจัดการสาธารณสุขภัยด้านการเกษตรจังหวัด โดยมีเกษตรและสหกรณ์จังหวัดทุกหัวดในการบูรณาการส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ใน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยด้านการเกษตรจังหวัด รวมถึงติดตาม และ เฝ้าระวังความเสี่ยงสาธารณสุขภัยจังหวัด เพื่อป้องกันและ ลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยด้านการเกษตรที่เกิดขึ้น โดยการติดตาม เฝ้าระวัง ให้การช่วยเหลือ และ รายงานสถานสาธารณสุขภัยด้านการเกษตรที่เกิดขึ้นจัดตั้งศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ทราบ จนกว่าสถานการณ์จะเข้าสู่สถานการณ์ปกติ (กรณีเกิดภัย)</p> <p>ดังนั้น การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร จังหวัดบุรีรัมย์ จึงเป็นส่วนสำคัญในการบริหารจัดการสาธารณสุขภัยด้านการเกษตรเพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงรุนแรงจากสาธารณสุขภัยด้านการเกษตรที่เกิดขึ้นต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานป้องกันและลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติด้านการเกษตร ผลกระทบจากปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและนอกกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพ</p> <p>๒. เพื่อเตรียมความพร้อมของส่วนราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และสามารถฟื้นฟูพื้นที่การเกษตรให้กลับสู่ภาวะปกติโดยเร็ว</p> <p>๓. เพื่อเป็นประโยชน์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน การบูรณาการงานในพื้นที่</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เป้าหมายโครงการ :

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ ติดตาม และเฝ้าระวังความเสี่ยงสาธารณสุข เพื่อป้องกันและลด ความเสี่ยงจากสาธารณสุขด้านการเกษตรในจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ อำเภอ</p> <p>ตัวชี้วัด : จำนวนครั้งในการรายงานสถานการณ์เดือนภัย ด้าน การเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง</p>
<p>๖. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>เป้าหมายพื้นที่ติดตาม และเฝ้าระวังความเสี่ยงสาธารณสุขจังหวัด บุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ อำเภอ</p>
<p>๗. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ : งบปกติของส่วน ราชการและรัฐวิสาหกิจสังกัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ใน จังหวัดบุรีรัมย์ และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง</p> <p>หน่วยงานดำเนินงาน ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัย พิบัติด้านการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p>	<p>การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหา ภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - บูรณาการส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ในจังหวัดบุรีรัมย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำ แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขด้านการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ - ติดตาม และเฝ้าระวังความเสี่ยงสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อ ป้องกันและลดความเสี่ยงจาก สาธารณภัยด้านการเกษตร จำนวน ๒๓ อำเภอ
<p>๘. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๙. ระยะเวลาที่ดำเนินการ</p>	<p>ปีงบประมาณ ๒๕๖๘</p>
<p>๑๐. งบประมาณ</p>	<p>งบปกติของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ในจังหวัดบุรีรัมย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>๑๑. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัด บุรีรัมย์ บูรณาการส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดบุรีรัมย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อ จัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขด้านการเกษตรจังหวัด</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>บุรีรัมย์ จำนวน ๑ แผน</p> <p>๒. ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ ติดตาม และเฝ้าระวังความเสี่ยงสาธารณสุข จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขด้านการเกษตร จำนวน ๒๓ อำเภอ</p>
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ พัฒนาการเตือนภัยด้านการเกษตร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขด้านการเกษตร</p> <p>ผลกระทบ :</p> <p>เชิงบวก : ป้องกันและลดความเสี่ยงรุนแรงจากสาธารณสุขด้านการเกษตรที่เกิดขึ้น</p> <p>เชิงลบ : -</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มแปลงใหญ่
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรกรอินทรีย์และเกษตรกรปลอดภัย
๓. หลักการและเหตุผล	<p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดนโยบาย รักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรและรายได้ให้กับเกษตรกร ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่เหมาะสม ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกลุ่มเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ดูแลเกษตรกรที่มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ที่ดิน ตามแผนยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า ภายใต้โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่</p> <p>การดำเนินงานตามระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ เป็นการดำเนินงานซึ่งเน้นการรวมกลุ่มของเกษตรกรรายย่อยในพื้นที่ โดยวางระบบการผลิตและการบริหารจัดการในแนวทางเดียวกัน เพื่อประหยัดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ผ่านกระบวนการจัดเวทีวิเคราะห์แผนงานและเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่ม โดยใช้ข้อมูลแผนการผลิตรายบุคคลประกอบการวิเคราะห์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ๕ ด้าน ได้แก่ การลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิต การพัฒนาคุณภาพการตลาดและการบริหารจัดการ โดยวางระบบการผลิตและการบริหารจัดการในแนวทางเดียวกัน เพื่อประหยัดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ซึ่งเกษตรกรสมาชิกแปลงใหญ่จะร่วมกันกำหนดเป้าหมายการผลิต การถ่ายทอดเทคโนโลยี การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทุกขั้นตอน จนถึงการเชื่อมโยงตลาดกับภาคเอกชน รวมไปถึงการนำหลักเกษตรสมัยใหม่ร่วมกับการเชื่อมโยงตลาด จะก่อให้เกิดความร่วมมือในการผลิต การดำเนินงานผลักดันให้เกษตรกรรวมกลุ่มในการผลิต เพื่อร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพดี ราคาถูก และการใช้เทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสม เช่น เครื่องจักรกลการเกษตร (Motor Pool) เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ตลอดจนการจัดการด้านการตลาด</p> <p>ดังนั้น การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มแปลงใหญ่ จึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความสามารถในการบริหารจัดการกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดห่วงโซ่อุปทาน ส่งผลต่อการพัฒนาระบบการผลิตที่พึ่งพาตนเองได้ ซึ่งเป็นการสร้างเศรษฐกิจฐานรากที่มั่นคงให้กับประเทศต่อไป</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำแผนพัฒนากลุ่ม และแผนธุรกิจของกลุ่มแปลงใหญ่ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพเกษตรกรด้านการบริหารจัดการกลุ่ม
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เป้าหมายโครงการ : กลุ่มแปลงใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการยกระดับแปลงใหญ่และเชื่อมโยงตลาด จำนวน ๑๖๓ แปลง ตัวชี้วัด : ๑. กลุ่มแปลงใหญ่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีความรู้และสามารถในการจัดทำแผนการบริหารจัดการกลุ่ม การจัดทำแผนพัฒนากลุ่ม และแผนธุรกิจแปลงใหญ่ ๒. กลุ่มแปลงใหญ่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ มีแผนการบริหารจัดการกลุ่ม แผนพัฒนากลุ่ม และแผนธุรกิจแปลงใหญ่
๖. พื้นที่เป้าหมาย	- กลุ่มแปลงใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการยกระดับแปลงใหญ่และเชื่อมโยงตลาด จำนวน ๑๖๓ แปลง ในพื้นที่จำนวน ๒๒ อำเภอ (ยกเว้นอำเภอนางรอง) - เจ้าหน้าที่จากสำนักงานเกษตรอำเภอ จำนวน ๒๒ อำเภอ (ยกเว้นอำเภอนางรอง)
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ๑,๑๒๒,๖๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	การเพิ่มศักยภาพการจัดทำแผนพัฒนากลุ่ม และแผนธุรกิจแปลงใหญ่ - อบรมพัฒนาเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นวิทยากรกระบวนการในการวิเคราะห์จัดทำแผนการพัฒนาแปลงใหญ่ (จำนวน ๒๒ อำเภอ ๆ ละ ๓ ราย และ จนท. จังหวัด ๔ ราย รวมเป็น ๗๐ ราย หลักสูตร ๓ วัน) - อบรมพัฒนาผู้จัดการแปลงใหญ่ ในการจัดทำแผนพัฒนากลุ่ม และแผนธุรกิจแปลงใหญ่ (เกษตรกร ๑๖๓ ราย จนท. อำเภอ และ จนท. จังหวัด ๓๗ ราย รวมเป็น ๒๐๐ ราย แบ่งเป็น ๒ รุ่น ๆ ละ ๓ วัน)
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ๑,๕๗๕,๓๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	การเพิ่มศักยภาพเกษตรกรด้านการบริหารจัดการกลุ่ม ๑) อบรมพัฒนาเกษตรกรด้านการบริหารจัดการเครื่องจักรกล (เกษตรกร ๑๖๓ ราย จนท. อำเภอ และ จนท. จังหวัด ๓๗ ราย รวมเป็น ๒๐๐ ราย แบ่งเป็น ๒ รุ่น ๆ ละ ๒ วัน) ๒) อบรมพัฒนาเกษตรกรด้านการบริหารจัดการด้านการเงินและบัญชี (เกษตรกร ๑๖๓ ราย จนท. อำเภอ และ จนท. จังหวัด ๓๗ ราย รวมเป็น ๒๐๐ ราย แบ่งเป็น ๒ รุ่น ๆ ละ ๒ วัน) ๓) อบรมพัฒนาเกษตรกรด้านการรวมกลุ่มและการสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม (เกษตรกร ๑๖๓ ราย จนท. อำเภอ และ จนท. จังหวัด ๓๗ ราย รวมเป็น ๒๐๐ ราย แบ่งเป็น ๒ รุ่น ๆ ละ ๒ วัน)

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ๑,๘๔๑,๙๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตร จังหวัดบุรีรัมย์</p>	<p>การจัดเวทีวิเคราะห์กลุ่มและชุมชน เพื่อจัดทำแผนพัฒนากลุ่มแปลงใหญ่ และแผนธุรกิจ (เกษตรกร ๑๖๓ กลุ่ม ๆ ละ ๓๐ ราย รวมเป็น ๔,๘๙๐ ราย)</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดเวทีวิเคราะห์กลุ่มและชุมชน - รวบรวมข้อมูลและจัดทำรูปแบบแผนพัฒนากลุ่มแปลงใหญ่
<p>๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ๑๙๕,๖๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตร จังหวัดบุรีรัมย์</p>	<p>การติดตาม และประเมินผลโครงการ</p>
<p>๘. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๙. ระยะเวลาที่ดำเนินการ</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘</p>
<p>๑๐. งบประมาณ</p>	<p>งบประมาณทั้งสิ้น ๔,๗๓๕,๕๐๐ บาท</p>
<p>๑๑. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. กลุ่มแปลงใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการสามารถจัดทำแผนการบริหารจัดการกลุ่ม จัดทำแผนพัฒนากลุ่ม และจัดทำแผนธุรกิจแปลงใหญ่ จำนวน ๑๖๓ กลุ่ม</p> <p>๒. กลุ่มแปลงใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการมีแผนการบริหารจัดการกลุ่ม แผนพัฒนากลุ่ม และแผนธุรกิจแปลงใหญ่ จำนวน ๑๖๓ กลุ่ม</p>
<p>๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>กลุ่มแปลงใหญ่สามารถบริหารจัดการกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดห่วงโซ่อุปทาน ส่งผลให้สมาชิกกลุ่มเกิดการลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า</p> <p>ผลกระทบ :</p> <p>เชิงบวก : เกิดการพัฒนากระบวนการผลิตสินค้าเกษตรแบบครบวงจร เกิดระบบเศรษฐกิจชุมชนที่มั่นคง สามารถพึ่งตนเอง และจัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน</p> <p>เชิงลบ : -</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่อุตสาหกรรมสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวอินทรีย์ในเขตพื้นที่อาศัยของนกอพยพเพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน
๒. แนวทางการพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า มีเป้าหมายเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ผลผลิตทางการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy) คือ โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นแนวคิการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปยกระดับความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนให้กับ ๔ อุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-curves) ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมพลังงานและวัสดุ อุตสาหกรรมสุขภาพและการแพทย์ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ โดยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจะเข้าไปช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้กับผู้ผลิตที่เป็นฐานการผลิตเดิม เช่น เกษตรกรและชุมชน ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงหรือนวัตกรรม</p> <p>โครงการการปล่อยนกอพยพพันธุ์ไทยคืนสู่ธรรมชาติในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นกระบวนการที่คนในชุมชนเป็นหนึ่งในส่วนสำคัญของการขับเคลื่อน และต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์จากชุมชนที่ทุกคนในชุมชนสามารถมีส่วนร่วมกับงานอนุรักษ์นี้ได้ด้วย การปล่อยนกอพยพคืนสู่ธรรมชาติ นกที่ปล่อยไปต้องอยู่รอดได้ด้วยตัวเองในธรรมชาติ ที่อยู่อาศัยของนกอพยพคือพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งปัจจุบันพื้นที่ส่วนใหญ่เปลี่ยนเป็นนาข้าว ดังนั้นชาวบ้านในชุมชนต้องเข้าใจและเต็มใจทำเกษตรกรรมไปพร้อม ๆ กับการปล่อยให้นกอพยพได้หากินอาศัยในพื้นที่นาของตัวเอง</p> <p>ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพข้าวอินทรีย์ในเขตพื้นที่อาศัยของนกอพยพ จึงเป็นส่วนสำคัญในการเปลี่ยนวิถีเกษตรกรรมจากเคมีไปสู่อินทรีย์ เพื่อให้คนมีถิ่นที่อยู่อันสมบูรณ์ปลอดภัย และเป็นการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนซึ่งผลิตภัณฑ์ข้าวอินทรีย์ที่ปลูกในพื้นที่อนุรักษ์นกอพยพ เป็นเครื่องยืนยันว่างานอนุรักษ์นกอพยพสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไปพร้อมกับชีวิตผู้คนได้อย่างยั่งยืน ตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy)</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านการผลิตข้าวในเขตพื้นที่อาศัยของนกอพยพให้มีคุณภาพตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ๒. เพื่อส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์ และเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวอินทรีย์ใน

หัวข้อ	รายละเอียด
	เขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียน ๓. เพื่อพัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านการแปรรูปและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าวอินทรีย์ ในเขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียน ๔. ส่งเสริมกลุ่มอนุรักษ์นกระเรียนไทย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เป้าหมายโครงการ กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในเขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียน จำนวน ๑๕ กลุ่ม สมาชิก ๖๐๐ ราย ตัวชี้วัด : ๑. เกษตรกร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีความรู้และสามารถผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ให้มีคุณภาพดี และการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า ๒. เกษตรกร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ได้รับการรับรองตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ทำนาในเขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียน
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ๒๙,๗๐๐บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	พัฒนาเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นที่ปรึกษาเกษตรกรและเป็นวิทยากรด้านการผลิตข้าวอินทรีย์ตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์และการใช้สารชีวภัณฑ์ เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวอินทรีย์
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ๒,๔๘๔,๐๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	พัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านการผลิตข้าวอินทรีย์ (จำนวน ๑๕ กลุ่ม ๆ ละ ๒ ครั้ง ๆ ละ ๓ วัน สมาชิก ๖๐๐ ราย)
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ๓๐๓,๐๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์ เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวอินทรีย์ (จำนวน ๑๕ กลุ่ม ๆ ละ ๒ ครั้ง ๆ ละ ๑ วัน สมาชิก ๖๐๐ ราย)
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ๒๓๙,๔๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	พัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านการแปรรูปข้าวอินทรีย์ (เกษตรกร ๔๕ คน เจ้าหน้าที่ ๑๐ คน)
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ๑๔,๔๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ติดตามและประเมินผลโครงการ

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๑๐. งบประมาณ	๓,๐๗๐,๕๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เกษตรกรสามารถผลิตเมล็ดข้าวให้มีคุณภาพตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ได้ จำนวน ๑๕ กลุ่ม สมาชิก ๖๐๐ ราย</p> <p>๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๑๖๐ ราย</p> <p>๓. เกิดกลุ่มแปรรูปและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าวอินทรีย์ในเขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียน จำนวน ๑๕ กลุ่ม</p> <p>๔. เกิดกลุ่มอนุรักษ์นกระเรียนไทย จำนวน ๑๕ กลุ่ม</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรในเขตพื้นที่อาศัยของนกระเรียน สามารถผลิตข้าวให้มีคุณภาพตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์</p> <p>๒. เกษตรกรมีหลักประกันความมั่นใจให้กับผู้บริโภคที่ต้องการบริโภคผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ และการช่วยให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ได้อย่างถูกต้อง</p> <p>๓. มีการแปรรูปสร้างมูลค่าและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์</p> <p>๔. มีการพัฒนาอาชีพไปพร้อมกับการอนุรักษ์นกระเรียน สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไปพร้อมกับชีวิตผู้คนได้อย่างยั่งยืน</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าปศุสัตว์
๒.แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตร ๒) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓) พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าปศุสัตว์ ต้องผ่านการฝึกอบรม ๒) ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรม ต้องทำผลิตภัณฑ์เป็น
๖.พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ แพะ แกะและสัตว์ปีก ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ อำเภอ จำนวน ๙๐ คน
๗.กิจกรรมหลัก	การฝึกอบรมหลักสูตร พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าปศุสัตว์
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๑,๒๔๘,๐๐๐ บาท
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑) สามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตร ๒) สินค้าเกษตรมีมูลค่าเพิ่มด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓) เกษตรกรมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคง และยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การ ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙ (COVID - ๑๙)
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) พัฒนาศักยภาพการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ของ จังหวัดบุรีรัมย์ ๒) ส่งเสริมการแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า ปศุสัตว์ของจังหวัดบุรีรัมย์ ๓) เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น จากการขายผลิตภัณฑ์ใน รูปกลุ่ม/เครือข่าย ๔) พัฒนาเครือข่ายการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเชิงพาณิชย์ พัฒนาคูณภาพชีวิตคนบุรีรัมย์
๒.แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรกรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อสร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน เพิ่มอาหารโปรตีนสำหรับบริโภคในครัวเรือน และลดภาระรายจ่ายในครัวเรือน ๒) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนสามารถวางแผนการผลิตไก่พื้นเมืองให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาดทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ๓) พัฒนาประชาชนให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) มีประชาชนผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง เกิดขึ้น จำนวน ๒๓ อำเภอ ในจังหวัดบุรีรัมย์ ๒) ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองและการบริหารจัดการกลุ่ม จำนวน ๑,๘๘๐ ครัวเรือน
๖.พื้นที่เป้าหมาย	ประชาชนในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ อำเภอ ๑๘๘ ตำบล
๗.กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเชิงพาณิชย์
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๔,๑๑๒,๐๐๐ บาท
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑) ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงลดภาระรายจ่ายภายในครัวเรือน ๒) ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ มีอาชีพให้กับผู้ว่างงาน ๓) ประชาชนมีแหล่งโปรตีนในการบริโภคในครัวเรือนราคาถูก
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) ประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมาย มีอาหารโปรตีนราคาถูกสำหรับบริโภคภายในครัวเรือน ๒) เกิดอาชีพทางเลือก ๓) มีรายได้เสริม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สูการเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการก่อสร้างอาคารโรงอบรมยาง มาตรฐาน GMP
๒.แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
๓.หลักการและเหตุผล	ในปี๒๕๔๖ สหกรณ์ได้ดำเนินการรวบรวมผลผลิตยางพาราจากสมาชิก เพื่อจัดให้มีการแข่งขันซื้อขาย โดยวิธีการประมูลราคา โดยในปัจจุบันปริมาณยางที่สมาชิกร่วมประมูล สัปดาห์ละ ๒๕๐-๓๐๐ ตัน ซึ่งผลประกอบการในปี ๒๕๖๔ สหกรณ์สามารถรวบรวมผลผลิตจากสมาชิกและเกษตรกรทั่วไป จำนวน ๑๒,๒๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า ๔๔๗ ล้านบาท เนื่องจากการดำเนินการรวบรวมผลผลิตและจัดให้มีการแข่งขันราคา ส่งผลให้ราคาที่สมาชิกได้รับอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ และ สหกรณ์เล็งเห็นโอกาสในการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า โดยกำหนดแนวทางในการผลิตยางแผ่นรมควันที่ได้มาตรฐานตามโครงการก่อสร้างอาคารโรงงานแปรรูปยางพาราเพื่อแปรรูปยางพาราขั้นต้น ตามนโยบายภาครัฐที่มุ่งหวังให้สถาบันเกษตรกร เป็นกลไกและเครื่องมือในการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาราคายางพาราตกต่ำ เพิ่มมูลค่าให้สูงขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาที่สร้างความยั่งยืนได้ ซึ่งจะทำให้รายได้จากการรวบรวม การแปรรูปตกถึงมือเกษตรกรโดยตรง รวมทั้งส่งผลต่อเศรษฐกิจของชุมชน เช่น เพิ่มการจ้างงาน ส่งผลให้เศรษฐกิจในท้องถิ่นเติบโตขึ้น
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑.เพื่อยกระดับการพัฒนาสินค้ายางพาราผลผลิตยางแผ่นรมควันอัดก้อน ได้ตามมาตรฐาน GMP ๒.เพื่อยกระดับราคายางแผ่นดิบของสมาชิกให้มีมูลค่าที่สูงขึ้น ๓.เพื่อส่งเสริมการแปรรูปยางชั้นกลางน้ำ(ยางรมควันอัดก้อน) ปีละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑.สมาชิกได้รับราคายางแผ่นดิบคุณภาพดีที่สูงขึ้นไม่น้อยกว่า ๐.๕ บาท ต่อ กิโลกรัม ๒.สหกรณ์ผลผลิตยางแผ่นรมควันอัดก้อน ปีละ ๑,๐๐๐ ตัน
๖.พื้นที่เป้าหมาย	สหกรณ์นิคมแคนดงจำกัด ตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์
๗.กิจกรรมหลัก	ก่อสร้างอาคารโรงอบรมยาง มาตรฐาน GMP ขนาด ๙๐๐ ตรม.
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	หน่วยรับผิดชอบหลัก สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยเกี่ยวข้องโครงการ การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	งบประมาณ ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑.สหกรณ์ผลผลิตยางแผ่นรมควันอัดก้อน ปีละ ๑,๐๐๐ ตัน

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒.สมาชิกได้รับราคาขายแผ่นดินคุณภาพดีที่สูงขึ้นไม่น้อยกว่า ๐.๕ บาท ต่อ กิโลกรัม
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑.สหกรณ์ยกระดับการพัฒนาเป็นศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ยางพาราในพื้นที่ ๒.มูลค่าที่สมาชิกจะได้รับจากการแปรรูปยางพารา มูลค่ารวม ๕๐๐,๐๐๐ บาท

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาศักยภาพผลิตภัณธ์สินค้าเกษตรในการสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนเพื่อเชื่อมโยงการตลาดเชิงเกษตรในจังหวัดบุรีรัมย์
๒. แนวทางการพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
๓. หลักการและเหตุผล	<p>จากยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการและการท่องเที่ยว สามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้นด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่าความหลากหลายของสินค้าเกษตร ทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น</p> <p>ภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและสร้างรายได้ให้กับจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีกลุ่มองค์กรเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพ สามารถผลิตและแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นโดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือการแปรรูปอาหารด้วยเทคโนโลยีด้วยวิธีต่าง ๆ ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ผลผลิตใช้ได้อย่างคุ้มค่า เป็นการสร้างโอกาสเพื่อเชื่อมโยงไปยังการตลาดเชิงเกษตรและรายได้สร้างอาชีพไปสู่ชุมชน</p> <p>จังหวัดบุรีรัมย์ มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินการพัฒนาศักยภาพผลิตภัณธ์สินค้าเกษตรเพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้แก่กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดบุรีรัมย์อย่างเร่งด่วน โดยมีการจัดฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้ด้านการเพิ่มศักยภาพการแปรรูปสินค้าเกษตร เพิ่มองค์ความรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร รวมทั้งมีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ให้แก่กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชน การศึกษาดูงานเพื่อเชื่อมโยงการตลาดเชิงเกษตร ซึ่งโครงการนี้สอดคล้องและสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน มิติด้านเศรษฐกิจและความมั่นคง ส่งเสริมประชาชนมีความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตที่ดี มีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพการแปรรูปสินค้าเกษตรให้กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนให้มีความรู้ในการแปรรูปสินค้าเกษตร ๒. เพื่อส่งเสริมให้กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชน มีอาชีพและรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
	เพิ่มขึ้น
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนทุกกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการฯ มีความรู้และทักษะสามารถแปรรูปสินค้าเกษตร จำนวน ๖๙ กลุ่ม ๒. กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มจากการแปรรูปสินค้าเกษตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่ ๒๓ อำเภอ ของจังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๖๙ กลุ่ม
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ๑,๗๐๙,๘๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ	การอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพและเพิ่มทักษะในการผลิตสินค้าเกษตร
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ๓๒๑,๖๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ	การสนับสนุนการพัฒนาสินค้าเกษตรและบรรจุภัณฑ์
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ๑๑๒,๑๒๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ	การศึกษาดูงานเพื่อเรียนรู้เรื่องการผลิตสินค้าเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ	การจัดนิทรรศการแสดงผลผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๒,๓๔๓,๕๒๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. ผลผลิต (Output)	กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับการถ่ายทอดความรู้และทักษะในการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น จำนวน ๖๙ กลุ่ม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กลุ่มองค์กรเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดบุรีรัมย์มีทักษะความรู้ในการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและสามารถเชื่อมโยงเพื่อใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิตพืชผักปลอดภัยเสริมรายได้ในจังหวัดบุรีรัมย์
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
๓. หลักการและเหตุผล	<p>จากยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ได้กำหนดวิสัยทัศน์การนำประเทศไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ให้คนไทยมีความสุข ภายใต้ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการยกระดับผลิตภาพและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงด้านอาหาร โดยมีแนวทางการพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขันโดยใช้องค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อจัดการระบบการผลิตและการตลาด ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ การใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยทดแทนแรงงาน และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตร รวมทั้งพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลผลิตมีคุณภาพปลอดภัยและได้มาตรฐาน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการเกษตรจะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การพัฒนาสินค้าเกษตร การแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดการฟาร์ม มีการสนับสนุนและส่งเสริมพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ประกอบกับปัจจุบันการค้าอาหารระหว่างประเทศมีความต้องการสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย ขณะที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญกับสินค้าอาหารปลอดภัย มีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเป็นระบบการผลิตที่รับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งนอกจากการผลิตเพื่อการส่งออก ตลาดสินค้าเกษตรภายในประเทศก็มีความต้องการสินค้าที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย และได้มาตรฐานเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน นอกจากนี้การผลิตพืชผักปลอดภัยเป็นแนวทางที่จะช่วยยกระดับมาตรฐานการผลิตพืชผักไทย และส่งเสริมให้เกษตรกรไทยมีรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืน การผลิตพืชผักปลอดภัยยังช่วยส่งเสริมสุขภาพของประชาชน รักษาสิ่งแวดล้อม และสร้างความมั่นคงทางอาหารให้กับประเทศอีกด้วย ดังนั้นเกษตรกรผู้ผลิตต้องปรับทิศทางการผลิตให้สอดคล้องกับกระแสการบริโภคและความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านเศรษฐกิจที่ระบุว่า “เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นที่ของการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย”</p> <p>ในภาคการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย และทำ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>การเกษตรเชิงเดี่ยว เกษตรกรพึ่งพาปัจจัยการผลิตจากภายนอกเพื่อเพิ่มผลผลิตพืชผลทางการเกษตร เช่น ปุ๋ยเคมี สารเคมีกำจัดศัตรูพืช สารเคมีกำจัดวัชพืช ฮอร์โมนต่างๆ และการใช้สารเคมีในระบบการผลิตส่งผลต่อสภาพแวดล้อมระบบนิเวศ สุขภาพผู้ผลิต และความปลอดภัยของผู้บริโภค ส่งผลให้ต้นทุนในการผลิตสูง เมื่อราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ ทำให้ผลตอบแทนไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ขาดกำลังใจและแรงจูงใจในการประกอบอาชีพ ปัจจุบันยังพบปัญหาสุขภาพของประชากร ๗ โรคไม่ติดต่อ ได้แก่ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคหลอดเลือดหัวใจตีบตัน โรคหลอดเลือดสมอง โรคมะเร็ง โรคถุงลมโป่งพอง และโรคอ้วนลงพุงสาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากการบริโภคอาหารที่ไม่ปลอดภัยด้วย</p> <p>ดังนั้น เกษตรกรควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้รวมกลุ่มการผลิตวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค สนับสนุนความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ปัจจัยการผลิตที่ช่วยลดต้นทุนเพิ่มผลผลิต เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรสู่ระบบมาตรฐานเกษตรปลอดภัย ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใช้เป็นต้นแบบสำหรับศึกษาและเรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชผักปลอดภัยในจังหวัดบุรีรัมย์ ทำให้เกษตรกรมีรายได้ต่อเนื่องตลอดทั้งปี สร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคงให้กับเกษตรกรได้อย่างยั่งยืน</p>
<p>๔. วัตถุประสงค์</p>	<p>๔.๑ เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย มีแหล่งผลิตพืชผักที่ปลอดภัยคุณภาพดีในชุมชน</p> <p>๔.๒ เพื่อเป็นแหล่งศึกษาและเรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชผักปลอดภัยในจังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๔.๓ เพื่อให้เกษตรกรมีพืชผักที่ปลอดภัยไว้บริโภค และสามารถจำหน่ายสร้างรายได้ให้แก่ครัวเรือน ก่อให้เกิดความมั่นคงในอาชีพการเกษตร</p>
<p>๕. ค่าตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>ตัวชี้วัดของโครงการ</p> <p>๕.๑ เกษตรกร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีความรู้และสามารถผลิตพืชผักให้มีคุณภาพและมีความปลอดภัย</p> <p>๕.๒ เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการมีพืชผักปลอดภัยไว้บริโภคในครัวเรือน และจำหน่ายสร้างรายได้ให้เกษตรกรเกิดความมั่นคงในอาชีพเกษตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๕.๓ มีต้นแบบของการผลิตพืชผักปลอดภัยภายใต้ระบบโรงเรือนในจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๑ แห่ง</p>
<p>๖. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>ดำเนินการในพื้นที่ ๒๓ อำเภอ ของจังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>เป้าหมาย ๒๓ กลุ่ม ๖๙๐ ราย</p>
<p>๗. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณ ๓๓,๕๐๐ บาท - ผู้รับผิดชอบ สนง. เกษตร 	<p>ประชุมชี้แจงและอบรมถ่ายทอดความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานโครงการ</p> <p>แนวทางการดำเนินงาน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>หน่วยงานบูรณาการการเกษตร</p> <p>สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน</p>	<p>การจัดประชุมและอบรมถ่ายทอดความรู้เพื่อพัฒนาเจ้าหน้าที่ จำนวน ๕๐ ราย</p> <p>จำนวน ๑ ครั้ง</p>
<p>๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>- งบประมาณ ๕๘๙,๗๒๐ บาท</p> <p>- ผู้รับผิดชอบ สนง. เกษตร</p> <p>จังหวัดบุรีรัมย์</p>	<p>เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐานให้แก่เกษตรกร</p> <p>แนวทางการดำเนินงาน</p> <p>จัดฝึกอบรมพัฒนาเกษตรกรเป้าหมาย หลักสูตร การผลิตพืชผักปลอดภัยได้</p> <p>มาตรฐาน ให้กับเกษตรกรเป้าหมายโครงการฯ จำนวน ๑ ครั้งๆ ละ ๒ วัน</p> <p>เกษตรกร ๖๙๐ ราย</p>
<p>๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>- งบประมาณ ๑,๗๗๕,๐๐๐ บาท</p> <p>- ผู้รับผิดชอบ สนง. เกษตร</p> <p>จังหวัดบุรีรัมย์</p>	<p>สนับสนุนการผลิตพืชผักตามระบบมาตรฐานเกษตรปลอดภัย</p> <p>แนวทางการดำเนินงาน</p> <p>- สนับสนุนปัจจัยในการผลิตพืชผักปลอดภัย เช่น เมล็ดพันธุ์พืช ต้นพันธุ์พืช</p> <p>หัวพันธุ์พืช ปุ๋ยชีวภาพ และอื่นๆ เป็นต้น</p> <p>เป้าหมาย เกษตรกร ๖๙๐ ราย</p>
<p>๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔</p> <p>- งบประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>- ผู้รับผิดชอบ สนง. เกษตร</p> <p>จังหวัดบุรีรัมย์</p>	<p>สนับสนุนโรงเรือนปลูกผักปลอดภัย</p> <p>แนวทางการดำเนินงาน</p> <p>- สนับสนุนโรงเรือนสำหรับปลูกพืชผักปลอดภัย จำนวน ๕ หลัง</p>
<p>๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕</p> <p>- งบประมาณ ๘๗,๘๐๐ บาท</p> <p>- ผู้รับผิดชอบ สนง. เกษตร</p> <p>จังหวัดบุรีรัมย์</p>	<p>ตรวจเยี่ยมติดตามให้คำแนะนำและประเมินผล</p> <p>แนวทางการดำเนินงาน</p> <p>๑. ค่าใช้จ่ายในการติดตามให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่</p> <p>๒. ค่าวัสดุสำนักงานเพื่อประกอบการดำเนินงานโครงการฯ</p>
<p>๘. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๙. ระยะเวลาที่ดำเนินการ</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘</p>
<p>๑๐. งบประมาณ</p>	<p>๒,๙๘๖,๐๒๐ บาท</p>
<p>๑๑. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. เกษตรกรได้รับการส่งเสริมการผลิตพืชผักปลอดภัย จำนวน ๖๙๐ ราย</p> <p>๒. มีต้นแบบของการผลิตพืชผักปลอดภัยภายใต้ระบบโรงเรือนของจังหวัด</p> <p>บุรีรัมย์ จำนวน ๑ แห่ง</p>
<p>๑๒ ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. มีแหล่งผลิตพืชผักปลอดภัยรองรับการท่องเที่ยวของจังหวัด</p> <p>๒. เกษตรกรมีความพร้อมเข้าสู่ระบบการผลิตตามมาตรฐานเกษตรปลอดภัย</p> <p>๓. สร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถให้เกษตรกรในการแข่งขันให้กับ</p> <p>เกษตรกร</p> <p>๔. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลผลิตสินค้าเกษตร</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตทุเรียนบุรีรัมย์ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์ และเกษตรปลอดภัย
๓. หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่การเกษตรประมาณ ๔.๕๖ ล้านไร่ ครัวเรือนเกษตรกร จำนวน ๒๒๕,๑๑๘ ครัวเรือน พืชหลักที่สำคัญได้แก่ ข้าวนาปี มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ซึ่งในบางปีมีปริมาณน้ำฝนน้อยไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพด้านการเกษตร ส่งผลให้เกษตรกรไม่สามารถปลูกพืชทำการเกษตรได้ เกิดการว่างงานและขาดรายได้ระยะยาว ประสิทธิภาพในการผลิตพืชลดลง เกิดผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจของชุมชนและเกษตรกรในพื้นที่จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งดำเนินการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรให้มีรายได้ทดแทนเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติในพื้นที่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถผลิตอาหารไว้บริโภคในครัวเรือน สร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ตลอดจนมีรายได้มั่นคง ยั่งยืน</p> <p>ทุเรียน ได้รับการยกย่องว่าเป็นราชาแห่งผลไม้ มีรสชาติเป็นที่ชื่นชอบของผู้บริโภคทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เป็นผลไม้เศรษฐกิจหลักอันดับ ๑ ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงสุด ที่ทำรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยในแต่ละปีมีผลผลิตทุเรียนส่งออกต่างประเทศไม่น้อยกว่า ๘๐๐,๐๐๐ ตันต่อปี ตลาดที่สำคัญ ได้แก่ จีน ฮองกง ไต้หวัน สิงคโปร์ และญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังมีการกระจายผลผลิตไปยังผู้บริโภคภายในประเทศด้วย ซึ่งปัจจุบันพบว่าภายในประเทศมีความต้องการบริโภคทุเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยมีการปลูกทุเรียนกระจายไปในหลาย ๆ จังหวัดทุกภาคของประเทศ จังหวัดบุรีรัมย์ ก็เป็นหนึ่งในจังหวัดที่มีเกษตรกร นำทุเรียนมาปลูกในพื้นที่ พบว่ามีพื้นที่เพาะปลูกทุเรียนในจังหวัดประมาณ ๑,๕๐๐ ไร่ และเริ่มมีผลผลิตออกสู่ตลาด โดยพบว่าผลผลิตทุเรียนที่ได้มีคุณภาพดี ไม่ต่างจากทุเรียนที่ปลูกทางภาคใต้และภาคตะวันออก ซึ่งเป็นแหล่งปลูกทุเรียนที่สำคัญของประเทศ โดยผลผลิตของทุเรียนในจังหวัดบุรีรัมย์ที่ออกสู่ตลาดนั้น ไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคภายในจังหวัด ทำให้เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนสามารถสร้างรายได้จากการจำหน่ายทุเรียนค่อนข้างสูง นอกจากนี้หากเกษตรกรสามารถยกระดับการปลูกทุเรียนให้ได้ตามมาตรฐาน การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice : GAP) เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ มีลักษณะตรงตามความต้องการ และมีความปลอดภัยต่อการบริโภค และลดปัญหาสารเคมีตกค้าง พร้อมทั้งเรียนรู้และปรับใช้วิธีการใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาผลผลิต ก็จะทำให้เกษตรกรเพิ่มอำนาจต่อรองราคาได้อีกด้วย ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุน ให้ความรู้เกษตรกร ในการผลิตสินค้าให้ได้คุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยเพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขันทาง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>การตลาดให้แก่เกษตรกร ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาจังหวัดและยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี นำประเทศไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ให้คนไทยมีความสุข ภายใต้ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการยกระดับผลิตภาพ และการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงด้านอาหาร โดยมีแนวทางการพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยใช้องค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อจัดการระบบการผลิตและการตลาด ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ การใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยทดแทนแรงงานและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตร พัฒนาระบบการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพ มาตรฐานและปลอดภัย จึงเป็นที่มาของโครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตทุเรียนบุรีรัมย์ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรมีความมั่นคงด้านการประกอบอาชีพทางการเกษตร สามารถผลิตสินค้าเกษตรได้คุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย สร้างโอกาสให้เกษตรกรมีรายได้ที่มั่นคงมากขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป</p>
<p>๔. วัตถุประสงค์</p>	<p>๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านการผลิตสินค้าเกษตร (ทุเรียน) ให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย GAP สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด</p> <p>๒. เพื่อสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร โดยการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่ตลาดมีความต้องการสูง</p>
<p>๕. คำขวัญวัดและคำเป้าหมาย</p>	<p>เป้าหมายโครงการ : เกษตรกรที่มีคุณสมบัติและความพร้อมเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๕๐ ราย</p> <p>ตัวชี้วัด : เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการผลิตสินค้าเกษตร (ทุเรียน) ให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย GAP</p>
<p>๖. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>ดำเนินการในพื้นที่ ๕ อำเภอ ของจังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ อำเภอโนนสุวรรณ อำเภอปะคำ อำเภอละหานทราย อำเภอ บ้านกรวด และอำเภอโนนดินแดง ของจังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๗. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ - บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p>	<p>ประชาสัมพันธ์รับสมัครและคัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ</p>
<p>๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ๑๒๙,๗๕๐ บาท</p>	<p>พัฒนาศักยภาพเกษตรกร “การผลิตไม้ผลทุเรียนตามกระบวนการผลิตมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย” (จำนวน ๕ รุ่น ๆ ละ ๒ วัน เกษตรกร ๑๕๐</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	คน)
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ๕,๑๕๒,๕๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	สนับสนุนปัจจัยการผลิตสำหรับจัดทำแปลงไม้ผลทุเรียนด้วยการใช้เทคโนโลยี
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ๖๐๙,๖๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ศึกษาเรียนรู้ต้นแบบการจัดการแปลงไม้ผลทุเรียนคุณภาพดี (จำนวน ๑๕๐ คน ๆ ละ ๓ วัน ๒ คืน)
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ๑๑๔,๐๐๐บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ประชาสัมพันธ์ การผลิต การบริโภค และการตลาดไม้ผลทุเรียนเชื่อมโยง เศรษฐกิจในชุมชน (ผู้ร่วมงาน ๑๐๐ คน)
๗.๖ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ติดตามและประเมินผลโครงการ
๘. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาที่ดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๖,๐๕๕,๘๕๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการผลิตสินค้าเกษตร (ทุเรียน) ให้มี คุณภาพตามการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย GAP จำนวน ๑๕๐ คน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย GAP ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๒. เกษตรกรมีความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพ มีศักยภาพด้านการผลิต สินค้าเกษตร ทุเรียน สามารถสร้างรายได้ให้กับครอบครัว มีความเป็นอยู่ที่ดีมี อาชีพและรายได้ที่มั่นคง ผลกระทบ เชิงบวก : ขยายโอกาสและส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ที่ดินด้าน การเกษตร โดยการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่ตลาดมีความต้องการสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและสร้างคุณค่าพืชสมุนไพร
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ มุ่งเน้นการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ โดยในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการเกษตร ที่ให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตรรวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ ด้วยการพัฒนาและส่งเสริมเพิ่มพื้นที่การผลิตสินค้าเกษตรชีวภาพให้มีเพิ่มขึ้น รวมถึงการสร้างมูลค่าให้เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งฐานทรัพยากรทางชีวภาพที่มีความหลากหลาย สามารถเป็นทุนทางธรรมชาติที่มีโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการเกษตรของประเทศได้ หนึ่งในนั้น คือ “พืชสมุนไพร” ซึ่งนอกจากจะใช้ประโยชน์โดยตรงแล้วยังสามารถนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้อย่างหลากหลาย เช่น ยารักษาโรค อาหารเสริม เครื่องสำอาง อาหารเพื่อสุขภาพ เป็นต้น สมุนไพรจึงจัดเป็นพืชทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากเป็นที่ต้องการของต่างประเทศและให้เป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญชนิดหนึ่งของประเทศไทย โดยมีตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ จีน ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ญี่ปุ่น ฮองกง และอินโดนีเซีย</p> <p>จากกระแสโลกในปัจจุบันที่มีความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติที่ปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สมุนไพรจึงเป็นสินค้าที่ตลาดโลกมีความต้องการสูงและมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ มูลค่าการส่งออกสมุนไพรเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่องอย่างรวดเร็วตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ โดยเฉพาะสมุนไพรในกลุ่มเครื่องสำอางและกลุ่มอาหารเสริมซึ่งผู้บริโภคมีปริมาณการใช้เพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก และจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) รวมทั้งกระแสใส่ใจสุขภาพของคนไทยในปัจจุบัน ที่ต้องการหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมี สมุนไพรเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถใช้บรรเทาอาการเบื้องต้นของโรคได้ ทำให้ความต้องการบริโภคผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรประเภทต่าง ๆ ในการดูแลสุขภาพอย่างกว้างขวางเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมเกษตรกรให้มีศักยภาพในการผลิตพืชสมุนไพร สามารถผลิตสมุนไพรที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัย ตั้งแต่กระบวนการผลิตในแปลงจนถึงการแปรรูป จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้ผลผลิตที่ได้นั้นสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและผู้บริโภค สร้างความสามารถในการแข่งขัน ส่งผลต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประเทศต่อไป</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรให้สามารถผลิตพืชสมุนไพรที่มีความปลอดภัยและคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๒) เพื่อเสริมสร้างให้มีแหล่งผลิตพืชสมุนไพรที่มีความปลอดภัยและมีคุณภาพในชุมชน ผู้บริโภคได้รับสินค้าที่มีคุณภาพ ๓) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการรวมกลุ่มผู้ผลิตพืชสมุนไพร สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาดได้
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ตัวชี้วัด ๑. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ มีความรู้เรื่องการผลิตพืชสมุนไพร ให้ความปลอดภัยและมีคุณภาพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๒. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการนำความรู้การผลิตพืชสมุนไพรที่ได้รับไปใช้ในการจัดทำแปลงสมุนไพร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ค่าเป้าหมาย ๑) กลุ่มเป้าหมาย : เกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร จำนวน ๖๕๐ ราย ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ๒) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย : เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ผู้ประกอบการ ผู้บริโภคและบุคคลทั่วไป
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่ ๒๓ อำเภอของจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนกลุ่มเป้าหมาย ๒๓ กลุ่ม เกษตรกร ๖๕๐ ราย พื้นที่ผลิตพืชสมุนไพร จำนวน ๑๗๐ ไร่
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ - บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ประชาสัมพันธ์รับสมัครและคัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ๒๔,๓๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	พัฒนาเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นที่ปรึกษาเกษตรกรและเป็นวิทยากรด้านการผลิตพืชสมุนไพรและการใช้ประโยชน์จากสมุนไพร
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ๖๘๔,๙๔๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	พัฒนาความรู้และศักยภาพของเกษตรกรด้านการผลิตพืชสมุนไพรและการใช้ประโยชน์จากสมุนไพร
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ๘๙๗,๐๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	สนับสนุนการจัดทำแปลงผลิตพืชสมุนไพรแบบหลากหลาย
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ๗๓,๗๖๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตร	ติดตามให้คำแนะนำและประเมินผลโครงการ

หัวข้อ	รายละเอียด
จังหวัดบุรีรัมย์	
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๙. งบประมาณ	๑,๖๘๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. จำนวน เกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการผลิตพืชสมุนไพร ให้มีความปลอดภัยและมีคุณภาพ จำนวน ๖๙๐ ราย ๒. จำนวนแปลงผลิตพืชสมุนไพรที่มีความปลอดภัยและมีคุณภาพ ในชุมชน จำนวน ๖๙๐ แปลง
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ผลผลิตจากพืชสมุนไพรมีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของตลาด ๒. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายพืชสมุนไพร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ทดแทนการเผา
๒. แนวทางการพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/ เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรกรอินทรีย์ และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ในปัจจุบันประเทศไทยมีพื้นที่การเกษตรประมาณ ๑๔๘ ล้านไร่ ซึ่งหลังจากฤดูการผลิตจะเกิดเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นจำนวนมาก โดยทั่วไปเกษตรกรเมื่อทำการเก็บเกี่ยวผลผลิต การเกษตร หรือภายหลังเก็บเกี่ยวแล้ว มักจะเผาทำลายเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร พบปัญหามากในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ คือการเผาตอซังฟางข้าวเพื่อความสะดวกในการไถเตรียมดินสำหรับการเพาะปลูกในรอบถัดไป ในพื้นที่ปลูกอ้อยในพื้นที่ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีการเผาใบอ้อยก่อนการตัดอ้อย เพื่อความสะดวกของแรงงานในการตัดอ้อย หรือในกรณีหลังการเก็บเกี่ยวอ้อย เกษตรกรก็จะทำการเผาใบอ้อยเพื่อความสะดวกในการไถเตรียมดินปลูกอ้อยในรอบใหม่ และหากเป็นกรณีอ้อยต่อ เกษตรกรจะเผาใบอ้อยเพื่อป้องกันไฟไหม้ให้ไหม้ต้นอ้อยที่งอกขึ้นมาใหม่ และในพื้นที่ปลูกข้าวโพดทางภาคเหนือ มีการเผาเศษวัสดุการเกษตรในพื้นที่การเกษตรก่อนและหลังการเพาะปลูก การเผาเศษวัสดุทางการเกษตรส่งผลให้เกิดปัญหาวิกฤติหมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็กที่เกิดขึ้นในพื้นที่หลายจังหวัดของประเทศ นอกจากจะทำให้เกิดมลพิษและหมอกควันทำลายชั้นบรรยากาศของโลกแล้ว ยังเป็นการทำลายอินทรีย์วัตถุ ธาตุอาหาร และโครงสร้างดิน ทำให้ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ทำให้ผลผลิตลดลง และมีต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้การเผาในพื้นที่การเกษตร หากทำการเผาจนเกิดอันตราย มีความผิดตามกฎหมายมีโทษทั้งจำและปรับรวมทั้งมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว สูญเสียทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ</p> <p>เพื่อลดปัญหาการเกิดวิกฤติหมอกควัน ฝุ่นละอองขนาดเล็ก การทำลายอินทรีย์วัตถุ ธาตุอาหาร และโครงสร้างดิน ทำให้ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ทำให้ผลผลิตลดลง และมีต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น โดยการบริหารจัดการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในสภาพปัญหาที่เกิดจากการเผา เสนอทางเลือกในการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้จากภาค</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	การเกษตร และเสนอแนวทางการบริหารจัดการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรเกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติและจิตสำนึกตระหนักถึงผลกระทบจากการเผาเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร และมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีการเกษตรทดแทนการเผามาบริหารจัดการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๔.๑ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ทดแทนการเผาทำลาย ๔.๒ เพื่อพัฒนาเกษตรกรและเครือข่าย ให้เป็นชุมชนต้นแบบการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ๔.๓ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร และลดปัญหามลพิษด้านฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน PM๒.๕
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๕.๑ เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ๕.๒ มีเกษตรกรและเครือข่ายเป็นชุมชนต้นแบบ การจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร อำเภอละ ๑ แห่ง ๕.๓ เกษตรกรสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ที่มีจุด Hotspot สูงสุดในแต่ละอำเภอ (๒๓ อำเภอ ในจังหวัดบุรีรัมย์)
๗. กิจกรรมหลัก	ดำเนินงานตามกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการตามกิจกรรมหลัก
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานที่รับผิดชอบ หน่วยงานร่วมดำเนินการ	อบรมเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน) สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ หน่วยงานที่รับผิดชอบ หน่วยงานร่วมดำเนินการ	พัฒนาเกษตรกรและเครือข่าย จำนวน ๖๙๐ ราย ๑,๔๕๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสี่แสนห้าหมื่นห้าพันบาทถ้วน) สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ สถานีพัฒนาที่ดินบุรีรัมย์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรบุรีรัมย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ หน่วยงานที่รับผิดชอบ หน่วยงานร่วมดำเนินการ	ติดตามและประเมินผล ๕๗,๖๐๐ บาท (ห้าหมื่นเจ็ดพันหกร้อยบาทถ้วน) สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเกษตรอำเภอทุกอำเภอ
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๑,๕๓๒,๖๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	- เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจ ในการจัดการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	เศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร จำนวน ๖๙๐ ราย - เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ สามารถนำความรู้ไปปรับใช้กับภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีศูนย์เรียนรู้ชุมชนต้นแบบการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร อำเภอละ ๑ แห่ง
๑๒.ผลจากการดำเนินโครงการ (Outcome)	- เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ สามารถเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ การจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรได้ - เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ สามารถเป็นต้นแบบการจัดการเศษวัสดุทางการเกษตรในชุมชนได้ - เศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในจังหวัดบุรีรัมย์มีปริมาณลดลง คุณภาพอากาศและสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย (กระบือ)
๒.แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/ เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตร อินทรีย์ และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของกลุ่มผู้เลี้ยง กระบือ จังหวัดบุรีรัมย์ ๒) เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้เกษตรกรผู้เลี้ยงกระบือมีการเพิ่ม ประสิทธิภาพการเลี้ยงกระบือให้ตรงกับความต้องการของตลาด ๓) พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคง และยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบ จากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙ (COVID - ๑๙)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) แม่กระบือที่เข้าร่วมโครงการได้รับการผสมเทียมด้วยน้ำเชื้อ กระบือพันธุ์ดี ร้อยละ ๑๐๐ ๒) แม่กระบือที่เข้าร่วมโครงการมีลูกเกิดไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ๓) เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการฝึกอบรม ถ่ายทอดความรู้ ร้อยละ ๑๐๐
๖.พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มผู้เลี้ยงกระบือในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ อำเภอ จำนวน ๔๖๐ คน
๗.กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการผลิตกระบือคุณภาพดี พัฒนาเศรษฐกิจ เพิ่มรายได้ อย่างยั่งยืน
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	-
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๑	-
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๓,๓๐๔,๐๐๐ บาท (สามล้านสามแสนสี่พันบาทถ้วน)
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑) กระบี่ที่เข้าร่วมโครงการมีคุณภาพดี ตรงความต้องการของตลาด ๒) แม่พันธุ์กระบี่พื้นฐานที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน อย่างน้อย คราวเรือนละ ๒ ตัว ได้รับการผสมเทียมด้วยน้ำเชื้อกระบี่พันธุ์ดี ๓) ได้ลูกกระบี่ที่ดีที่เกิดจากการปรับปรุงพันธุ์
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) กลุ่มผู้เลี้ยงกระบี่ จำนวน ๒๓ กลุ่ม มีการพัฒนากลุ่มอย่างเป็นระบบ มีความเข้มแข็ง ๒) เกษตรกรผู้เลี้ยงกระบี่ จำนวน ๔๖๐ คน มีอาชีพที่สร้างรายได้ให้ได้อย่างมั่นคง และยั่งยืน ๓) ข้อมูลประจำกลุ่มทั้ง ๒๓ กลุ่ม มีความถูกต้อง และใช้ในการวางแผนการผลิต-การตลาดได้ ๔) แม่พันธุ์กระบี่ จำนวน อย่างน้อยคราวเรือนละ ๒ ตัว ให้ลูกพันธุ์ดี ตรงตามตลาดระดับกลาง-สูง ต้องการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย(ไก่ไข่)
๒.แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/ เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรกรอินทรีย์ และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยืน” และหมุดหมาย ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชน ใช้ชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ลดภาระรายจ่ายภายในครัวเรือน ๒) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้จากการเลี้ยงไก่ไข่ ๓) เพื่อให้ประชาชนมีอาหารที่เป็นแหล่งโปรตีนในการบริโภคในครัวเรือนที่มีต้นทุนต่ำ ๔) เพื่อให้ประชาชน มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการเลี้ยงการจัดการไก่ไข่อย่างถูกต้อง ๕) พัฒนาประชาชนให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) มีประชาชนผู้เลี้ยงไก่ไข่ เกิดขึ้น จำนวน ๒๓ อำเภอใน จังหวัดบุรีรัมย์ ๒) ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงไก่ไข่ และการบริหารจัดการกลุ่ม จำนวน 1,880 ครัวเรือน
๖.พื้นที่เป้าหมาย	ประชาชนในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 1,880 ครัวเรือน
๗.กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ สร้างคุณภาพชีวิต ตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	-
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๑	-
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๖,๓๖๘,๐๐๐ บาท (หกล้านสามแสนหกหมื่นแปดพันบาทถ้วน)
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑) ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ลดภาระรายจ่ายภายในครัวเรือน ๒) ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ มีอาชีพให้กับผู้ว่างงาน ๓) ประชาชนมีแหล่งโปรตีนในการบริโภคในครัวเรือนราคาถูก

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) ประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมาย มีอาหารโปรตีนราคาถูกลำดับสำหรับบริโภคภายในครัวเรือน ๒) เกิดอาชีพทางเลือก ๓) มีรายได้เสริม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย (โคเนื้อ)
๒.แนวทางการพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/ เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none"> ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตร ๒) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓) พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ๑) แม่โคที่เข้าร่วมโครงการได้รับการผสมเทียมด้วยน้ำเชื้อโคเนื้อพันธุ์ดี ร้อยละ ๑๐๐ ๒) แม่โคที่เข้าร่วมโครงการมีลูกเกิดไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ๓) เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้ ร้อยละ ๑๐๐
๖.พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ อำเภอ จำนวน ๔๖๐ คน
๗.กิจกรรมหลัก	พัฒนาการผลิต การตลาดโคเนื้อ โคขุนคุณภาพ ด้วยเทคโนโลยีการจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	-
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๑	-

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๓,๓๐๔,๐๐๐ บาท (สามล้านสามแสนสี่พันบาทถ้วน)
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๑.ผลผลิต (Output)	<p>๑) โคเนื้อที่เข้าร่วมโครงการมีคุณดี ตรงความต้องการของตลาด</p> <p>๒) แม่โคเนื้อพื้นฐานที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน อย่างน้อยคร้วเรือนละ ๒ ตัว ได้รับการผสมเทียมด้วยน้ำเชื้อโคเนื้อพันธุ์ดี</p> <p>๓) ได้ลูกโคที่ดีที่เกิดจากการปรับปรุงพันธุ์</p>
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑) กลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ จำนวน ๒๓ กลุ่ม มีการพัฒนา กลุ่มอย่างเป็นระบบ มีความเข้มแข็ง</p> <p>๒) เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ จำนวน ๔๖๐ คน มีอาชีพที่สร้างรายได้ให้อย่างมั่นคง และยั่งยืน</p> <p>๓) ข้อมูลประจำกลุ่มทั้ง ๒๓ กลุ่ม มีความถูกต้อง และใช้ในการวางแผนการผลิต-การตลาดได้</p> <p>๔) แม่พันธุ์โคเนื้อ จำนวน อย่างน้อยคร้วเรือนละ ๒ ตัว ให้ลูกพันธุ์ดี ตรงตามตลาดระดับกลาง-สูง ต้องการ</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย (เปิดไข่)
๒.แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/ เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์ และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคม ก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยืน”และหมุดหมาย ที่ ๑ ไทยเป็น ประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อเป็นการช่วยเหลือด้านชีวิตความเป็นอยู่ พื้นฟูอาชีพให้กับผู้ ว่างงาน ๒) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชน ใช้ชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ลดภาระ รายจ่ายภายในครัวเรือน ๓) เพื่อให้ประชาชนมีอาหารที่เป็นแหล่งโปรตีนในการบริโภค ใน ครัวเรือนราคาถูก ๔) พัฒนาประชาชนให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและ ยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการ แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) มีประชาชนผู้เลี้ยงเป็ดไข่ เกิดขึ้น จำนวน ๒๓ อำเภอ ในจังหวัด บุรีรัมย์ ๒) ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงเป็ดไข่และการบริหารจัดการ กลุ่ม จำนวน ๑,๘๘๐ ครัวเรือน
๖.พื้นที่เป้าหมาย	ประชาชนในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๑,๘๘๐ คน
๗.กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการผลิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	-
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๑	-
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๖,๐๘๖,๐๐๐ บาท (หกล้านบาทหมื่นหกพันบาทถ้วน)
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑) ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงลด ภาระรายจ่ายภายในครัวเรือน ๒) ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ มีอาชีพให้กับผู้ว่างงาน ๓) ประชาชนมีแหล่งโปรตีนในการบริโภคในครัวเรือนราคาถูก

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) ประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมาย มีอาหารโปรตีนราคาถูกลงสำหรับบริโภคภายในครัวเรือน ๒) เกิดอาชีพทางเลือก ๓) มีรายได้เสริม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับการผลิต แปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร สู่การเป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย (แพะ แกะ)
๒.แนวทางการพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร/ เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย - ส่งเสริมการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none"> ๑) เกษตรกรมีทางเลือกอาชีพใหม่ทดแทนพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมในการทำการเกษตรชนิดอื่น ๒) เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้ มีความมั่นคงในอาชีพ มั่งคั่งและยั่งยืน ๓) เพื่อรองรับผู้บริโภคที่เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ ๔) พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ๑) ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้ผลผลิตที่เป็นลูกแพะ แกะเพิ่มขึ้น ๒) ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิต ๓) ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการฝึกอบรม หลักสูตร การผลิตแพะ แกะพัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิต ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๖.พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มผู้เลี้ยงแพะ แกะในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ อำเภอ จำนวน ๓๔๕ คน

หัวข้อ	รายละเอียด
๗.กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตแพะ แกะ เพื่อรองรับภาวะการแข่งขันด้านสินค้าปศุสัตว์
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	-
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๑	-
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๒,๕๖๘,๐๐๐ บาท (สองล้านห้าแสนหกหมื่นแปดพันบาทถ้วน)
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๑.ผลผลิต (Output)	<p>๑) มีเกษตรกรที่หันมาเลี้ยงแพะเนื้อเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๒) แพะเนื้อของเกษตรกรมีการเจริญเติบโตที่ดี ระยะการเลี้ยงน้อยลง ต้นทุนน้อยลง มีรายได้เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๓) นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้บริโภคเนื้อแพะ แกะที่มีคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย</p> <p>๔) เกษตรกรมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคง และยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙ (COVID - ๑๙)</p>
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑) เกษตรกรที่หันมาเลี้ยงแพะ แกะเนื้อเพิ่มมากขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕/ปี</p> <p>๒) เกษตรกรได้จำหน่ายแพะ แกะเนื้อมีชีวิตเมื่ออายุ ๕ เดือน น้ำหนัก ๓๐ กิโลกรัม ตัวละ ๓,๐๐๐ บาท</p> <p>๓) ทำให้จังหวัดบุรีรัมย์ มีเมนูอาหารสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบเนื้อแพะ แกะเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากชาติตะวันออกกลาง ชาวจีน และยุโรปบางส่วน</p> <p>๔) เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น สามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้ ไม่ต้องทิ้งถิ่นฐานไปรับจ้างในต่างถิ่น</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการเกษตร
สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร
๒. แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ประเทศไทยมีความได้เปรียบทั้งในเชิงที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับเป็นแหล่งผลิตทางการเกษตรและอาหารที่สำคัญของโลก ศักยภาพที่โดดเด่นคือที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และระบบนิเวศของไทยเหมาะสมต่อการผลิตและการลงทุน ทางด้านเกษตรและอาหารอีกทั้ง ภาคการเกษตรของไทยสามารถผลิตอาหารได้เพียงพอสำหรับการบริโภคทั้งในประเทศและเพื่อการส่งออก การส่งเสริม/พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรจำเป็นต้องพัฒนาตั้งแต่โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การพัฒนาแหล่งน้ำ การพัฒนาการคมนาคมขนส่ง ตลอดจนพัฒนาเกษตรกรซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการทำการเกษตรด้วย นอกจากนี้ในปัจจุบันฐานข้อมูลด้านการเกษตรนับเป็นสิ่งสำคัญในการทำการเกษตร เกษตรกรสามารถนำข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการทำการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในปัจจุบันผู้บริโภคมีความห่วงใยต่อสุขภาพมากขึ้นจึงให้ความสนใจแหล่งที่มาของสินค้าเกษตรและอาหาร ตระหนักถึงอันตรายต่อสุขภาพจากการบริโภคอาหารที่ไม่สะอาดหรือปนเปื้อนเชื้อโรคและสารพิษความปลอดภัยของอาหาร (Food Safety) จึงเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในขณะเดียวกันการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศมีมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) ถูกนำมาใช้เป็นข้อกีดกันทางการค้าสินค้าเกษตรสำหรับการค้าระหว่างประเทศนอกจากนี้การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี ๒๕๕๘ ทำให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้าเกษตรอย่างเสรีมากขึ้นซึ่งจะมีผลกระทบต่อการผลิตและการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศอาเซียนด้วยกันเพราะมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชและความปลอดภัยด้านอาหารจะถูกนำมาเป็นเงื่อนไขในทางการค้ามากขึ้นและรัฐบาลยังได้ประกาศนโยบายครัวไทยสู่ครัวโลก สินค้าเกษตรและอาหารต้องมีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรดำเนินการ ๑๕ แห่ง
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ในจังหวัดบุรีรัมย์

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๗. กิจกรรมหลัก</p>	<p>พัฒนาแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรดำเนินการ ๑๕ แห่ง</p> <p>๑. ขุดลอกลำห้วยแอก พร้อมอาคารประกอบ หมู่ที่ ๕ บ้านกอกดอนพะยอม ตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๒. ขุดลอกลำพังชู พร้อมอาคารประกอบ ตำบลบ้านคู อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๓. ขุดลอกหนองไข่นุ่น พร้อมอาคารประกอบ หมู่ที่ ๕ บ้านโจด ตำบลปะเคียบ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๔. ขุดลอกลำห้วยบ้านกะทิง พร้อมอาคารประกอบ หมู่ที่ ๑ บ้านกะทิง ตำบลหินโคน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๕. แก้มลิงคลองตะเคอง พร้อมอาคารประกอบ ตำบลหัวฝาย อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๖. แก้มลิงบ้านผาแดง พร้อมอาคารประกอบ หมู่ที่ ๔ บ้านผาแดง ตำบลโนนสุวรรณ อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๗. แก้มลิงกุดตาตาพร้อมอาคารประกอบ หมู่ที่ ๗ บ้านยิงเจริญ ตำบลดงพลอง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๘. ขุดลอกห้วยตาพืด พร้อมอาคารบังคับน้ำ หมู่ที่ ๖ บ้านสายตรี ๙ ตำบลหนองไม้งาม อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๙. ขุดลอกอ่างเก็บน้ำห้วยตลาด ระยะที่ ๔ ตำบลสะแกชำ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๑๐. ขุดลอกลำห้วยบ้านหนองหญ้าปล้อง พร้อมอาคารประกอบ หมู่ที่ ๕ บ้านหนองหญ้าปล้อง ตำบลทะเลเมนชัย อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๑๑. ขุดลอกแก้มลิงหนองตาจีน พร้อมอาคารประกอบ หมู่ที่ ๑ บ้านแทนพระ ตำบลหนองคู อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๑๒. ขุดลอกห้วยตะกั่ว พร้อมอาคารประกอบ ตำบลหนองแวง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๑๓. ขุดลอกแหล่งน้ำอ่างเก็บน้ำห้วยเปี่ยมพะยิว บ้านหนองตาเยา ตำบลสำโรงใหม่ อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๑๔. แก้มลิงบ้านจะหลวย พร้อมอาคารประกอบ หมู่ที่ ๓ บ้านจะหลวย ตำบลร้อนทอง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>๑๕. ขุดลอกอ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มาก ระยะที่ ๔ ตำบลบ้านบัว อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๘. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>โครงการชลประทานบุรีรัมย์</p>
<p>๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘</p>
<p>๑๐. งบประมาณ</p>	<p>๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๑. ผลผลิต (Output)</p>	<p>แหล่งสำหรับอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร ๑๕ แห่ง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรรมสำหรับอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรเพียงพอ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร
สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๒. แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ประเทศไทยมีความได้เปรียบทั้งในเชิงที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับเป็นแหล่งผลิตทางการเกษตรและอาหารที่สำคัญของโลก ศักยภาพที่โดดเด่นคือที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และระบบนิเวศของไทยเหมาะสมต่อการผลิตและการลงทุน ทางด้านเกษตรและอาหารอีกทั้ง ภาคการเกษตรของไทยสามารถผลิตอาหารได้เพียงพอสำหรับการบริโภคทั้งในประเทศและเพื่อการส่งออก การส่งเสริม/พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรจำเป็นต้องพัฒนาตั้งแต่โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การพัฒนาแหล่งน้ำ การพัฒนาการคมนาคมขนส่ง ตลอดจนพัฒนาเกษตรกรซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการทำการเกษตรด้วย นอกจากนี้ในปัจจุบันฐานข้อมูลด้านการเกษตรนับเป็นสิ่งสำคัญในการทำการเกษตร เกษตรกรสามารถนำข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการทำการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในปัจจุบันผู้บริโภคมีความห่วงใยต่อสุขภาพมากขึ้นจึงให้ความสนใจแหล่งที่มาของสินค้าเกษตรและอาหาร ตระหนักถึงอันตรายต่อสุขภาพจากการบริโภคอาหารที่ไม่สะอาดหรือปนเปื้อนเชื้อโรคและสารพิษความปลอดภัยของอาหาร (Food Safety) จึงเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในขณะเดียวกันการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศมีมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) ถูกนำมาใช้เป็นข้อกีดกันทางการค้าสินค้าเกษตรสำหรับการค้าระหว่างประเทศนอกจากนี้การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี ๒๕๕๘ ทำให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้าเกษตรอย่างเสรีมากขึ้นซึ่งจะมีผลกระทบต่อการผลิตและการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศอาเซียนด้วยกันเพราะมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชและความปลอดภัยด้านอาหารจะถูกนำมาเป็นเงื่อนไขในทางการค้ามากขึ้นและรัฐบาลยังได้ประกาศนโยบายครัวไทยสู่ครัวโลกสินค้าเกษตรและ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	อาหารต้องมีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	ส่งเสริมการผลิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ร้อยละของเกษตรกรที่นำแนวคิดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ในจังหวัดบุรีรัมย์
๗. กิจกรรมหลัก	<p>ดำเนินการ ๓ กิจกรรมย่อย</p> <p>๑. พัฒนาเกษตรกรต้นแบบด้านทฤษฎีใหม่</p> <p>๒. ส่งเสริมการเลี้ยงเป็ดไข่ สร้างคุณภาพชีวิต ตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๓. ส่งเสริมการประมงตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๔. ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติสำหรับครัวเรือนเกษตรกร</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	<p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>สำนักงานประมงจังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p>
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๑๐,๖๙๔,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เกษตรกรมีผลผลิตทางการเกษตรบริโภคในครัวเรือน</p> <p>๒. เกษตรกรลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรที่เฟลือจากการบริโภค</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ผู้บริโภคได้บริโภคสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน</p> <p>๒. เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น</p> <p>๓. เกษตรกรน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร
สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย (เปิดไข่)
๒.แนวทางการพัฒนา	ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทย สู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อเป็นการช่วยเหลือด้านชีวิตความเป็นอยู่ พื้นฟูอาชีพให้กับผู้ว่างงาน ๒) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชน ใช้ชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ลดภาระรายจ่ายภายในครัวเรือน ๓) เพื่อให้ประชาชนมีอาหารที่เป็นแหล่งโปรตีนในการบริโภคในครัวเรือนราคาถูก ๔) พัฒนาประชาชนให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 19 (COVID - 19)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) มีประชาชนผู้เลี้ยงเปิดไข่ เกิดขึ้น จำนวน ๒๓ อำเภอ ในจังหวัดบุรีรัมย์ ๒) ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงเปิดไข่และการบริหารจัดการกลุ่ม จำนวน ๑,๘๘๐ ครัวเรือน
๖.พื้นที่เป้าหมาย	ประชาชนในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๑,๘๘๐ คน
๗.กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการผลิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๖,๐๘๖,๐๐๐ บาท (หกล้านบาทหมื่นหกพันบาทถ้วน)
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	1 ปี เริ่มต้นปี ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๗ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๘
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑) ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงลดภาระรายจ่ายภายในครัวเรือน ๒) ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ มีอาชีพให้กับผู้ว่างงาน ๓) ประชาชนมีแหล่งโปรตีนในการบริโภคในครัวเรือนราคาถูก
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) ประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมาย มีอาหารโปรตีนราคาถูกสำหรับบริโภคภายในครัวเรือน ๒) เกิดอาชีพทางเลือก ๓) มีรายได้เสริม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการเกษตร
สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย(ไก่ไข่)
๒.แนวทางการพัฒนา	ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชน ใช้ชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ลดภาระรายจ่ายภายในครัวเรือน ๒) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้จากการเลี้ยงไก่ไข่ ๓) เพื่อให้ประชาชนมีอาหารที่เป็นแหล่งโปรตีนในการบริโภคในครัวเรือนที่มีต้นทุนต่ำ ๔) เพื่อให้ประชาชน มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการเลี้ยง การจัดการไก่ไข่อย่างถูกต้อง ๕) พัฒนาประชาชนให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 19 (COVID - 19)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) มีประชาชนผู้เลี้ยงไก่ไข่ เกิดขึ้น จำนวน ๒๓ อำเภอใน จังหวัดบุรีรัมย์ ๒) ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงไก่ไข่ และการบริหารจัดการกลุ่ม จำนวน 1,880 ครัวเรือน
๖.พื้นที่เป้าหมาย	ประชาชนในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 1,880 ครัวเรือน
๗.กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ สร้างคุณภาพชีวิต ตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๖,๓๖๘,๐๐๐ บาท (หกล้านสามแสนหกหมื่นแปดพันบาทถ้วน)
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	1 ปี เริ่มต้นปี ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๗ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๘
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑) ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ลดภาระรายจ่ายภายในครัวเรือน ๒) ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ มีอาชีพให้กับผู้ว่างงาน ๓) ประชาชนมีแหล่งโปรตีนในการบริโภคในครัวเรือนราคาถูก
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) ประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมาย มีอาหารโปรตีนราคาถูกสำหรับบริโภคภายในครัวเรือน ๒) เกิดอาชีพทางเลือก ๓) มีรายได้เสริม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร
สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย (กระบือ)
๒.แนวทางการพัฒนา	ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
๓.หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยืน” และหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของกลุ่มผู้เลี้ยงกระบือ จังหวัดบุรีรัมย์ ๒) เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้เกษตรกรผู้เลี้ยงกระบือมีการเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงกระบือให้ตรงกับความต้องการของตลาด ๓) พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียงหลังสถานการณ์การผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙ (COVID - ๑๙)
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) แม่กระบือที่เข้าร่วมโครงการได้รับการผสมเทียมด้วยน้ำเชื้อกระบือพันธุ์ดี ร้อยละ ๑๐๐ ๒) แม่กระบือที่เข้าร่วมโครงการมีลูกเกิดไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ๓) เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการฝึกอบรม ถ่ายทอดความรู้ ร้อยละ ๑๐๐
๖.พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มผู้เลี้ยงกระบือในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ อำเภอ จำนวน ๔๖๐ คน
๗.กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการผลิตกระบือคุณภาพดี พัฒนาเศรษฐกิจ เพิ่มรายได้ อย่างยั่งยืน
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	๓,๓๐๔,๐๐๐ บาท (สามล้านสามแสนสี่พันบาทถ้วน)
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	1 ปี เริ่มต้นปี ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๗ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๘
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑) กระบือที่เข้าร่วมโครงการมีคุณภาพดี ตรงความต้องการของตลาด ๒) แม่พันธุ์กระบือพื้นฐานที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน อย่างน้อย คราวเรือนละ ๒ ตัว ได้รับการผสมเทียมด้วยน้ำเชื้อกระบือพันธุ์ดี ๓) ได้ลูกกระบือที่ดีที่เกิดจากการปรับปรุงพันธุ์
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) กลุ่มผู้เลี้ยงกระบือ จำนวน ๒๓ กลุ่ม มีการพัฒนากลุ่มอย่างเป็นระบบ มีความเข้มแข็ง ๒) เกษตรกรผู้เลี้ยงกระบือ จำนวน ๔๖๐ คน มีอาชีพที่สร้างรายได้ให้ได้อย่างมั่นคง และยั่งยืน ๓) ข้อมูลประจำกลุ่มทั้ง ๒๓ กลุ่ม มีความถูกต้อง และใช้ในการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	วางแผนการผลิต-การตลาดได้ ๔) แม่พันธุ์กระบือ จำนวน อย่างน้อยคร้วเรือนละ ๒ ตัว ให้ลูกพันธุ์ดี ตรงตามตลาดระดับกลาง-สูง ต้องการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร
สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการจัดทำระบบบำบัดน้ำเสีย ลานรวบรวมยาง
๒.แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๓.หลักการและเหตุผล	สถาบันเกษตรกรที่ดำเนินกิจกรรม การให้บริการรวบรวมผลผลิตทางการเกษตรชนิดยางก้อนถ้วย ณ.ปัจจุบัน ได้ถูกร้องเรียนมลพิษทางกลิ่นและของเสีย ส่งผลกระทบต่อชุมชนเป็นจำนวนมาก ไม่น้อยสืบเนื่องจากการดำเนินการเกี่ยวข้องกับน้ำที่ถูกปล่อยจากลานรวบรวมผลผลิต แต่ขาดการจัดการบำบัดที่มีประสิทธิภาพส่งผลให้ไหลลงแหล่งน้ำสาธารณะ ทำลายระบบนิเวศน์ และส่งกลิ่นเหม็นรบกวนชุมชน ส่งผลเสียต่อสุขภาพสร้างความขัดแย้งและ เสียโอกาสทางธุรกิจ
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑.เพื่อพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียตามแนวทาง BCG โมเดล ๒.เพื่อจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยและของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑.สถาบันเกษตรกรได้รับพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสีย ตามแนวทาง BCG โมเดล (๘ สถาบันเกษตรกร) ๒.ร้อยละของการลดข้อร้องเรียนเรื่องมลพิษ (ร้อยละ 50)
๖.พื้นที่เป้าหมาย	สหกรณ์กองทุนสวนยางโนนสุวรรณจำกัด ตำบลคงอิจาน อำเภอนโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์กองทุนสวนยางละหานทรายจำกัด ตำบลละหานทราย อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์กองทุนสวนยางนิคมบ้านกรวดจำกัด ตำบลจันทบเพชร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์กองทุนสวนยางแคนดง จำกัด ตำบลคงพลอง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์นิคมแคนดงจำกัด ตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์สวนยางตำบลตูมใหญ่จำกัด ตำบลตูมใหญ่ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์การเกษตรคูเมืองจำกัด อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สหกรณ์การเกษตรสตึกจำกัด อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
๗.กิจกรรมหลัก	ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียวงจรไฟฟ้าชีวภาพ ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียวงจรไฟฟ้าชีวภาพ จำนวน ๑๐ ชุด สหกรณ์กองทุนสวนยางโนนสุวรรณจำกัด จำนวน ๓ ชุด สหกรณ์กองทุนสวนยางละหานทรายจำกัด จำนวน ๑ ชุด สหกรณ์กองทุนสวนยางนิคมบ้านกรวดจำกัด จำนวน ๑ ชุด สหกรณ์กองทุนสวนยางแคนดง จำกัด จำนวน ๑ ชุด สหกรณ์นิคมแคนดงจำกัด จำนวน ๑ ชุด

หัวข้อ	รายละเอียด
	สหกรณ์สวนยางตำบลตุมใหญ่จำกัด จำนวน ๑ ชุด สหกรณ์การเกษตรคูเมืองจำกัด จำนวน ๑ ชุด สหกรณ์การเกษตรสตึกจำกัด จำนวน ๑ ชุด
๘.หน่วยงานดำเนินงาน	หน่วยรับผิดชอบหลัก สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยเกี่ยวข้องโครงการ การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดบุรีรัมย์
๙.งบประมาณ	งบประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๑.ผลผลิต (Output)	๑.ระบบบำบัดน้ำเสียวงจรไฟฟ้าชีวภาพ จำนวน ๑๐ ชุด ๒.ดำเนินกิจกรรมตามยุทธศาสตร์ ขับเคลื่อนโมเดล เศรษฐกิจ BCG
๑๒.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑.น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดสามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้ ๒.ลดข้อขัดแย้งและร้องเรียนของชุมชน ๓.ฟื้นฟูระบบนิเวศน์แหล่งน้ำให้ปลอดภัยและยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการเกษตร สิ่งแวดล้อม
อย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อลดต้นทุนการผลิตพืช
๒. แนวทางการพัฒนา	- พัฒนาและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ดิน น้ำ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันราคาปุ๋ยเคมีมีการปรับตัวสูงขึ้น จากสภาวะสงคราม และสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา Covid – ๑๙ จากข้อมูลความต้องการใช้ปุ๋ยเคมีของประเทศไทย ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ได้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบด้านต้นทุน การผลิตที่เพิ่มขึ้นจากปัญหาราคาปุ๋ยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อลดต้นทุนการผลิตพืช เป็นการปรับปรุงบำรุงดิน เพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน และทำให้โครงสร้างดินดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เกษตรกรลดการใช้ปุ๋ยเคมีได้ในอนาคต ทำให้ต้นทุนการผลิตพืชของเกษตรกรลดลง เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ และ การใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อลดต้นทุนการผลิตพืชให้แก่เกษตรกร</p> <p>๒) เพื่อให้เกษตรกรสามารถผลิต และใช้ปุ๋ยอินทรีย์ได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถลดต้นทุนการผลิตพืชได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐</p> <p>๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถผลิตปุ๋ยอินทรีย์ได้ด้วยตนเอง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน (ศูนย์หลัก) ๒๓ ศูนย์ และศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน (ศูนย์เครือข่าย) ๒๓ ศูนย์ รวม ๔๖ ศูนย์
๗. กิจกรรมหลัก	
<p>๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>อบรมพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานอารักขาพืชระดับอำเภอ ฯ</p> <p>งบประมาณ ๑๔,๑๘๐ บาท</p> <p>หน่วยงานรับผิดชอบ</p> <p>กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>หน่วยงานร่วมดำเนินงาน</p>	<p>ค่าใช้จ่ายในการอบรมพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานอารักขาพืชระดับอำเภอ ฯ จำนวน ๔๖ คน ๆ ละ ๑ วัน งบประมาณ ๑๔,๑๘๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ การฝึกอบรมเกษตรกร งบประมาณ ๑,๕๔๑,๙๒๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตร จังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินงาน</p>	<p>ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเกษตรกร จำนวน ๙๒๐ คน ๆ ละ ๒ วัน งบประมาณ ๑,๕๔๑,๙๒๐ บาท</p>
<p>๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ การติดตามการดำเนินงานโครงการ งบประมาณ ๕๖,๑๒๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตร จังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินงาน</p>	<p>ค่าเบี้ยเลี้ยงติดตาม ให้คำแนะนำการดำเนินงาน ประเมินผล และ สรุปผลการ ดำเนินงานโครงการ ๆ งบประมาณ ๕๖,๑๒๐ บาท</p>
<p>๘. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘</p>
<p>๑๐. งบประมาณ</p>	<p>๑,๖๑๒,๒๒๐ บาท</p>
<p>๑๑. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ ความเข้าใจในการผลิต และ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ทั้ง ๔๖ กลุ่ม มีการผลิตและใช้ปุ๋ย อินทรีย์เพิ่มขึ้น</p>
<p>๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. เกษตรกรสามารถผลิตปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพดีใช้เอง หรือจำหน่าย สร้างรายได้ ให้ครัวเรือนหรือชุมชน ๒. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตพืชได้อย่างยั่งยืน</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร สิ่งแวดล้อม
อย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติสำหรับครัวเรือนเกษตรกร
๒. แนวทางการพัฒนา	- ส่งเสริมและขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง - พัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ในการบริหารจัดการสินค้าเกษตร
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี กำหนดวิสัยทัศน์นำประเทศไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ให้คนไทยมีความสุข ภายใต้ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการยกระดับผลิตภาพและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงด้านอาหาร โดยมีแนวทางการพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยใช้องค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อจัดการระบบการผลิตและการตลาด ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ การใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยทดแทนแรงงาน และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตร พัฒนาระบบการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพ มาตรฐานและปลอดภัย</p> <p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับการยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง การปรับโครงสร้างการผลิตโดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำ ถึงปลายน้ำ ทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียว เป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัท พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ</p> <p>ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <p>ท่ามกลางปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีสาเหตุหลักมาจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไร้ขอบเขตของมนุษย์ ได้ส่งผลกระทบต่อวงกว้างต่อสมดุลระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม การเกิดปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เป็นภัยคุกคามต่อแหล่งผลิตอาหาร เช่น ความแห้งแล้ง น้ำท่วม โรคระบาดศัตรูพืช</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>และอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะวิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรอย่างมาก คือ การเกิดภัยแล้งที่นับวันจะมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในทุกปีภาคการผลิตของไทยโดยเฉพาะภาคเกษตรกรรม มีความอ่อนไหวต่อสภาพ ดิน ฟ้า อากาศ และสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากมีน้ำเป็นปัจจัยหลักในการผลิต เมื่อปริมาณน้ำไม่สมดุลกับความต้องการจึงส่งผลกระทบต่อผลผลิต ทำให้พืชขาดน้ำ แห้งตาย เช่นเดียวกับอุทกภัยซึ่งส่งผลทำให้พืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหาย ผลของภัยพิบัติทำให้เกษตรกรขาดรายได้ และมีหนี้สิน</p> <p>จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่ การเกษตร ๔,๕๖๕,๐๗๙ ไร่ มีประชากรรวม ๑,๕๙๔,๘๕๐ คน และมีครัวเรือนเกษตรกร ๒๒๔,๓๗๘ ครัวเรือน รายได้หลักของประชากรในกลุ่มจังหวัดมาจากการทำการเกษตร จากการทำการเกษตรแบบเดิมที่เน้นการทำเชิงปริมาณซึ่งจะมีความเสี่ยงต่อการขาดทุนแต่หากเป็นการผลิตเชิงคุณภาพที่เน้นการผลิตที่ไม่มากแต่ควบคุมคุณภาพของผลผลิตให้ได้มาตรฐานและมีปริมาณที่พอเหมาะกับความ ต้องการของตลาด จึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการพัฒนาและปรับเปลี่ยนวิธีการ หรือปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หันกลับมาทำระบบเกษตรยั่งยืนที่พึ่งพิงธรรมชาติ ลดการใช้สารเคมี โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นฐานความรู้เพื่อพัฒนาระบบทำการเกษตรมีการบูรณาการองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เข้ามาผสมผสานเพื่อให้ การระบบการเกษตรดีขึ้น โดยการขยายผล เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ที่มีการวางแผนโดยใช้เทคโนโลยี เข้ามาเสริมให้มีการจัดการดียิ่งขึ้น</p> <p>โดยการพัฒนา “การเรียนรู้หลักการเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นมาผสมผสาน ในการประกอบอาชีพ สนับสนุนให้เกษตรกรรวมกลุ่มและดำเนินกิจกรรมตามแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง โดยคาดว่าจะเป็นการยกระดับให้เกษตรกรจังหวัดบุรีรัมย์ สามารถพึ่งพาตนเอง ทำการผลิตและการตลาดในพื้นที่ของตนเองได้ เกิดการแก้ไขปัญหาความยากจน มีการเสริมสร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ ความมั่นคงทางอาหาร และสุขภาพดี สิ่งแวดล้อมดีตามแนวทางการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน ต่อไป</p>
<p>๔. วัตถุประสงค์</p>	<p>๑. เพื่อส่งเสริมให้ครัวเรือนเกษตรกรและชุมชนเกิดการพึ่งพาตนเองด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ</p> <p>๒. เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารในครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน</p>
<p>๕. ค่าตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>เพื่อส่งเสริมให้ครัวเรือนเกษตรกรและชุมชนเกิดการพึ่งพาตนเองด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติอย่างยั่งยืน เป้าหมายเกษตรกรที่ร่วมโครงการฯจำนวน ๒๕๐ ราย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนตามพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๕ อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ๓๒๗,๕๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	พัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติสำหรับครัวเรือนเกษตรกร
๗.๒ กิจกรร ม หลั ก ที่ ๒ งบประมาณ ๗๕๐,๐๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	สนับสนุนปัจจัยการผลิต จัดทำแปลงผลิตพืชสำหรับครัวเรือนเกษตรกรที่ร่วมโครงการฯ
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท หน่วยที่รับผิดชอบ สนง.เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์	ติดตามและประเมินผลโครงการ
๘. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาที่ดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๑,๑๒๗,๕๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรเกิดการพึ่งพาตนเองด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติจำนวน ๒๕๐ ราย ๒. เกิดกลุ่มแปรรูปและมีสินค้าทางการเกษตรจากครัวเรือนเกษตรกรจำนวน ๕ กลุ่ม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของชุมชนและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีความมั่นคงทางอาหาร มีรายได้ มีอาชีพ มีคุณภาพชีวิตที่ดีปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ ๒. ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มมีการพัฒนา ได้รับมาตรฐาน สามารถแข่งขันทางการตลาดได้ ๓. ขยายผลองค์ความรู้จากเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯสู่ชุมชนใกล้เคียงสามารถสร้างเครือข่ายต่อไป

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร สิ่งแวดล้อม
อย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	เพิ่มศักยภาพการจัดการศัตรูพืชปลอดภัยด้วยชีววิธี
๒. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ดิน น้ำ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยนโยบายของรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร โดยเน้นให้มีศูนย์เรียนรู้ด้านการเกษตรในชุมชน เพื่อให้เป็นจุดถ่ายทอดความรู้ด้านการเกษตรของชุมชน และเป็นที่ให้บริการข้อมูลข่าวสารและบริการด้านการเกษตร ประกอบกับในสภาวะปัจจุบันสถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตรของเกษตรกรมีปัญหาในเรื่องต้นทุนการผลิตที่ค่อนข้างสูง การใช้สารเคมีเกินความจำเป็น ปัญหาโรคแมลง ทำให้ผลผลิตที่ได้มีปริมาณน้อย และมีคุณภาพต่ำ เกษตรกรส่วนใหญ่ จึงประสบกับปัญหาการขาดทุน เกิดหนี้สิน และไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ ขณะเดียวกันยุทธศาสตร์จังหวัดบุรีรัมย์มุ่งการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยมาตรฐานสากล</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรกรใช้หลักชีววิธี ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช และลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช</p> <p>๒. เพื่อเพิ่มทักษะในการผลิตขยายสารชีวภัณฑ์ แมลงศัตรูธรรมชาติ</p> <p>๓. เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เกิดความปลอดภัยต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค ผลผลิตปลอดภัยเป็นที่ต้องการของตลาด</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. เกษตรกรมีความรู้ มีทักษะในการผลิตขยายสารชีวภัณฑ์ แมลงศัตรูธรรมชาติเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐</p> <p>๒. เกษตรกรมีการนำสารชีวภัณฑ์ แมลงศัตรูธรรมชาติ ไปใช้ในพื้นที่ของตนเอง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	สมาชิกศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน จำนวน ๒๓ อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก	
<p>๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ๔๐,๘๐๐ บาท</p> <p>หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงาน</p> <p>เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p>	อบรมเพิ่มความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ระดับอำเภอผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ และประชุมชี้แจงเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน จำนวน ๕๐ คน

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>หน่วยงานร่วมดำเนินการ ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช จังหวัดนครราชสีมา</p>	
<p>๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ๑,๐๑๖,๖๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ</p>	<p>จัดกระบวนการเรียนรู้เพิ่มศักยภาพการจัดการศัตรูพืชปลอดภัยด้วยชีววิธี อำเภอละ ๓๐ ราย จำนวน ๒๓ อำเภอๆ ละ ๒ ครั้ง</p>
<p>๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ๕๓,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ</p>	<p>ติดตามให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะประเมินผลสำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ ๓๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรอำเภอ ๒๓ อำเภอ ๒๓,๐๐๐ บาท</p>
<p>๘. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักของโครงการ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ ๑. ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช จังหวัดนครราชสีมา ๒. สำนักงานเกษตรอำเภอ</p>
<p>๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๑,๑๑๐,๕๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. มีการพัฒนากลุ่มเกษตรกรให้มีความรู้ในการจัดการศัตรูพืชด้วยชีววิธี ให้ครอบคลุมกระจายทุกพื้นที่ ๒. มีการพัฒนาเกษตรกรให้มีความชำนาญในการผลิตขยายสารชีวภัณฑ์ แมลงศัตรูธรรมชาติ</p>
<p>๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. เกษตรกรสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ในด้านการจัดการศัตรูพืช ทำให้สามารถลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ๒. เกษตรกรสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับเกษตรกรรายอื่นหรือผู้ที่สนใจได้ ส่งผลชุมชนให้มีการใช้ชีวภัณฑ์เพิ่มขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองได้</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร สิ่งแวดล้อม
อย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการไถกลบตอซังข้าวและการใช้ปุ๋ยพืชสด เพื่อลดการเผาในพื้นที่การเกษตร
๒. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ดิน น้ำ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๓. หลักการและเหตุผล	ทรัพยากรดินเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปัจจุบันทรัพยากรดินอยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการเพิ่มของประชากร ทำให้มีการนำเอาที่ดินมาใช้ในกิจการต่าง ๆ โดยขาดความระมัดระวัง และการบำรุงรักษา ตลอดจนมีการใช้ที่ดินไม่เหมาะสมกับศักยภาพของดิน ซึ่งมีผลกระทบต่อการใช้ที่ดินและธาตุที่จำเป็นแก่พืช ส่งผลทำให้ดินเสื่อมสภาพ อินทรีย์วัตถุลดลง ดินแปรสภาพ และเกิดกรดในดิน ดังนั้น การนำวิธีเขตกรรมมาใช้ในการเกษตร เช่น การไถกลบตอซังพืช การฉีดพ่นน้ำหมักชีวภาพเพื่อย่อยสลายตอซังข้าว หรือนำเอาเศษพืชจากไร่นา มาผลิตเป็นปุ๋ยหมัก หรือน้ำหมักชีวภาพ จะเป็นการใช้วัสดุให้เกิดประโยชน์ ทำให้ได้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นและลดต้นทุนการผลิต เพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ จึงจัดทำโครงการการไถกลบตอซัง งดเผาฟางและตอซังพืชในนาข้าว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และลดภาวะหมอกควันในพื้นที่การเกษตร เพื่อให้โครงสร้างของดินมีศักยภาพ ที่เหมาะสมต่อการผลิตภาคการเกษตรเป็นการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืนตลอดไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรไถกลบตอซัง งดการเผาฟางและตอซังพืชในนาข้าว เป็นการลดหมอกควันในพื้นที่เกษตร ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าว</p> <p>๒. เพื่อให้เกษตรกรได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ มีเข้าใจแนวทางการทำการเกษตรที่ปลอดภัย และมีจิตสำนึกในการดูแลทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. เพื่อให้มีแปลงเรียนรู้แปลงต้นแบบเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่การจัดการดินที่เหมาะสม และการปรับปรุงบำรุงดิน</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. พื้นที่การเกษตรได้รับการพัฒนาฟื้นฟูการจัดการดิน โดยการไถกลบตอซังและเศษพืชในนาข้าว</p> <p>๒. เกษตรกรได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้สร้างจิตสำนึกในการดูแลทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. เกษตรกรลดการเผาทำลายตอซังข้าวและเศษพืชที่มีประโยชน์ใน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	นาข้าว และพื้นที่เกษตรกรรม ๔. พื้นที่หมู่บ้านและชุมชนมีแปลงสาธิตจุดเรียนรู้หรือแปลงต้นแบบการจัดการดินที่เหมาะสม
๖. พื้นที่เป้าหมาย	จัดณรงค์และถ่ายทอดความรู้กลุ่มเกษตรกรทำนาหรือกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ข้าวในพื้นที่ ๒๓ อำเภอ จังหวัดบุรีรัมย์
๗. กิจกรรมหลัก	
<p>๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ อบรมพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ระดับอำเภอ งบประมาณ ๖,๕๑๕ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานร่วมดำเนินการสำนักงานพัฒนาที่ดินบุรีรัมย์/ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรบุรีรัมย์</p>	ค่าใช้จ่ายในการอบรมพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ระดับอำเภอ จำนวน ๒๓ คน ๆ ละ ๑ วัน งบประมาณ ๖,๕๑๕ บาท
<p>๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ ฝึกอบรมเกษตรกร งบประมาณ ๑๓๙,๗๒๕ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเกษตรอำเภอ หน่วยงานร่วมดำเนินการสำนักงานพัฒนาที่ดินบุรีรัมย์/ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรบุรีรัมย์</p>	ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเกษตรกร จำนวน ๓๔๕ คน ๆ ละ ๑ วัน งบประมาณ ๑๓๙,๗๒๕ บาท
<p>๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ จัดงานรณรงค์การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทข้าวและการใช้ปุ๋ยพืชสด งบประมาณ ๘๙,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเกษตรอำเภอ หน่วยงานร่วมดำเนินการสำนักงานพัฒนาที่ดินบุรีรัมย์/ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรบุรีรัมย์</p>	ค่าใช้จ่ายในการจัดงานรณรงค์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทข้าวและการใช้ปุ๋ยพืชสด จำนวน ๔ แห่ง ๆ ละ ๑ ครั้ง งบประมาณ ๘๙,๒๐๐ บาท
<p>๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ จัดทำแปลงสาธิตการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทข้าวและการใช้ปุ๋ยพืชสด งบประมาณ ๒๕,๕๐๐ บาท</p>	ค่าใช้จ่ายในการจัดทำแปลงสาธิตไกล่เกลี่ยข้อพิพาทข้าวและการใช้ปุ๋ยพืชสด จำนวน ๔ แปลง ๆ ละ ๕ ไร่ งบประมาณ ๒๕,๕๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเกษตรอำเภอ</p> <p>หน่วยงานร่วมดำเนินการ</p>	
<p>๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ สนับสนุนปัจจัยการผลิตเมล็ดพันธุ์พืช ปุ๋ยสด</p> <p>งบประมาณ ๓๐๑,๘๗๕ บาท</p> <p>หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>หน่วยงานร่วมดำเนินการ</p>	<p>ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อปัจจัยการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด (พอเพียง) จำนวน ๓๔๕ ราย ๆ ละ ๕ ไร่ ๆ ละ ๕ กิโลกรัม งบประมาณ ๓๐๑,๘๗๕ บาท</p>
<p>๗.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ การติดตามการดำเนินงานโครงการ</p> <p>งบประมาณ ๓๑,๕๐๐ บาท</p> <p>หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเกษตรอำเภอ</p> <p>หน่วยงานร่วมดำเนินการ</p>	<p>ค่าเบี้ยเลี้ยงติดตาม ให้คำแนะนำการดำเนินงาน ประเมินผล และ สรุปผลการดำเนินงานโครงการ ๆ งบประมาณ ๓๑,๕๐๐ บาท</p>
<p>๘. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘</p>
<p>๑๐. งบประมาณ</p>	<p>๕๙๔,๓๑๕ บาท</p>
<p>๑๑. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. เกษตรกรได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ ความเข้าใจใน กระบวนการจัดการดิน การไถกลบตอ ซังพืช และการปรับปรุงบำรุง ดินในนาข้าวอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ จำนวน ๒๓ กลุ่ม ๆ ละ ๑๕ ราย รวม ๓๔๕ ราย</p> <p>๒. พื้นที่การเกษตร (นาข้าว) ได้รับการฟื้นฟูจัดการดินที่เหมาะสม รวมทั้งมีการปรับปรุงบำรุงดิน จำนวน ๑,๗๒๕ ไร่</p> <p>๓. พื้นที่หมู่บ้านหรือชุมชนมีแปลงสาธิตจุดเรียนรู้ด้านการจัดการดิน ในนาข้าว จำนวน ๔ แปลง</p>
<p>๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. เกษตรกรมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการจัดการดิน การไถ กลบตอซังพืช และการ ปรับปรุงบำรุงดินในนาข้าวอย่างถูกต้องตาม หลักวิชาการ ๒. พื้นที่การเกษตรได้รับการฟื้นฟูการจัดการดินที่ เหมาะสม เกษตรกรลดการเผาทำลายตอซังพืช ลดหมอกควันใน พื้นที่การเกษตร</p> <p>๓. พื้นที่หมู่บ้านและชุมชนมีแปลงสาธิตจุดเรียนรู้สำหรับเป็นต้นแบบ และศึกษาดูงานได้</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร สิ่งแวดล้อม
อย่างสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ฟื้นฟูคุณภาพดินในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าวตามแผนที่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri -Map)
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการใช้พืชปุ๋ยสด (ปอเทือง) ปรับปรุงบำรุงดิน
๓. หลักการและเหตุผล	<p>กรมพัฒนาที่ดินเป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาปรับปรุงบำรุงดิน เพื่อรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดินและนิเวศเกษตร สถานีพัฒนาที่ดินบุรีรัมย์ได้ตระหนักถึงความสำคัญที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ต่างๆ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้มีการดำเนินการปรับปรุงพื้นที่ทำการเกษตรตามแผนที่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri - Map) ซึ่งในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์มีพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าวกระจายอยู่ทั่วทั้งจังหวัด</p> <p>จังหวัดบุรีรัมย์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินการฟื้นฟูคุณภาพดิน ในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าวเพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรใช้พืชปุ๋ยสดปรับปรุงบำรุงดิน ลดการใช้ปุ๋ยเคมี อนุรักษ์ฟื้นฟูการเกษตรให้มีความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืนและเพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืชและอาหารปลอดภัยตามยุทธศาสตร์ ๓'S คือ "Safety" ความปลอดภัยของอาหาร "Security" ความมั่นคง มั่งคั่ง ของภาคการเกษตรและอาหาร และ "Sustainability" ความยั่งยืนของภาคการเกษตร</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรใช้พืชปุ๋ยสดปรับปรุงบำรุงดิน ลดการใช้ปุ๋ยเคมี และลดต้นทุนการผลิต -เพื่อปรับปรุงบำรุงดิน อนุรักษ์ฟื้นฟูการเกษตรให้มีความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน -สนับสนุนเกษตรกรผลิตอาหารปลอดภัย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	พื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว ได้รับการปรับปรุงบำรุงดินด้วยพืชปุ๋ยสด ๓,๐๐๐ ไร่
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ในจังหวัดบุรีรัมย์
๗. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการใช้พืชปุ๋ยสดปรับปรุงบำรุงดิน เพื่อลดต้นทุน สร้างดินยั่งยืน ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

หัวข้อ	รายละเอียด
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานร่วมดำเนินการ	- ส่งเสริมและจัดหาเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด (ปอเทือง) จากเกษตรกรเพื่อนำมาส่งเสริมการใช้ปุ๋ยพืชสดในการปรับปรุงบำรุงดินและฟื้นฟูดินที่เสื่อมสภาพ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สถานีพัฒนาที่ดินบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๙. งบประมาณ	๑,๗๘๕,๐๐๐ บาท กรมพัฒนาที่ดิน
๑๐. ผลผลิต (Output)	ดินได้รับการปรับปรุงฟื้นฟูให้มีคุณสมบัติให้เหมาะสมสำหรับการปลูกพืช
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	- เกษตรกรใช้พืชปุ๋ยสด (ปอเทือง) ปรับปรุงบำรุงดินได้อย่างถูกวิธี ลดการใช้ปุ๋ยเคมีและลดต้นทุน - ดินมีความเหมาะสมต่อการปลูกพืช มีอินทรีย์วัตถุเพิ่มขึ้น มีผลผลิตเพิ่มขึ้น - มีการขยายผลสู่แปลงข้างเคียงเพิ่มขึ้น - เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	จัดทำฐานข้อมูลเพื่อส่งเสริมการเกษตร
๒. แนวทางการพัฒนา	- ปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นปัจจุบันและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนา
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (Growth & Competitiveness) แนวทางในการพัฒนาภาคการผลิตและบริการเพื่อให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร โดยอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มความแม่นยำของระบบจัดการการผลิตและการตลาด ทำการเกษตรแบบแปลงใหญ่มากขึ้นและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมใหม่ ใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตการเกษตรโดยวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ และเทคโนโลยีการผลิตให้ได้ผลผลิตสูงและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก สร้างระบบเตือนภัยการเกษตร พัฒนาระบบการที่มีคุณภาพมาตรฐานและปลอดภัย ทั้งมาตรฐานภายในประเทศและมาตรฐานอาเซียนและยอมรับในระดับสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>การผลิตทางการเกษตรเป็นกิจกรรมการเกษตรที่ต้องประสบปัญหาอยู่มาก เริ่มตั้งแต่การพิจารณา การเลือกปัจจัยการผลิต กระบวนการเพาะปลูก การดูแลการจัดการ ตลอดถึงการเก็บเกี่ยว และการจำหน่ายผลผลิต ล้วนเป็นปัญหาที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยการผลิต เพราะเป็นบันไดขั้นแรกที่จะกำหนดประสิทธิภาพในขั้นตอนต่างๆของการผลิต และนำไปสู่การได้มาซึ่งผลผลิตทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ</p> <p>จากข้อมูลทั่วไป พบว่าเกษตรกรยังมีการทำการเกษตรแบบตามกระแส คือ ใครปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์ชนิดอะไรขายดี เกษตรกรก็แห่ทำตามกันโดยไม่คำนึงถึงปัจจัยการผลิตและทรัพยากรที่มีอยู่ มีการใช้ต้นทุนทำการเกษตรที่สูงขึ้น การได้ผลผลิตที่ตกต่ำนำไปสู่ภาวะ การไม่คุ้มทุนหรือขาดทุนและเป็นสาเหตุหลักทำให้เกิดภาระหนี้สิน เนื่องจากรายได้ของเกษตรกรที่ได้จากการขายผลผลิตทางการเกษตรนั้นไม่เพียงพอต่อรายจ่ายของเกษตรกร ทำให้ต้องมีการกู้ยืมและภาระหนี้สินตามมา การศึกษาและการพัฒนาที่ตอบปัญหาที่แท้จริงให้แก่เกษตรกรและชุมชน โดยเฉพาะการใช้ปัจจัยและทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตร ถือว่าเป็นตัวแปรหลักที่นำไปใช้เพื่อประเมินผลผลิต รายรับรวมทั้งผลกำไร-ขาดทุนที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการที่จะได้ผลผลิตจากการทำการเกษตรนั้น ต้องมีปัจจัยการผลิตที่ร่วมกับการจัดการที่ดีของเกษตรกรด้วย ปัจจัยการผลิตในที่นี้ครอบคลุมถึงสภาพอากาศ (อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ปริมาณน้ำฝน ความแปรปรวนของภูมิอากาศ ฯลฯ) ภูมิประเทศ (ดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความลาดชันของพื้นที่ แหล่งน้ำ ฯลฯ) การจัดการ (แรงงานอุปกรณ์ด้านการเกษตร เครื่องจักรกลการเกษตร ปุ๋ย สารเคมีต่างๆ ฯลฯ) ตลอดจนความเสี่ยงต่างๆ เช่น ภัยธรรมชาติ การระบาดของโรค ปัจจัยเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ความสำคัญต่อการผลิตพืชของเกษตรกร การที่เกษตรกรสามารถตัดสินใจได้ว่า จะปลูกพืชชนิดใด จะเลี้ยงสัตว์ชนิดใด และใช้ปัจจัยการผลิตใด ในปริมาณที่เหมาะสมในพื้นที่ที่ทำการเกษตรจะช่วยให้เกษตรกรบริหารจัดการด้านต่างๆได้ สามารถวางแผนการผลิตและสามารถประมาณการผลผลิตของตนเองได้อันเป็นการจัดการด้านความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ อย่างมีประสิทธิภาพ การนำปัจจัยดังกล่าวมาวางแผนเพื่อให้เกษตรกรใช้ปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น สามารถดำเนินการได้หากเลือกใช้เครื่องมือประกอบการตัดสินใจที่ดีและเป็นระบบ ทั้งนี้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและภัยพิบัติ จะสามารถตอบโจทย์เรื่องการใช้ทรัพยากรต่างๆ การจัดการทางการเกษตร การประมาณการผลผลิต เพื่อนำไปสู่การแก้ไขผลผลิตตกต่ำ ได้ผลผลิตไม่ได้ตามเป้าหมาย เกิดภาวะขาดทุนได้เป็นอย่างดี</p>
<p>๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ลดความเสี่ยงจากภาวะการขาดทุนจากการทำการเกษตร ๒. ลดความเสี่ยงจากการทำการเกษตรในพื้นที่ไม่เหมาะสม ๓. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตร ๔. เผื่อระวังและประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
<p>๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>มีระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและภัยพิบัติ</p>
<p>๖. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>พื้นที่ ๒๓ อำเภอ ในจังหวัดบุรีรัมย์</p>
<p>๗. กิจกรรมหลัก</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จัดทำฐานข้อมูลและปรับปรุงฐานข้อมูลในระบบเดียวกัน จำนวน ๓๐ ฐานข้อมูล ๒. ระบบฐานข้อมูล GIS ของระนอง จำนวน ๓๐ ฐานข้อมูล ๑๕๐ ชั้นข้อมูล ๓. การเก็บข้อมูลภาคสนาม และการปรับปรุงข้อมูล ๔. การปรับปรุงข้อมูล การนำเข้าข้อมูล ผ่านระบบ GIS SERVER ๕. จัดทำคู่มือ Data Dictionary <ul style="list-style-type: none"> - ระบบ GIS ประมวลผลเรื่องผลกระทบและพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติ (น้ำท่วม ภัยแล้ง วาตภัย) โดยปรับปรุงข้อมูลรายแปลงโฉนดที่ดิน จำนวน ๓ อำเภอที่มีผลกระทบสูงสุด - ระบบ Smart Farmer (Crop Insurance Yield Protection System of Spatial Data) - ข้อมูลแหล่งผลิต ฤดูกาลที่ผลผลิตออก ปริมาณผลผลิต ภูมิอากาศ การตลาด ปัจจัยการผลิต - Zoning สินค้าเกษตรในจังหวัด มีทะเบียนเกษตรกร ที่ตั้งฟาร์ม แหล่งแปรรูป ต้นทุน ราคา ตลาด สภาพดิน แหล่งน้ำ ฤดูกาล - ระบบการลงทะเบียนเกษตรกรในพื้นที่ (สามารถให้เกษตรกรลงทะเบียน online ได้) ๖. สร้างระบบการปรับปรุง และการ update ข้อมูลพัฒนาระบบการเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและการเตือนภัยพิบัติ ผ่าน GIS Server และมือถือ (Mobile Application)

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๗. การพัฒนาระบบเผยแพร่ข้อมูลผ่าน GIS Server และ Mobile Application</p> <p>๘. เอกสารเผยแพร่ คู่มือการใช้งานระบบผ่าน GIS Server และ Mobile Application จำนวน ๒๐๐ ชุด</p> <p>๙. จัดทำเอกสารและรายงานโครงการ</p> <p> ๕.๓.๑ รายงานฉบับสมบูรณ์ของโครงการ จำนวน ๕๐ เล่ม</p> <p> ๕.๓.๒ รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร จำนวน ๕๐ เล่ม</p> <p>๑๐. การพัฒนาบุคลากรและฝึกอบรม</p> <p> ๑๐.๑ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้โปรแกรมประยุกต์ กลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๓ ครั้ง</p> <p> ๑. กลุ่ม Smart Farmer (กลุ่มเกษตรกร)</p> <p> ๒. กลุ่ม Smart Officer (กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทางการเกษตร)</p> <p> ๓. กลุ่ม Smart Manager (กลุ่มผู้บริหาร)</p> <p> ๑๐.๒ การฝึกอบรมเกษตรกรและการประยุกต์ใช้ระบบ GIS ในการจัดการทางการเกษตร (เน้นพื้นที่นำร่อง พื้นที่เป้าหมาย หรือเกษตรกรเป้าหมายที่จะพัฒนามาตรฐานทางการเกษตร)</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. มีระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและภัยพิบัติ</p> <p>๒. เจ้าหน้าที่/เกษตรกรสามารถนำระบบข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและภัยพิบัติไปประยุกต์ใช้ทางการเกษตร</p> <p>๓. มีข้อมูลประกอบการประเมินสถานการณ์เพื่อเตรียมรับภัยพิบัติ</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ผลผลิตการเกษตรมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน</p> <p>๒. ลดความเสี่ยงด้านการเกษตรจากภัยพิบัติ</p>